

دەزگای روشنی و پلاوکردنەوی کوردی

مێندەسێ ئێقرا الثاقبێ

شەخەب (ئێقرا) - ئێقرا - ئێقرا

www.iqra.ahlamontada.com

مێژووی جەسە نوو یەسێ و عەییاری

نووسینی

مەسەد جەمیل رۆژبەیان

کۆماری عێراق

وێزارێی رۆژنێری و پێژاکرێتی و کۆماری
ژێبێرێ ژماره (٣٠٥)

مێژووی

چه سه نوه یهێ و چه ییاری

نووسینی

مه مه ده مه مهیل رۆژ به پانی

« پيشكەش »

ئەم رەنجە نىوہ چلە ، ئەم بەرھەمە كەم نەودە ،
پيشكەش بەئەو سەر بەولات سپاردووانە ،
كە لە رتي رزگاريي زیدو نيشتمانە كەيانا ،
ئەبن بە پیناوو ، بۆ جاويدان هيشتنەوہی
میترووی رزگاريي ، ئەبن بە سووتەمەني ،
بۆئەوانی دلیرو نەر ، پيشكەشە .

پۆژبەيانی

سۆزی دەروون

له سه ره نای میژوووه له نه وهی کورد بۆ پاراستنی نازادی خۆی و سه ره به ست مانه وهی ولاته که ی به جۆریکی هه می شه ی له خه باتو نه به ردا بووه ، کاتێ «ئورارتو» و «مانا» و «ماد» فه زمانه واو خاوه ن ده سه لات بوون ، « ئاشوری » و « سکا » په ی ده ریه ی شه ریان ی فرۆشتوون و دژیان بوون ، ئنجا هه خامه نشیانی ده سپهروه رده و هاو په گه زی خۆیان نه ی ن پرا نه شۆرشیان دژیان به ریا کردوووه به سه ریاننا زال بوون و هه مو دروشمی ژیا ری و ئاوه دانکاری کوردیان کردوووه به هی خۆیان ، پاشان کورد گه رچی توانیوه وه کو خیل و عیل له چیاکانا بوونی خۆی یاریزی ، به لام له سه رده مانی داگیرکه رانی «مه کدونی» و «سلوکی» و له چاغی ده سه لانداری « په رثی و ساسانی » دا که هه ر دوولایان به بنه چه ئه گه رانه وه سه ر کورد یه که میان له نه ها ونده وه راپه رسیوو دووه میان له خاکی پاکی شوانکاره ی شیرازموه ، به لام پشتیان له ره گه زه ی خۆیان کردو به رله وه ی بتوانن گهلانی بیگانه بنه نه ژیر رکیف ، هه ولی ئه وه یان دا که

کورده‌کان زه‌بوون و ژێرده‌سه‌ بکه‌ن . هه‌روا که سپای ئیسلامی
 ناشاره‌زای ولاتی چپای سه‌خت له‌ گه‌ل ده‌وله‌تی فارسیا که‌وتسه
 شه‌رده‌وه‌و زانیان که‌ کورد دژی ساسانیه‌ به‌ رابه‌ری و
 پێشه‌نکی ئەوان توانیان به‌ چپا سه‌خته‌کانا هه‌لگژێن و به‌سه‌ر
 ئیمپراتۆریه‌تی ساسانیدا زال بین، هه‌ر چه‌نده‌ کورد له‌ «ئه‌ه‌وازو» و
 « به‌رازه‌روز» و « شاره‌زور» و « حه‌له‌وان» و « کرمانان» و
 زۆر جێی ترا به‌ ئاشتی کوردستانیان دابه‌ ده‌سته‌وه‌ ، به‌لام ئیسلام
 به‌ناوی برائیتی ئایینی‌یه‌وه‌ له‌ ده‌سه‌لات بێ‌به‌هره‌و به‌شیان کردو
 به‌به‌ره‌ ئه‌م‌ڕۆکه‌ نه‌ئاوو نه‌ئاسه‌واری کوردیان پێوه‌ نه‌ماوه . بۆ وێنه
 له‌ میژوووا زۆر جار ناوی «جرجریا» (گرگر) و «بطائح» به‌رچاو
 ده‌که‌وی که‌ چلکاو خۆرانی به‌ناو میژوونوس ، به‌بنکه‌ی دزو
 جه‌رده‌و رینگه‌ر ناویان بردوون ، له‌گه‌ل ئه‌ومشه‌دا که‌ فه‌رمانه‌وه‌ابی
 « شاهینی » تیا دامه‌زراوه‌ که‌ ئه‌وه‌په‌ری پشتیوانی له
 خه‌لافه‌تی‌عه‌باسی کردووه‌و دژی « بوه‌هی و سه‌لجوقی و تزارو
 مغول » له‌ شه‌را بووه ، دیسانه‌وه‌ به‌ر په‌لارو توانجی ئه‌و
 میژوونوسانه‌ی کهنه‌گه‌رته‌ که‌وتوو ، و ئه‌م‌ڕو ناوی « گه‌رگه‌رو
 به‌طائح» له‌تیا نه‌ماوه‌، ته‌نیا ناوی تیره‌بینکی عه‌ره‌بی کۆنه‌ کورد
 گه‌گه‌ر – که‌ ولاته‌که‌ی خۆی به‌جێ هه‌شتوووه‌ و تیکه‌ل به‌عه‌ره‌ب
 بووه‌؛ – ناوی ئه‌م ولاته‌ی پاراستوو ، هه‌روا له‌ سه‌ره‌تای
 ئیسلامه‌وه‌ عیڵ و خێله‌ کورده‌کان به‌ سه‌ره‌ستی تاخواری «حله‌»
 کوچ و ڕه‌ویان کردوو ، ته‌نانه‌ت له‌ سه‌رده‌می خه‌لافه‌تی عه‌باسیدا

جافانه كان (جاوان) وەكو پيشهنگى پاريزگارى كوردستان
 شارانى « دەنگەرە (دستگرد) » « شاره بان » و « نهره وان »
 تا « نهمانيه » و « حەي » و « شيخ سەعد » يان لەزير دەسا بوەو
 بەهاو كارى « بنى مزيد اسدى عرب » شازى « حله » يان
 دوروست كردووه ، گەرچى ئەمڕۆكە ناوى گەرەكى « اكراد » ي
 شارى حلهش پيجراو تەووه ، بەلام دوكتور مصطفى جواد
 (رحمەت لە گۆرپى) بە سياره ي جاوان كە سالى ١٩٥٦
 نووسى و لە كۆرپى زانياريدا بلاوى كردموه بەلگه و گهواهى
 زيندوى بۆ بەجى هيشتين ، هەروا لە سەردهمى خەلافەتى
 عباسيدا عىل و خىلى بەرزىنى و شازەنگانى بە دامەزراندنى
 فەرمانرەواى « شەشانى » و « حەسە نوهمى » و « عىيارى »
 توانيان ئەو پەرى پشتيوانى لە خەلافەتى عباسى بگەن و دوى
 « بوهمى » و « غوزو » سەلجوقى راوەستن و بگەنكن و
 ولاتەكان تووشى ويرانى و كوشتار بهيتن ...

لە شەصت و حەفتاكانى ئەم سەدهى بيستەمدا كە لەدەرەوهمى
 ولات بووم هەندى وتارم بۆ كۆنگەرە ي زانكۆبى دەربارە ي شاره
 خاپوورەكانى كوردستان و دەسەلاتە لەتاو چووه كان دەنووسى ،
 هەروا لەزير سەردىرى « ولاتەكەت بناسە » شدا بۆ راديو ..
 چا سيارەكانى كۆنگەرە كە بەفارسى و گەلالە بوون و نەدەبوو
 لەيست لاپەرە پترين لەبەرئەووه باسەكان كورتو پرگەكان
 پيجرپيجر ئەهاتە كايەووه ، نەك تير و تەسەل ..

هاوړتی زاناو نووسری هیژام «کاکه حه‌می ماموستا مه‌لا
 که‌ریسی بیاره» سیاره‌لانی دینه‌و‌رو عیباری به‌ناوانی
 «دینورومشاهیرها» و «اماره‌بنی‌عیار» کردبوو به‌عه‌ره‌بی و له
 گوځاری کورپی زانیاری ده‌ستی کورددا به‌په‌راویزو و پرخنه‌و
 وراست‌کردنه‌و‌وه بلاوی کردبوونه‌وه ، «دوکتور حسام‌الدین
 نقشبندی» ش هندی پرخنه‌ی لی گرتبون ۰۰ که له دهره‌وه‌ی
 ولات گه‌رامه‌وه دریزم به‌و باساندا ، نه‌وه بوو سیاره‌کانسی
 به‌نده‌نیجین (مهندلی) و داقوق - که‌ماوای چاپیان نه‌بو و هک
 کتیب - به‌عه‌ره‌بی له‌گوځاری کورپی زانیاریدا خړانه به‌رچاوی
 خوتنده‌واران ۰۰ حه‌له‌وانه که‌ش به‌کوردی له‌گوځاری کاروان دا
 به‌هزار هله‌و ناته‌واوای به‌وه بلاو بووه‌وه ، هه‌روا «خان‌عقین‌یش»
 هه‌ر به‌کوردی له‌گوځاری کورپی زانیاری و به‌عه‌ره‌بی له‌نه‌وروزدا
 بلاو کرایه‌وه ، دووزنجیره‌ی تریش له‌میژوی کورد به‌ناوانی
 «دونبولو شوانکاره» هه‌ر به‌کوردی له‌گوځاری کاروانو
 کورا بلاو کرانه‌وه ۰۰

دۆستی هیژام نووسری خوشه‌ویست «گه‌مال غه‌بار»
 (خوا غمی نه‌داتی) حه‌له‌وانه‌که‌ی وهرگیرا به‌عربی ، به‌لام
 به‌هزار هله‌ی چاپی به‌وه ، کاک عبدالمجید عبدالحمید یش
 وتاری جاقانه‌که‌ی وهرگیرا به‌عه‌ره‌بی و له‌مه‌مان گوځارا بلاوی
 کرده‌وه (هه‌ردوو وتاره‌که له‌ژماره‌کانی ۴۶ - ۴۷ - ۵۴ دایه)
 جا هه‌روه‌کو دیسار دیم بۆکرد له‌به‌ر نه‌و ره‌خنه‌و
 راست‌کردنه‌ویانه‌ی که‌برادمران نشانیان دابوو به‌باشم زانی که

دینه و درو نهرمانزه وای حسه نو هی بخمه سهریهك ، به پیتی بهندیواریان : ههروا « حهلهوان » و « فهرمانزه وای عیاری » ش بهیه كا تیکهك بکهم و ههرزانیاریه کی تازه م له سهرچاوه میژویه کانا چنك کهوئ بیخمه سهریان و به پیتی گونجان وهرامی رهخه کانی براده ره کانش بده مه وه ههله کان راست بکه مه وه و نامه ی « خانه قین » یس ، بخمه پالیان که دیریک دۆستان میژوخوازان سوود له تیرو تهسه لی باسه کان وهر بگرنو کورانی ولات به چیتو بهرامه ی « میژوی بن لایه نووسراوی ولاته که یان » دهمن شیرین بکه ن .

جا ئه م به ره مه به دیاریه کی یادگارانه ئه به خشم به کورانی ئازاو به جهرگی نیشتهانی که نووکی خامه یان جینی لووله ی شهست تیر بگریته وه . جا ههروهك وتراوه : دیاری شوانه وئله پیشۆك و ههله کۆکه ، تکام وایه چاو له کهم و کووری نه پۆشن ، هه رکهس لهم باره وه زانسته و زانیاریه کی له سهرچاوه ی باوه رپی کراوه وه به دهم هینا با له سهر لاپه ره کانی کۆقاره کان بلاوی بکاته وه که بۆ چاپیکی تازه له هه لیککی ترا سوودی لئ وهر بگیریئ - ئیر کوشش له ئینه و فهرو به ره کهت له ئیزه دی سهزن ...

بهغدا

م . جهیل رۆژبه یالی

شیوی دینمو ورو نموتہ یولکانہی کونہ شاره کمی
لهژیرا شارراوہ تموه

« پيشه‌کي :

دینه‌وهر په کڼ له‌و شارانه ی کونی کورد بووه که ته‌م‌نی له سین هه‌زار سال به پيشه‌ووه ده‌ستی پڼ کردووه و هه‌زاره‌ها شه‌رو شه‌رو خوشی و ناخوشی و بوومه‌له‌رزه و شملی شه‌ری و یران کاری تیا پرووی داوه و سپای هم دوژمن و نه دوژمن خاکه‌ک‌ی پڼ شیل کردووه و له سه‌رده‌می ئیسلامیسا تاوه‌دان و قیل‌ی خوینه‌واران بووه ، صدان زانای وه‌کو « ابوحنیف‌ی دینه‌وهری و ابن‌قتیب‌ی دینه‌وهری و ابن‌گه‌چی دینه‌وهری و ... » تیا هه‌لکه‌وتووه و ناوه‌ندی په‌یدا بوون و بلاو بوونه‌وی پچی ده‌رویشی و صوفیتی بووه و ناوبانگی « صوفیه‌ی دینه‌وهر » مانه‌ندی « ممشاد » به‌همو ولاتی ئیسلاما پ‌ویشتووه، هه‌روا سه‌ده‌یان سال پاته‌ختی فه‌رمانه‌وایانی کورد بووه ، که‌میژو ناوی جوامیری و دادگوسته‌ری نه‌وانی به‌شانازی یه‌وه تو‌مار کردووه ، که‌هم سیاره‌یه سه‌راسه‌ر بخوئنی‌یه‌وه ب‌وت پروون نه‌پیته‌وه هم به‌شی خاکی کوردستان وه‌کو همو به‌شه‌کانی تری چه‌نده زاناو نازاو جوامیرو دلیرو مه‌ردو نه‌به‌ردی هیتاوه‌ته کایه‌وه ، به‌لڼ هم سیاره‌یه گوتلیگه له پیت‌وفه‌ری میژوی کورد ..

نلوی دینهور له چرسوه هاتووه ؟

ههندی وایان داووته قهلم که ناوی « دینهور » له « دینهور » ی خواوی « سربان » ی کۆنه بهرلهوهی بین به پیرهوی ئاینی مهیحی به صدان سال (دائرة المعارف اسلامی ۲۷۳/۵) . هندی ئەلین : له ناوی دیونیزوس - هوه هاتووه که لای یونانیه کۆنه کان خواوی

شهراب و کوری ژوپیتر ، بووه ، وانا « باکوشی » لاتینی و « نوزیروسی » مصری که بههۆی داگیرکارانی مه کدوننی و سلوکی یهوه پرستی له کوردستان و ئیرانا بووه به یاسا . به لگهی ئهونوو سهرا نه وهیه : کاتی هه لکۆلینی دیزینه و که لاوه کانی شاری دینهور هه موضیکی بهردین دۆزراوه تهوه کناری به نیگار و په یکه ره ی « سلینوسات و ساتیرات نه خشیتراره (ایران از آغاز

تا اسلام ۲۶۲ و ۲۷۴) که سلینوس گیان له بهریکی نیوبیاده مه نیوه جانه وهری قهلموی تیک سپراوی پش توپ بووه له جهنگل و چیاکانا ژیاوه ، و ساتیرش گیان له بهریکی فیتلوی و چینی نزمی خویانی به ره مهو پیت و فه پ بووه . هه ندیکیش لایان وایه که ناوه که له سه ردهمی ساسانی دا په یلنا بووه و له بهرته تا « دینهوریان » بووه که دهسته یین بوون له پیره وانی « مانسی کوری فاتکی هه صدانی » که له بابل گهوره بووه و چاترین نیگار کیش و نه قاش و زانی حکمهت و فه لسه فه بووه و کتیه

نایینی به کانی زه رده شت و موساو عیسی خورتندوتسه مو لافی
 پیغه مبریتی لئ داوه و بهرامی ساسانی سالی ۲۷زا کوشتیه و
 پاش کوژرانی ئه و ، په پیره وانی له ناو خویانا لیان بووه ته
 دوو بهره کی ، له سر ئه وهی ئایا پیته وای خویان هرده پین له
 « بابل » هه لپه ژین یاخو له و جیانهی که په پیره وی زورتی
 تیاه ؟ چونکه ئه وان ئه یانویست « ئارشه گوش » دابری به
 پیته وای گشتی (فهرست ابن ندیم ۵۹۴ و تاریخ ادبی ایران
 ۱/ ۲۲۵ - ۲۴۵)

من به دووری نازانم مهبهست له وشه ی دینه وهر خاوه ن
 دین بیت وەك « بهرمومر - بهخته وهر » که پاشکوی « وهر »
 هه بوون و خاوه پیتی ئه گه پیتی ، چونکه جگه له وهی وشه ی دین
 به واتای ئیسته ی له ئایینی زمرده شتیشا به کاره پتراوه ، دین
 ناوی فرشته پیکیش بووه که ئه رکی پۆژی بیست و چواره می له
 هه مانگیکا له سر شان بووه (فرههنگی محمد مین به پیتی د)
 فریسته ی قه له میش هه رناوی « دین » بووه ، با ئه وه شان له
 بیرنه چی کاتی په یدا بوونی « ئاشو زه رده شت » په رستی
 « دیو » که بووه به « داو = داوود » و « شیدا » که بووه به
 « شیطان » له بهشی زاگروسی کوردستانا کاریکی ئاسایی بووه
 (دینی کونی کورد = دین الکرد القديم ترجمه ی خوم ۳۲)
 کاکه همه نووسیه نه مدیوه ، وادیاره ، گه لایوی سالیسی
 ۱-۲-۳ ی نه دیوه)

دینه‌ومر کوئی بووه ؟ وگهوتوته کوئیوه ؟ :

دینه‌ومر یه‌کنی بووه له‌شاره به‌ناوبانگه‌کانی چیا (الجبل) ی کوردستان سه‌ربه‌ئیکلیسی چواره‌می جوغرافیایی له‌سه‌ر هیلکی ۳۶-۴۷ د ۰ خ و ۳۴-۳۵ پا - با‌ئه‌وه‌ئیه که‌راست له‌تیوانی کرماشان - که‌نگه‌ومر دایه‌و بیست فه‌رسه‌نگ به‌لای خواری هه‌مه‌دانه‌ویه به‌لای خۆرئاوایاو پازنه فه‌رسه‌نگ له‌زور کرماشانه‌وه به‌لای باکوورا (نزهه القلوب - کاکه‌حمه نووسیوی نه‌مدیوه - دائرة المعارف فارسی یتید)

دینه‌ومر چۆن بوومو چی به‌سه‌رهاتوه ؟

دینه‌ومر شاری بووه جوانکیله ئه‌وه‌نده‌می دوسه‌ربه‌کی (یاسه‌ربه‌کی) شاری هه‌مه‌دان ، دارای بازارو باغو باغاتو زموی و زار بووه و چه‌ندین هه‌ریمی پر له‌ده‌ستان به‌رفه‌رمانی ئه‌وی بوونو هاوینه هه‌واریکی سازگارو ئاره‌هه‌وا خوش بووه ، له‌کۆنا ئاوه‌ندی هه‌ریمی چیا (الجبل) بووه ، پاشان بووه به‌بنگه‌ی ، ئه‌و سه‌رداران‌ه‌ی که‌له سه‌رده‌می شاهانو سه‌ره‌تای ئیسلام و خه‌لافه‌ته‌کانی ئه‌مه‌وی و عه‌یباسی دا به‌والیتی تیرراونه ئه‌وی یا هه‌ر خۆیان خه‌لکی ئه‌وی بوون ، هه‌روا سه‌رده‌میکی دوورو درێژیش پاته‌ختی فه‌رمانه‌وه‌وایی « عه‌یشانیه‌و سه‌نه‌وه‌ی - وعه‌یاری » بووه و له‌سالی (۳۹۸ هـ = ۱۰۰۷زادا) بوومه‌له‌رزه‌تیکسی سه‌خت به‌شی

زۆرى. شاره كەي بە خانوو دوكانو كۆشك و تەلارەو
 رۆخانەو بە جورى كە ۱۶ ھەزار كەس بە مردوى لىتر
 خاكا دەرهيتراونو ئەو نەدى ترش لەبن خۆلا ماونەو ،
 ھەروا لە دەورانى مغولە- تاتار - ئىلخانى داواتا ھەر لەسەردەمى
 جەنگىزەو. تا سەردەمى تەيمورى لەنگ بەرەو وىرانى براو .
 (صورة الارض ابن حوقل ۳۵۹ ، مختصر البلدان ۶۳-۱۰۱
 تقويم البلدان ۱۴ ؛ الكامل ۲۰۸/۹ ، دائرة المعارف فارسى
 بيتىد ، دائرة المعارف اسلامى - دىنور ۳۷۴/۵)

ژاك دومورگان كە بە ھەرتە كەدا گەراو نووسىو :
 وىرانەي كۆنە شاره كە كەوتۆتە تىوانى دوگوندى « زىباجو -
 شىخ خان » ھو ، سەرزەوى ئەم ناو وەلھى ھەمدان ئاستوى
 ھەلكەتو ھو جۆگەو جۆبارىكى زۆر بە ناو ندى شاره كەدا
 پەوان بوو ، بەلام ئەمپۆكە جگە لە ھەندى بەرزى و نزمى
 و خراپەو تەپۆلكە كە بۆگەواھى و بەلگەي جوانى
 شاره كە ماونەو ھىچى تريت بەر چاوناكەوتى ، خەلكى دەرووبەرى
 دىنەو تەپۆلكەكان ھەلئەدپن سۆالەت ، گۆزە كوت ،
 بەردە نووس و متو موروى ھەمە پەنك و پارچەي زىروزيوى
 تياھەدۆزەنو كە مېژويان ئەگەرتەو بۆ سەردەمانى ھەخامەشى
 - عەرب - واتا لە ۵۰ سال پيش زايىنەو تا ۹۰۰ پاش زايىن ،
 لەبرى ئەو شاره ئىستەگەورە دىيىن ھەبە بەناوى
 دىنەو بۆتە ناو ندى دىستاتىك بە ھەمان ناو ،
 سنورى بەم جۆرەيە : لای خورئاواو تىوانى

دهر بهند لای خور ره لاتسوه که نگه ور ، لای باکو پر وه
 سوقور ، لای باشوریشی سه نه = صحنه که ناوه نندی
 ناوچه تیکي سه به کر ماشانه ، نیوی دینه ور که زه وی وزاری
 هه رینه که ناو نهداتو له چیا ی شریش خانو چیا ی دمه لاقانی =
 ده کانی یه وه دیته خواره وه ، پاش ناودانی زه وی و زاری نه و ناوه
 ده رژتیه شیونکی قول و به ره وخوار ده بیتمه به ره و روباری
 « گاماسب = گامشاو » و تیکه لی نه بیت بهم ناساندندا بومان
 دهر نه که وی نه وه ی که (مسمودی له التیه والاشراف لاپره
 ۵۲ دانو سیویه : سه چاوه ی زاب ناوی دینه وره تیکه له به ناوی
 دمجه نه بیت « نه وه له یه ناوی گاماسب نه تیکه له به زاب
 نه بیتو نه به نه لو ه ندی زه هابو نه به سیروان ، به لکو تیکه له
 نه بیت به کارونو نه رژتیه « شط العرب » وه (جوغرافیای
 غربی ایران ۶۸/۲)

دینه ور له که یه وه هه به ؟

نه م شاره ویرانه یه له ده ورانی « مادو هه خامه نشی » دا
 هه بووه به لامژاک دومورگان لای وایه : له سه رده می
 سلوکی به کانی پاش سه کونیه کاننا دوروست کراوه ،
 گیریشمه نیش وادیاره هه رنه و باوه رهی هه یه و نووسیویه :
 سه ربا زانی نه سکه ندر ده شتی کر ماشانیان وه کو ده شتی نه سا
 (نه یسا) ی زاینکه ی « دیونوسیوس » ی خوای یونانی
 هاوپایه ی « باخوس » ی رومی - نه هاته به رچاو زور شوینه وارو

حزیرینه یان ماوه تهوه که له کهنگه و مر و دینه و هرا دهر که و تهوه
(جوغرافیای غربی ایران ۶۸/۲ و ایران از آغاز تا اسلام ۲۶۲
و ۲۷۶) .

ابن حنیفه دینه و هری نووسیویه : له ناو پاشایانی تیره کان
(ملوک الطوائف) دا هیچ کهس نه گه بیوته هاوته قای « اردوان
پوراشه » له دهسه لاتداری و کیشوه زوری و ولاتفره و انی دا ،
نهو : پادشای هه مو چیا بوو (ماهان - واتا دینه و هرو نه هاوهند -
هه مه دان ، سیروان ، میهرگان گوچک و مه له وانو زور و لاتی
تری ، که له زیر دهسه لاتی نهو بوون (الاخبار الطوال ۴۴) .
« مسعودی » ش هر نه م قسه یه دو پسات کرد و تهوه
به که من زانیاری زیاتره وه نووسیویه : به شی زوری پاشایانی
تیره کان سر به « اشکان » بوون ، که نهوان پادشایانی
هر نیمی چیاو دینه و هرو نه هاوهند و هه مه دان و ماهسه به دان
و گاذه ریا جانو ۰۰) بوون (مروج الذهب ۱/۱۹۸ - ۲۳۷ ۰۰
دینه و هر له سه رده می ساسانیدا ناوهندی به شی خورثا وای و لاتی
ئیران بووه و کرماشان سر به نهو بووه . هر له م ناوه دا بووه
که سالی ۴۵۹ - ۴۸۴ . زاه شهر له تیوان به هرامی چوپین و
به هرامی کوری په رو زدا قهوما (ایران باستان ۶۳) .

« ابوحنیفه دینه و هری » نووسیویه : هورمزی کوری
نهو و شیروان هاوینان بزرا بواردن نه چووه ماهان - دینه و هر -
نه هاوهندو هیزیکه پاسکاری له گه ل خوی دهر د ، که له پایته سخت
نه که و ته ری جارچی به ناو سپادا جاری نه دا : هر که له سر ری

زیان به کشتو کالو فه لاکان بگه تینتی قورسترین سزا ئه یینتی .
الخبار الطوال (۸۱-۸۳) ، یخ گومان ابوحنیفه ئه م هه واله ی
له نووسراوی چلکاو خۆرو کاسه ئیسه وه وه رگرتووه که پیشه یان
روپایی وکلکه له قتی بووه به دهوری دهر بارا ، و یستوو یانه ته میس
ههروه ک باوکی نازناوی درۆکانه ی دادگوسته ری بده نتی .

هه ره له ده ورانی ساسانیدا په پیره وانی « مزده ک » ی کورپی
بامداد - که خه لکی نسای شوانکاره بوو له کاتی گه نجیا کتیبی
« بوند » ی ئاشوزه رده شتی ده سکاری کردبوو ، به هی خۆی
دابوووه قه له م و لافسی پیغه مبه ری لیدابووو بیروباهه ری
هاوبه شه کتیبی به ولاتا بلاو کردبووه وه قوبادی ساسانی پادشای
ئیران پتی هه له خه له تابوو ، به لام موغانی زه رده شتی له خۆی وشاه
قوباد راپه رپیوون ، قوباد هه له تابوو ، نه وشیره وانی کورپی
که هه ره له مندالی به وه رقی لتی بوو چونکه دایکی په پیره وانی
کردبوو ، کوشتی وچه که ی قه دهغه کردو په پیره وانی بلاو کرده وه
که له دینه وه ره ده وره به ریدا ده سه له تیککی ئایینی زۆربه هتیران
بیگ هتیرابوو ، « محمد کورپی اسحاق » نووسیویه : ئه م کومه له
مانه وه تا ده ورانی بابه کی خوره م دین و بوون به دووبه شه وه
« محمه ره ولقطه » ئه مانه هه مو شتیکیان تیکه لاهو بوو : که یف و
به زم و خواردن و خواردنه وه ، ته ها رقیان له ندی و درۆزنی
و کوشتاربوو ، ئه مانه له لایه ن نه وشیره وانه وه قه لچو کرابوون و
پتر له سه ت هه زار که سیان این کوژرابوو ، پاشان سه ریان

هلدا بووه ۰۰ (فهرست ابن النديم عربى ۴۰۵ و ترجمه
فارسی ۶۱۰)

«نه دوارد براون» هم هه والهى خواره وهى له زمانى «نظام
الملك» وهه نووسيوه : كاتخ مزدهك كوژرا ژنه كهى له گهل
دووكهس له پيره وانيان له « تيسفون » وهه هه لات بهره و «رهى» و
لهوى كه وه چاوپراو بو رچى قاينى ميترده كهى و پيره ويتكى
زورى په يداكرد ، و به ناوى خويه وه ناوزا « خوره ميه » ۰۰
پاشان كه له سردهمى « بابك » دا سريان هلدايه وه ناوه كه
بووه « خورهم دينان » (تاريخ ادبى ايران ۱/ ۴۶۶)

هم باس و هه والانهى نووسرا به من بو گه واھى وشايه تى
له سر دترينه يى وكونى شارى دينه وه .

دينه وه له ميژوى سردهمى ئيسلامينا

پاش نه وهى كه سپاى ئيسلام سالى ۱۶ك = ۶۳۷زا هه رتمى
گولاله (جلولاء)ى داگير كرد «هائسم كورى عتبه» سپايتكى
سوارهى زورى خسته تهك «جرير كورى عبدالله بجلي» كه له تىوان
سپاى ئيسلام و سپاى ميژان دا سپا بهز بكات و بين به ديوارى تكى
سهختى بولايين وماواى هه لمه تى دوژمن نه دات . هه روا
« سعد كورى ابو وقاص » يش هه زار سوارى بوژارد بو داگير
كردنى « حله وان » ، نهو حه له « مهران دادى كورى بهزد
گورد » سه ردار سپا بوو ، بهزد گورد خوى له حله وان هوه

کشایهوه بق « نساور » (فتوح الشام ۲ / ۱۳۰) ثم ناوی
 نساوره له میژووه کانی ترا نیه ، دوورنیه که ههله بیتو مه بهستی
 « نهاوند » بیت ، جا هاشم ههلی کوتایه « حهلهوان » و
 « یزدگورد » کشایهوه بهرمو نهصفههان و جریر (ههلیه ،
 مه بهستی هاشم ه) حهلهوانی به ناستی داگیرکرد ، بهومهرجعی
 سهرومالی خهلك پیارتزری ، کوشتار نهین و تالانو اقال پروونه دا
 ئنجا هاشم « جریرو » عزره کوری قیسی لهوئی بهجی هیستو
 خۆی شالای برد بق سهردینهوهر ، بهلام به شهر بقی داگیر نهکرا
 روی کرده « قرماسین = کرماشان » و به ناستی و ریک که وتن
 داگیری کرد (فتوح البلدان ۲۹۵) .

سالی ۱۹ك = ۷۴۰زا پاش نهوهی یه یزدگورد له
 حهلهوان به ههلاتن ده رچو ، ولاتانی فارس له گهل
 خه لکی شارانی (پهی - قومس - نهصفههان - ههمه دان
 - ماهین) واتا دینهوهر نههاوهند (نامه یان گوری بهوه و خویان
 خسته زیرچهکو چوونه لای یه یزدگورد ، ثم « مهردان شای
 پروزی » کرده سهرداریان و تالای درهفتی کاویانی دایه دهستیان
 که ژماره یان تیوانی ۶۰-۱۰۰ هزار کس بوو ، ههوالی ثم
 سپازوره گه تیوا به خهلیفه ی دووم « عومر » دهخ نهویش
 له ناو یارانی په یفه بهرا « نعمان کوری مقرن » ی بق فهرمانده یی
 سپاتی ههلبژارد که له خاکی ئیران دا بوو ، خۆی له مه دینهوه
 بهرتی خست بق کوفه که لهوئی وه سپاکی بق ته یار بکرت ، ۰۰۰
 گه لالی ههوال ثم فهرمانده یه توانی به هۆی هیزی کوفه و

هیتی به صرموه که له ژیر فرمانی « ابوموسای اشمری » دابوو
خوی بگه تیستیته هه ریمی چیاو پاش چه ند پوژ شه ئه م هه ریماننه
(دینه وهر - ما ه سه به زان - مهرگان کوچک) به ناشتی و
رینک که وتن خویان دایه دهسته وه (مختصر البلدان ۹۳-۹۴) .

به لام ابن اثیر نووسیویه « هه راری کوری خطاب » روی
کردۆته هه ریمی سیروانو پاش شه ریکی قورس و کوشتی
« ئاذین » ی فرماندهی ئه وئاوه ما ه سه به ذانی داگیر کردوه
(الکامل ۲/ ۵۲۵) .

پاشان باج و پیتاکی دینه وهر کراوه به مایه ی ژبانی
سه ربا زانی به صرموه باج و پیتاکی نه ها وه ندیش کراوه به مایه ی ژبانی
سه ربا زانی کوفه (الکامل ۳/ ۲۱۶) ئنجا له سه رده می « معاویه »
دا جۆری ئاوه کان گوررا ، له شه ره کانی تیوان سپای ئیسلام و
سپای ئیران دا زۆر له موسولمانان گوزران ته نانه ت فرمانده کان
وه کو « نعمان کوری مقرن ، عمرو معدیکریب و هی تری ۰۰)
(مروج الذهب ۲/ ۲۱۵)

سالی ۳۴هـ (۶۵۴ز) خه لیفه ی سیه م « عثمان ده خ - »
« مالکی کوری یربوعی » دانا به سه ر داری ئه م هه ریماننه
(خانه قین - نه ها وه ند - دینه وهر ۰۰ تاد) (طه بیری ته رجیه ی
به لعه می بۆفارسی ۱/ ۲۸-۲۹) (کاکه حمه به په راویز راستی
کردۆته وه : (۰۰ دانا به سه ر داری ما ه ۶-۲۸-۲۹) وادیاره
له سه رده می خه لافه تی « علی کوری ابوطالب » و سه لئه نه تی
معاویه دا له بهر شه ر و شوپری تیوانیان ته نیا هیتی سپایی ئه وئاوه ی

په ریږه بر دووه ، ناوی سردارو نه میره کان تو مار نه کراوه په نکه
 سردارانې خپل و عیله کورده کان خوږان ولاتیان به ریږه بر دین .
 بلاذری نووسیویه : له سرده می معاویه دا که مسولمانان زوړ تر
 له کونه کز نه بو نه وده باجو پیتاکی هه ریمی دینه وده که به ش
 خه لکی به صره بوو درا به خه لکی کوفه ، بویه دینه وده به « ماه
 الکوفه » ناو براو باجو پیتاکی نه ها وند یش ته رخان کرا بو
 خه لکی به صره و ناوی نرا « ماه البصره » . . . تاد « علی پاشا
 صالح » که به رگی په که می « تاریخی ادبی ادوارد براون » ی
 ودر گیزاوه به فارسی له په راویزی (۳۲) دا نووسیویه : زانان
 به ناو بانگی کامبرج دوکتور هایدی شاگردی ئابراهام وهیلاک
 هه ییو ته نه وراستی به ی که وشه ی « ماه » که نووساوه
 به م ناوانه وه : (ماه کوفه ، ماه به صره . . . تاد) هر
 وشه ی ماده . . . کاکه حه می مه لاکه ریمی مدرس له سهری
 نووسیوه : من گهرچی له گه ل میزو نووسیدا ئاشنانیم به لام
 به پیتی هه ندی ناوا بوم ده رنه که وئی که وشه ی « ماه » نه کات
 چیا ، رتی سخت له م ناوانه دا (ماه دهشت ، ماه جان ، مالوان
 ماوران ، تاد . .) وادیاره کاکه حه مه حه زنه کا له هه مو مه نه جه لیکا
 نه سکویت ، نه گهر ماه چیا بوايه چو ن نه نووسا به دهشت هوه ؟؟
 وشه ی « ماه » له ماه کوفه و ماه به صره و ماه زیده و
 ماه دینارو ماه سه به زان دا دا تاشراوی « ماهانه = مانگانه » ن
 باجو و پیتاکی نه م چیتکه یانه نه درا به سه ربازه کانی خه لقی نه و ناوه و
 به موچه خو رانی نه وئی ، جگه له وده ش وشه ی (ماه) و ایزانم

به تهنیا له کوردیدا هه رگیز ناو نیه بۆ چیا ده بچ به « زهرد » هوه
 بنووسیت ، « ماهدشت » له بنه پرتا « ماهین دشت » بووه
 واتا دهشتی مابین و چارهوا به خپوکردن « ماهجان » یش
 واتامانگ ، « ماوران » یش به قسه یش خود حهیده ری به کان ، ئهوان
 ئه مئاوه یان هیتاوه چونکه باییره هه ره گه وره یان له « ما وراه
 النهر » هوه هاتووه و سووک بۆ تهوه) .

ئهو حه له ی که ئه م شارانه کران به ماهانه ، دهسکه وتی
 هه رتیمی دینه وهر له باج و پیتاگ و سه رانه ئه گه یشته پینج ملیون و
 حه وت صه ت هه زار دره م (۷۰۰۰۰۰) . (بلدان ابن
 واضح یعقوبی ۳۵ له بنه پرتا فارسیه که دا به هه له نووسرا بو
 الاخبار الطوال) .

سالی ۵۰ هـ = ۶۷۰ز : یه زیدی کوری معاویه فه رمانی دا
 به عیدالله کوری زیاد کاراییکی کثیر ناو بکات به سه داری
 « ماهسه به زان » میهرگان کوچک ، حه لهوان ، و ماهین (واتا
 دینه وهر و نه هاوه ند) وله هه رتیمی چیا دا ده ره به گیتی بدرتیج ،
 کوئیر چوو لهوتی کوشک و ته لاری خۆی دورست کرد ، ئه م
 کثیره کوری « شهبابی کوری حصینی ذوالفصه » بوو ، یه کیک بو
 له وانهی که سه ره به نه ماله ی خه لیفه ی سیه م عثمان (خ . خ) بوو
 قسه ی ناشرینی ناشایهسته ی به « علی کوری ابو طالب »
 خه لیفه ی چواره م ، و پیاوانی ده ورو به ری ئیمام حوسین ئه وت ،
 و خه لکی له دۆستی و خۆشویستی ئهوان ئه ره وان هوه ۲۲ (فتوح

البلدان ۳۰۱) سالی ۶۶۶ك = ۶۸۵ز که مختار ثقفی دژی عبدالملک
 کوری مروان اموی پایه‌ری ، به‌یاریده و دست‌کی ئیرانی به‌کانو،
 توانی همو عراق و جزیره داگیر بکات : نه‌وجه له موچه
 خۆرانی خۆیی بۆ سردار تیی ولاتانی ژیر دست‌نارد ، بۆ وینه
 « عبدالله کوری حارث » ی برای مالکی ئه‌شته‌ری نارد
 بۆ سرداری ماهین - دینه‌ور و نه‌هاوهند « یزید کوری
 معاویه ی بجلی » شی نارد بۆ سردار تیی قومو ئه‌صفه‌هانو
 دمور و به‌ری ره‌ی هه‌روا « ابن مالکی بکراوی » شی نارد بۆ
 سرداری حه‌له‌وانو و ماهسه‌به‌زان (الاخبار الطوال عربی ۲۹۲
 و ته‌رجمه‌ی فارسی ۳۱۴) ، به‌لام وه‌ک له هه‌والی ئایه‌نده
 ده‌رئه‌که‌وی عبدالله نه‌یتوانیوه دم‌بگری بیه‌ر ماهین دا :
 ئه‌وه‌تا به‌لازوری نووسیویه : « مالکی اشتر » « هانی کوری
 ابو حیه‌ی کوری علقمه » ی نارد بۆ حه‌له‌وان به‌هزار سواره‌وه
 بۆ پاراستنی ری به‌لام له‌وی تووشیان بوو به‌تووشی کورده‌کانی
 دینه‌وره‌وه که خه‌ریکی خه‌رابکاری و ری‌گری بوون ، جادای
 به‌هه‌ریاناو کوشتاریکی زۆری لیکردن (انساب الاشراف
 بلاذری ۵/۴۵) (له‌په‌راویزی بنه‌په‌ته فارسی به‌که‌دا نووسیووم :
 زۆر سه‌یره که‌فه‌رمانده‌تی به‌هزار سواره‌وه بیجت بۆ سه‌ر
 هه‌ر یه‌ن بۆ سه‌ر کوت کردنی خه‌لکه‌که‌ی و بنووسری خه‌ریکی
 خه‌رابکاری و ری‌گری بوون و نه‌نووسری له‌به‌ره‌ستی نه‌ته‌وه‌یی و
 له‌تاوی ستم پایه‌ری بوون .. کاکه‌حه‌می مه‌لاکه‌ریم لیره‌دا
 دهماری مسولمانه‌تی جولابوو نووسیوی : خاوه‌ن وتار له

پهراويزه که يا زوړتونډ پړيوه لهو حمله دا هستی نه توهی
وپامیاری نه بوو !! دهی باقه که ی کاکه حمه راستین ،
نهی چوڼ خوی و هاویرانی « ابو زری غفاری » یان نه کرد به
خاوند بیری هاو به شکی ؟

بن گومان خه لکسی دینه ور لهو سرده مه دا هیشتا
تواوه تسی سریان بفرمانی شموی دانه نواند بوو
فرمانده و سرداره کانیان له نواوه دا بس ده سلات و بس
هیزوون و نه وانهی دژی شموی بوون و پاپه ریوون زوړ
له وان به هیز تر بوون ، موختاری ثقی نامه تیکسی بو « عید
الله کوری حوری جعی » نارد که لهو حه لانه دا خریکی تالانو
پړبوو ، له هریمی چادا ، به مجوره : تو لسه کوزرانی
حسین ها تو به پقاو تولهی خوینی شو هانی داوی ، نیمش
هروه کوتو ، تولهی حسین پالی پتوه ناوین جاده بن تو بس
به هانه یی بو یاریده مان عید الله و هرامی نامه کی نه دایه و ،
موختار رقی هه ستا دوستوری دا خانو و مال که ی له کوفه و یران کرا
وهه و سامان و دارایی تالان کرا و خانه که شی خرایه زیندانه و ،
سرکاریتی شم شالاوه خرابوه نه ستوی « سرو کوری سعید
کوری قیس » هه مدانی ، که « عید الله » شم هه واله ی بیست
یه کسر هیز شی برده سر کیلگه و زهوی وزاره کانی عرو له ماهان
(دینه وهر - نه هاو مند) و هه موثاژالو چاره واکانی پامالی و دمغل و
دانه کانی سوتاند (الاخبار الطوال) ۳۱۸ .

سانی ۱۲۸ ک = ۷۴۵ زان منصور کوری جمهور که به کن
 بوو له یاخیان (خوارج) هلات وروی کرده ماهین -
 (دینهور - نه هاوند) وداگیری کرد و همو ولاتی چایشی
 داگیر کرد (الکامل ۳۵۴/۵) .

پاش ثم هر ایه که متر ناوی دینهور دیته ناوانو
 سردارایی که متر بهرچاو نه که وی تا ده ورانی خه لافه تی
 عباسی . .

سالی ۱۶۷ ک = ۷۸۳ زان خلیفه ی عباسی « محمد کوری
 عبدالله » که به ناز ناوی « مهدی » ناسراوه له بهغداوه (مدینه
 السلام) که و تهری به ره و کرمانشان - که نهو هله سر به
 دینهور بوو - چونکه باسی سازگاری و وخوشی ناوو هموای
 « ماهسه بهزان » ی بوکر ابو (مروج الذهب عربی ۳/۳۳۳
 فارسی ۲/۳۰۹) به لام له م سردمه دا کوردان کینه له زنگ بوون
 بهرام بهر به عباسی به کان و له شورش و پاپه رینابوون دزی نه وان ،
 و ناره زوو هه وه سیان - وه که ده رنه که وی - به لای عه لوی به کاتا
 بوو ، جا عباسی به کان ناوی ثم شورش گیرانه یان نابوو
 سپرو سوالکهر (صفالیک) و جزو دروزن و یاغی و سرچل ،
 له هر یمه وه نه یان نه تاندن بوئه و هر یم و له هر یمه وه بوئه و
 هر یمی تری ، به لام نه وان کولیان نه نه دا و نه نه به زین ، « به لادوری و
 ابن فقیه » نووسیویانه : له سردمی خلیفه ی عباسی مهدی دا
 جزو دروزن و سپرو سوالکهر زور بوو بوون و له « سی سه »
 خویان په نادابوو ، جیگه که زمو نمکان بوو که و تبووه ناوه نندی

زنجیره ی زورگ و هه له تی سی گردی له بهر نه وه یتیی نه وترا
 « سی سر » ئەم ناوچه یه هاوسنوور بوو له گه له هه مه دان -
 ئاذه ربا یجان - و دینه وهر ، میتر گه کانی ئەم ناوه تایه ت بوو
 بۆره وه ولاغ و چاره واو ئاوالی « مهدی » ی خه لیفه ی عباسی
 که له وتی سه رکارتیکی هه بو ناوی « سلیمان کوری قیراط » بوو،
 لهدهس صماليك و دعار - واتا سپروسوالکهر و خو تری -
 که له یتیان هه مه دان و دینه وهر ا خه ریکی دزی و جه رده می بوون و
 له ریتگری دا ئەوه نده کاره ما بوون چار نه ئه کران ؛ هاتبووه ته نگ،
 « مهدی » فه رمانی دا « سی سر » بکرتته شار و کونگه ره و
 شوهری قایسی بۆ بکرتت ، ئنجا خه لکیکی زۆری له دهباته -
 کانی دینه وهر ر گوزمه ی ئاذه ربا یجان نه وه جیتی تر وه هیتانه وتی
 نیشه جیتی کردن وورده وورده بووبه کووره یتیکی گه ره (مختصر
 بلدان ۶۶ و فتوح البلدان ۳۰۳-۳۰۴) گوايه ئەم سیه ره له جیتی
 ئیسته ی شاری سه بووه وه که له مه و دووا باسی دئی .

پاشان « مهدی » « هارون الرشید » ی کوری خوئی
 کرده فه رمانزه وای کوردستان و به شی خۆرئاوای ئیران ،
 له وه دووا که هارون بووبه خه لیفه ئه ویش له و ناوه دا کوشتاریکی
 زۆری کرد (فتوح البلدان ۳۰۴ و کرمشاھ باستان ۱۱۶) .
 جوغرافیا زانی به ناوبانگ « لیسترنگی خۆره لانتاس »
 ده رباره ی ئەم « سی سره » لیکۆلینه وه یتیکی هه یه زۆر به قوولی
 نووسیویه : « به دوورایی ۶۰ میل له زوور که لاهه کانی
 دینه وهر وه شاری سحنه (سحنه) هه یه که بنکه ی تازه ی هه رتیی

کوردستانی فارسی به ، هرچنده گهشتیارو گه ریده کانی
 صده کانی ناو ندج عرب و ج فارس له کتیه کانیانا بهم ناوه ناویان
 نه بردووه به لام له جتی ئیستی « سحنه ی » تازه له صده کانی
 ناو ندا به پیتی دوو کتییی : « مسالك » که « ابن خردادبیه و
 قدامه » نوو سیوانن شاری سی سر هه بووه ، که وهك یاقووت
 وتویه : له م سی سر هه دا کانی و چشمه ییکی زوره هه بووه له بهر نه وه
 بچی و تراوه « صحت خانی » (و اتا صحت خانوو) یا کانی ناو
 له بهر زوری چشمه کانی ، جا « ئه مینی خه لینه ی عه باسی » قه لاو
 کونگه ره و دژیکی تیا دور و ستکردو مأمون به سپاوه له شکر به زی
 تیا کرد که به شن له سپا که ی له و عیله کوردانه بوون که پاوه نو
 له و پرگا کانیان نزیک به نه و نا وانه بوو ، له و ۲۴ دهستانه ی که سه ر به
 هه معدان بوون ، دووریش نیه ناوی « سحنه » یش هه ر
 له صده دغانی به وه هاتیت ، و اتا بوو بیت به « سیخانه » و سیخانه ش
 بوو بیت « سحنه » گهرچی به لگه و ده ستاو تیز به ده ستوه نیه
 (ارض الخلافة الشرقيه « سرزمینهای خه لافه ت شرقی ۳۰۵ »)
 مه به ستی لیسترنک شاری « سنه » یه نهك « سحنه » ی
 سه ر به کرمانشاه که ناو چه ی دهستانه ی « صحنه » یه و خه لکه که ی
 له ئه علی حقه که کاهیه کانی . ئه وهش که نوو سیویه « سنه »
 ناوی نه هاتووه و انیه ، سالی ۹۸۸ک ۱۵۸۰ که « ته یورخانیه
 ئه رده لانی » خوی داوه ته پال ده ولته ی عو ثمانی و « سولطان
 موراد » حکومته که ی به ره سمی ناسیوه ، سنه و حسن ناواو
 و قه لای قزلجه ی داوه به سولطان علی کوره گه وره ی تاد

(شهره‌فنا‌مه‌ی فارسی ۱۲۴ و عربی ۱۱۴) نجا زاراوه‌ی (وانا صمت خانوو) که له‌لایهن وەرگێری فارسی کتیبه‌که‌وه خراوه‌ته‌ناوکه‌وانه‌وه ، نیشانه‌ی نه‌وه‌یه نه‌زانیه « خانی » وانا « کانی » ، و چه‌شمه‌ی ئاو ، کاکه‌هه‌مش وه‌کو یاسایتسی لیره‌شا په‌راوێژیکێ نویسه‌وه : که « خانی »‌ی له‌باتی « کانی » نه‌یستوه « هانه‌ی بیستوه ، نه‌وه‌ی له‌بیرچووه که به‌شی‌زۆری لوړوړو گۆران (خانی) ئه‌لین ، با نه‌وه‌شی بۆروون‌بکه‌مه‌وه که‌کتیبی فتوح البلدان بلاذری (لاپه‌ره ۳۰۳) نووسیویه به‌سیهر نه‌وترا سیه‌ری صمت‌خانی وانا‌سی که‌لله‌و صمت‌چاوه ، چونکه‌کانی زۆری تیا‌بوو که نه‌گه‌یشته‌صمت‌کانی

سالی ۲۰۲ک = ۱۷زا « فضل کوری سه‌هل » وهریزی « مامون خه‌لیفه‌ی عباسی » که‌به‌نازناوی (خورئاستین) نه‌ناسرا کوژرا : مامون پریاری‌دا هه‌مو نه‌وانه‌ی له‌کوشتنی‌دا ده‌ستیان هه‌بووه بکۆژرینه‌وه ، به‌لام نه‌وان هه‌لا‌تبوونو خۆیان شار‌دینووه‌وه ، مامون ده‌هه‌زار دیناری‌دا‌نا به‌پاداش بۆهه‌رکس ی‌توانی یانگرتی ویا‌نداته‌ده‌سته‌وه ، چا « عه‌باس کوری هه‌یشه‌می دینه‌وه‌ری » ده‌سگیری کردنو هه‌تسانی بو‌مامون ، نه‌ویش لیبی پرسین :

بۆچ ئه‌م تا‌وانه‌فاشایه‌سته‌یه‌تان کردووه ؟ له‌وه‌راما وتیان : خه‌لیفه له‌خوا‌ترسه‌تۆ خۆت دوستورت به‌ئینه‌ته‌دا که‌بیکۆژین ؟ مامون بایه‌خی ته‌دا به‌قه‌سه‌کاتیان زفه‌رمانی‌دا به‌جلاد له‌سه‌ریان

بداو ، سره کانیان بیات بۆ « حسن کوری سهل » ی برای ،
 یاش کوژرانی فضل ، دایکی که وتبوه گریهوزاریه کی سخت ،
 که مامون بهوی زانی هستا چووه لای و کهوته دلدانه وهی
 بهوه که به رمحه تی خواچووه و چاری فرمانی خوابی نیه ، ئنجا
 وتی : من له باتی ئه و به کوری خۆت قه بول بکه و ئیتر گریهوزاری
 مه که ، دایکی فضل وتی : کورئ که خه لینه ئیکی وه کو تو جیی
 ئه و بۆ بگریته وه حه یف نیه شه و ورۆژ بۆی نه گریم ؟؟ (الکامل
 ۳۴۷/۶ ، دستور الوزراء ۶۷ ، روضة الصفا ۳/۶۹۱) .

سالی ۲۱۲ك = ۸۲۷ زا عبدالله کوری طاهر ذومینین کرا
 بهوالی عیراقی عه جه مو ئاذهر بایجان ، جا شاری دینه وه ری کرده
 باره گای خۆی و کوشکیکی له دهرموه ی شار دوروست کرد -
 گهرچی له دلوه زۆر لهو کاره تا به دل بوو - حه زی له وه بوو
 که بیخ به فهرمانه وای خوراسان ، که درابوه طه لحه ی برای ، جا
 ۱۵ ربیع الاول سالی ۲۱۳ك = ۸۲۸؛ اطله لحه ی برای مرد ، مامونی
 خه لینه ی عباسی قاضی به غدا « بحیا کوری اکثم » ی نارد بۆ لای ،
 هم بۆ ئه وه ی له کۆری پرسه دا دابنیشین ، وه هم سه رخۆشی
 لنبکات وه هم مژده ی والیتی خوراسانی بداتج ویتی رابگه تینین
 که به زوترین کات بگاته خوراسان بۆ سه رکوت کردنی په یره وانی
 بابه کی خوره می له وئاوه دا . (وفیات الاعیان ۳/۸۴ ، الاخبار
 الطوال ۴۱۹ و بلدان ی مقوی ۱۶۶ کاکه حه مه نووسیوی بهر چاوم
 نه که وت ، راستی کرد ژماره ی لاپه ره که به هه له نوو سرا بوو) .

وادياره پاش عبدالله کابرايخ تيررابووه دينه‌وهر ناوی
 « محمد کورپی جهم » بوو ابن عبدربه نووسیویه : پژوی مأمون
 خلیفه‌ی عباسی « محمد کورپی جهمی » گازکرده لای خۆی و
 پیی وت : به‌یتیکم بۆیتنه‌وه که نیوه‌ی داشۆرین و نیوه‌ی
 دووه‌می هه‌لنان ییت ، له پاداشا کووره‌ییکت ئه‌خه‌مه ژێرده‌ست ،
 محمد ئه‌م به‌یته‌ی وت :

« قبحت مناظرهم فحین خبرتهم   حسنت مناظرهم لحسن
 المخبر »

[وانا دیمه‌نیان کریت وناشیرین بو که ده‌ستم پیاهینان
 جوانه‌بوو دیمه‌نیان به‌وجوان ده‌س‌پیا هیتانه] ئنجا مأمون
 وتی : به‌یتیکی تریش : محمد وتی :

« ارادوا لیخفوا قبره عن عدوه   فطیب تراب القبر
 دل علی القبر »

[وانا ویستیان گۆره‌که‌ی له‌دوژمن بشارنه‌وه ، به‌لام یینی
 خۆشی گلی گۆره‌که‌ی پێ‌به‌دتی‌ی کردن بۆی]
 (المقد الفرید ۲۸۲/۵ ، کاکه‌حه‌مه نووسیوی ۲۲۱/۶)
 چایی قاهره ، باشه مالی ئاوابن)

خاک به‌سه‌ر ئه‌ونه‌ته‌وانه‌ی که بچ ره‌ضای خۆیان و هه‌ر
 له‌به‌رخاتری تاقه‌ هه‌لبه‌ستی کابرايی بکرتت به‌فه‌رمانه‌وه‌ی
 ولاتیان ..

سالی ۲۱۶ك = ۱۸۲۹ز « عبدالله کورپی طاهر » که سه‌ردار
 سپای « مأمون » بو له دینه‌وهر که‌وته سپا ته‌یارکردن بۆ

سربابه‌شو دای به‌سرخ‌یاخی‌به‌کانیا (خوارج) له خوراسان ،
ته‌نانت که ئه‌وان ئه‌و حه‌له له گوندی «الحمره» ی نساپور
کۆبوو بوونه‌وه . (الکامل ۶/ ۴۱۴) .

سالی ۲۳۵ک = ۱۸۴۹ز (خلیفه‌ی عباسی المتوکل علی‌الله
هندی ولاتو هه‌رمی دا به « محمد » ی کوری خوی
کدنازاوی « المتصرب‌الله » بو که ئه‌مانه‌بوون : ما‌ه بصره -
ما‌ه‌بزان - مهرگان کوچک - شاره‌زور - صامغان و هی‌تری
(الکامل ۷/ ۴۹) .

سالی ۲۶۱ = ۱۸۷۴ز خلیفه‌ی عباسی « المعتمد بالله » ابو
احمدی کوری دوومی خویی کرده جی گروهه ، پاش « جعفری
کوری یه‌که‌می » هه‌روا به‌سرداری ولاته‌کانی خۆره‌ه‌لاتو
نازناوی « الناصر لدين الله » ی دایی له‌گه‌ل فه‌رمانه‌وایی ئه‌م
هه‌ریانه (ئه‌صفه‌هان - قوم - که‌ره‌ج - دینه‌وه‌ر - په‌ی -
زه‌نجان - وسنده‌و هی‌تری) (الکامل ۷/ ۲۷۸ - طه‌بری ۵/
۲۶ جا به‌یتی نژیکی ئه‌م‌سنده‌یه له‌ز نجان‌ه‌وه‌ دوور نیه‌هه‌ر سنه‌ی
ئیتسا بوویت) .

سالی ۲۶۴ک = ۱۸۷۷ز « ابن‌الدیرانی » تیررا بۆ دینه‌وه‌ر ،
به‌لام « ابن‌عیاض » که‌وته هاوکاری له‌گه‌ل « دوله‌ف کوری
عبد‌العزیز کوری ابو‌دلف و به‌هه‌ردولایان ناوما‌ل‌وسامانیان
تالان‌کرد جا به‌سرخ‌شوری گه‌رایه‌وه‌بۆ حه‌له‌وان (طه‌بری ۸/
۵۳۳) .

سالی ۲۶۶ك = ۱۸۷۹ز کابرایکی « بوکومور » ناو له دینهوه ربوو ، خوی و « که یه لڅ » ناوی که سربه خه لافهت یوون لیان قوم اووه هه لانتوون ، پاشان هه رله و ساله دا بوکوموریان جاریکی تری گه راوه ته وه دینه وه (الکامل ۷/ ۳۳۶) .

سالی ۲۸۰ك = ۱۸۹۳ز « المعتضد بالله خلیفه ی عباسی » (راشد ی) توکهری « الموفق بالله خلیفه ی عباسی » کرا به فرمانیره وای دینه وه و خه لاتی له بهر کرا ، رۆژی ۱۰ ذی القعدة کهوته ری بهر و جی فرمانه که ی ، پاش دوومانگ دویه مین رۆژی مانگی رۆژو له دینه وه تهرمه که یان خسته تابوته وه هینایانه وه به ره و به غدا (طه بهری ۱۰/ ۳۱ - ۳۴) (الکامل ۴م پایه ی خستۆته سالی ۲۸۰ به لام خاوه نی مجمل التوارخ و القصص خستۆته تی به سالی ۲۸۶ لاپه ره ۴۴) .

سالی ۲۸۰ك = ۱۸۹۳ز « المعتضد بالله خلیفه ی عباسی » کهوته ری به ره و هه رینی چیا وروی کرده دینه وه ، له وی « علی » کوری خوی دانا به سهرداری هه ندی ولات و نازناوی « المکتفی بالله » ی داین ، ولاته کان ئه مانه بوون : ره ی - زه نجان - قه زوین - ئه بهر - هه مه دان - و دینه ور .. تاد و ، « أحمد کوری اصبغی » کرده نو سه ری (طه بهری ۱۰/ ۳۶) الکامل ۷/ ۳۶۷ و المنتظم ۵/ ۱۴۷) . سالی ۲۹۶ك = ۹۰۸ز ، « یوسف کوری ساج » له کار به ده ستانی « المکتفی » وه ک ابن الاثیر نو سیویه :- کرا به سهرداری ئه رمینیه و ئاذه ربایجان

به قه‌باله‌ی ۱۳۰ هزار دینار و له‌دینه‌وره‌وه چوو بۆ ئه‌وی که
کاره‌که‌ی بگریته ده‌ست (الکامل ۵۴/۸)

سالی سنح صه‌ت ک = ۹۱۲زا له‌دینه‌وه‌ر کینوی خزاو دا‌که‌وت،
له‌ ژیریا ئاوێ هه‌لقولا ، چه‌ندین گوندو ئاوایی وێران کرد .
هه‌ر له‌م ساله‌دا له‌ دینه‌وه‌ر هیستری زاو جاش هیسترتکی هینا ،
ئهو هیستره‌ می کارایی بو ئاوی « احمد کوری علی مری » بو
خه‌لکیکی زۆر چوون بۆ دیتی ئهو هیستره‌ و له‌ کاری خوا
واقیان ووپ ما چونکه‌ هیستر نازی ، « به‌رسدی » ئم
هه‌واله‌ی به‌نامه‌ نووسی و جارچی کرماشایش نامه‌که‌ی گه‌یانده
به‌غدا (ذیل طه‌به‌ری ب ۴۲/۱۱) . سالی ۳۰۱ک = ۹۱۳زا
« محمد کوری اسحاق کوری که‌نداجیق (که‌نداج) کرا
به‌والیی دینه‌وه‌ر (ذیل طبری ۴۴/۱۱)

سالی ۳۰۴ک = ۹۱۶زا « طرخان کوری محمد کوری
اسحاق کوری که‌نداجیق » له‌ مانگی رۆژودا هاته‌ به‌غدا به‌نیازی
ئهو‌ی بچن بۆ هه‌ج ، جا چوو دیتی « علی عیسا » ی و مزیر ،
له‌وی هه‌والی مردنی باوکی درایی و خۆیشی له‌جیی ئهو
کرا به‌والیی دینه‌وه‌ر (ذیل طبری ۶۰/۱۱)

سالی ۳۰۸ک = ۹۲۰زا ابو هیزا عبدالله کوری حمدان
خه‌لات کرا و فه‌رمانی پاراستنی ریی خوراسان - دینه‌وه‌ری
درایی (تجارب الامم ۳۵/۱ و الکامل ۱۲۳/۹)

سالی ۳۱۴ک = ۹۲۷زا « خه‌لیفه‌ی عباسی المقتدر بالله »
به‌شی خۆره‌لاتی ولاتی خسته‌ ژیر فه‌رمانی « یوسف کوری

ساج» و دوستوری داتی که باج و پیتاکی نه‌واوه کۆ بکاته‌وهو
 بیکا به مه‌صره‌فی فه‌رمانده و نه‌فرادی سیاو دوستورشی داین
 که به‌زوترین کات له ئاذه‌ربایجانه‌وه بگاته به‌غدا ، که له‌ویوه
 پرووبکاته واسطو له‌ویوه بچیت به‌رهو « هه‌جر » بو شەر
 له‌گه‌ل « ابو طاهر » رابه‌ری قهرمه‌طی به‌کان .. جا که پروی کرده
 واسط له‌و حه‌له‌دا « مونس کورپی مظفر » له‌وئ بوو ، هه‌ر
 که ئه‌م له‌وئ نزیک که‌وته‌وه « مونس » به‌جیی هه‌شت و پروی
 کرده به‌غدا بو نه‌وه‌ی له‌وئ بمیتته‌وه ، خه‌لیفه باج و پیتاکی
 ئه‌م هه‌ریمان‌ه‌ی ته‌رخان کرد بو ئه‌م « یوسف » ه که‌صره‌فی
 بکات بو خوان و بو‌یاریده دانی سیا که‌بتوانی ده‌وام به‌شه‌ریدات
 دژی قهرمه‌طی به‌کان ، ولاته‌کان ئه‌مانه‌بوو : هه‌مه‌دان - ساوه -
 قوم - کاشان - ماه به‌صره - ماه کوفه‌ماه‌سه‌به‌زان .. (تجارب
 الامم ۱/ ۱۸۴ و الکامل ۸/ ۱۶۴) .

سالی ۳۱۵هـ = ۱۹۲۷ و ه‌کو ابن مسکویه نووسیویه :
 مه‌رداوێژ (مرداوېج) کورپی زیاد که به‌کئ بوو له فه‌رمانده‌کانی
 « ئه‌سفاری کورپی شېبرۆیه » ی ده‌یله‌می که‌پیاویکی سته‌مکارو
 زۆردارو خوێنرێژ بوو دژی راپه‌ری وله‌گه‌لی که‌وته شه‌ره‌وه‌وه
 راپه‌راند ، ئه‌سفار هه‌لاتو مه‌رداوێژ که‌وته راونسانی ، به‌لام
 پێیا نه‌گه‌یی وله ده‌ستی ده‌رچوو ، کۆمه‌لتیکی تری دوا‌ی
 که‌وتن رۆژی باشر که ئه‌سفار خۆی کرد بوویه ئاسیاوی (ئاشی)
 گوندیکاو داوا‌ی خواردنی له ئاشه‌وانه‌که ئه‌کرد ئالم حه‌له‌دا
 مه‌رداوێژ خۆی کرد به‌ئاشه‌که‌دا بو پشکنینی ، سه‌رنجی دا ئه‌وا

ئەسفار خەرىكى ئانخواردنە ماواي ئەدا سەرى پرى وگەراپەوہ
بۆ قەزوين ۰۰ مەرداویژ لەوہ بەدووا ھیتد لەخۆی بايى بووبو
ئەبوت : « منم سليمان و ئەم سەربازانە دتوہ کانی منن . (تجارب
الامم ۱/۱۶۲)

ابن الاثير ئەم باسەى خستۆتە سالى ۳۱۶ك وئەلئیت :
ھەرا لەتوانی ئەسفاری ديلەمی و مەرداویژدا گەرم بوو .
مەرداویژ توانی بە کۆمەك و یارمەتی « ماکانی کوری کالی »
بەسەر ئەسفاردا زال یتو و یکسوژی ، ئنجا پرووی کردە
« پەى » و داگیری کردو لەوہ پاش ئەم شارانەشی ھەمو
داگیرکرد : ھەمەدان - کەنگەوہر - دینەوہر - وەر و گەرد
(بروجرد) - قوم - کاشان - ئەصفەھان - گولپایەکان
(جربادقان) وھی تری (الکامل ۸/۱۹۶)

ھەر لەم سالتەدا ھارون کوری غریب الخال « نحریری
خادم » ی خۆی لەجێی « عبدالله کوری حمدان » کردە والی
دینەوہر (ذیل طبری ۱۱/۱۲۰)

سالى ۳۱۷ك = ۹۲۹زا مؤنس « علی کوری عیساى
وزیر » ی لەبەند رزگارکرد و ئاردیەوہ بۆمالتی خۆی ، وابوعلی
موقلەى بانگ کردو داینا بەومزیری « القاہر باللہ » و « نازوک »
یشی دانا بەسەرۆکی پەردەداران (الحجاب) سەرباری ئەوکارەى
کە ھەییوو ئەویش سەردارێتى ھێزی بالبازبوو لەبەغدادا
(دار السلام) ئنجا ئەم جیگەیانەشی سپارد بە « ابو ھیجاء عبدالله

کوری حمدان ، سهرباری ئهو جینگایانهی کهلهوه بهر
 سامهراء - بزورك ساپور - هردوو راذان - داقوق - خانيجار
 سامهراء - بزورك = ساپور - هردوو راذان - داقوق - خانيجار
 موصل - وکاروباری یاریده دهريی سهرداري همهدان -
 نههاوهند - سهيمهه - سيروان - ماهسه بهزان - مهرگان
 کوچک .. تاد . (تجارب الامم = ۱۶۱/۱)

پاش ئهم دهوره ههريی دینهوهه خراوته ژیر دهستی
 « بنی کوری نفیس » بهلام « القاهر باللهی خلیفهی عباسی »
 لئی وهرگرتوتهوه داویتی به « ابن حمدان » ، ابن ائیر
 لهم بارهوه نووسیویه : سالی ۳۱۷ك مونس کهفه رماندهی سپابوو
 « المقتدر باللهی خلیفهی عباسی » له کورسی خهلافهت داگرت
 « القاهر بالله محمدي » له جیتی ئهو دانا به خلیفه ، ولاتی
 دینهوه رشی دایه « بنی کوری نفیس » (الکامل ۸/ ۲۲۰ ، ۲۰۲)
 سالی ۳۱۹ = ۹۳۱زا ههوان گه یشته بهغدا کهله تیوان هارون
 غریب الخالو مهرداویتزا شه قهوماوه ، نزیکه بهشاری همهدان ،
 جا هارون ههلاتووه مهرداویتز ههوه هریی چیاي داگیر
 کردووه تا حهلهوان ، « هارون » گهراوه تهوه وه له « دیر العاقول »
 لهشکر بهزی کردووه بهههول و تهقهلا لهشکر تکیسی تازهی
 پیتکهوه ناوه وله بهغدا شهوه هیتزیکي تری بو تیردراوه که بهفریایا
 بگات نههروا لهشکر تکیش تیررابز نههاوهند ، له گهل کومه له بی
 کوتلهدا که بچن له دینهوه رهوه سامان و نازوقوه گه نجینه بهرن بو
 شاری همهدان ، جا « هارون » ههکه لهشکری بو گه یشته

همه‌دان و تماشای کرد خه‌لکه‌کمی زور ده‌ولمه‌ندن مرخی این
خوش‌کردن و بریاری‌دا صه‌ته‌زار درهم پیتاکیان به‌سراپری،
خه‌لکه‌که ناچار بوون له ماوه‌ی حه‌فته‌یتکا شو پاره‌یه‌ی
بوکزیکه‌نوه (تجارب الامم ۱/۲۱۳)

هر له ساله‌دا که شهر له‌تیوان له‌شکری مه‌رداوژو سپای
خه‌لین - المتدر بالله عباسی - دا له همه‌دان پرووی‌دا خه‌لکی
شاری همه‌دان یاریده‌ی سپای خه‌لیفه‌یان‌دا دژی مه‌رداوژ
وله‌م شهره‌دا خوشکه‌زا یتکی کوژرا ، به‌لام شو وازی نه‌یتنا
به‌شاری‌دا که‌وت‌پری به‌ره و همه‌دان ، خه‌لکی شاره‌که له ترسا
خویان له دژو قه‌لاکاتا قایم کردو له‌گه‌لی که‌وتنه‌ شهره‌وه ،
مه‌رداوژ کوشتاریکی زوری این‌کردن و دیلیکی فره‌ی لیگرتن و
ماله‌کانیانی همه‌و سوتاند ... « هارون غریب الخال »
که‌فرمانده‌ی سپای خه‌لیفه‌بوو هه‌لات و مه‌رداوژ همه‌و چپای
داگیر کرده‌وو به‌کن له‌فرمانده‌کانی خوی‌ی فارد بو دینه‌وه‌ر
ناوی « ابن‌علان قزونی » بوو شاره‌کمی به‌شهره‌شمشیر
داگیرکرد و کوشتاریکی زوری تیاکرد که‌ژماره‌ی کوژراوان
له‌تیوانی ۱۸/۰۰۰ تا ۳۹۰۰۰ کس دانراوه (الکامل ۸/۲۲۷ و
دائرة‌المعارف الاسلامیه ۵/۲۰۲ له‌فارسی‌به‌که‌دا به‌هه‌له‌نوسرابوو
« بطرس بستانی » کاکه‌حه‌م و شیاری کردینه‌وه مالی‌ئاواین)

کۆمهی خه‌لکی همه‌دان که‌وتنه‌ هاوارو فه‌ریادو زۆره‌ی
خه‌لک له دینه‌وه‌ریش « قورئان » یان کرد به‌سه‌ری رماو
که‌وتنه‌پری به‌دادو فه‌ریاد له‌ده‌ست « ابن‌علان » و مه‌رداوژی

سه‌رۆکی ، که به هه‌ردوو یان م‌رۆفی ولاتیان ق‌ر کردوو و ژنو مال و منالیان به‌تالان بردوو و . (مجمل التواریخ ۳۷۶) هه‌ر له‌سالی ۳۱۹ك = ۹۳۱زا که وه‌زیر ابو القاسم عبدالله کوری محم‌دی گه‌لومزانی روی کرده دینه‌وه‌ر ، (۵۰۰ سواری ک‌ه‌خۆیان له‌هه‌ریمی چیا قایم کردبوو پرویان کرده « ماه‌کوفه = دینه‌وه‌ر » و « هه‌له‌وان » و ئەم ناوانه که مه‌رداوێژ ه‌یتوانییوه داگیریان بکات ، جا چونکه سه‌ربازه‌کان نازوقه‌یان نه‌بوو موچه‌یان و ده‌ره‌گرتبوو داویان له وه‌زیر گه‌لومزانی کرد نازوقه‌یان بداتن ، گه‌لومزانی ونی باشه بگه‌رینه‌وه جیتی خۆتان ، که له‌وێ نازوقه‌تان به‌سه‌ردا دابه‌ش بکرت ، ئەوان به‌قه‌سیان نه‌کرد و دایانه‌به‌ر به‌رد و که‌ریوچ . (تجارب الامم ۲۱۹/۱)

سالی ۳۲۱ك = ۹۳۳زا خه‌ینه‌ی عباسی « المقتدر بالله » کوژراو « القاهر بالله » له‌جیتی دانرا ، هارون غریب الخال و چه‌ندین که‌س له‌م هه‌لانه‌دا هه‌لاتبون ، هارون نامه‌یێکی نووسی بۆ « القاهر » و داوای ئەمانی لیکردو به‌لێشیدا که‌سێ سه‌ت هه‌زار دینار بدات ، قاهر و مؤنس هه‌ردوو به‌لێنی ئەمانیان داتی و سه‌ردارتی ماه‌کوفه و ماه‌سه‌به‌زان و مه‌ره‌کان کوچک یانیش بێن سپارد . (الکامل ۲۴۸/۸)

سالی ۳۲۲ك = ۹۳۳زا « ماکان کوری کالی » هه‌لی کوتایه سه‌ر محم‌دی کوری الیاس له‌کرمان و پ‌رافسراند ، محم‌د هه‌لات به‌ره‌و دینه‌وه‌ر و داگیری کرد (الکامل ۲۸۸/۸) .

سالی ۳۳۳ھ = ۹۳۴ز و مختی که « القاهر بالله » له
 پۆست نشینی لادراو کوژراو « راضی بالله » یان له جیتی دانا
 بمخه لیفه ، « هارون غریب الخال » مرخی خۆی خۆش کرد
 که بیته وه زیرو نامهی بۆه مو فرمانده کان نووسی و به لیتی
 پیش خستن و مووجه و ئازوقه ی باشی دانج و له دینه و مهروه
 روی کرده به غدا و گه یه خانه قین « ابن مقله و ابن یاقوت »
 سهردارانی ساجیه و جهه ریه ئه مه یان زۆر لاگران و ناخۆش بوو
 سکالایان برده به راضی ، له وه راما پیتی و تن : که چهز
 له چاره ی ناکاتو دوستوریشی دانج که به ری بگرن و
 به ره بهستی بکن ، ئه وان نامه یان بۆی نووسی و سهردار پیتی
 ریگهی خوراسانیان خسته سهرته و کارانه ی پیتی سپی تراوه ،
 به لام هارون به وه قایل نه بوو ، به ره و به غدا که وه تر پیتی و گه یه
 « نه ره وان » و باج و پیتاکی ئه و ناوه ی هه موو کو کرده وه ...
 گه لاله ی باس ، ئه مانیش سپایان نارد بۆ به رانگای و تو که ریگی
 خۆییان لیتی هاندا ناوی « یمن » بوو چوله ناکاو ته به رزینیتیکی
 داله ملی و کوشتی و ته ره که یان برده وه بۆ به غدا له و ئی ناشتیان
 (الکامل ۸ / ۲۸۸)

هه ره له م ساله دا « مه رداویژی فرمانده ی چیا له لایه ن
 سه ربازو سپایه کانی تورکی سه ربه خۆیه وه کوژراو ، ئه وان
 له ناو خۆیا نا بوون به دوو پره وه : بریکیان به سهرداری « بوجگوم
 » روویان کرده هه ریمی چیا و گه و ته باج و پیتاکی کو کرده وه له
 « دینه وه » و شارانی تری .. ئه م بوجگومه له به نه ره تا خولامی

« ابو علی عارضی دهلیمی » و « زبیری » « ماکان » بسو
 یه کن بوو له کوتله تورکه کان ، ماکان له « ئه بو علی »
 خواستی به وه کردی به تورکه ری تایه تی خۆی به لام لای
 ماکان نه مایه وه هه لاتو چوه لای « مرداوێژ » و جیتی خۆی خوش
 کرد . جا به نیازی پیشکهنه وتن که وته خیانه ت ، به دهسته کی
 هه ندی له سرداران و فرمانده یان مرداوێژی کوشتو هه لات
 به ره و به غدا ، سرداران ده ورو به ری خه لیفه ڕیان نه دا ناچار
 چوو به ره و « واسط » له وی بوو به سه رلقی به شی له هه یزه که ی
 « محمد کوپی ڕائق » و ناوی خۆی نا « بوجگومی ڕائیتی »
 و له گه ل « عبدالله ی بریدی » سه ره ک و مزیری خه لیفه که وته
 شه ره مو و دوو جار شکستی پێ داو سپا که ی به زانده ٠٠ پاش ئه وه
 ئنجا خیانه تی له ڕائق کردو سپا یکی ڕیک خست و یستی خۆی
 بکات به سه ردار سپا له یه کیک له هه یزه کانی خه لیفه دا و مسالی
 ٣٢٦ ک = ٩٣٧ ز خه لیفه ی عباسی « الراضی » مرد ، و « المتقی
 بالله » له جیتی دانرا ، ئه م ، بوجگومی هه نا کردی به سه دار سپای
 خۆی ٠٠ سالی ٣٢٩ ک = ٩٤٠ ز « توزون » ی ئارده بۆ سه رکوت
 کردنی « بریدی » که گۆیا رووی له خه لیفه وه ره گیرا بوو ،
 به لام توزون له یه که م شه را شکستی خوارد و داوای کۆمه کی
 له « بوجگوم » کرد به لام ییش ئه وه ی ئه و به ری بکه وی به ره و
 واسط ، « توزون » له شه ری دوو ما سه رکه وتو هه والی
 سه رکه وتی خۆی به نامه نووسی بۆ « بوجگوم » ئنجا
 یارو ماوه رانی بوجگوم داوایان لێ کرد که خۆی به سه ییته وه و

لهده ورو به یری «واسط» خۆی به راوو شکاره وه سه رگه رم بکات، بوجنوم که که یه شته ده ورو به یری روبراری «جور= کور» یستی لهو ناوه دا ده و له مه ندی کورد زۆرن، چا و چنۆلی و چنک زه ردی پالی پتومه نا که هه لکو یته سه رگورده کان و تالانیان بکات، جابه هیزیکه وه چوه سه ریان، خیتلاته کورده کان له تاوا هه لاتن و نه ودوایان که وتو به تیر دایگرتن و به کینکی لئ کوشتن، به لام که نه کینکی کورد بۆ هاته کارو له پشته وه هه لی کوتایه سه ری و به خه نه جهردای له که له که ی و کوشتی، نه مه له ۲۶ مانگی ره جبه سالی ۳۳۹ ک دابوو (الکامل ۸/۳۶۶ - ۳۷۲ و دائره المعارف الاسلامیه (۳۵۹/۵) له فارسی به که دابه هه له نوو سرا بو بطرس بستانی کاکه حه مه وریای کردینه وه مالی ئاوا یته)

« مستوفی قه زوینی نووسیویه : که بوجگوم کوژرا ساماتیکی زۆری لئ به جئ ما ته ناتهت دوو ملیون دیناری سوور (زێ) و شهش ملیون دره مه سی (زیو) • (تاریخی گوژبده (۳۴۵)

به لام ابن الاثیر نوووسیویه : ملیوتیک و دووصهت هه زاردینار، که نه مه نده ی له ماوه ی دوو سال و تۆمانگ سه ردار سپایدا کو کردۆته وه، خه لیفه ی عباسی « المتقی بالله » دوستوری داوه هه موسامانه که ی خراوه ته هه نه جینه ی خه لافهت (بیت المال) • (الکامل ۸/۳۷۲) بن گو مان نه م کاره یان له بهر

نهوه بووه که یخ کس مردووه ، لاتسه یرنه یخ لهو حه لانه دا
 هرکس که سه راکرتی نیشکی بدهس بووه ، تهها له کهل
 نزی ودرقزنی و تالان خه ریک بووه و همیشه و بستویه گیرفانی
 خوی پر بکات نهوه که گه نجینه ی گله هه ر له م ساله دا ۳۳۹ک
 فرماندهی دهوله تی سامانی « ابو علی محتاج » شالووی کرده
 شاری « رمی » و داگیری کرد ، « وه شمگیر » ی برای
 مهرداوژ له تر سه هلات به ره و طه به رستان (مازه بنده ران) ،
 « ابو علی » پاش حه سانه وه جاریکسی تریش بو داگیر کردنی
 چیا سپای ته یار کرد و نه م شارانه ی هه مو خسته ژیر رکینی
 خویوه : زه تگان ، نه بهر ، قهزین ، که ره ج ، قوم ، هه مه دان ،
 نه هاوهند ، دینه وهر ، تاسنوری حه له وان ، له هه موشاره کانا
 نومایه ندهی خوی داناو باجو پیتاکی ولاتی کوز کرده وه ، پاشان
 براهکی خوی که ناوی « ابو العباس فضل کوری محمد » بو نارد
 بو هه ریمی چیا ، نه م فضله سالی ۳۳۲ک = ۹۳۴زا که روی کرده
 هه ریمی چیا بو داگیر کردنه وه ی دینه وهر و نه هاوهند و شارانی
 تری ، پاش زال بوون هه مو سه رانی کوردی هه ریمه که ی
 کوز کرده وه دلپانی دایه وه ، نه وانیش هه مو بارمته و ودیله کانپان
 بو تارده وه (الکامل ۳۶۹/۸ - ۳۳۸ - ۴۴۴) ۰۰ نه مه یه که م
 جاره ناوی سه ردارانی کورد بیرت ، وددانی پیا بنری
 که بهر گریان له ولاته که یان کردووه و دپلیان له داگیر کار
 گرتووه ، بهلام وادیاره سه ردارانی کورد هه رگیز شاره کانپان
 لاهه به ست نه بووه که بده ست کچ وه نه یخ ! نه وان ته نیا بهر گری یان

له دتهاتو جتی کشت کاذ و له وه رکای نازایان کردووه .
بداخوه هیچ کام له میژو نووسان لهم دهوره دا ناوی تایه تی
سه رداره کورده کانیان نه بردووه ، بئ گومان لهم ناوه دا نه وحه نه
« عیشانی » و « بهرزیکانی » و « عیباری » به کان هه بووه

سالی ۳۳۷هـ = ۹۴۸ز « مەرزبان محمد کوری موسافری
کورد خاومنی ئاذهربایجان که هه ندی به هه له به « ده یله می »
ناویان بردووه هه لی کوتایه سه « ره ی » ، رکن الدوله ی بوه یه ی
هه والی بیست و داوای یارمه تی و کومه کی له براکانی خۆی « عباد
الدوله - معزالدوله » کرد ، معزالدوله به فه رمانده ی
« سوبوکتوکینی » تورک که سه ر له شکر ی بوو هیتکی بو
یاریده ی نارد ، هه ر که سپاکه گه یشته دینه وه سه ربازه
تورکه کان له گه ل سوبوکتوکین تیوانیان تیکچوو بووبه
هه رایان و شه ودایانه سه ریا ، ناچار به سواری نه سپه که ی ، خۆی
له سه رکیزگار کرد (الکامل ۷۷/۸ - ۷۸۴) • ابن مسکویه
نوو سیویه :

هه رکه سپاکه ی سوبوکتوکین گه یه ده ورو به ری دینه وه ر
« بوریش » له گه ل سوبوکتوکین بوو به دمه و قالی و له
فه رمانده ی خست و هه مو ده یله میه کان له سپاکه جیا بوونه وه
که و تنه لای « بوریش » ته ها « رۆزیه ان » و چه ند که سه ی له گه ل
سوبوکتوکین ماته وه (تجارب الامم ۱۱۸/۳) •

سالی ۳۳۹هـ = ۹۵۰ز « منصور کوری قرانکین » که
له فه رمانده یانی ده وله تی سامانی بوو به هیتکی « نیسا بوری » به و

هه‌تی کوتایه سه‌ر « په‌ی » و هه‌مو هه‌رتی چیا‌ی تا‌قرمی‌سین
(کرماشان) دا‌کی‌رژد وه‌ ده‌می سه‌رکارانی « ئال‌بو‌یه »
ده‌ری هیتا ، که‌ئه‌م هه‌واله‌ گه‌یشه « رکن‌الدوله » که‌له‌و
حه‌له‌دا له « فارس » بو‌و نامه‌ی نارد بۆ « معز‌الدوله » ی برای
که‌له‌شکرته‌کی ته‌یاربنیژی بۆ به‌رانگاری سپای دو‌ژمن و مه‌یدان
نه‌دات بگه‌نه هه‌رتمه‌کانی عراق ، جا سو‌بو‌کتو‌کین به‌سیایکه‌موه
که‌له‌تورکو و ده‌یله‌م و عه‌ره‌ب یتکی هیتا بو‌و ، شه‌ودای به‌سه‌ریانا
کوشتاریکی لیکردن و پشه‌داری له‌شکره‌که‌یانی به‌دیل گرت
که‌ناوی « سو‌جگومی خو‌مارتکین » بو‌و له‌گه‌ل دیله‌کانی
تراناردی بۆ به‌غدا ، بۆ به‌رده‌س معز‌الدوله ، به‌لام پاش ماوه‌تی
یه‌ندکردن و چه‌رمه‌سه‌ری‌دان به‌ره‌لای کردن ، « سو‌بو‌کتو‌کین »
خۆی له‌هه‌مه‌دان مایه‌وه « تارکن‌الدوله » گه‌یشه شه‌وی و ،
فه‌رمانی دا به‌سو‌بو‌کتو‌گین که‌له‌به‌رایدا بکه‌وته‌سه‌ری ، هه‌ر
که‌ویستی به‌سپاوه‌ بجه‌ت هه‌ندێ له‌تورکه‌کانی ناوسپا که‌ ئازاوه‌یان
خسته‌وه ، رکن‌الدوله که‌ئه‌می دی‌وتی : ئا ئه‌مانه‌ دو‌ژمنمان
که‌ناوخۆمانان ، باش‌وایه‌ جارێ ناوخۆمان پاک‌بکه‌ینه‌وه‌و
ده‌ستی کرد به‌کوشتاریان و قرانی ته‌خستن ، ئه‌وانه‌ی که‌له‌ده‌می
تیژی شمشیرزگار بو‌ون هه‌لاتن که‌ئه‌م هه‌واله‌ گه‌یه « معز
الدوله » نامه‌یکی نووسی بۆ « ابن‌ابوشه‌وکی کورد » هه‌روا
بۆهی تریش داوای لیکردن : که‌ داویان‌بکه‌ون و نابووتیان
بکه‌ن ، جا ئه‌م سه‌رداران‌ه‌ که‌وته‌دوویان و رایان فراندن
وه‌ه‌ندیکیان کوشتن و هه‌ندیکیان به‌دیل گرتن ، ئه‌وانه‌ی

بزرگار بون روویان کرده هرتمی موصل . « الکامل ۸/۴۸۶ »
- (۴۸۸) .

بویه کم جار ئیمه له میژووا چاومان به ناوی « ابن
ابوشه وکی کورد » نه که وی که پیاویکی نه و نده به دمه لاتبوو
« مز الدوله ی بویه » داوای کومه کویارمه تی لیکردووه
به لام له کام هرتیم بووه ؟ سرداری چ عیلی بووه ؟ لیره دا په نا
نه بینه بهر « ابن مسکویه » بو نه وهی که سائیتی نه م پیاوه مان
بژوون بیته وه ، گهرچی باسه که دمخلی به دینه موره وه نیو
ده خلی به حله وانه وه یه ، جا ابن مسکویه نووسیویه : . . . .
که باسی تور که کانی سر به « توزون » گه یشته مز الدوله نامه ی
نووسی بو « ابن ابوشه وکی کورد » ویوا ماقولانی تری کورد
که سر به حله وان بوون داوای هاتنیانی کرد بو سرکوت کردنی
« توزونی به کان ، جا نه وان هاتن و دووای توزونی به کان که وتن
ولیان کوشتن و ولیان به مدیل گرتن ، پاشان دیله کانیان تارد
بو به غداو نه وانه ی هلاتن به جوریکی زور خراب توانیان
خوویان گه یانده موصل (تجارب الامم ۲/۱۳۹) .

له ده ننگ و باسی سالی ۳۴۲ ک = ۹۵۳ز دا ابن الاثیر
نووسیویه : « . . . نه و وفده ی که « المطیع لله » ی خلیفه ی
عباسی نارد بووی بو خوراسان ، بو ناویژی کردن له تیوانی
« رکن الدوله ثال بویه ، و فوجی کوری نه صری سامانی » دا
گه رایه وه که گه یشته « حله وان » « ابن ابوشه وک » رتی
لیکرتن و تالانی کردن و نه و کار وانه شی تالان کرد که نه و وفده ی

تیدابوو (الکامل ۸/۵۰۵) نهوهی راستی بیت ٔیمه تنها
 له‌بهرتاوی « ابن ابوشه‌وک » هم ده‌قهی ابن الاثیر مان باس‌کرد
 وه‌گه‌رنه باسه‌که ده‌خلی به‌حله‌وانه‌وه هه‌یه نه‌ک
 به‌دینه‌وه‌روه بچ‌گومان ابن الاثیر باسه‌که‌ی له ابن مسکویه
 وه‌رگرتووه : به‌لام به‌گه‌لانه‌یی نائه‌وه‌تا ابن مسکویه نووسیویه :
 « .. که ابو مخذ له خوراسان گه‌رایه‌وه » ابو بکر عبدالواحد
 کوری عمرو شرابی شی له‌گه‌ل بوو « ابن ابو شهوکی کورد »
 که له عیلی شاذه‌نگانی بوو ، له‌حله‌وان شه‌رکی کاروباری
 یاریده‌ده‌ری (معاونه) خرابووه شه‌ستو ، سه‌رباری پاراستی
 ئاسایش و هیتنی‌ریگا ، له سه‌ره‌تادا پیشوازی کردنو خولکی
 کردنو یاسه‌وانی له‌گه‌ل ناردن ، به‌لام پاشان خۆی سه‌می
 ئیک‌کردنو تالانی کردنو وه کاروانه‌شی تالان‌کرد که له‌گه‌لیان
 هاتبوو ، هه‌روا خود « ابو مخذ » شی به‌دیل گرت ، به‌لام
 ابو بکر عبدالواحد کوری عمرو شرابی « به‌ده‌ربازبون خۆی
 رزگار کرد ، پاشان « ابن ابوشه‌وک » هه‌والی بو « نارد :
 که به‌ردانی وفده‌که‌و ابو مخذ به‌مه‌رجتکه شه له‌پیشا بارمه‌کانی
 لای هه‌ن به‌ربدات ، « معز الدوله به‌لینی داو متانه‌ی دایح .
 ئنجا « ابن ابوشه‌وک » وه‌فده‌که‌و ابو مخذی به‌ره‌لا کرد ، پاش شه
 گروفره ئنجا « سو بوکتو کینی حاجب » که وه‌ت‌ری به‌ره‌وه‌هله‌وان
 بو سه‌رکوت کردنی کورده‌کانو داگیر کردنی هه‌رته‌که ، جا
 هه‌م هه‌له‌وانی داگیر کرد وه‌م چاری کورده‌کانو « ابن
 ابوشه‌وکی » کردو گه‌رایه‌وه (تجارب الامم ۲/۱۵۵) .

« سرداران و فرمانروایانی کورد له‌دین‌نومر هه‌ریمه‌که‌دا » :

۱ - عیشانییه :

ده‌بوو باسی فرمانروایی و سرداری بنه‌ماله‌ی
« عیشانییه‌ی کورد » ی‌به‌رزینی بخرتیه‌ به‌رای‌صده‌ی
سینه‌می کوچی‌یه‌وه ، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌چ‌یه‌ك له
مێژوونووسان باسیکی تایه‌تی دوورو درێژیان بۆ جیا‌نه‌کرد‌وه‌وه ،
نه‌ناسراو ماونه‌وه ، ته‌نیا « ابن‌الائیر » به‌هۆی مردنی
« حه‌سه‌نوه‌یه‌ی » یه‌وه ناوی بردوون ، که سالی ۳۶۹ك = ۷۷۹زا
مردووه (الکامل ۸/ ۷۰۵ - ۷۰۶) له‌به‌ر ئه‌وه هه‌تاما‌نه ئیره
که‌بیکه‌نه پیشکه‌کی باسی ده‌وله‌تی حه‌سه‌نوه‌یه‌ی و ته‌نیا‌ناوی
په‌نج کس له‌وبه‌مه‌اله‌یه‌مان ده‌سکه‌وتووه : « وه‌نداد » و « غانم »
هه‌ردویان کوری « ئه‌حه‌د » بوون ، نزیکه‌ی په‌نجا سالیك
خاوه‌نی ده‌سه‌لاتو سرداری تیره‌ی « عیشانییه » بوون که
به‌شیکه له‌عیلی به‌رزینی و ئه‌م ناوچه‌یا‌نه‌یان له‌ ژیر ده‌سابووه :
« دینه‌ومر - هه‌مه‌دان - نه‌هاوه‌ند - صامغان و هه‌ندی ناوچه‌ی
تری‌وتا ده‌ورو‌به‌ری ئاذه‌ریا‌یجان و تا سنوری شاره‌زور ، به‌م
جو‌ره سه‌رۆک و فرمانروا و په‌شدارێ چه‌ند هه‌زارکه‌سه‌ن
بوون . وه‌نداد سالی ۳۴۹ك مردووه کوربه‌که‌ی جیتی کرتوته‌وه
که‌ناوی « عبدالوه‌اب ابو‌الغنائم » بووه ، و « غانم » پاش ئه‌و
به‌سالی - و اتا سالی ۳۵۰ك - مردووه ، کوربه‌که‌ی که‌ناوی
« ابو‌سالم ده‌یسه‌م » بوو له‌جیتی دانیشه‌توووه مه‌لبه‌ندی قه‌لا‌ی
« قه‌سنان » بووه و خاوه‌نی فرمان و ده‌سه‌لاتنی خۆی بووه ، تا

« ابو القمیح کوری عمید » شالاری کردۆته سەری و قەلاکانی « قەسنان » و « غانم ئاوا » ی داگیر کردوو ، بەلام وەك لەقەسەکانی « ابن الاثیر » دەرئەكەوتی « حەسەنوەبی » دواى مردنی خالوکانی پەرهی بەدەسلاتی خۆی داو و تیرەى « شادەنگانی » لە « عبدالوهاب » هەلگەراونەو و بەدیل گرتوویانە و هیناویانەتە بەردەستی « حەسەنوەبی » کە هەمو قەلا و قوللەکانی ئەوى داگیر کردوو ، وادیارە « غانم » جگە لەم « دەیسەمە » کورێکی تری « محمد » ناوی هەبوو کە ماوەین لەو بەدووا « بدر کوری حەسەنوەبی » هەندێ هەرتیمی سەربە « قوم » ی خستۆتە ژێردەستی ، ئا ئەوەتا سالی ۳۷۳ك = ۱۹۸۳ز - ئەم « محمد کوری غانم » کە بە نازناوی بەرزیکانی ناسراوە لەناوچەى « کوردەر » ی سەربەقوم لـ « فخر الدولەى بوەبی » یاخی بوو و ئازوقەو دەغل و دانى سولطانی داگیر کردوو و لەقەلاى « هەفتجان » دا خۆى قايم کردوو و بەرزیکانی بەکانی لەدەورى خۆى کۆ کردۆتەو ، سپای فخر الدولە مانگی شەوالی هەمان سال هەلى کوتاوتە سەرى ، بەلام محمد سپاکەى شکاندوو و هیزەکانی راوانا و ، بەلام فخر الدولە جارێکی تریش سپایێکی لە رەیسەو ناردۆتەو سەرى و هەم شکستی پێداو ئنجا فخر الدولە ناچار بوو هاواری ناردوو بۆ « بدر » کەریکیان بخت ، بەدەر کەوتوتە ناوێزى یانۆ ریتکیانی خستوو و لەسەرەتای سالی ۳۷۴ك ئاشت بوونەو ، بەلام فخر الدولە لەپاشان نەین پراوە لەپەر هیزتکی ناردە

سه محمد، محمد گهرچی بز به رانگاری پاپه پری به لام له شهرا
 برینداریوو به دیل گیرا و به و برنه مرد (الکامل ۷۰۵/۸ -
 ۷۰۷ ، ۳۱/۹) . بالیره دا شتی روون بکه مه وه : له تاریخ الدول
 والامارات الکردهی محمد امین زهکی به گدا لاپه ره ۸۹ به هه له
 (وندادوغانم) کران به برای « حسه نوهی » و له راستی
 یا خالی نه و نوبرای دایکی ، جگه له وهش « قهسان » ی کردووه
 به « کاسان » که گویا نزیك به باوه یادگار ۰۰۰ هه روا دوکتور
 حسام الدین نه قشبه ندی ش « صامغان » ی کردووه به « زمکان » ،
 من نه وه به هه له نه زانم چونکه « مسودی » له کتیی « التنبیه
 والاشراف » لاپه ره ۵۲ - ۸۴ صامغان به ناوی ولایه تی ناوده با ،
 له تیوانی شاره زورو نآذره بایجان و هه مه دانا ، جامن لاموایه
 به کیک بووه له کونه شاره کانی کوردستانی نه رده لان ، نه نامت
 میژو نولوسانی ئیرانی « زمکان » به « ضه مکان = ضه یه کان »
 ناو نه بهن که سه ر چاوه که ی له گه هواره ی سه ره کرده وه
 دیت و رووئه کاته که رخه (تحقیقات سرحدیه ۱۰۸ و سیاحتنامه ی
 چریکوف ۱۵۵) .

له هه وه لانه ی که تو مارمان کرد بزمان ده ره که وه ی
 که هه ندی دولت گهرچی توانیوانه شاره کورده کان
 و گوئده کانی سه ر شاری یه کان بخه نه ژیر پکیفی خویان ،
 به لام هه رگیز نه یا توانیوه سه ر به خیتلات و عیتلاتی کوردی
 ناوچیاکان شور بکه نو سه ره به ستی و نآزادی یان لئ دابرن ۰۰۰

ب - بنه‌مالی حسه‌نوه‌یی کورد :

۱ - حوسین به‌رزیکانی : به‌هشتی محمد امین زکی به‌گ
له‌زمانی سه‌ده‌فی‌هوه نووسیوه : حوسین سالی ۳۳۰ هـ =
۱۹۴۱ز - بناغهی ده‌ولتی حوسینی‌هی دامه‌زراند له‌هه‌رتیمی
دینه‌وه‌رو شاره‌زورا (تاریخ الدول والامارات الکرديه ۳/۳۴)
به‌مه‌رگرتن له‌کییی « دول الاسلام » هی « رزق الله منقریوس
صدفی ۱/۲۹۹ » . به‌لام من خۆم ئەم هه‌والم نه له « تجارب
الامم » ونه له‌طه‌به‌ری و نه له‌کامل‌دا ده‌س نه‌که‌وت ، ئەوه‌شم
هه‌رله‌لا هه‌له‌یه که له‌چله‌کانا به‌وه‌رگرتن له‌نامیلکه‌ی « ئاو‌پرتکی
پاشه‌وه‌ی حوسین حوزنی خ.خ لاپه‌ره (۴-۵) له‌په‌راوێزی
لاپه‌ره ۳۴ شه‌ره‌فنامه‌دا له‌باسی ده‌ولتی حسه‌نوه‌یی‌دا
توووسیوه : « ئەمیر حوسینی به‌رزینی سه‌رۆکی عیله‌کانی
شاره‌زور که‌پیاوێکی جوامیرو دلێر بووه‌و ئاوبانگی ئازایی
خۆی گه‌یانده‌وه‌ به‌خه‌لیفه‌ی‌عباسی « المتقی بالله » و توانیوه
ژماره‌ی شاروقه‌لا داگیربکاتو له‌دینه‌وه‌رو شاره‌زورا بناغهی
ده‌ولته‌تی دابه‌زرینی و ترس‌بخاته‌ دلی خه‌لیفه‌ی به‌غداوه ۰۰۰ »
چونکه‌من خۆم له‌هیج سه‌رچاوه‌تیکا به‌وچارزبانه‌ی که‌شاره‌زام
له‌کیسه‌کانی جیگه‌ گومانا نه‌مه‌دو‌زیوه‌ته‌وه ، ئەشن حوسین
حوزنی هه‌ندێ سه‌رچاوه‌ی کۆنی‌فارسیی ده‌س‌نووسی له‌لا
بوویت ، جا به‌باومرپه‌ قسه‌کانی « سه‌ده‌فی » و « حوزنی »
ئه‌ین حوسین به‌رزینی له‌پال « ئەحصه‌د » ی خه‌زوریدا که
سه‌رۆکی عه‌یشانه‌ بووه‌،هێزی پیکه‌وه‌ناپن و بناغهی سه‌رداریتی

دامه‌زrandیت : وهك نووسيمان كه بنه‌ماله‌ی عیشانیه په‌نجا
سالی په‌به‌ق خاوه‌ن ده‌سه‌لات بوون ، پاشان حه‌سه‌نوه‌یه‌ی
ده‌سه‌لاتی وهر‌گرتوته ده‌س‌خۆی - ...

ج - حه‌سه‌نوه‌یه‌ی کوری حوسه‌ینی به‌رزیکانی :

به‌ره‌سالی ۳۵۰ ك = ۹۶۱زا ناوی حه‌سه‌نوه‌یه‌ی له‌میتزودا
به‌رچاوناكه‌وی . گه‌رچی وادیاره سه‌رخیتیکي گه‌وره‌بوویت
په‌لام‌له‌ ۳۵۰ به‌دواوه به‌وه‌ناسراوه كه‌قه‌لاو دزه‌کانی له « نه‌میرانی
عیشانیه‌ی خالووانی » داگیرکردوو ، وله‌سالانی ۳۵۹ - ۶۰
داكه‌ولاتی ئیران و عیراق كه‌وتوته ژیرچنگی « ركن الدوله » ی
بوه‌یه‌ی ، حه‌سه‌نوه‌یه‌ی زۆر به‌ده‌سه‌لات بووه و هه‌ركات
له‌تیوان ده‌وله‌تی ده‌یله‌می و ده‌وله‌تی سامانی خوراسانی دا شه‌ر
روویداين حه‌سه‌نوه‌یه‌ی پشته‌ی ده‌یله‌می په‌کانی گرتوووه و خۆی
سه‌ر به‌رکن الدوله داوه‌ته قه‌لم : وپه‌ره‌شی داوه به‌ته‌نینه‌وه
وفره‌وان کردنه‌وه‌ی قه‌لم‌په‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی خۆی ، جا سولطان
روکن الدوله جگه‌له‌وه‌ی ده‌ر به‌ستی نه‌وته‌نینه‌وه‌یانه نه‌هاتوووه
پاریزگاری شاری و شه‌قامه‌کانی نه‌وناوه‌ی هه‌ر به‌نه‌وسپاردوووه .
نا نه‌و کاته‌ی هه‌راو ناکۆکی له‌تیوانی نه‌وو « سه‌لان کوری
مسافر » دا رووی داوه ، كه « سه‌لان » شالاوی کردۆته سه‌ری و
جاری شه‌ری له‌گه‌لی داوه و هه‌ردوولا كه‌وتووونه شه‌په‌وه .
وحه‌سه‌نوه‌یه‌ی به‌سر « سه‌لان » دا زال بووه و په‌تانددویه‌وه
شکستی پین داوه ...

بههشتی محمد علی غونی له حاشیهی تاریخ الدول دا
 نووسیویه : ئەناو « سەلان » نیه « مەلان » ه و داتاشاروی
 محمده و مەبەست محمدی کوردی روادی خیتی طارم و شمیران
 و ئاذه ربايجانه ، که باپیره گه و ره ی بنه ماله ی « بنی مسافر » ه
 که توانیویانه له ئاذه ربايجانا ده و له تانی سالاریه و روادیه ی کورد
 دابه زریتن (حاشیه ۲ لاپه ره ۷۱) به لام احمدی کسروی
 نووسیویه : « سەلان کوری مسافری ده یله می به و مەلان کوری
 ابو هیژا محمد کوری حسین کوری محمده (شهریاران گنم
 ۱۶۴ - ۶۷ متن و حاشیه) به لی « سەلان » که گو مانی ئەم شه ره
 سه خته ی نه بو و ناچار کشایه وه و چوو و خۆی له جینگه یینکا گرته وه
 که به سه یته وه ، به لام له شکری کوردی به رزنی گه مارۆیان دا
 ریتی راگردنو و ئازوقه یان لێ پرین ، ئنجا حه سه نوه ی
 دوستووری دا به سواره کان هه ر یه که باوشچ
 چیلکه و هیژم بکات به سه ر په مه که یا ، سواره کان ئەم
 کاره یان کرد به بن ئەوه ی له مەبەستی ئەو تی بگن ، هه ر
 که ته و اه ته ی له مکو که یان نزیك بوونه وه ، فه رمانی دا چیلکه و
 هیژمه کان به ده وری مکو که یا نا په رت بکه نه وه و ئاگری
 تی به رده ن ، که گر هه لسا و کاتیش هاوین و گه رم بوو ، له
 ناوه ندی دوو که ل و ئاگرا قانگیان خورد ، نزیك بوو هه مویان
 بخنکین سەلان و هاوړیکانی که و ته هاوارو ئەمان خواستن :
 حه سه نوه ی دلی ییان سووتا و لیان گه را ، پاشان هه مویانی
 به دیل گرت ، که ئەم هه واله گه یشته « رکن الدولة » بۆ

قوت نادرا و ناردی به شوتین « ابو الفضل محمد کوری حسین
 عمید » دا که و مزیری بوو، داوای لیکرد پروات بز سر کورت کردنی
 حه سه نوه بی ، و ره گورپه سی دهر بهیتی ، « ابن العمید » خوی
 نامه کردو جه نگاوه رانی نازاو کارامه سی هه لبراردو
 به چک و نناق جهنگی باش ته یاری کردنو به ره و هه ربه کانی
 و برده سی حه سه نوه بی که و ته ری ، خود رکن الدوله سپاکی
 سان داو سر کرده و فرمانده کانی خه لات کسردو
 چه کورت نفاقه کانیانی په سه ندکرد ، « ابن العمید » خوی و
 « ابو الفتح » ی کوری و سپا که جان ، ابو الفتح کوری بوو
 قوزو خوی په ندو له مخوبایی و سرکیش و خوتیه له توتین له بهر
 نه وه ابن العمیدی باوکی له بکه و مه که ی زوریتزار بوو، هه موجار
 نه یوت : نه م کورپه نه بیته هوی تیاجونی بنه ماله ی عمید و پرپه
 دهر هاتی نه م خیزانه ... گه لاله ی قسه سپا که و ته ری تا گه بیته
 هه مه دان ، « ابن العمید » که له وه بهر نه خوی باداری (نقرس)
 هه بوو گه لای نه خوشی تریش سه ری لئی هه لدا بوو ، داخی
 نه م کورپه سی هاتبوه سر و لئی که سیره بوو ریژی هه سه فر /
 . سه ک له هه مه دان مرد ، « ابو الفتح » له جتی بابی بوو به
 سه ردار سپا و نامه ی بز « حه سه نوه بی » نووسی و : داوای
 برینه وهی شه ره که ی به ناشتی وریک که و تن کرد ، ناو بی که ران
 که و تنه تیوان ، له سه ره وه یتک هاتن که حه سه نوه بی په نجا
 هه زار دیناریان بداتی نجا « ابو الفتح » باجو یتاکی نه و ناوه ی
 کز کرده وه و نازالو چاره وایتکی زوری به تالان برد : که بابی

صهته هزار دینار پتربوو ئنجا گه پرایه وه به ره و « ره ی » (تجارب
الامم ۳/۲۷۰ و الکامل ۸/۶۰۵ - ۶۰۶)

له سه ره تای سالی ۳۶۶ك = ۹۷۶زادا « ركن الدوله » ی
بو هی هستی به نزیکی مهرگ کرد بو و ، « ابو الفتح » ی
ومزیری میوانی به کی زور گه وره ی رینك خست و سلطان
و کوره کانی و هه مو فرمانده کانی بانگ کرده میوانی ، که له نان
خواردن بو و نه وه ركن الدوله خوی له سلطاییتی خست و کناری
گرت و عضد الدوله ی کوری کرد به جین نشینی خوی ، و داوای
لیتکردن هه میوان فرمانبردارو په پره وی بن ، ئنجا هه ریسی
هه مه دانو هه مو چیا ی دابه « فخر الدوله » ی کوری و
داوای لیتکرد : که سر بو عضد الدوله ی برای شو پربکات ،
ئه صفه هایشی دابه « مؤید الدوله ی کوری دو وه مینی » و داوای
له نه ویش کرد که سر بو براهی دانه وینتی ، پاش نه وه زوری
که برد مرد ، زور سهیره که ابن الجوزی ئه م پاسه ی خست و ته
سالی ۳۶۵ك (الکامل ۸/۶۶۹ ، مجمل التواریخ ۳۹۳ ، المنتظم
۷/۲۸۰) مؤید الدوله پاش مردنی باوکی چوو له (ره ی)
دانیشت و « صاحب بن عباد » ی کرده و مزیری خوی ، فخر الدوله ش
چوو هه مه دان ئه م کاراته هه مو له سه رده می خلیفه ی عباسی
« الطائع لله دا رووی دا »

سالی ۳۶۷ك = ۹۷۷زا فخر الدوله له هه مه دانه وه
رووی کرده دینه و مر حه سه نوه هی کوری حوسه یینی به رزیکانی
ختیوی هه ریسی چیا و ماه سه به زان له قه لای « سه رماز » دابوو

(مجمل التواریخ به هله نووسیویه مرد) کوره کانی « ابو
 علاءه و نه بو عهدان هاته پیشوازی فخرالدوله ، جا فخرالدوله
 زوری ریتر لئان و شکوی پیان هر نم ساله دا بو که
 عضالدوله بریاری دابو روبکاته عراق چونکه بیستوی که
 عزالدوله بهختیاری ناموزای و ئین بقیه و وزیر خریکن
 سرانی ولاتی لئان هله گپرنه وه و رایان نه کیشن به لای خویانا ،
 که مه بهست نه مانه بو : فخرالدوله ی برای ، حسه نووه ی کورد ،
 نه بو تغله بی حمدانی و عمران کوری شاهین و هی تری جاده بو
 بهختیار به ره و خواره وه بچ بؤ واسط بؤنه وه ی ناگری شورش
 هلبگیرستین دؤی عضالدوله حسه نووه یه ش به لیتی دابو که
 خوی ناماده ی کومه کو یارمندی بیت نه بو تغله بی حمدانیش
 گفتی دابو بی به لام له نه نجاما هیچ کامیان
 به آیینان به جی نه هیتا . پاش نه و بهختیار به هانه هانه ی ابن بقیه
 پوری کرده نه هواز ، عضالدوله که بهم هه و آله ی زانی له
 فارس وه پوری تی کردن و له مانگی ذی القعدة دا تعین به یه کاو ،
 که وتنه شهره وه کوشتاریکی زورمان له یه کترکرد ، هندی
 له سپاکه ی بهختیار لئی هه لگه رانه وه و خویان دایه پال عضد
 الدوله ... هه لاله ی قسه « ابن بقیه » ش خریک بو و نئین پری
 له بهختیار بکات و پرابکات بؤلای عضد الدوله ، بهختیار
 که به وه ی زانی وستی له هه ل عضد الدوله به ناشتی ریک
 بکه وئی ، به لام هاوسوین و دوسته کانی رتیان نه دا ، دوان
 له کورد کانی حسه نووه یی (عبدالرزاق و بدر) به هزار سواره و م

چوونه هاواریهوود ۰۰ زۆری نهبرد بهختیار پریاری دا که بیخته
 بغداد : ئنجا کورپهکانی حهسهنوهیهی بههتیزه سواره که یانهوه
 گه رانهوه لای باوکیان (الکامل ۸/ ۶۷۱ - ۶۷۳) بههشتی
 محمد امین زکی بهک له زمانی (خ.خ) حوسهین حوزنی سهوه
 نووسیویه : مز الدوله بهختیار له موصلهوه « ینالکوشه » ی
 بهری خست بهروه شارهزور بۆ داگیر کردنی ، بهلام
 حهسهنوهیهی له خۆرئاوای ههولیرا رتی گرتو کوشتاریکی
 زۆری لهسپاکهی کرد ۰۰ تاد ۰ ههروا نووسیویه : سالی
 ۳۵۶هـ = له تیوانی عز الدوله بهختیاری کوری مز الدوله
 حهسهنوهیهی دا شهزادی زۆر قورس رووی دا ۰۰۰ تاد ، ئهم
 دوو ههواله نهله تجارب الامم و نهله مجمل التواریخ و نهله طبری
 و نهله الکامل دانه ، وادیاره حوسهین حوزنی (خ.خ) له
 میزوتیکی کۆنی فاسی ، یالهکییی خۆرهلانسهکان وهری
 گرتوه ، چونکه له میزوه کانا که له بهردهسمانا ههیه ههگیز
 پاسی ئهوه نهکراوه که حهسهنوهیهی شارهزوری خستیه ژیر
 ریکی خوتیهوه یاسنووری قهله مروهی ئهوه نله ته نییته و مو
 بهربلاو بوویت ، ئهم په ره یی دانه له سهردهمی « بهدر » دا بووه ۰۰

سالی ۳۶۹هـ = ۹۷۹زا عضد الدوله ی بوهیهی رووی کرده
 هه ریمی چیا بۆ داگیر کردنی ئهو هه ریمانهی له ژیر دهستی
 فخرالدوله ی برابا بووه (بئ گومان ئهمه له سه ر ئه وه بووه که
 حهسهنوهیهی یاریده ی بهختیاری داوه) جا که له بغداد ،

که ونه پرتی نامه‌ی بۆه مو سه‌رداره‌کان نووسی ۰۰۰ پاشان موزده‌ی بۆهات که نه‌وسپایه‌ی له‌به‌را ناردبوی همه‌دانی گرتوه‌و فه‌رمانده‌کانی فخر الدوله و یاران‌ی همه‌نوه‌یی هم‌ویان ده‌خاله‌تیان کردوو‌و نه‌مانیان ویستوو‌و و خۆیان داوه به‌ده‌سته‌وه ۰۰۰ پاش نه‌وه « عضد الدوله خۆی شالاوی کرده سه‌ر هه‌ر ته‌سه‌ کانی ژێر ده‌ستس همه‌نوه‌یی که له‌م جه‌لاندا (۳ ربيع الاول ۲۶۹ک) کۆچی دوایی کردبوو ۰۰ جا عضد الدوله له‌سه‌ره‌تا‌دا رووی کرده نه‌هاوه‌ند پاشان شالاوی کرده - سه‌ر دینه‌وه‌رو قه‌لای سه‌رماژ ، هه‌رچی سامان و بنه‌وبارگه‌و ئازوقه‌ی تیدا‌بوو همه‌وی پامالی - که هه‌ینه‌ زۆربوو له‌ ژماره نه‌ده‌هات - هه‌روا ژماره‌ی ته‌کی زۆریشی له‌قه‌لاو ده‌وه‌کانی داگیر کرد ، به‌لام له‌ خۆشی‌دا گه‌شکاو‌ی بوو تووشی « فنی » هات ، گو‌یا نه‌م نه‌خۆشیه‌ی له‌ موصل گرتبوو ، پاش نه‌م سه‌رکه‌وته کوره‌کانی همه‌نوه‌یی خۆیان دا‌به ده‌سته‌وه‌و هاته‌نه به‌رده‌ستی که نه‌م کورانه‌بوون : عبدالرزاق - ابو‌علاء - ابو‌عدنان - جا ده‌ستگیری کردن و خه‌ستی به‌ زیندان به‌لام « بدر » ی خه‌لات کردو دا‌ینا به‌سه‌رۆکی کورده‌کان (الکامل ۸/ ۷۰۷ - ۷۰۸ به‌وه‌رگرتن له‌ تجارب الامم) همه‌نوه‌یی پیاو‌ی بوو خاوه‌ن به‌خت ، په‌وشت جوان : له‌پامیاری‌دا سه‌رکه‌وتوو ئا‌گاداری کاروباری ولات : دوژمنی درۆزنو ساخته‌چی به‌پرا‌ده‌تی که‌توانیوی نه‌م‌خووه‌ پیا‌نه‌ش له‌ ولاته‌که‌یا قه‌ده‌خه‌ بکات و خه‌یره‌ومه‌ندو

لهخواترس بوو . له دینه وهره له مری سپی ساده مزگه ویتکی
دوروست کړدبوو ، هروا قه لاییکیشی به ناوی « سرماژ »
دوروست کړدبوو ، نامردنیشی سالانه خترو پیری زوری بو
« حرمین شریفین » ده نارد ۰۰ پاش مردنی کوره کانی له ناو
خویاتا تیکچوون : هندیکیان خویان دایه پال فخر الدوله و
هنديکیانیش خویان دایه پال « عضد الدوله » نه مش ناوی
کوره کایتی : ابو علاه ، عبدالرزاق ، ابو النجم بدر ، عاصم ،
ابو عدنان : بهختیار ، وعبدالملك ۰۰ بهختیاریان که خوی له قه لای
« سرماژ » دا قایم کړدبوو په یامی دوستایتی و دلیاکي ناردبو
« عضد الدوله » و خوی به دلسوزی دایه قه له م ، به لام پاشان
که ده رکوت دوو پرووه ، « عضد الدوله » ناردی قه لاکه ی
خوی و هی براکانی همو داگیرکرد ، ته نیا « ابو النجم بدر »
ی تهرخان کردو هیزی خسته ژرده ستی و ئموه هیرمانه ی پی
داگیرکرد (الکامل ۷۰۵/۸ - ۷۰۶) بالیره دا ئموه پروون
بکه موه : گه چي شاری دینه وهره مزگه ته که ی ئیته له
ناوا نه موه ، به لام تا ئمیرۆ (۱۹۹۱ز) دیواری قه لای
« سرماژ » هه ماره له ناوچه ی « هه رسین » دایه به سر
بزراییکه و به نزیک به شاریتی کرمانشان - هه مدان : و به ناوی
« سرماژ » گوندیکیش له و نزیکانه دوروست کراوه ۰۰
وادیاره ددوروبه ری دیواری قه لاکه به ئایه تی قورئان که له سر

تخته مهر مهر هه لکه ندر اوه راز اوه بوو ، تائستا پارچه بهردی
تائست لهه نووسراو لهه ندى مالئى خه لکى گوندى
« سراماژ » پارتر اوه (کرمانشاهان باستان لاپه ره ۷۲ - ۷۳)

د - ابو النجم بدر کورئى حه سه نوه بهئى کورئى حوسه بن بهرزيگانئى:

ئاگامان له ژوانئى ده ورانئى مندالئى وده وورئى گه نجبتئى بهدر
نيه ، ته نيا نه ونده نه زانين که باوکئى نه وو عبدالرزاقئى برائى
بهه زار سواره وه ناردووه بؤ هاوارئى « عز الدوله بهختيارئى
کورئى مز الدوله » ... د

که حه سه نوه بهئى سالئى (۳۶۹ = ۹۷۹ز)
مردو عضد الدوله ولاته کانئى ژيرده ستئى نهئى داگير
گرد ، له تئوان کورائى حه سه نوه بهئى دا « بهدرئى » دانا بهه کارئى
کاروبارئى کورده کانو خه لاتو بهراتئى داين ، عاصم
وعبدالملکئى برائى بهغاله تيان پئ بردو وئئى باخئى بوون ، عاصم دلئى
کورده ناراضئى به کانئى به لاي خؤيا پاکيشاو هه موى لهده وورئى
خؤئى کو کرده وه ، عضد الدوله که بهم حالئى زانئى هئيرتکئى بهرئى
خست بؤ سرکوت کردنيان ، که هئيره که په لامارئى دان دهسته و
داپه ره کهئى هه مو هه لاتن و خود « عاصم » بهديل گيرئى
وبؤ که تن سواري حوشترئک کراو تير رابؤ هه مه دان تير هه والئى
نه زانرا ، کورپه کانئى تر هه مويان کوژران .. وادياره بهدر
له سه رده مئى « عضد الدوله » دا خؤئى له شهرو هه را لاداوه

و به قلم مروهی خۆی رازی بووه، پاش مردنی « عضد الدوله »
 (۳۷۲ ك = ۱۹۸۲ز) و هاته سهرتهختی شرف الدوله ی كوری
 (۳۷۷ ك = ۱۹۸۷ز) تیوانی بدر و شرف تینكچوووه ، شرف لهوه
 یقی ههستاوه كه زانیویه بدر خۆشی ناوی و لایهنگری فخر
 الدوله ی مامیتی جا كه چوووه سهرتهختی یادشاییتی (قراتكین
 جهشیاری) سهردارسپای خۆی بانگ كردو شیرو كه مەری
 زیرو خهلاتی داتی و داوای لیکرد : شالاو بکاته سەر « بەدر »
 لای وابوو بهم کاره به کهن له دووسوودی دەس ئەکەوی :
 سەرکهوتن به سەر بدرا ، ئەگەر سەر نه کهوتو شکستی خوارد،
 له سهرداریتی سپا لانهچێ ، قهراتکین ههلی کوتایه سەر
 بدر ئەویش به سپای خۆیهوه ئامادهبوو که بهرانگاری بکاتو
 له گهلی بکهوتنه شهروهه ، جا له چه می قرمین (شیوی
 کرماشان) تعین به یهکا ، که شهر گهرم بوو به در خۆی به
 ههلاتوو نیشان داو خۆی شاردهوه ، قهراتکین و یارانی لایان
 وابوو که ههلاتوووه ، ئیتر سپا به زیان کرد بۆحه سانهوو
 به ناوخیوتو و خهراگاکانی خۆيانا بلاوه یان لیکرد ، به لام ساتیکی
 نه برد به در وهك ئاگری سوور لێیان هه لگه رابهوه و ههلی
 کوتایه ناویان و کهوته کوشتاریان ، هه موبنه و بارگه یانی تالان
 کرد ، هه موچه ک و تفاقیان داگیرکرد ، قهراتکین خۆی و چه ند
 که سن له کوپله کانی به گیانه لا خۆیان ده ربا زکرد و تا « پردی
 نه رهوان » به ئیلغار خۆیان رزگارکرد ، ئینجا له وێوه به رهو

بەغدا گەرانەوه (الكامل ۵۲/۹ ، تحفه الوزراء ذیل تجارب
الامم ۳/۱۳۹) .

سالی ۳۷۹ك = ۹۸۹زا شرف الدوله مرد صاحب كورپی عباد كه
وهزیری فخر الدوله بوو هانی فخری دا كه شالوو بكاته بەغدا .
جابه قسهی ئەوقایل بوو بریاری شالوو كردنی داو له شاری
(پهی) هوه كهوتنه پئی بهر وه همدان ، لهوئی « بهدری
حهسه نوه بهی و غیفی اسدی هاته پیری سهوه و بریار درا كه
» صاحبو بدر هردوو به شهقامه پئی دا بهر وه خواره وه بین بو
بەغدا ، فخر الدوله خویشی به سپاوه له پئی ئەهوازه وه رووبكاته
بەغدا (ذیل ۳/۱۶۴) .

هر له ساله دا فخر الدوله هه والی بیست كه سپای بهاه
الدوله نزیکی ده و رو بهری خوزستان بووه ته وه ، جا سپای نارد
بو بهرانگاری ، سپا كه بهم جوړه پیک هاتبوو : كورپه كهی
حهسه نی لالهی ، شه فیروزی كورپی حهسه نو ، هسی تری
بهسێ ههزار ده یله می سهوه ، « بدر كورپی حهسه نوه بهی » ش
به چوار ههزار كهس له جهنگاوهرانی كورده وه و « دیس كورپی
غیف » یش به هیزی خو به وه به پئی كهوتن بو بهرانگاری ۰۰۰
به لام سهر ته انجام یارانی « فخر الدوله » له شه ره كه دا شكستیان
خواردو هه لاتن و « بدر » كاروباری خوزستانی خسته ژێردهستی
خو به وه (تجارب الامم ۱۶۴ و تاریخ یمنی ۸۱) سالی ۳۸۰ك =
۹۹۰زا فخر الدوله روی كرده ئەهوازو گهرا به وه و گه یشته
قصر اللصوص (كهنگه وهر) لهوئی « صاحب كورپی عباد » ی

وهزری داوای ماوای کرد و پوخصهتی دایح وچوو بهرو
 نهصفهان ، که گهشته کهرج بدرچوو بۆ سردانی
 بهرلهخۆی « ابو عیسا شادی » زاوایی نارد بوو ، که بیگاتی
 لهوئ دوستاییتی و پهیمانان تازه کردهوه ، که گهراپهوه همهدان
 لهسر دا خوازی ابو عیسا شادی زاوای کچیکی خوئی دابه
 « ابو طالب مجد الدوله رۆسته می کوری فخر الدوله » (مجمل
 التواریخ ۳۹۶) .

سالی ۳۸۶هـ = بدرکوری حهسه نوهی له گهل
 پیاوماقولانی کاروانی حهجی خوراسان دا پینج ههزار دیناری
 نارد بۆ « حرمین شرفین » که صرف بکرت بۆ پارێزگاری و
 پاسه واییتی رینگاکان ، لهباتی ئهو باج و پیتاک و سهرا نه یانهی
 که سالانه له حاجی بهکان وهرته گیرا ، « بدر » سالانه ئهم
 خیره ی زیاد ئه کرد تا راده که ی سالانه گه بانه تۆه زاردینار ،
 جگه لهوش پاره ی تری تهرخان کردبوو بۆچاک کردنه وهی
 ریگه و بانو خاس کردنه وهی پرد ههروا بۆ ئه وهی بهسر خیزانو
 بنه ماله کانی « مهاجرین وانصار » له ولاتی حرمین دابهش
 بکرت ، ههروا بهسر قورئان خوئین و بنه ماله خاندانه کانی
 شاری مه دینه دا که ئهم سامانه سالانه خۆی ئه دا
 له یست هه زاردینار ، و تا « بدر » خۆی له زیانابوو هه مو سال
 ئهم خیره ئه تیررا بۆ حجاز ، که « بدر » کوژرا ئهم خیره بیره
 ئیتر نهوو ، ناله باری به کسی زۆر که و ته تاو ئهو خیزانه ی
 که بهوه ئه زیان ، ههروا پاش مردنی ئهو ، کاروباری بۆ ولاتی

حجاز چون به نیازی حجاج ته گره تیکی زوری تیکهوت (ذیل
تجارب الامم ۳/ ۲۸۷) .

سالی ۳۸۸ك = ۹۹۸ز ا بهاء الدوله روی کرده « واسط » و
نه ناوه له گه ل سردار سپای به غدا « ابو علی کوری استاذ
هرمز » دا لیان بوو به شهر « بهاء الدوله » ته نگه تاو کراو نازوقه ی
لی پرا ، زوو هاواری نارد بو « بدر » که به فریایا بگات ، نه ویش
زوو به فریایا گه یشتو نازوقه ی گه یانده ده نگیا (الکامل ۹/ ۱۴۱)
سالی ۳۸۸ك « بدر » بهر بهر که تی خلیفه ی عباسی کهوت
که « القادر بالله » بوو ، هم پایبه ی له لای بهر زموه بو ، هم
نازناوی « ناصر الدین والدوله » ی دانی (الکامل ۹/ ۱۴۴) .

سالی ۳۸۹ك = ۹۹۹ز ابو القاسم و ابو النصر کورانی
عز الدوله بختیار له یه کیک له قه لایانی فارس دا زیندانی بوون .
کومه لئ له کوردانی خوسره وی بو هه لگیر ساندنی ناگری نازاوه و
شهر و شۆر چون له قه لای زندان ده ریان هیتان ، جا « صمصام »
الدوله « چوه سرکوت کردنیان و چهند شهر له نیوانیانا قه و ما
وله یه کن له شهره کانا صمصام کوژرا نجا خود بهاء الدوله
له گه لیان کهوته شهره ووه هه موویانی تارومار کردو ، له ولاته که ی
خوی دهری کردنو سالار به ختیار ی سه روکی عیلی خوسره وی
له شهره کوژرا ، نجا ابو القاسم و ابو النصر که صمصام یان
کوشتبوو له ترسی بهاء الدوله هه لاتن بولای بدر و خویان دایه
په پای نهو (تاریخ یمینی ته رجفه ی فارسی ۳۰۷ الکامل ۹/۹
۱۵۱) .

سالی ۳۹۳ک = ۱۰۰۲ز ا له بغداد نازاوه پي كهوتوه .
 دهسته ي عه ياران و نازاوه گيران به شارا بلا و بوونه وه ، بهاء
 الدوله بۆ سه ركوت كردنيان سه ردار سپا كه ي خۆي « ابو علي
 استاذ هرمزي » خسته ري بهره و عراق « الكامل ۱۷۸/۹ »

هه ره له م ساه دا ابو العباس الضبي وزيري مجد الدوله
 كور ي فخر الدوله له « رمي » ه وه ه لاته و په ناي هيتايه لاي
 بدر ئنجا له جتي نه و « خه طير ابو علي » كرابه وزير (الكامل ۹/
 ۱۷۸) .

سالی ۳۹۷ك = ۱۰۰۶ز ا ابو الفتح كور ي عيار (عناز)
 كه سه ر به بدر و فه رمان به ري نه و بو و ، كه وه به ر يق و كينه ي
 بدر . ابو الفتح ه لاته خۆي دايه پال « رافع كور ي محسد
 كور ي مقن » ، بدر په يامي بۆ نارد و با سي دۆ ستاييتي با و با پيراني
 خسته وه يادي و گله يي زۆري ليكرد له سه ر نه وه ي كه ابو الفتح
 عياري دوژمني نه وي په نادا وه و دا و اي ليكرد له خۆي دووري
 خاتمه وه ، به لام رافع گو يسي نه دايه په يامه كه ، بدر له رافع
 كه وه تر يق و له شك رتيكي نارد ه سه ري كه نه و حه له نه و له لاي
 خۆ ره ه لاتي ده م جله وه به زي بو ، تالانيان كرد ، ئنجا چوون
 له « مطيره » ش ماله كه يان تالان كرد و ئا گريان ته به سه ر دا و
 پاش سو و تاندن روويان كرده قه لاي « به ردان » و دا گير يان كرد و
 هه ر چي تيا بو برد يان و چالا وه كان يان يش پر كرد ه وه ، ابو الفتح
 كور ي عيار ه لاته بهره و به غدا و په ناي برده به ر عه يد الجيوش

(وانا سردار سپاه) که زۆربه گهرمی خیراتی کردو خهلاتی
دایخی (الکامل ۹/۹۱۹۹۴۹) .

(مطیره : گوندی بووه سر به سامه راه ، و بهردان
جینگه یی بووه نزیك به مدینه السلام ، پردیکی به ناوبانگی
هه بووده به شاری شهراپ ناسراوه « معجم ما استعجم » ۱/
۲۴۰ دکتور حسام له گوفاړی نه روزا ژماره ۹ / سالی ۱۹۸۹
نووسیوی بردان شاریکی ئاوا بووه نزیك به « صرفین »
ده کیلومه تر له باشوړی راشدیوه وادیاره ئاوه که له « برده » ی
فارسی یوه هاتووه که ده کات کوتله و بنده ی زه پر خرید ، به لام
وادیاره کاک حسام له بیړی چووه که جمعی « برده » نه بیته
بدرات نه وه ک بردان ، و خوړشی له وه دوور خستو ته وه
که بلن کوردیه و عربی به که ی نه بیته (الحزن - المحصوه) .

جائهم هه والهی رابورد به لگیه له سر
نه وی که (بدر) نه وه ک هر له به شی چادا به ده سلات بووه ،
به لکو له یی ده شته کانی دیالو به غداشا هر قه لمپه وی
ده سلاتی ته نیوه ته وه . .

هر له سالی ۳۹۷ك = ۱۰۰۶زا دا کونه عید الجیوش
(سردار سپاه) ی دهر کراو « ابو جعفر حجاج » کومه لیکتی
زۆری رینکخستو « بدر » یش له شکرکی بونارد ، به م
هیزانه وه شالوی کرده سر به غداو گه ماروی دا ، هوی ئهم
کاره ی نه وه بوو که سردار سپای تازه ی له جیتی ئه و دانیشوو

پاراستی شاپرخی خوراسان - خانه‌قینی خستبووه ئه‌ستوی
 (ابو الفتح کوری عیار) که لهو حه‌له‌دا له « بدر » هه‌لگه‌پرابووه ،
 جا بدر « ابو جعفر حه‌جاج » ی بانگ کردبووه لای خۆی و
 هیزکی زۆری به‌سرداری « هند کوری سعدو ابو عیسا شادی
 زاوای و ورامی کوری محمد جاوانی و چه‌ندک‌ه‌سی تری ئاماده
 کردبوو به‌رتیح خستبوون به‌ره و به‌غدا ، ۰۰۰ ئه‌مانه مانگیکی
 ته‌واو به‌غدایان گه‌مارۆ‌داو به‌لام‌بۆیان نه‌گیرا چونکه سپای
 تورک که‌له به‌غدا بوون به‌پرابه‌ری ابو الفتح کوری عیار
 شاره‌که‌یان پاراست ۰۰۰ تاد (الکامل ۹/ ۱۹۲ - ۱۹۳) هه‌ر
 له‌م ساله‌دا « ابو العباس کوری واصل » کوژرا ، هۆی کوژرانی
 ئه‌مه‌بوو : که فه‌رمانده‌ی به‌صره بووبوو ده‌سه‌لاتی خۆی
 په‌ره پین‌دابوو تا « بطیحه‌و » داگیری کردبوو ، به‌اه‌الدوله ترسی
 لێ‌نیشتبوو که نه‌بادا هه‌لکوئینه‌سه‌ر خوزستان و داگیری
 بکات ، له‌گه‌لی که‌وته‌شه‌په‌وه‌و ابو العباس شکستی خواردبوو
 هه‌لاتبوو ، جاوئستی به‌دزی‌یه‌وه‌و خۆی بگه‌ئینه‌سه‌ر ته‌رسی چیاو
 په‌نایاته‌لای به‌در که گه‌یشه‌ خانه‌قین چووه لای حه‌فسه‌ر
 عوام « ی فه‌رمانه‌روای خانه‌قین که‌سه‌ر به‌به‌دربوو وئستی له‌وئ
 به‌ه‌سینه‌وه ، له‌و کاته‌دا ابو الفتح کوری عیار که فه‌رمانه‌په‌ری
 به‌اه‌الدوله بوو گه‌یی بووه ئه‌و ئزیکانه‌و به‌هاتنی ئه‌وی زانیبوو ،
 له‌ناکاوا هه‌لی کوتا‌بووه ناو‌خانه‌قی و ابو العباسی به‌دیل گرتبوو
 و ناردبووی بۆ‌سه‌ردار سپاه ۰۰ ئه‌وئیش ناردبووی بۆ « به‌اه‌
 الدوله » ، به‌لام له‌رئێ په‌یکی به‌اه‌الدوله پیا گه‌یشه‌تبوو هه‌ر

لهوئى فرمانى به كوشتى دابوو . جا ۱۰ صفر كوژراو سه ره كهى
تيردرا بۆ بهاء الدوله ، پاش كوژرانى ئەم واصله ئنجا بهاء الدوله
كهوته كه كردن بۆ كوشتى بهدر ، جا سامايتكى زۆرى
خسته ژير دهستى سهردار سپاه و خستى به پى بۆ داگير
كردنى ولاته كانى ژير دستى « بهدر » ، سپا جماو گهيشته
« گوندى ساپور ، بهدر نامه يتيكى بهم جوړه ي بۆ سهردار سپاه
نووسى : .. تو دسه لاتى ئەهوت نه بوو ئەو هه ريم و شارانه
وه رگريه وه كه « بني عقيل » لتيان داگير كردى ، كه له ويوه تا
بهغدا ته نيا ده فه رسه نك ري به ناچار بووى له گه ليان پى نك
بكه ويئ !! ئەي چون ئە توانى شالاو بكه به سه ر ولاتى من و
هه ولى داگير كردنى قه لاق دزه گانى من بهدى ، كه له تو سامان و
گه نجهنم پتره ؟! ئەهوى من هه مه تو نيته ؟! باباش بۆت روون
يكه مه وه و پيت بليم : من و تو دوو پيمان له به رايه : (أ) شه ر
كه سه ر ئه نجامى روون ني ، و نازان ئى كام لا سه ر ئە كه ويئ ؟
ئه گه ر ئيوه سه ر كه وتن و من شكستم خوارد ئەه وه په نا ئە به مه به ر
قه لاق كوژنگه ره كانى ناوچيائى ژير ده ستم و سوودى كت ده س
ناكه ويئ ، ئە گه ر دسه لاتم نه ما ئە كه ومه ئەم ده شتى خوايه
وه ره جاره له لايى كه وه : شالواتان بۆ ديتم و دنيا تان لى ئە كه مه
چه رمى چۆ له كه ، ئە گه ر تو شكاي و سه ر نه كه وتى ئەم و لاي
گه و ره كه ت شه ر مه زار و پرسوا ده بيت (ب) ئاشتى : كه و اين ئە و
هه نى پارو و پو لت بۆ ده تيرم يبه بۆ گه و ره كه ت و خو ئنى لى پزگار
بكه (الكامل ۱۹۵/۹ - ۱۹۶ ، و روضة الصفا ۵۲/۴) .

هرلهم ساله‌دا «سیده‌خاتونی زنی فخرالدوله» که‌خوی پادشاهی و
 سرکاری ولاتی «په‌ی» و‌ه‌رئسی چپای گرتبووه‌ئه‌ستوو
 «مجدالدوله»‌ی کوری ه‌ر‌به‌ناو پادشاه بوو، له‌نیوان خۆ‌ما‌قا
 تیک چووبوون و‌ناخۆشی که‌وتبووه‌به‌ینیان: هۆی تیکچوون
 ئه‌وه‌بوو: «خطیر ابو‌علی» بووبوو به‌وزیری مجدالدوله
 کاروفه‌رمانی ه‌مو و‌ه‌رگرتبووه‌ده‌ست‌خوی و «سیده‌خاتونی»
 خستبووه‌ژیر چاودتری، «سیده» ئه‌مه‌ی بۆ قووت نه‌ئهدرا،
 به‌دزی‌یه‌وه‌شاری «په‌ی»‌ی به‌جێ ه‌یشت و چوو له‌قه‌لاکه‌دا
 خۆی قایم کردو قه‌لاوانی داناو و‌خۆی به‌دزی‌یه‌وه‌چوو بۆ‌لای
 «به‌در» که‌ئهو‌حه‌له‌باره‌گای فه‌رمان‌زه‌وایه‌که‌ی له «خوزستان»
 بوو، بۆ داوای یاریده‌و کۆمه‌ک، به‌در خۆی و گه‌وره‌پیاوانی
 ولات پێشو‌ازی یان لێ کرد، پاش ه‌سانه‌وه‌ی، «به‌در» ابو‌عیسا
 شادی «به‌سپاوه‌خسته‌پێ‌بۆ ه‌مه‌دان، ئنجا خۆشی به‌دوایا
 که‌وته‌پێ له‌وێ سپاکه‌ی «شمس‌الده‌وله‌ی کوری فخرالدوله»‌ی
 برای «مجدالدوله» و کوری خود سیده‌خاتونی له‌که‌ل
 سپاکه‌ی خۆی فارد، شاری «په‌ی» یان گه‌مارۆ‌داو شه‌ر‌تیکسی
 زۆرتونو تیزیان کردو شاره‌که‌یان داگیر کردو مجدالدوله‌شیان
 به‌دیل گرتو دایانه‌ده‌ست «سیده‌خاتون» جا ئه‌م دایکه
 دوستوری دا زنجیرو پاله‌ه‌نگیان کردو خستیانه‌زیندانو «شمس
 الدوله» له‌جێی ئه‌و‌کرا به‌فه‌رمان‌زه‌وای ژیر ده‌ستی «سیده
 خاتونو» ابو‌بکر رافع ییش‌دانرا به‌وه‌زیر که‌له‌وه‌به‌ر به‌کێ
 بووله‌نوکه‌ران و پیاوانی به‌در، ئنجا به‌در مالئاوایی له

سەیدە خاتون کردو گەرایەووە بۆ خوزستان پاشا ماوەنی ئنجنا «سەیدە خاتون» لە گەڵ شمس الدولە ی کورپی یتکی داو ناردنی «مجد الدولە» ی کورپی لەبەندیخانە دەرھیتاوە کردیە فەرمانرەواو شمس الدولە گەرایەووە بۆ هەمەدان و هاواری نارد بۆ بەدر ئەم جارەزۆر نیگەرانی بوو لەحاست ئەم نالەباریەداو هیتزیکێ نارد بۆ یاریەیی و خۆی نەچوو ، چونکە لەم کاتەدا لە گەڵ هلال (هلیل) ی کورپی یتکچوو بوو بە دەردی خۆیەووە خەریک بوو .
 وەك لە مەودوواباسی ئەكەین (مجمل التواریخ ۳۹۸ و الكامل ۹ / ۲۰۳ - ۲۰۴) .

سالی ۳۹۸ كە = ۱۰۰۷ز له (بەغدا - واسط - كونه - بطائح تا ئابەدان بەفرنگی یەك گەزی باری كە تاییست پۆۆی تەواو هەموو ریگەکانی بەست هەر لەو سالەدا بوومە لەرزە یتکی توند شاری دینه وەری وێران کرد ، ۱۶ هەزار کەس بەمردویی لەژێر خاكا دەر هیتران و کەن و دفن کران ، خوا ئەزانی چەندی تر لە ژێر خراپەکانا ماوەووە (الكامل ۹ / ۲۰۸)
 بوومە لەرزە کە شەوی یەکشەمبە ۱۶ مانگی شەعبان پوو ی دا (المنتظم ابن الجوزي ۲۳۸ / ۷) .

هەر لەم سالەدا «ابوالعباس الضبی» وەزیری مجدالدوله ... کە سەیدە خاتون بەووە تاوانباری کردبوو : گوایه: براكهیی ژار خوار کردوووەو - هەڵاتیو چو بوووە وەر و گرد (بروجورد) و پەنای بردبوو بەر « بەدر » (الكامل ۹ / ۲۰۹) .

سالی ۴۰۰ ك = ۱۰۰۹ از آنکه بهدر چو و سو هاواری
 شمس الدوله و گهیشته «بهریگورد» - یا «بوزنگورد» -
 هموایان دایچ که هلال (هلیل) ی کوری له دینموه ر ئالای
 یاختتی و سرچلی هه لکردووه، پایتکی زوری له کورده کان
 کوکردوتهوه و گهنجینه و سامانی باوکی (واتاهی بهدری) تالان
 کردووه، جا بهدر له گه ل هلیلی کوری که و ته شه پره وه، بهلام
 سپاکهی نه تین بری یان لیکردو ته کینه وه و خو یان دایه پال هلیل و
 نامه رانه بهدریان ده سگیر کرد و دایانه دهس کوره کهی،
 بهلام بهدر بهدزی یه وه خوتندی به گوتیا و پتی وت : کورم ! من
 پادشاهی و گهنجینه م بو تویه، من پیربوم تو من بنیره
 «درازینه» - (ئم قه لای درازینه یه ئه مرؤ ناو نیشانی نه ماوه)
 که له وئی بو خوم به نو ئو خوا په رستی به وه خاریک بېم وتو
 پادشایی خوت بکه .. هلیل به قسه کانی باوکی خه له تاو ناردی به
 ئه و کو نه قه لایه، هه رکه بهدر گهیشته ئه وئی که و ته نامه ناردن بو
 بهاء الدوله و بوشس الدوله و بو بوبکر رافع و ابو عیسا شادی
 داوای هیزو سپای لیکردن، دانه ی ته ماحی نابه بهر ده میان،
 هه روا ئه سپرده ی نارده لای گزوانه کان و داوای کومه کو
 یاریده ی لیکردن، (وادیاره بهدر هه ر به قهستی داوای دزی
 درازینه ی کردووه که له ناوه نندی هه رسن لادا بوودو لسه
 هه مو یانه وه نریک بووه) جا له و مرامی نامه کانی بهدرا « ابو
 غالب » سه ره ک وزیر ی « سلطان بهاء الدوله » به سپای
 سولطانه وه و ابو بکر رافع به سپای شمس الدوله وه و ابو عیسا

محمد یش به سپای خَرمهوه که له و حله دا له لایین به دره وه .
 سرداری « اسدئاباد » بو ، هه میوان له دره وازمی نه ها وه مند
 کۆبوونه وه و له شکر به زیان کردو که وتنه چاوه پروانی بی بهدر ،
 له لایین گۆرانه کانی شه وه هیزنک به هاوار به وه هات ، هه لیل له م
 سپاجمان وره شبگیره بن ئاگابو ، که هه والی پین گه بی
 له دینه وه ره وه روی کرده نه ها وه ندو شالای کرده سر
 هیزه کانیانو که وتنه شه ره وه کوشتاری لپ کردنو لینی
 به دیل گرتن ، عبدالملک ماکان و اساعیل صلوک و ابو العباس
 حاجب هه مو له ناودیله کانا بوون ، ابو بکر رافع و ابو عیسا
 شادی محمد هه لاتنو له قه لای نه ها وه ندا خۆیان قایم کرد ، هه لیل
 به کیکی نارد بۆلای رافع که پیتی رابگه تینی : ئه گه ر ئه ته وئی
 خۆت یزگار بیکه ی و هه ر له جینی خۆتا بیتی به وه ئه وا « ابو
 عیسا شادی بده به ده شه وه ، ئه بو به کور رافع ئه م
 کاره فاله بهاری کرد ، لای و ابو ئه گه ر ئه بو
 عیسا نه ما ، ئیر ئه ستیره ی به ختی ئه گه شیتته وه ، جا ابو عیسا
 دایه ده ستیان ، هه لیلیش دایه ده ست به رزیکانه کانه وه کوشتیانو
 ته ره که یان برده وه بۆ اسدئاباد له وئی ناشتیان ، پاش ئه وه
 که هیزو کومه ک له هه ر لاوه گه شته به درو گۆرانه کانیش
 گه شته فریای ئنجا به در له قه لاکه هاته خواره وه له گه ل
 هه لیل که وتنه شه ره وه ، هه لیل شکستی خواردو به دیل گیرا
 بزنجیرو پاله مهنگ کرا ، سه ره ک وه زیر ابو غالب ساماتیکی
 له راده به دره ی له قه لای « په رستار بود خواست » (ناوه که

هه له یه و مه به ست شاپور خواسته (دهره تیاو به تالان بردی ،
 که بریتی بوو له شتومه کی ذرتین وزوین و گوهه رو مرواری و
 جلو بهرگ و وکالای به نرخ ، هه مو ولاغه کانی سپایی بارکرد
 له مالی تالانی و بردی بۆ به غدا ، پاش گه پانه وهی ئه م سپاوه تزانه
 ئنجا به در گه پاره وه قه لای شاپور خواست (وانا فلك الافلاکی
 ئه مرو) و زۆر به کوژرانی « ابو عیسا شادی » زاواو فرمان بهری
 خه فه تبارو دل ئازار بوو ، له داخا که وته کوشتاری بهر زینی به کان
 و پروی دایه گورانه کان و پیشیانی خست ، ئه م شهرو هه رایسه
 له مانگی ربیع الاولی سالی ۴۰۱ ک = ۱۰۱۰زا دا دوابی هات .
 (مجمل التواریخ ۳۹۹ - ۴۰۰) ئه م هه واله میژویه ی گه پاره مانه وه
 هی کتیبی « مجمل التواریخ » بوو که نووسیمان (سالی ۵۲۰ ک
 نووسراوه ، بهر له دایک بوونی ابن الاثیر به ۳۵ سال و بهر له
 نووسینی الکامل به نزیکه ی صهت سالتیک) ، جا له بهر ئه وهی
 هه ندی له هه واله و قه و ماوه کانی یتکه له و یتکه له و له الکامل دا
 باشترو بهر یتکی و یتکی نووسراوه ، باسه که له و توه
 وهره گرینه وه ، ابن الاثیر نووسیه :

سالی ۴۰۰ ک = ۱۰۰۹زا ناکۆکی و ناخۆشی که وته تیان
 به درو هیلالی کوپی ، هۆی ئه م ناخۆشی به به م جۆره بووه :
 دایکی هیلال له عیالی شاهه نگانی (شاهزجانی) بوو پاش
 له دایک بوونی هیلال به در خستبوویه لاهو و ژنه که ی تری
 یتش خستبوو (وانا هه وئی که ی دایکی هلال) جا هلال دوور
 له نازو نیسه تی چاودتری باوکی ژابوو ، که چی ابو عیسی کوپی

ههونكه له نازونيمهت و چاودتیری باوكا ژباوو ، هلال هه
 لهمنالی بهوه له م باری ژباوه نارمهت بوو ، كه هه لچوو گه و ره بوو
 پوژۆی له پوژۆزان له گهله باوكی چوو بووه پاووشكار ، له ناكاو شیری
 له ییشه لان ده پهریو ، یاسای بهدر نهوه بو
 خۆی به دهستی خۆی شیره كه بكوژۆی و توکه روسپایی دهخل
 نهکن ، بهلام هلال نه ههلهی له دهست وه رگرتوو ، پین نهوهی
 داوای ماوای لیبکات ههلی کوتا بووه سه شیره كه و
 کوشتیووی ، بهدر تووره بووو و تبوی : « وانه زانی جان
 گیریت کردوو ؟ چ فهرقن هه به له تیوان سه گه و شیرا ؟ » پاش
 نهوه همیشه سه رنجی نه دا كه هلال توندوتیژه ، له بهر نهوه
 ههزی نه کرد لپی دوور پین ، هه له بهر نهوه « سامغان » ی داین
 كه فهرمانزموایی تیا بکات ، هلال كه چوو « سامغان » كه و ته
 دهس درژی سنوری ولاته کانی ژیردهستی « ابن الماضی »
 كه ختیوی شاره زورو دۆستی بهدر بوو ، به لکو دهس نیای بوو ،
 جا بهدر بانگی کردونه ئی لیکردو داوای لیکرد جارتیکی تری
 دهس درژی سنورنه کات و ابن الماضی دلگیرنه کات ، بهلام هلال
 نهك هه رقه کانی باوكی له گوئی نه گرت و بهس ، به لکو
 هه ره شهی نارد بو « ابن الماضی » .. كه بهدر بهوهی زانی
 بهتوندی سه رزه نشی کردو هه ره شهی لیدا ، بهلام سوودی
 نه بوو هلال نه مجار له رقی باوكی به سپاوه ههلی کوتایه
 سه شارمزورو داگیری کرد و ابن الماضی و کس و کاری
 هه مو کوشت و مال و سامانیانی هه مو تالان کرد ، بهدر لهم کاری

هلال زور نيگه رانو نا رحمت بوو به لام هلال بهوش وازی نهینه
 کهوته خهلات کردنو دیاری دان به فرمانده کانی سه به باوکی و
 همویانی لئی هه لگتیرایه وه ، به در ناچار تریکی شاری دینه وهر
 له گه ل هلال کهوته شهروه ، که ههردوو هتیز ته قین به یه کا
 هوزه کورده کانی نه وناوه بوونه کومه کی هلال ، به در ی باوکی
 له شهرا شکا و به دیل گیراو بردیانه لای هلال ، هه ندی له
 سرانو فرمانده یان هلال یان هاندا که ییکوژی ، به لام هلال
 وتی: « من زول نیم باوکی خوم بکوژم و چووبولای ویتی وت ،
 بابه گیان ! تو هه فرمانروا به و من دانن به سردار سپاه ..
 به در کهوته نیل و پتی وت : کوژم ! رازی خوت بو کس معرکیتنه
 سه مو ولاته که بو تو ته نیا به کیک له قه لاگان بو من ته ریک به
 تیابه سیته وه و به خوا به رستی به وه خه ریک بهم . به لام به در
 که گه یشته نه و قه لایه ی بوی ته رخان کرا که وته قایم کردنو
 سخت کردنی و هه والی نارد بو « ابو الفتح کوری عه ییار
 (عناز) و ابو عیسا شادی کوری محمد - کهله اسدئاباد بوو -
 هانیانی دا که ولاته که له دهس هلال وه ربه گرنه وه ، جا ابو الفتح
 برووی کرده « قرمیین » و داگیری کرد و ابو عیاش چوو بو
 « شاپورخواست » و له وی هه موسامان و نازالو زلمه موری
 هلالی تالان کردو روی کرده نه ها وه ند که ابو بکر رافعی
 تیدا بوو ، به لام هلال لئی راپه ری و کهوته دوی و راوی نا
 و به شیر و تیر کهوته ناوه تیزی ده یله می و کهله پاچه کردیان ،
 و تریکه ی ۴۰۰ که سی لی کوشتن ، نه وه د که سیان له پیاوما قوولانو

سران بوون ئنجا ابو بکر رافع ابو عیسای گرتو دایسه
 دمس هلال ، بهلام هلال نهیکوشت و لتی بورد (له مجمل
 التواریخ دا که تیه ری نوو سراوه هلال ابو عیسای دایسه
 دمس بهرزینی به کان کوشتیان) پاشان بهدر نامه ی نووسی بسو
 بهاء الدوله ، جافخر الملك ابو غالب ی وهزیری خربی به سپاوه
 نازده هاواری بهدمروه ، فخر الملك روی کرده شاپور خواست ،
 هلال کهوته راویژی له گهل « ابو عیسا شادی » ولتی پرسی :
 سپای بهاء الدوله هات پاتچی به ؟ ابو عیسا وتی :
 مچوره شهروه وه په یامی بۆنیره : که من مل که چم وه فرمان بهرم ،
 بهمان وسامان رازی بکه نه گهر رازی نه بوو ته نگه تاویان بکه و
 خوت رزگار بکه ، نه وان توانای دروزه دانیان به شه رنه ، نه م سپا به
 وه کو نه وسپا به نه که لهدمرو لزمی نه هاوه ند شهرت له گهل کرد !
 نهوانه باوکی تو ساله های سال بۆزه و زه بوونی کرد بوون ..
 « هلال وتی : راست له گهل نه کردم و نهین بریت کرد مه به مست
 نهویه که من ووردم وورده بن هیزیم و باو کم به هیز تریت ، ئنجا
 کوشتی ، وشو هلی کوتایه سر سپا که ویستی به سر یا زال بیت .
 بهلام هه رکه دهنگی هه لبری « فخر الملك » سوار بوو له سپای
 خوری و هه مو گرانباری به جی هیشته بۆ پاسه وانان و که و ته ری
 بۆ شهر که هلال زانی کاریکی سخت رووی داوه و توانای
 بهر انگاری نه ، هه ناسه ی ساردی به شیمانی هه لکیشا
 که به قسه که ی ابو عیسای نه کرد و بن تاوان کوشتی ئنجا نه سپرده ی
 نارد بۆلای « فخر الملك » و رایگه یانند : که من بۆ شه رنه

هاتووم ، بۆئەو هاتووم لەتۆ نزیک بيمهوه ، ئەمەوی فەرمانبەری
 خۆم دەربخەم ، فخر المولک بەقسەکانی قایل بو ، بەلام ویستی
 رای بەدر بزانی : جا نامە ی بۆی نووسی کە حالە کە وایە بەدر
 کەوتە جێتودان بەئەسپردە کەو نامە ی نووسی بۆ فخر المولک :
 ئەکە ی بخە لەتیی ، ئەمە فیلە راستی ئە ، هلال خۆی بی
 هیزوانەوان دیو ، ئەهیلی هەناسە بکیشیت ، کە ئەم وەرە
 گەیشتە « فخر المولک » وەرە قایم بوو ، لەو بەر وای ئەزانی
 کە بەدر ئەشێ دلی بەهلال بسوتی ، ئنجای سیای بەرە وپیش
 تەکاندا و شەرگەرم بوو هلال شکستی خوارد و بە دیل گیرا ،
 کەمیتیانە بەردەم فخر المولک ، زەوی بەکە ی ماچ کرد
 وتی مەمدەرە دەست باوکم چی تریم لێ دەکە ی رازیم فخر المولک
 وتی : باشە نیشانێ بئیرە کە خەلکی ناوقە لاکان خۆیان بەدن بە
 دەستەو ، نیشاتیکی دا ، بەلام دایکی و پامەوانەکان قەلاکە یان
 ئەدایە دەستەو داوای ئەمانیان کرد ، فخر المولک ئەمانسی
 بۆناردنو خۆی چوو قەلاکە وەو پشکنی و هەرچی تیا هەبوو
 هەموی پێچایەو ، چلەزارکیسە زێر و گەلیکی تر
 گەوهەر و مرواری و بەردی گران بەهاو کالایچەکی تیا بوو
 هەموی بەتالان برد (الکامل ۹/ ۲۱۳ تا ۳۱۶) .

بەئیرەدا لەیادمان نەچیت کە لەم سالەو « ابو الفتح » بوو
 بەختیوی « قریسین = کرماشان » ئەویش کە بەفەرمانی بەدر
 چووە داگیری کردوو . . . . . بایئینە سەر و لاتەکان کە تا ئەم دەورە
 لەوێ دەستی « بەدر » دا بوون ئەمانە بوون : شاپورخواست

(واتا فلك الافلاك - یا - قهلاى هرسین) دینه‌وهر - وهر وگرد
(مه‌بست بر وچورده - نه‌هاوهند - نه‌سه‌دنا‌باد - نه‌هوازو
ده‌ور و به‌ری و گه‌لن دزوقه‌لاو شارى تری (الكامل ۱۱۶/۹ -
۲۴۹) سه‌ره‌رای هه‌ریمی شارمزور ۰۰

سانی ۱۰۴۰ = ۱۰۱۳ ازا که هلال ده‌سگیر کرا ، به‌در
شاره‌زوری خسته و ژرده‌ستی فرمان‌به‌رانی فخر المولک ،
تاله‌مه‌ده‌دا « طاهر کوری هلال کوری بدر » هه‌لی کوتایه‌سه‌ر
شاره‌وزور و له‌گه‌ل سپای فخر المولک‌دا که‌ونه‌شه‌ره‌و
و شاره‌زوری دا‌گییر کرده‌وه ، که فخر المولک به‌م حاله‌ی‌زانی
ئه‌سپرده‌ی نارد بۆلای طاهر و گله‌یی لیتکردو داوای کرد : دپله‌کان
به‌ربدات ، جادپله‌کانی به‌ردا ، به‌لام شارمزوری له‌زیرده‌سا
مایه‌وه‌تا له‌گه‌ل (ابو الشوك) عه‌یار (عتاز) که‌وته‌شه‌په‌وه‌و
له‌شه‌را کوژراو ابو الشوك شارمزوری دایسه « مه‌له‌لی برای
(الكامل ۲۴۹/۹ » ۰

رموشتی بهدر :

نهمه ندهی که نووسرا باسی فرمازیه وایبو و کاروباری ولات
به ریژوه بردن بوو ، ئنجا بایتنه سه رباسی ره وشتتو خووی جوانی
بهدر و مگردایتیی و سایه داری و په ناده رتیی ئه و ، ده ستاوینزو
به لگه مان بوئم باسانه ئه و هه لنان و پهمنو ستایشانه یه که
« ابو شجاع ظهیر الدین رۆزراوری هه مه دانی و مزیری المستظهر
بالله عباسی » له و ذیله دا که بو کتیی « تجارب الامم » ی
نووسیوه ئه لیت : « بهنر ئه م سورشانه ی تیا هه بوو :
مگردایتیی ، جوامیری ، راستالی ، دادپهروه ری ، توندوتیزی
دهرباره ی سیا ، نهرم و ناسکی دهرباره ی گه لو کورانی هۆز ،
رامیار ، کاره ما ، شارمزای کۆکردنه و ی سامان به ناوی
باج و پیتاک له دهوله مه ندان و ، بلاوکردنه و ی به سر گه داو
هه واران ، و پاشه کهوت کردنی سامانو مال له گه نجینه ی میلله تا ،
خاوه نی ورمو ، جهرگ قایم و نه بهزو چاونه ترس ، و کۆل نه دهر
و خیرخوا و ئاسایش به روه ر ۰۰۰ تاد (۳ / ۲۸۷ - ۲۹۹) .

گه لاله ی قسه ئه م هه مووره وشته جوانه ی هه بوو ئه م
سورشانه ی له خۆی پتیا بوو نمونه یی له وشیاری رامیاریه ی
ئه و جوره بوو که له گه ل تیره که یا ئه جولا یه وه : تیره ی

بهرزیکانی خراپترین تیره بوو له زوږداریسو و ستم له خه لک
 کردنو سرکیشی و سه رچلی و پریگری و جه رده یی و خوین پرشتو
 تالانو و پرودا ... که بهدر جله وی فرمانپه وایی ولاتی گرته
 دهست ، که وته پی نومی و ناموز گاری کردنی هم تیره یسه
 ونیشان دانی پریگی باش و پیوانه بهوان ، به کئی له
 سه رمه شقه کانی بهم جوړه بوو : له سه ره تایی فرمانپه واییدا
 ناردی همو سه رانی بهرزیکانی و ده ورو بهری کتو کرده و
 و دوستوری دا کوشتی به کئی زوږیان سه رپری ، وهه موجوره
 خوار دیکیان له گوشت دوروست کرد و سفره یان بو راخراو
 فرموویان لیکرا ، که چوونه سه رسره که وته چاوه پروانی نه وهی
 نان بیت ، نان نه مات ... دامان ، به درهات وتی بزائم نافر موون
 بخون ، نه وانیس وتیان : آیا چیشت و گوشت بین نان نه خورئ !!
 بهدر وتی : خو هه موتان نه زانئ که هیچ خورا کئی بین نان ناخورئ!
 ئه ی بوج ده غل و دانی فه لاهو کشتیاره کان نه دهنه رانو
 گاهه له کاتان و بهر له لای نه کهن ؟ ئه ی بوج خه رمانه کان
 نه سووتین ؟ بوج نه ته وه که تان بین نان نه هیلنه وه ؟ من ئیوه م بو
 نه وه کتو کردو ته وه بیتان را بگه یتیم : له مه و دووا هه رکس
 دمغل ودانی فه لاکان بخوات ، هه رکس خه له و خه رمانی
 کشتیاره کان بسووتیتئ چهرمی له چه مه ر نه کیشم ، سه ری
 به شمشیر نه په ریتیم .. پاش هم قسانه دوستوری دا
 سه رسره کان پرگرا له نانو فرموون (باسم الله بکهن) یوت ..
 پاش هم ناموز گاری یانه ئیتر بیبرای بیبرای نه و کاره خراپانه

له قهله پر هوی دهسه لاتی ئهوا پرووی نه دا چونکه له سه رکاری
خراب یه به زه یانه ئه که وته کوشتاریان .. ئابهم جوره سامی
خوتی به سه رولانه که دا بلاو کرده وه !

سونه ییکی تری له کاری ئاموزگاریانه ی به در به م
جوره بوو : جارێکیان سه ربازی له سپاکه ی تووشی کابرایتکی
هیزم چنه وه ی دارکه ر بوو بوو، که کۆله که ی له سه رپێ
خستوو ، سواره که سه رنجی دابوو کابرا چهند کولیره ییکی
په ئه ی سه ندبوو پروسیوو ، کابرا وچانی سه ندبوو تا به در
گه یشتبوو لای وئیه ی پرسیوو : ها لالو ! بزانه کۆله که مت
له سه رپێ خستوو ؟ کابرا وتبووی میرم !! من هه ژارتکم
به هیزم فرۆشی ئه ژیم له گه ل خۆما دوو کولیره م هیتابوو که پاش
گردو کوی کۆله هیزمه که بیخۆم تووانای هه لگرتی کۆله که م
هه یه ، به لام یه که له سواره کان دوو کولیره که ی به زۆر
لێمه وه رگرت ، ئیته برسیه ناتوانم کۆله که هه لبرم
بچم بیفروشم و نانو خۆراکی ئه مرو بو خیزانه که م دابین بکه م !!
به دروتی : ئه توانی کابرا بناسیه وه ؟! ییاوه که وتی به لی
به چاره یا ئه بناسه وه ! به در کابرای له گه ل خۆی به رد
وله ته نگه به رتی دایا وتی : لیره دانیشه ئیستا سپاکه دیت لیره وه
پانه بووری باش سه رنجیان بده کابرا بناسه وه ، که سواره کان
ره ت بوون کابرای هیزم که ر سواره که ی فاسیه وه وتی میرم ! ئا
ئهم کابرایه بوو نانه کانی لێ سه ندم به در دوستوری دا به سواره که
دانه زێ و کۆله هیزمه که به خاته سه ریشتی و بچن له شار بیفروشی و

پاره‌کمی بداته کابرا ، سواره‌کوه‌ته ته‌قلاو ههول که‌پازی بکات
 به‌دقات و سه‌تقات ، سوودی نه‌بو ، ناچار دابه‌زی کوله‌کمی
 هه‌لگرتو چوو له‌شار فروشتی و پاره‌کمی هیتاو نایه کابرا ،
 ئابم‌جۆره سامی خستبووه دلی سه‌ربازو سپایه‌کانه‌وه
 که‌ده‌س‌دریژی مالی که‌س نه‌کن ، خه‌لکی ولات ته‌ترسان
 و خرایه‌یان نه‌ته‌کرد ..

له‌باره‌ی ئابوری و پاشه‌که‌وتی گه‌نجینه‌شه‌وه ئهم نمونه‌یه
 به‌ « کاتی فخر المولک ابو غالب خلف قه‌لای « دزبوز » ی
 داگیرکرد ئه‌وه‌نده‌ی سامان تیدا‌بوو که‌له‌گه‌نجینه‌ی ولاته
 گه‌وره‌کانا نه‌بوو .. جگه‌ له‌م کارانه‌ که‌ ووترا ، له‌سه‌رکه‌لی
 چیاوشاخه‌کان و له‌سه‌ر ری‌گاگان پاسه‌وانی دانا‌بوو بۆ وه‌رگرتی
 باجو پیتاک و ده‌یه‌ک ، ئهم ده‌سکه‌وتانه‌ی دانه‌تا بو به‌رژمه‌ندی
 ولات ، ئه‌گه‌ر بیزانیایه‌یه‌کیک له‌ فه‌رمانبه‌رانو موچه‌خۆران
 دزیی ته‌کات یا به‌رتیل وه‌رته‌گری به‌زندانو کوشتن سزای ئه‌دا ،
 هه‌روا که‌ بیزانیایه‌ فه‌رمانبه‌ریک ده‌س پاکه‌و ژبانی ته‌نگه‌ یاریده‌ی
 ئه‌دا ، هه‌روا سامانیکی زۆری ته‌رخان کردبوو بۆ کارگاوه‌و
 کارخانه‌و دوروستگردنی پردو کردنه‌وه‌ی ریگا بۆ ناوچیاکان ،
 و دامه‌زراندنی بازارو خانو کاروان سه‌راو هیتانی هه‌موجۆره
 کوتالو شتومه‌ک ، و بۆ یاریده‌دانی ریتوارانو هاتوچوکاران ..
 ده‌رباره‌ی پیتش هاتیش زۆر وریابوو ، زوو‌وو چاره‌ی بۆ په‌یدا
 ئه‌کرد .. بۆ وینه : که « یه‌مین الدوله‌ ابو القاسم محمود کوری
 سوبگتوگینی غزنوی « بریاری دا‌شالا و بکاته‌ شاری « په‌ی »

بۆداگیر کردنی و ئەسپردەى ناردبوۆ لای « سیدەخاتونى »
 دایكى فخر الدوله كه به ئاسانى ولاتهكه بدات بەدەستوه ،
 سەیدە خاتون بۆ چارهوتەگیر پرسى بەبدر کردبوو ، بەدر
 لەوهراما بە سیدە خاتونى وتبوو : با ئەسپردەكه لە پێشا
 بیتەلای من ئنجا بیت بۆلای تو ، جا بەدر بەرلەوهى ئەسپردەكه
 بگاتە پایتەختە كهى دوستورى دابوو هەرلەسەر شەقامەكەوم
 تاكوۆشكه كهى سپای تەیار بەهەمو جۆره چەكێك بەریز بووستی و
 خەرىكى مەشقییت لەو جینگەیهى پێى ئەوترى « دەروازەى
 رەى » ئاقەلای شاپورخواست ، هەرکه ئەسپردەى سولطان
 محمود گەیه ئەوئى ولەم سپاوه درایە دەس ئەوسپا و لەوسپاوه
 درایە دەس ئەولەشكرو لەو لەشكرهوه درایە ئەوهییزو
 ولەوهییزهوه درایە ئەوههنگو ولەوههنگهوه درابوووه ئەو لق
 هاگەیبوووه بەردەرگەى باره گای بەدرو چووبو
 نامەكهى گەیاندبوو سەرى گیزبووبوو ، ئنجا بەدر لەوهرامى
 نامەكهیا نووسیوى دۆستاییتى و ئاشتی باشتەر لەشەر وههرا ..
 كه كاپراى ئەسپردە وهرامى نامەكهى بردبووهوه بۆسولطان
 محمود و چۆیتى بارودۆخى ولاتهكەشى بۆى گێرا بووهوه ئیتر
 نیازی شەرى نابوووه لاوه ، ئەمەش جۆرى بوو لەفرۆقتلى جهنگى
 بەدرو بیلانى شەرى ..

هەروا كه « فخر الدوله » ش لەسەر تەختى پادشایى
 دانىشت و شارى « رەى » پایتەختى بوو بیریاری دا كه « قابوس
 كورپى وهشمكیر » بگاتە میرى ولاتهكهى ، بەلام « صاحب

کوپری عبادی وهزیری « پتی نه دابو ، که فخر الدوله مرد ، خه لکی
 گورگان چوون قابوسیان له « نسا بور » هوه هینایه وه کردیانه
 نه میری خویانو نه مکاره بو وه هوی ههراوئاژاوه ، جابؤچاره
 پهیدا کردن داویان له بهدر کرد ته گیری بکات و مشورئ
 بخرات : بهدر بهم جوره وهرامی دایه وه : جن گری فخر الدوله
 گه نجه و خوین گرم نابن هه رله ئیستاوه پتی بهدرئ
 که سامان و گه نجینهی ولات له پتی کاری بن نه نجاما خه رج
 بکات ، باش وایه چاوه پتی بکری نه گه ر دیتان شایه ستیسی
 ولئ و مشاوه بی تیاه نهوا نه توانئ مولکی له دهس چوی خوی
 وه برگرته وه ، نه گه رنا شایه ستیسی بیت نهوا سوود له و کاره دانیه
 که ئیوه بریار تان له سرداوه . بهلام دهس ویتونه ند به قسه بی بهدریان
 نه کردو ئامؤز گاریه کانی نهویان له گوئی نه گرت ، سپایان
 بهرئ خست بؤشه له گه ل قابوس و شکستیان خوار دو
 سه رنه که وتن ، یاش نه وه بیروپای « سیده خاتوون » و بیروپای
 بهدر له سه رنه وه یه کی گرت که ده بن « ابو علی خطیر » لهوزیری
 لابدرئ و دهس گیری بکری ۰۰۰ تاد (ذیل تجارب الامم ۳/ ۲۸۷ -
 ۰ (۲۹۹)

جگه له وانهی وترا ، بهدر په ناگاو سایه دار بوو
 نه وه که هه ربؤ گه داو ههزار ، به لکو بؤوه زیران و فرمانبه رانیس و
 بؤسه درارانی سه ربه ئال بوهی و خه لینهی عباسیش ، هه رکام
 له و مزیرانو سه رداران لیان بقه و مایه خویان نه گه یانده ده رباری
 بهدر ، بؤ گه واهی و به لکه « هلالی صابئی » نووسیوبه : سالی

۶۲ = ۱۰۰۱ از ابو العباس الضبی و وزیر « فخلد الدوله »
 له شاری په یوه هلاکت و خړی گه یانده و هر و گرد (بروجورد)
 و په نای برده به ر بدر ، هوی هم په نابردنه نه مه بوو : له پیر
 سپه بودی معزن مرد - که برزای سیده خاتوون بوو - تاوانی
 مردنه که ی به جۆرتکی نهی خرایه نه مستوی « ابو العباس
 الضبی » گوینا نه و ژار خواری کړد ووه ، « سیده خاتوون »
 داوای له وزیر کړد دوو صت دینار ترخان بکات بو مه صرفی
 پرسه (فاتحه) و وزیر له وهراما و تبوی : سیده خاتوون که خړی
 خریک نه کات به شیودن و پرسه و فاتحه ی که سیکه وه که مرد ووه
 نایسته وه و بوئوه دوو صت دینار خرج نه کات ، باشتروایه داوای
 دوو صت دینار که بکات بو خه رچی سه ر یازه کان .. که هم
 نه واله گه یسته وه سیده خاتوون وتی : ابو العباس راست
 نه کات تاوانی کړی پرسه و فاتحه ی که سې بین که خړی
 کوشنویه ، که ابو العباس هم قسه یی بیسته وه
 نرس که و نه دلی به وه ، به جۆرتکی نهی « ابو القاسم کوری گچی
 قاضی دینه و هری » نارد بۆلای به در بۆتاقی کړد نه وه ی نیازی
 و داوای کړدی : که ری بدات « ابو العباس » په نا بیانه لای ،
 تار و ژار تکی و هها بیته پیشه وه که « ابو العباس » بتوانی
 یا کانه ی خوی بکات و باو هری سیده خاتوون به لای خوینا
 ابکیستت .. به در له وهراما به قاضی وت : که یفی خړی نه
 خه زه کا له خړی تیک نه دات و هر له وئی بیسته وه و له سه ر خړ
 دلی سیده خاتوون دلنیا بکات که نا گای له و تاوانه یه .

وحه زيش نه کات نه وی به چي چي ۰۰ ابو العباس هم قسانه ی
 زور به دن نه بوو جاري کی تری قاضی ناردوهه بولای به در .
 هم چاره به دروتی : من بیرو پای خوم نشان داوه همو که یی
 خویته ی چي به باش نه زانی نه وه بکات ، « ابو العباس » له ده
 پراو کیدا نه ویا ، پاش ماوه یی پرووی کرده باره گای به در
 له ورو گرد ، به لام نه که به در هر خوی نه چوو به پیری به وه ،
 به کو هیج که میکی له پیاوماقولانی ده ورو به ری
 خویشی نه نارد ، به لام دوستوری به فهران به راندا که خانووی
 بوئاماده بکن ومانگانه تیکی زوری به نی ، له وماوا یه دا که له وی
 مایه وه پتر له پینج هزار دره می بو صه رف کرا ، ابو العباس تکای
 کرد که مانگانه ی بو نه تیری ، پاش ماوه یی به در داوای له « سیده
 خاتون » کرد ابو العباس بکیر ته وه سه روه زیری ، به لام
 ابو العباس نه یو تیرا بگه ری ته وه بو شاری ره ی ، نجا « ابو علی
 خطیر » کرا به ومزیر ، که چوه سه رکورسی ومزارت داوای
 له بدر کرد به ناوی « ومزیر » بانگی بکاو قسه ی له گه
 بکات ، به لام به در گوئی نه داو ملی بو هم جوړه خو به زل زانی به
 دانمه ییا ، له سه ره نه یو تیوانیان تی کچوو
 به جوړی که گه یشتوو « قسه ی ناشرین به یه کوننو ، جاری
 ناحزی دان ، ابو علی خطیر نامه ی نووسی بو همو سه ردارانی
 ده ورو به ر که هر یه که له لای خوی به وه به به هانه یی بیچیت
 به دگر به دراو لیبی نه ترسی (ذیل تجارب الامم ۳ / ۵۰۲ - ۵۰۳) :

وادبیاره هه ره هوش هانی « هلال » ی داین که دوی باوکی
پا پری و شۆرش ده باره هه لگیر سینی ...

هه روا که ابو سعد کوری ابو الفضل بوو بهوزیری مجد
الدوله « بدر رووی خۆشی نشان نهدا ، هۆی نا کوکیان
ئه وه بوو که له وه بهر « ابو سعد » له لایهن « مجد الدوله » وه
سه کارایی کاروباری ههمه دان ماهین (واتا دینه وه رو نه ها وه نه د)
سوه ره وه ردو ئه بهر بوو ، شتیکی دیاری کراوی ئه دا به شس
الدوله ی برای مجد الدوله ، بدر کوری حه سه نوه بهی ش له
ههمه دان خاتیکی کریوو به ناوی خۆیه وه به ونیازه ی فرۆشیاری
تیادابنچ بۆ فروشتنی ئه و دمه ل و دان و میوه و شتومه کی تره که له
ولاته کانی ژیر دهستی خۆیه وه ئه تیر رایه ههمه دان بۆ فروشتن .
هه روا بۆ ئه وه ی ئه و کاروانچی بانه ی ولاتی خۆی بیکه نه بارخانه ،
جابۆ ئه وه ی ئه م کاره سه ربگری پریار بوو ملتونیک و
دوو صه هه زار دره می تی بچین ، بۆ پا په راندنی ئه م کاره « ابو
غالب کوری مأمونی صیه ری » ناره ههمه دان که له گه
ئه و که سه ی کاره که بگریته ئه ستو قه واله ی بکات ریک بکه وئ ،
« ابو سعد کوری ابو الفضل » ئه م کاره ی زۆر بچن ناخۆش بوو بوو ،
ونه یو بستبو سه ربگری و گالی دهسته بچ ده یله می دابوو شالاویان
کرد بووه سه ر « ابو غالب » که له خانوو که ی « ابو عد الله
محمد کوری علی کوری خه له فی نیرمانی » دا ئانه نیشته که ئه ویش
جیگر وه ی به در بوو له به رتیه به ری ههمه دان . ئه م دهسته
ده یله می به ی که « ابو سعد » هه لی خه له تاند بوون ، له پر هه لیان

کوتابووه سر ابو غالب و ماله که یان داگیر کردبوو ، ابو غالب
 خۆی نهدابوو بدهستهوه نهدمیان ههلاتبوو و پرووی کردبووه
 وهر و گرد (بروجورد) و لهوی لافی ئهوی لیدابوو که زورشتی
 بهتالان چووه و پرستیکی دووردریژی نووسی بۆ ئه میر بهدا
 وداوای لیکرد : که ماوهی بدات ههلبکویتیه سهرزهوی و
 وزاره کانی ژێردهستی ابو سعدو ئهوه نندهله مولک وهزوی و
 زاره کانی زهوت بگات که ئهوزیانهی پین ههتیتین ، بهدر ماوهی
 ئهوتوله بهی دا ، ابو غالب بهلای که مهوه باهی په نجا ههزار
 دیناری لێ داگیر کرد ، که ئهه ههواله درا بهسعدوتی : « ههروای
 ئاددیتیم که به حیای کورپی عه بهر داویه به سه ریا سامانو ماله که ی
 بهتالان بردوه » .. ئهه یه حیا کورپی عه بهره کابرایتکی
 جهردهی چه پهل بوو ، که بهدر قه که ی پین گه شته وه گرتیه
 .. ئهه کاته دا واریتک کهوت « ابو علی ختیر » له رهی
 دهسگیر کراو له وهزارهت ده رکرا ، ئهه « ابو سعد
 کورپی فضله » خۆی ئاماده کرد بۆ ئهوهی بگات به کورسی
 وهزارهت ، و بدر نهیه و یستو پیتی نه ئهه دا لهه کاره دا سه ریکهوی
 جنا ابو العباس الضبی خسته تهک ابو عیسا شادی و
 بهسن ههزار سواره وه ناردی بۆ « رهی » بۆ ئهوهی کاروباری
 وهزاره ته که بگریته ئهستو (ذیل تجارب الامم ٤٥٢/٣ - ٤٥٣)

تاسیس الدوله کورپی فخر الدوله - که له باتی دایکی
 بهرمانه رهای هه مه دان بوو - هه رکات له گهه « بدر » دا
 روو به وروویاوه بهم جوژه له گهه ئهه دا : « گه ورهه ! ئاغام ؟

پهروه ردگارم ! ناصرالدين والدوله ابو النجم بعدر ! نه پيرى
 موسولمانان ! » (مجمل التواريخ ٤٠٤) •

دهورانى نسكر :

ورددورده دهورانى فه زمانپه واپى بعدر بهرمونسكو
 نه چيتن له زورلاوه ههولى كوشتى نهدرى ، سالى ٤٠٥ك
 ١٠١٤زا بعدر له گهمل « خوئين مهسود » نيوانيان تيكچوو
 (ئهم ناوه له الكامل دا ٢٤٨/٩) « حسين كورى مسعودى
 كورده » ، وله شرفنامهدا بۆته « حسين كورى منصور »
 (لاپه ره ٨ ده سنووسى دانه ، چاپى ميسر لاپه ره ٤٠ وتەرجومه
 عه ريه كهى خۆم ٣٦) جا له كنارى سپى رود (« مينوروسكى »
 به سيروانى دانساوه و من لام واپه سيمينه رودى سه قزه)
 كهوتنه شهروه ، شمس الدوله چوبزياريدى بعدر ، كه له وئى
 بيستى بعدر بهسر « خوئين » دا زال بووه گه رايه وه ، نه وه بوو
 بهدر خوئينى گه مارۆدا ، پاش ماوه پى هه ندى له گورانان
 سوتيان بۆيه كه خوارد كه بهدر بكوون ، له گهمل ئه وه شا كه ئه وان
 له لاي بهدر له مه موگهس نزيكتر بوونو كه شيش گومانى نه ده كرد
 نه و جوړه نه ئين پرى به ده باره ي بعدر بكن . له ناكاره ده بيان
 دايه كوتنهك (زوپين) و هه ليان كوتايه سه ربه درو ته نافي
 خيوه ته كه يان پرى و كوشتيان ، نه و چيگه بهى كه ئه وان لىسى
 كوشت ناوى « گوش خد » بوو (له الكامل و شرفنامهدا بۆته
 كوسجد) به كنارى سپى رود ه وه بوو ، تهرمه كه يان برد له

مشهدی امامی علی له کوفه ناشیان و گۆره کهی زیاره تگایسه
 (مجله التواریخ ۴۰۱) بهلام ابن الاثیر باسی کوژرانی بهدر
 بهم جۆره ئه گپیتتهوه: « لهم ساله دا - مه بهستی سالی ۵۰۵ك =
 ۱۰۱۴زا به - بهدر کورپی حه سه نوه بی فه زمانه وای چیا
 کوژرا ، هۆی کوژرانی ئه وه بوو که شالای کردبووه سه
 « حسین کورپی مسعودی کورد » بۆدا گیر کردنی ولاته کهی و
 قه لای « کوسجد » وله وئ دا گه مارۆی دابوو ، ماوای گه مارۆکه
 درژهی کیشا تا سه رمای سهختی زستان ده سی دا ، یارانو
 یاوه رانی بهدر هه مو له گیان بیزار بوون و پریاریان دا بیکوژن ،
 بۆئوهی له و حاله رزگابین ، به کئ له دلسۆزانی هاته لای و
 پهیوت : هه ندئ نیازیان ده ربارهت خراپه ، وتی : کین ؟
 ئه وه کانهی که بتوانن کاری وابکن ؟ پرۆن دوور بکه ونه وه ،
 دیسان کابرا له پستی ختیه ته که وه وتی : ئه وه وه والهی که ییتم
 یا گه یاند ئه وه تا پریاری ته وای له سه درا ، بهلام بهدر دیسانه وه
 گوئی نه داین ، وله ختیه ته که ده رچوو چووه بان گردئ لئی
 دانیشته ، جا هه ندئ له که سانی تیره ییکی « جورقان »
 په لاماریان دا کوشتیان و بنه و بارگهی سپا که یان تالان کردو
 لاشه که یان به جئ هیشته ، ئنجا « حسین کورپی مسعود »
 له قه لاکه وه دابهزی و بینی له سه رپشته که وه تۆته زه وه
 دوستوری دا که نیان کردو ته رمه کهی خسته رئ بو « مشهدی
 علی خوخ » که له وئ بنیژی . پاش کوژرانی بهدر جورقانه کان

هلآتنو په نایان برده لای « شمس الدوله ابو طاهر کورپی فخر
الدولهی بووهی و خویان خسته ژیر فرمانی نهو (الکامل ۹/۲۴۸)
بالم باسانهی وهران گرت دهر بارهی بهدر نه نجمی کی
زانیانه وهر گرین :

۱ - به ودا که تهرمه که یان بردووه بؤ « کوفه = نجف »
دیاره له سر رچی شیعہ یتتی بووه ، نه سوتنی بووه نه کاکه بی ،
وئوه شی پروونه کاکه بی مردوویان ناتیرن بؤ کوفه و نجف .
۲ - مینورومسکی « گوش خد = کوسجد » ی کردووه
« به کوسه ی همجیح » و « سپدرودی » کردووه به « میروان »
« وجورقان » دانراو به « گوران » هر و مک له « مجمل
التواریخ » دانووسراوه ، من لام وایه « جورقان » گهورکانه
نه ک « گوران » ، رهنگه نووسره وهی پروونوسی مجمل
التواریخ گورپی تتی نه وانه ی کوشتوویانه یالیان داووته « شمس
الدوله » له هه مه دانو تائه مرو « جورقانه » کان له وئی هرماون ،
و تائسته هر شیعمن .

۳ - لام وایه ناوی « خوشین » راستیه ، چونکه
(خوشین) به کینکه له پیرانی کاکه بی ، نه وان له بنه ره تا باوه پیران
به و نه که عملی و کورپی عملی مردبن و ، گورپیان جیکه زیارت
یتت ، که خوشین تهرمه که بنیتری بؤ نه جعف ، ییگومان هم
« حسین مسعوده » له سرانی شیعہ بووه و هه مو نه زانین که له
هه ورامانا هر گیز شیعہ نه بووه ، وئستهش تنایه .

۴ - من لام‌وايه « سپیدرود » هه‌رئای « سینه‌روده »
 که له‌چای سه‌قزه‌وه دئی، ناوی « سه‌قزیش (هر وهك
 میژوونوسان بیرمان لیکردۆتهو) له‌بنه‌رته « سکاڤو »
 (ته‌لای‌سکاكان) بووه‌و له‌سه‌رده‌مانی تورکمانو
 تورکه‌مغوله‌کانا ناوه‌که بووه‌به « سقز » ، به‌گومانی من که‌به‌در
 له‌سه‌رکیوه که‌کوژراوه و تراوه « کۆسکهڤو » پاشان ئه‌م ناود
 داتا‌شراوه بۆته کۆساکو = کۆساجد = کۆشخد ، گه‌رچی
 هه‌ندئ لایان وایه ناوی « سقز » هر تورکی‌یه وله‌ئاوی
 بنیستی تورکی یه‌وه‌هاتووو چونکه له‌وئ داروهن (بنیست)
 زۆره .. (فره‌هنگی معین ، فره‌هنگی دائرة‌المعارفی فارسی)

۵ - ئه‌گه‌ر ناوه‌که « کۆسه‌ی هه‌جیج » بوایه وه‌ك
 پروفیسور مینورسکی گومانی کردوو (حسین کوری مسعود)
 نه‌یه‌توانی له « بدر » یاخی بیت چونکه هه‌م له‌لای کرم‌اشانه‌ود
 هیزی بۆ گه‌مارۆی ئه‌هیتنا هه‌م له‌لای حه‌له‌وانو شاره‌زوره‌وه .

۶ - دیاره « حسین مسعود » که‌له‌زستانا له‌بدر یاخی
 بووه هه‌رینه‌که‌ی سه‌خت‌ودووور بووه هه‌مو ئه‌زاین کسه
 هه‌رینی « سقز » ساردترین به‌شی کوردستانه ، وله‌لای
 شاره‌زوریشه‌وه ئه‌وله هه‌مه‌دان زیکتره‌و تیره‌ی « گه‌ورکان »
 که‌عه‌ره‌بی‌به‌که‌ی ئه‌هین به « جورقان » هر له « بانه » « وسقز »
 هه‌هین ...

به‌ی ! بدر کوری حه‌سه‌نوه‌چی به‌راستی فره‌مانزه‌وایتیکی
 مه‌زنو زه‌به‌رده‌ستو دادپه‌روه‌رو جوامیرو ده‌ست‌بلاو بووه ،

هروا سایه دارو په نادار بووه ، بنه ماله کانی بوه چی هر کامیان له ناوڅوړیانا څوړی بستم لیکراو زوړ لیکراو بزانیاه هاواری نه برد بزومدر وهك نه ونونه یانه ی تیه پری ، هروا فرمانه برانی خه لیفهش هر کامیان نسکوئی به پتیا په نای نه برده لای به هر چونکه خه لیفه ی عباسی زوړی څوڅو نه ویستو هر وهخت ته ننگانه ی بوایه داوای یاریده ی لئی نه کرد ...

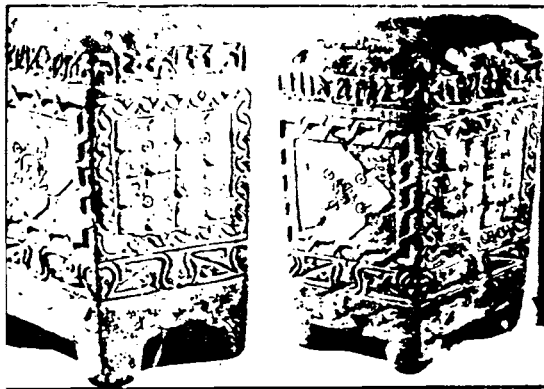
ته له پره وی دهسته لاتی : ولاته کانی ژیرده سنی به در نمانه بوو « اسدآباد » که ابو عیسی زاوای تیا سردار بوو « نه هاوهند » که ابو بکر رافع تیا به پرتوه به ربوو « کرماشان » و (حله وان) که سرده من « ابو الفتح محمد عیار » ی تیا کرد بوو به پرتوه بهر ، « خانه قین » که ابو جعفر کوری عوامی تیا دانا بوو ، « شاره زور » که خستویه ژیرده سنی « ابن ماضی » « صامغان » که دابوویه هلالی کوری هروا « دینه و هرو شاپورخواست و خوزستان » که څوئی تیا فرمانی نه کردو سنوری تاده ورو بهری به غدابوو (تاریخ بیمنی ۳۵۸) .

به در حزی له گه شه پیدانی ولات بوو به باغاتو کشت و کالو دورستکردنی مزگموت قوتا بخانه و بازارو خان و پرتگاوبان و جوگه و پروبار و پرد، شوینه واری پردی فالشته له لورستان گه واهیکی زیندو و شایه تیکی میژویه نه م به رده نووسه به دیواری پرده که وه بووه و تائیتا ماوه ته وه ، بزبه لگه وده ستاویر :

« بسم الله الرحمن الرحيم هذا ما أمر ببناءه الامير الاج
 ابو النجم بدر بن حسنويه ابن الحسين اطال الله بقاءه في سنه
 تسع وثمانين وثلاث مئة من الهجرة النبويه ٥٠٠٠ » درتزابی ١٨٠٠
 ٢١٣ مترو بهر زابی که مہرہ کانی ٢٠ متر بووہ (کوردو پیوستہ
 نژادی و تاریخی او لاپہرہ ١٩٥ و کرمانشاہان باستان لاپہرہ ١٨
 واکامل ٩/ ٢١٦٢١٣) .

پردی نالیشتہر (لورستان) کہ بہ فرمانی
 بہدردی جہسنوہیہی دوروست کراوہ

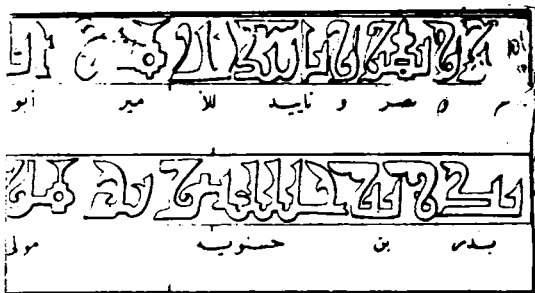

گورسویه به مردینه کی میر بهتری حسنویه

قہلای سمرماژ لایمرہ (۵۹)

دہلی نمو نووسینہ کوفیہی کہ لہ چواردھوری
 کورسی کہ کما ، ہہ لکڑاواہ

٤ - هلال (هليل) گوپی بهدر :

له مهو بهر وتمان : دایکی هلال له عیلى شازه نگانى بوو .
 بهدر بگه له دایکی هلال ژیتکی تریشی هه بوو که دایکی « ابو
 عیسا » بوو ، هلال له کوشی ئه و دایکه توراوه دوور خراوه
 پر له پتق و کینه دا له دایک بوو بوو هه لچو بوو ، که گه موره بوو باوکی
 لئی به گومان بوو خۆی لئی لائهدا ، هه ریمی « صامغان » ی
 دا بوین که بیبا به پرتوه هلال هه ر که بووه سه ردارى صامغان چونکه
 ئازاو جوامیرو دمس بلاو بوو خه لک له ده وری کۆ ئه بوو نه وه .
 که هیزی زۆر بوو که وته شه رفروشتن به « ابن ماضی » فه رمانزه وای
 شاره زور که دمس تیزی باوکی بوو ، بهدر په یامی بۆنارد که شه ر
 به ابن ماضی نه فرۆشی و به توندی « نه » ی لیکرد ، به لام سوودی
 نه بوو ، هه ره شه ی بۆنارد شتیر گهیر تر بو ، شالاوی کرده سه ر
 شاره زورو داگهیری کردو خۆی پتر به هیز کرد ئنجا له هه لیتکا
 که بیستی باوکی دووره له هه ر ته که وه به هاته هانه ی هه ندی
 له سه رانی سپای باوکی و سه رانی خیل و عیلى ولاتو سه رانی
 ئال بویه هه لی کوتایه سه ر ولاته کانی ژێرده ستی باوکی ، هه ر
 له دینه و هه ره وه تا نه ها وه ندو ئه سه د ئاباد هه موی داگهیر کردو

بهدري باوكيشى بهديل گرت (ههرومك لسهوپيش ديارديمان
 بۆكرد) بهلام به نيتى له گهل باوكى كهوته وتوويز، لهسر
 نهوه ريك كهوتن فه مانه واپى ولات بۆهلل ييت و بهدر له بهكئ
 له قلاكانا بۆخوى به نويز وخوا په رستى بهوه خهريك ييت ، بهلام
 بهدر ههركه گهيشته قهلاو جئى خوى خوش كرد ، كهوتسه
 قايم كردنى قهلاكو سخت كردنى كونگه ره و باروى و نامه نووسين
 بۆ سهرداره كانى ژيرده ستى : وهك ابو الفتح محمد عيار ،
 كه له وه بهر له ولات دهري كرد بوو ، ابو عيسا شادى محمدي
 زاواى كه سردارى اسد ئاباد بوو ، و ابو بكر رافع سهردارى
 نه هاوهند ، كه ههريه كه يان لاي خۆيه وه راپهري و شالا و بگاته
 سهرهلل ، جگه له مانه نامه ي نووسى بۆ « سلطان بهاء الدوله
 ئال بويهى ده پلهمى » له بهغدا كه بگاته فرماي ، ودانه ي ته ماخى
 زۆرى بۆ هه لپشتن و به لئى زۆرى دانن ، جا سلطان بهاء الدوله
 فخر المولكى وه زيرو سهردار سپاي ئارد بۆ فرماي ، جا به سپايكى
 زۆروه جماو كهوته رى ئه م هيزانه له ناكاو هه ليان كو تايسه
 سهرهلل نه و راپهري بۆ بهر انگارى و له شهرا بهديل گيررا ، پاشى
 نهوه بهدر گهرايه وه شاپور خواست (الكامل ۲۱۳م - ۲۱۶
 كرمانشاهان باستان ۱۱۸) . سوودى باوك و كور له م بيكچوون
 وله گهل يهك جهنگينده ته نيا ئه مانه بوو : گه نچينه كانى ولات
 به تالان چوون ، شارو دئى له ويز سسى ولاخى دوومنا پى شيلكرانه
 قهلاچو بوونى مروقى كورد ، زال بوونى ئال بويهى دوژمنى
 په نجا ساله بهسر ولاته كه دا . . . تاد .

• - طاهری کوری هلال :

له پیتشا دیاردیمان بۆ ئهوه کرد که هلال بهدیل کبیرا و فخر المولک
سپای نارد بۆ شارمزورو طاهری کوری هلال شالاوی کرده
سه رسپاکه‌ی و شکستی بچ داو شارمزوری وه رگرتوه ، ئنجا
شمس الدوله‌ی ده یله می که له وه بهر به بهدری ده گوت : گه وره م
= ! پهروه ردگارم ! هر که سالی ۴۰۰ بهدر کوژرا ، جورقانی
په کانی کوژیاری بهدری په ناداو هه‌لی کوتایه سهر ولاته که‌ی
بۆ داگیرکردنی ، له‌م حه‌له‌دا « طاهری کوری هلال » گهرچی
له‌بری باوکی سهرداری شاره‌زور بوو ، (به‌لام له‌ترسی به‌دری
باپیری ، خۆی حاشار دابوو) راپه‌ری و چووه‌کۆ شمس الدوله
دا ، به‌لام شکستی خواردو به‌دیل گیسرا و خرایه‌زیندان ،
شمس الدوله ههرچی سامانی ئه‌وناوه بوو رای بیتجاو تالانی
کرد ، عیله لوره‌کان و شازه‌نگانه‌کان که له‌وه‌به‌ر له‌پال به‌در
دابوون هه‌مو خۆیان دایه پال « حسام الدوله ابو شوک کوری
ابو الفتح محمد عیار » ، سولطان الدوله‌ی بوه‌هی که به‌به‌می
زانی هلالی له‌زیندان ده‌ره‌یتسا (مجمل التواریخ نووسیویه !
له‌زیندان هه‌لات و چووه‌لای سلطان الدوله) سپایکی خسته
ته‌کی و ناردی بۆ رزگارکردنی ولاته‌که‌ی باوکی له‌ چنکی
« شمس الدوله » ، جاله مانگی ذی‌القعدمی هه‌مان سالا
که‌وته‌شهره‌وه ، هیزه‌که‌ی هلال چونکه هه‌مو ده‌یله‌می بوون

له شهر اهلان و هلال خوی به تهنیا مایه وه به دیل گیراو کوژرا .
 مجمل التواریخ نووسیویه : درایه دهس « پولادوه نده کان
 له خوینی عبدالملك ماكان دا كوشتیان ۰۰
 سالی ۴۰۶ك شمس الدوله ویستی ولاته كهی پتر
 پوره پی بدات مجما هلی کوتایه سر ولاته کانسی ژیردهستی
 ابو شهوكو بۆداردهسی ناردی طاهری له زیندان ده رهیتناو
 سوئسی دا که له گه لیا دوستو دلپاك بیئین تاسهر ،
 وهیژیکه وه بیئ ، بهم چۆره طاهری بدری حهسه نوه بی له گه
 ابو شهوك عه یاری که و ته شه ره وه وه له یه کم شه پاشکا ، به لام
 طاهر وازی نه هیتنا له شکرکی تری پرتک خستو
 که و ته وه شه ره وه ، نه مجاره « سعدی ابو الفتح محمدی برای
 ابو شهوك ابو الفتح له شهر ا کوژراو خود «ابو شهوك» ههلاتو
 گه رایه وه هه له وان ، «ابو الحسن مزیدی اسدی» که هاوسوینی
 بوو هه والی بۆنارد که نه گه پسته ویسته کومه کو یارمه تی
 بۆبئیری ، به لام ابو شهوك هیزی شه ری نه ما بوو « طاهر » چوو
 له « نهره وان » دانیشته له گه « ابو شوک » دا پرتک که و ته
 خوشکه که شی خواستو دنیا بوو حه سایه وه ، که « ابو شهوك »
 زانی دنیا وه ترسی نه ماوه له هه لیکه هلی کوتایه سه ری
 له قله ی خوینی سعیدی برابا کوشتی ، یارو یاره رانی « طاهر »
 تهرمه که یان برد بۆ به غدا له (باب التین) له گۆرستانی « قریش
 = امام موسا کاظم « ناشتیان ۰۰۰ (مجمل التواریخ ۴۰۰ -
 ۴۰۹ والکامل ۲۶۱/۹) .۰

لهماوهی ئهو سالانهدا كه شهروشتۆز له ناوا ههبوو ، وادياره
 ئهم « بدر » به سهروكائيتي عيئل و خيئلهكانهوه خهريكبووه
 وله شهروشتۆز و راميارى به دووربووه ، بهلام سالى ۴۳۸ك =
 ۱۰۱۶زا له پير ناوى هاته ناوان ، ئهوهبوو كه « ابراهيم ينال » ي
 برائى « طوغرول بهگى سهلجوقى » كه له گهله « عيار = عناز »
 يه كان له شهرايوو ، ئهم به دره ي دانا به فخرمانزه وائى قريمسين
 (كرماشان) بهلام « مهلملى كوړى ابو الفتح محمد عيارى »
 (عناز) شالوى كرده سهر « قريمسين » و بهدر به جى هيشته .
 (قاموس الاعلام ب ۱ لا ۵۳۶ بيتى (۱) نووسيوه ناوى « اينال »
 بو . يه كه جار به كارها تووه . « غولام حوسين » له دائره المعارفى
 فارسى دا نووسيوه اينال برائى دايكى سولطان طوغروله ،
 وشه ي « اينال » وانا سهردارى عيئل و تيره . . بهلام دوكتور
 حسان الدين نهقشبه ندى له زمانى « خوارزمى » بهوه نووسيوه :
 ناوه كه « ينال » ههروهكه له الكامل دا هاتووه وانا جيگرهوه
 (وائى عهد) باشه مالى ئاواين .

له مهزياتر ده رباره ي ئهم بدره ههوالى ترى دهم نه كه وت ،
 بهلام سالى ۴۳۹ك يه كيكى ترى له فهوه كاني بهدرى كوړى
 حهسه نوه يهن له قهلاى « سهرماژ » بووه و مردووه ، پاش مردنى
 ئهو ئنجا ئيبراهيم اينال توانيوه « دژى سهرماژ » داگير بكات
 (الكامل ۵۳۹/۹) بن گومان ئه مه يان بهدر نه بووه چونكه

« بسدر » وەلکرا بورد : خود اینال هینایه پیتسه وە ۰۰ ناوی
 بنه ماله‌ی « حهسه نووه‌یی » لهم ساله بعدادوه بزرته‌یین ، به‌لام
 له‌سدره‌فنامه‌دا لاپه‌ره ۳۸۲ فارسی و ۳۰۷ ته‌رجمه عه‌ره‌یی خۆم
 گویا هلاک کورپی به‌در سنج کورپی هه‌بووه دوا‌ی کوژرانی باوکیان
 له‌لایه‌ن شمس الدوله وه ، قه‌ل‌فریان کردووه ، یه‌کیکیان چۆته
 ناو « ئاکو » و یه‌کیکیان چۆته ناو « برادوست » و سه‌ردارتی
 ئه‌و ناوه‌یان گرتۆته ده‌ست که‌وابسی
 فه‌رمانه‌وه‌یاتی برادوست که‌بۆته دوولق : لقی
 ئورمی - برادوست و لقی « صوما‌ی » له‌لایه‌ن وه‌چه‌کانی
 بنه‌ماله‌ی « حهسه‌نووه‌یی » یه‌وه دامه‌زراوه ، بۆیه
 برادوستی‌به‌کان خۆیان به‌هه‌ندی له‌ تیره‌کانی لقی گوران
 گه‌زان ، به‌ناوبانگترین سه‌رداران ئه‌م دولقه فه‌رمانه‌وه‌ی
 « شاه محمد » و « غازی قران » و نه‌وه‌کانیان بوون
 که‌ده‌سه‌لاتیان تا هه‌زاره‌ی دووه‌می کوچی (شازده‌یه‌می ها
 ۰ د ۰ به‌سیح) هه‌ر به‌رده‌وام بوو (شه‌ره‌فنامه‌ی فارسی ۳۸۲ -
 ۳۸۵ و شه‌ره‌فنامه‌ی عه‌ره‌یی ته‌رجمه‌ی خۆم ۳۰۷ - ۳۰۹)
 پاشان هه‌ر له‌م بنه‌ماله‌یانه خانی له‌په‌زیرین هه‌لکه‌وت که‌ خویی
 شوێنی به‌ناوبانگی قه‌لای « دم‌دم » ۰۵ (بۆدرزه‌ی ئه‌م‌باسه
 سه‌رنجی فه‌رمانه‌وه‌ی موگریان بده‌ن نووسینی من که‌چاپ گراوه)
 علي محمد ساکی ش بنه‌ماله‌ی « برسق » ده‌باته‌وه سه‌ر
 حهسه‌نووه‌یی وه ده‌لیج : ئه‌م برسقه کورپی بدری کورپی
 حهسه‌نووه‌یی‌یه ، ئه‌م بنه‌ماله‌یه له « ئالکشر » وه تا نه‌هاوه‌ند تا

« همه‌دانیان » له‌ژیر د‌سابوو ، پاشان‌بوون به‌فرمان‌به‌رانی
 سه‌لجوقی یه‌کانو تادامه‌زرانی فرمان‌مه‌وایی لوپستان هر ئه‌وان
 له‌و ناوه‌دا فرمان‌مه‌وایی و‌ابوون ، له‌وئ به‌رده‌نوسیک دۆزراوه‌ته‌وه
 گوتیا : هی برستی نه‌وه‌ی ئه‌م برستیه (جغرافیای تاریخی
 و‌تاریخ لوپستان ۳۷) من لام‌وایه ئه‌م بیرو باره‌یه‌ی « علی ساکی »
 هه‌له‌یه چونکه‌ناوی « برسق » تورکی‌یه‌و له‌ده‌ورانی غوزو
 سه‌لجوقی‌دا په‌یدا‌بووه ، پاش مردنی به‌در به‌ده‌یان‌سان ..
 ته‌نانه‌ت سه‌رچاوه‌ییکی روون نیه که بیا پرایه‌رموین .. ئه‌گه‌ر
 له‌وباره‌وه سه‌رچاوه‌یین هه‌یین ده‌یین برسق نه‌وه‌ی ئه‌م به‌دره‌یین
 که ابراهیم ینال‌ماوه‌یین کردویه به‌ئه‌میر ...

دی‌یارده‌ییکی سه‌یره ! ، له‌سه‌رده‌می به‌در به‌دواوه « تکیه »
 له‌ناو سه‌رانی کوردا زۆر بووه ، وه‌کو « ابو عدنان » ، « ابو
 علاء » ، که مروّف ناتوانی ناوه‌ی راستی یه‌کانیان بزانی ، ئه‌م
 په‌په‌روه‌ی یه‌ له‌ پیره‌وی عه‌ره‌بی شتیکی ناشیرینه ،
 له‌ناو کوردا : ته‌نیا وێ به‌میردی ئه‌لیت : « باوکی فلان ! » ئه‌مه‌ش
 له‌وتیوه هاتوو ، که عه‌ره‌ب له‌کۆنه‌وه وێانیان ئه‌م « کنیه » یان
 به‌کاره‌یتاوه بۆ جه‌خت له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که ئه‌و مناله‌ هی بیاوه‌که یه‌و
 ته‌یین بری و دزه‌کاری له‌تیاوانا نیه ، ئه‌مه‌ گه‌ییوه‌ته ناو کوردیش ،
 به‌لام ئه‌وه‌ی که بیاوئ بلن « باوکی فلان » زۆر قۆره : که
 بیاوئکی ناسراو به‌منالیتیکی هیشتا قنک‌گواوی یه‌وه بناسیتری ..

پاش پرا‌نه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی به‌رزینی یه‌کان (واتا : عه‌یشانی
 ئه‌ حه‌سه‌نه‌وه‌یی) (۳۰۰ - ۴۳۹) (۹۱۲ - ۱۰۹۶) گه‌روون

کرایه‌وه : دینه و درو زور له‌شاره‌کانی تری که و تنه ژنډه‌سه‌لائی
 بنه‌مانه‌ی « عیاری = عنازی » کسی سالی به‌رای دسه‌لاتیان ،
 فرمانبرو سهر به فرمانبره‌وایی همه‌نومه‌ی بوون ، پاشان
 وه‌کو ده‌ونه‌تیکي سهر به‌خو فرمانبره‌واییان کرد ، هر له‌اسد
 نباده‌وه تا ده‌سکوره (ده‌سگورد) هوه تا مه‌ندملی (بندنیجین)
 تا دقواء (تاوغ) و خاینجار (قهره‌ه‌نجیر) یان له‌زیر ده‌ستا‌بوو
 ئینه باسی فرمانبره‌وایی « عیاری » شه‌تینه‌وه بو‌سیاره‌ی
 « حمله‌وانو فرمانبره‌واییان » له‌وئ درتزه به‌باسیان ئهدری ۰۰

باینه‌وه سهر باسی شه‌وه‌ی که دوک‌ور حسام‌اندینی
 نه‌تسه‌ندی جارئ « خاینجار » شه‌کا به « طوزخورماتو » و
 جاریک « خوله‌نجان » ، راستی به‌که‌ی « خوله‌نجان » له‌بهره‌تا
 « خوئ‌لانگا = جئی‌خوئ » بووه که شه‌کا « طوزخانه » شه‌ناوه
 له‌جیگه‌تیکي تریش له‌کوردستانا ههره‌یه « خوئ‌تینه‌که‌ی
 مملحه‌ی قه‌تول » ، به‌لام « خانی‌جار » = و اتا شوین کانی‌وای زور
 شه‌مش ههر لای‌قهره هه‌نجیر به‌هزارکانی ناو شه‌بریت
 کلدانی به‌کان بیان تووه « بیت نیق‌طور » و شه‌که‌وینه باکو‌ری
 که‌رکوک به‌دوورایی بیت‌جسات (کلدوئا‌نور ادی شیر ج/۳
 لاپه‌ره مج)

ههریمی دینه‌وه‌ر تا‌شاره که ویران‌بووه ، که‌رچی ده‌وله‌تانی
 داگیرکاری وه‌ک‌ئال‌بویه ، سه‌لجوقی ، مغول ، تاتار ، گورگالی ،
 ئیلکانی جار جار داگیریان کردوه ، به‌لام ده‌سه‌لاتیان ته‌نیا
 له‌شاره‌کاتا ره‌وابووه ، دهره‌وه‌ی شاره‌کانو دووری شه‌قامه‌ری‌کان

هموو بهمهس ئه میرانی ناوخوییه وه بووه و له لایه ن خۆیا نه وه
به ژیوه بر او ه ۰۰

سالی ۵۲۹هـ « ۱۱۳۴زا » دیس کوری علی مزیدی
اسدی « که به بنه ماله له گه ل سه رانی کوردا هاوسوتین و دۆستبوون،
وله سه ره تادا شاری « حله » یان پیکه وه له گه ل جاوانه کورده کان
دورست کردبوو ، ئه م پیاوه که زۆر جار هه رتسه کانی سه ربه
خه لیفه «المسترشد بالله» ی تالان نه کرد بیستی سلطان مبعودی
ساجوقی بزیاری داوه شالوو بکاته سه ر به غذا ، چونکه خه لیفه
نایه و ئی وتاری هه یی (خطبه جمعه) به ناویه وه بخو ترته وه و ،
به سلطان بناسری ۰۰۰ خه لیفهش که ئه م هه و الهی بیستبوو
سپای ته یار کردبوو بۆ به رانگاری ، هه ردووله شکر له
هه رتسی دینه وه ره ته قین به یه کا ، سه ربازه کانی خه لیفه تورک بوون
هه موو هه لاتبوون بۆ ناو سپای سلطان و خه لیفه له شه را شکستی
خواردبوو به دیل گیرابوو (تاریخ گوزیده ۳۵۹ و تجارب
السلف ۲۹۴) ۰

سالی ۵۶۳ = ۱۱۶۰زا) تورکمانه کانی ئیوانی سه ر به
« په رچه م » و « سلیمان شای » کوری زۆر جبار هه لیا ن کرتا وه ته
سه ر ولاتی چیا (هه مه دان - دینه وه ره) ، سه ر ئه نجام ئه وه بوکه
« جلال الدین خوارزم شاه » هه لی کوتایه سه ربان و قه لاجوی
کردن وهه موویانی له تاو برد (جهان گوشای جوینی ۳/ ۴۵۳)

سالی ۵۹۰هـ = ۱۱۹۳زا سلطان علاء الدوله تگش
بزیاری دا و بو بکاته عراق ، خه لیفه ی عباسی « الناصر لدین الله »

مجدالدین قصابی وەزیری خۆی نازد بۆ و تووێژ کردن لە گەلی و،
 بۆ بە ئاشتی بڕینەوهی نیازو پێك كەوتن ، وەزیر كە گەیه
 « اسد ئاباد » وەرانی كوردی ئەواناوە هاتن بە پیری یەوه و
 لێی كۆبوونەوه بای لەخۆبایستی چوو بەلوانیاو خۆی لێ گورپاو
 كەوتە هەوسی ئەوهی كە « سلطان علاء » یێتە پیری ئەوه و .
 ئەم ئارهزووهی خۆی بەمزی یەوه لای هەندێ لدمووروبەری
 دركاندبوو كەبگاتە سلطان ، هەر كە ئەم هەوالە درابوو بە گوتی
 سلطانا رقی هەستا بوو و دوستوری دا بوو كە سپا تە یاریت
 و بجمیت و پیش بکەوێ ، كە وەزیر دۆنگە ی جمانی سپای كرد بوو ،
 هەستی بە كاری هەلە ی خۆی كرد بوو ، دوو پتی هەبوو
 دووی تریشی قەرز كرد و بەرە و دووا هەلات و سپای تەكش تا
 « دینهوەر » پیشكەوت (جەن گوشای جوهینی ۳/۳۳) .

لەتیوانی سالانی ۶۱۵ ۷۹۵ك = ۱۲۱۸ - ۱۳۹۲زا دا و اتا
 سەردەمانی مغول تاتار لە جەنگیزە وە تا هولاكو و تا پاشماوە كانی
 ابو سعید گورگان چونكە كوشتارو تالان كردن و خرابكاری
 هەمو ایران و كوردستان و عراق و جی بانی تری هەمو گرتبوو وە
 ئێتر جیتی باسی « دینهوەر » و هەریسی چیا بە جۆرێکی تاییستی
 ئەماوە ، بەلام لەسالی ۷۹۵ك بەدواوە كە كورانی تەیسوری
 لەنگ بە پیشداریی سپا گەیشتنە قەزوین - سلطانیە ، و دەبوو
 بەرە و بەغدا شالابكەن ، بەيك لەلایەن تەیسورە وە گەیشتنە
 « ئەمیرزادە محمد سلطان و ئەمیرزادە پیرمحمد » كە روو بکەنە
 « چم چمال » ، جا كە گەیشتنە دەووروبەری « سوئقور » دەرغل و

«دانی ئەوانوویان دایە دەرخواردی رەووی چارەواکانی سپا ،
 یۆسەینی کە دەبوو سپا بجمیت بەرەوبەغدا هەوالهات
 کە کوردەکانی کوردستان (ییگومان مەبەستی کوردستانی
 ئەردەلانی ئەو حەلەبە کە لەودەماندا ، دەولەتیکێ بەهێزو
 سەر بەخۆبوو داگیرکاران بەدزو خەردەیان ئەدانه قەلەم) یاخێ
 بوون ، دەبێ بچن ئەوانووە لە پیاو خراب و پرتگرو دزو درۆزن
 پاک بکەنەوه ؟! جا کە گەیشتنە « چمچمال » ویستوون ،
 ئێتر ئەم سەردارانە « سونجک بەهادر ، تەیمور خواجە ، ئاق بوغا ،
 مەشرەبەهادر » بەلەشکری سوارەوه شالاویمان کرد بەرەو
 کوردستان و شازادەکانیش رویان کردە دەر بەندی « تاشی خاتون
 = تاج خاتون » ، کە گەیشتنە ئەوێ بەکیک لە سەردارانێ کورد
 هەر بۆ ئەوێ خۆی بختە بەرچاو هاتەلای شازادەکان وتی :
 من لە هەموو کەس باشتر شارەزای ئەم رینگا یا ئەم و ئامادەم پێ
 نوامیتان بکەم و بێم بەپێشەنگتان ، ئەمیرزادە محمد سلطان
 پرووی دا بچ و خێراتنی کردو شمشیرو کە مەر بەندی زێری خەلاتی
 دا بچ و دوستوری دا بەشیخ علی بەهادر هیزیک رینگ بخت
 ولەگەلیا پروات ، ئالەم کاتەدا « ئیبراهیم شا » ی کورد
 کە لە سەردارە گەورەکانی کوردبوو هاتە پیشوازی و بەئەوێ
 و فەرمانبەری خۆی نشانداو کورەکەشی کە ناوی « سلطان
 شاھ » بوو بەدیاری و دەهەنەوه گەیشتن کە دیاریەکان
 بریتی بوو لە چەند ئەسپ و شتی گران بەهای تر ، هەرکە سەردار
 ئیبراهیم گەیشتن « ئەمیرزادە محمد سلطان » بەیکی نازد بەخوای

«شیخ علی بهادر» دا که سالو نه کایت و بگه پرتسه و :
 انه گه پرتسه و دا ئیوار این که خبریکی شیو خواردن بوون .
 نه و کابرا کورده ی که خۆی کردبوو به پیشه ننگ و له نه نجامی
 کاره کی نائومید بوو زانی بووی که ئیتر ده سالانی
 بهرنا که وی ، له پر هلی کوتایه سهر « شیخ علی بهادر » و
 دایه بهر شمشیر و دهر به پری و خۆی له ده ست هیزه کان رز کار کرد .
 پاش هم بهرزه خود «تهیمور لنگ دوستوری دا هه لکوته سهر
 کوردستان ، جا نه میرزاده محمد سلطان روی کرده چیاکانی
 کوردستان و خه لکیکی زۆری کوشت و گه لی گوندو ئاوابی
 سوتاندو شاری ویران کرد و له یه کین له چیاکانا که ههزاران کهس
 خۆیان قایم کردبوو ، گه مارۆیان دان و ۷۰۰ کسینان له لوتکه ی
 کیوه کانه وه هه لدا یه خواره وه « ظهیر نامه ۲۳۱ ، ۳۴۵ ، ۲۴۶ »
 ئیزیکه ی دووسالی ره بق ئه میر تهیمور گورگان به ویران کاری
 کوردستان و کوشتار و تالان کردن و سوتاندنی ولاته که
 خه ریک بوو ، نه دینه و مر مایه وه نه شار مزور و نه شارانی تری
 که ده ستی پیتی گه یی و نه هه له وان هه موی ویران کرد .
 سهره « کلاویضو » به م جانموره ئه لی : « سولطانی
 دادگوسته ر » . . .

سالی ۸۰۵ = ۱۴۰۳ز تهیمور فه رمانی دا به « ئه میرزاده
 روسته م » که بو ده سگیر کردنی « قه ره یوسف » روبکاته به غدا
 و بین به کۆمه لکو یاری ده ری « ئه میرزاده ئه بوبه کر » هه روا
 فه رمانی دا به « توکل ئه رس بوغا » له هه مه دانه وه و « تومان

سوچی « له نه هاوه نده وه شاهزاده « روستهم » له « سوتقور »
ودینه وه ره وه بکه ونه ته کی (ظه نامه ۴۳۵) .

ئه میر ته یسور خۆشی به دینه ومرا ده هات به لام به کرمانشاهان
خۆشی نه ده هات ، (کرمانشاهان باستان ۱۲۵) .

من لام وایه سه رچاوه ی ئه م پاسه راست فاکات چونکه
شاری دینه وه ری ویران کرد بوو پاش ئه وه هتیره کانی ته یسور
جاریکی تریش وه ک ئه ودوای ولاتی کورد دهستی ویرانکارانه ی
بی ما هیتا (دائره المعارف الاسلامیه باسی دینه ومرا (۳۷۴/۵)

بالتیره دا وه کو ئه لئین دوا گولاو « مسک الختام » به م
کاره پیاوانه یانه ی هه ندی کورد بۆشانازی به گه لاله یی تۆمار
بکه م :

۱ - سه رداریکی کورد به مه بهستی ئه وه ی تۆله له
له شگری دوژمن بکاته وه به ئامانجی سه رنگوم کردنیانو ،
ئه ناو بردنیان : خۆی ئه کا به پیشه نگ ، به لام « ئیبراهیم پاشای
کورد که ناو تیری نه به زمانه خۆی راگری و به رانگاری بکات ،
داوه که ی هه لئه وه شینتیه وه ، به لام دیسان سه رکرده ی له شگری
دوژمن که لله پاچه ئه کاتو به ناو جهرگی هتیزی دوژمن
دیره ریچکه ی پاسه وانان ئه داتو بۆی ده رئه چن !! خۆزگا « علی
یازدی » ناوی ئه م قاره مانه ی تۆمار ئه کرد : که (شیخ علی
بهادر » ی گوشت !

۲- هەرلەم شالاووی تەیموری لەنگدا کوردیکی پساو
خۆی لەقەلای « طوزخۆرماتوو » دا لەبوسە ئەداو بەپێرێ
« شاهزاده جومهر شیخ تەیمور » ئەپلکینیتەو . .

۳ - هەروا « دەرویش احمدی لوری فەرەنجی لەبەر »
بەناوی ئەوی کە سکالانامە ئەداتە دەست « شاپروخی کوری
تەیموری لەنگ » کە لەبەردەستی دا ئەوەستی لەناکاو
خەنجەرەکی هەلکە کیشی و ئەیداتە بەرخەنجەر . . .

۴- لەبەرپەرش وتمان : شوانیکی کوردی دەوری
شاری کوت « بوجگومی » سەردارسیای دەورانی خەلیفە
عەباسی چۆن بەتیری جەرک پری !! .

(ظەفرنامە ۲۵۳ ، احسن التواریخ ۹۲/۱۱ - ۹۴) .

« زانایانو ئه‌دیبانو شیطانو دهرۆیشانی به‌ناوبانگی دینه‌وه‌رو »

هه‌ر چه‌گه‌ی :

۱ - عبدالله حسن دینه‌وه‌ری :

یه‌کێ بووه له‌هاوده‌مانی امام حسن کورپی امامی علی (خ.خ) و پرسیاری لێ کردووه : ئه‌ی امام ! ئه‌توانم چاره‌یه‌تیکی ده‌نک خۆش بکرم که به‌کرێ گۆرانی بلی بۆ خه‌لک و به‌وپاره‌یه‌ ژبانی خاوو خیزانم به‌ سه‌ریه‌م ، فهرموی ته‌ها گۆرانی به‌کانی وشه‌ی خرابی گوناهاکارانه نه‌یت یاسی نه‌ (به‌هان الحق لاپه‌ره ۳۷) به‌لام ناوی سه‌رچاوه‌ی نه‌بردووه ، و باوه‌ر ناکه‌ مزانایانی شیعه ئه‌م فهرموده‌یه به‌راسته‌ بزانی ..

۲ - ابن قتیبه‌ی دینه‌وه‌ری :

ابو عبدالله محمد کورپی مسلم کورپی قتیبه‌ی مه‌روه‌زیی دینه‌وه‌ری : سالی ۲۱۳ك = ۸۲۸ز له‌سه‌ره‌تای مانگی ره‌جبه‌دا ئه‌دینه‌وه‌ر له‌دایک بووه ، پاش هه‌له‌چوون باوکی خسته‌و به‌ته‌یه‌ قوتابخانه‌و فێری به‌رابی خوێنده‌واری بووه ، که‌ قوناغیتکی باشی له‌خۆیندا بریوه چووه‌ته‌ به‌غدا ، ئه‌نجا کوفه‌ ، به‌صره‌ ، و له‌م شارانه‌دا له‌لای زانایانی به‌ناوبانگ و گه‌وره‌مه‌لایان خوێندوویه‌، زانسته‌ ئیسلامی به‌کانی ته‌واو کردووه‌ هه‌ر له‌به‌غدا ده‌سی داوه‌ته‌

دهرس و تنه مو ها توچو کردنی لای زافایانی زانستی و کهنه
 فیربوونی فلهسه و کلام و ئه موبو میژو ، ولهم زانسانه دا
 به جۆرتکی باش شارمزا بوو ، له ناومه لای قوتایه کانا ناسراو
 ناوبانگی بهرزبووه و ، قوتابخانه که ی بووه قیلای فیهتیانو
 ئه دیانو هونه رهنه ندان ، ئه و خۆی گهرچی به په پیره وی قوتابخانه ی
 نه حوی به صره ئه دایه قه لیم له پرووی زانستی عهره بی و ئه ده بی
 یه و ، به لایم زۆرجار بیروپای قوتابخانه ی کوفه ی به باشتر
 دانه ناو په سه نه ئه کرد ، و جار چاره هه ردوپایه که ی تیکه ل ئه کرد ، و
 له گه ل ئه وه شا که زبانی ماده رزادی « ابن قتیبه » کوردی بوو ،
 به لایم له ئه ده بی عهره بییدا ئه وه ننده شاره زاو کارما بوو که ئه و
 رینه وونی نووسه ران و ئه دیانی ئه کرد ، بۆ ده ستاوێز و به لگه
 کتیبی « ادب الکاتب » چاترین نمونه یه . ابن قتیبه له زۆرترین
 جۆری زانسانه قه لیمی خستۆته کارو کتیبی نووسیوه ، و ماره ی
 داخواه کانی له چل تیه پرپوه ، ئینه ئه م ناوانه تو مار ئه که یین
 که میژوو نووسان جهختیان له سه ر کردووه !

- ١ - کتاب معانی الشعر دوازده باسی جیا جیابه
- ٢ - عیون الاخبار ده باسی جیا جیابه
- ٣ - عیون الشعر ده باسی جیا جیابه
- ٤ - کتاب التقیه ابن الندیم و تویه : (ئه م کتیبه له کتیبه که ی
 به نده نیچی زلتره و ته نها سه بهرگی ئی دیوه)
- ٥ - کتاب الشعر و الشعراء دوو بهرگه
- ٦ - کتاب ادب الکاتب

- ٧ - كتاب الحكاية والمحكي
- ٨ - كتاب الخيل
- ٩ - كتاب جامع النحو
- ١٠ - كتاب مختلف الحديث
- ١١ - كتاب اعراب القرآن
- ١٢ - كتاب ديوان الكتاب
- ١٣ - كتاب قراء الدور
- ١٤ - كتاب خلق الانسان
- ١٥ - كتاب القراءات
- ١٦ - كتاب المراتب والمراقب من عيون الشعراء
- ١٧ - كتاب التسوية بين العرب والمجم
- ١٨ - كتاب الانواء
- ١٩ - كتاب مشكل القرآن
- ٢٠ - كتاب دلائل النبوة
- ٢١ - كتاب اختلاف تاويل الاحاديث
- ٢٢ - كتاب المعارف في التاريخ
- ٢٣ - كتاب جامع الفقه
- ٢٤ - كتاب اصلاح غلط ابي عبيدة
- ٢٥ - كتاب المسائل والجوابات
- ٢٦ - كتاب العلم
- ٢٧ - كتاب المنير والقنداح
- ٢٨ - كتاب حكم الامثال

- ۲۹- کتاب الاشرية
 ۳۰- کتاب جامع النحو الصغير
 ۳۱- کتاب الرد على المشبهة
 ۳۲- کتاب آداب العشرة
 ۳۳- کتاب غريب القرآن الكريم
 ۳۴- کتاب غريب الحديث
 ۳۵- کتاب انساب الاكراد
 ۳۶- کتاب الرد على الشعموية
 ۳۷- کتاب تفضيل العرب على المعجم
 ۳۸- کتاب البلدان
 ۳۹- کتاب الصيام

ههرواگه لن کتیبی تری که میژو نووسان ده باره بیان
 بیروریان به کناگرتت . به لی ! ابن قتیبه له بهغدا جیگه یتکی
 دیاری وپایه یتکی بهرزی وهرگرت له بهرئوه بهغلی بن برا ، که
 کتیبی « التسویه بین العرب والمعجم » ی نووسی به تاوانسی
 شعمویتی تاوان بار کراو له سر ئه مه تووشی ئازارو
 چهره مه سرئ بوو ، تاراده بن که به زندیقو بن دین ئاؤه برا ،
 لهم ئاوو ئاقوره یانه زۆر ئازوردهو دلگیربوو ، بهغدا ی بهجن
 هیشتو گه رایوه دینهوهر ولهوئ به پایهی قاضیتی سآله های
 سآل مانه وه ، هه رجه نده بیرونی له « الاثار الباقية ۲۳۸ » دا
 سهرزئشیکئی ابن قتیبه ده کاو دایئمشورئ له سر ئه وه ی له کتیبی
 « تفضیل العرب علی المعجم » دا زۆر به سهرو پۆته لاکئی عه ره بندا

هاتووو ، ههلی ناون ، جاسووکانه به ناوی چایی ناوی نه بار
 نه مهده قی قسه که ییتی : « وان کان ابو محمد عبدالله بن مسلم
 بن قتیبه الجبلی یهول ویطول فی جمیع کتبه ، وخاصة فی کتابه
 فی تفضیل العرب علی المعجم ۰۰۰ الخ ۰۰۰ » جا له مهل لهم
 ناتوردیهی « بیرونی » من ، وه کو زور له میژوو نووسان
 لاپوایه دوو کیتی « الرد علی الشعوبیه وفضل العرب علی
 المعجم » هی نهونین ، نه گهرهی نهوبوایهن ، له بهغدا شاربه در
 نه نه کرا ۰۰۰ ههروا نهوهی که « ابن ندیم » نووسیویه !
 « نازاوی دینه ودره ی که نووساوه به « ابن قتیبه وه » له بهر
 نهوهی که ماوه ییکی زور لهوئی قاضی بووه « وادیاره که ابن
 ندیم له بیری چوووه که قتیبه ی بایری « عبدالله کوپی مسلم
 کوپی قتیبه » له دینه ودره وه باری کردوته شاری « مهرو »
 ولهوئی به مهروه زی ناوبراوه وپاشان هاتوته کوفه ، وگوبا
 « عبدالله » له کوفه له دایک بووه به لام دیسان نازاوی
 « دینه ودره ی » یان هه رپاراستوووه ۰۰

ابن قتیبه نووسینی کیتی « الامامه والسیاسة » شی
 نه درتته پال ، نه گهر راست بن نهو کتیبه نووسراوی نهو ییت ،
 ده بن نهوهی کاتب نووسییت که له بهغداوه گهراوه تهوه بو
 دینه ودر له رقی نهوهی که به زندیق وین دین ناتوره ی بو
 هه له ستراوه ۰۰ میژوو نووسان ههروه که ده باره ی که ی
 له دایک بوونی ؟ ناپیتکن ، ههروا ده باره ی مردنیشی قسه یان
 یه که ناگرتت گوایه له یه کن لهم سالانه دا (۲۷۰ ، ۲۷۱ ، ۲۷۲) ، که

= ۸۸۳ . ۸۸۴ . ۸۸۹ (نیز) به‌مرگی له‌پر (فجاة) مردوووه له‌کوفه له‌ته‌نیشت گزوری ابو حازم القاضي به‌موه تیژراوه (نهرست ابن ندیم ۱۳۰ ته‌رجه‌می فارسی ، الکامل ۴۳۸/۷ ، المنتظم ، وفيات الاعیان ، الاعلام زرکلی ، دائرة المعارف اسلامي و ۰۰)

۲ - ابو حنیفه‌ی دینه‌وه‌ری :

احمد کوری داوود کوری وه‌نه‌ندی دینه‌وه‌ری . له‌سه‌رم‌تای سه‌ده‌ی سنج‌به‌می کۆچی‌دا له‌شاری دینه‌وه‌ر هاتۆته دنیاوه وهرله‌وئێ سه‌رده‌می مندالی و گه‌نجی به‌سه‌ربردوووه ؛ فیزی خۆیندن بووه‌و زانسته سه‌ره‌تایه‌کانی خۆیندوووه و زانسته‌ئایینی یه‌کانی تر فیر بووه ، پاشان روی کردۆته به‌غداو شارانی کوفه‌و له به‌صره بوو خۆیندنی بالا ، له‌وئێ گه‌ده‌بو میژوو به‌شی فه‌لسفه‌و به‌لاغی لای « ابن السکیت » وه‌لایانی تری خۆیندوووه ؛ وه‌لوئیه چۆته « مه‌دینه‌ی منوره » و « بیت المقدس » وه‌ره‌تسه‌کانی کناری که‌نداو . سالی ۲۳۵هـ = ۸۴۹ز له‌ته‌مه‌نی ۲۵ سالی‌دا چوووته ئه‌صفهان و له‌وئێ ره‌سه‌دخانه‌ی داناوه که‌وتوته لی‌کۆلینه‌وه‌ی بارودۆخی ئه‌ستیره‌کان و چۆن‌سورانیان ، جگه‌له‌وه ، له‌ زانسته‌کانی گیان‌له‌به‌ر ناسی و که‌ش گۆران ناسی و گیاناسی و نه‌حوه‌ره‌ف‌دا پسپوری ته‌واو بووه و زانا‌یان ئه‌ویان به‌هاوشانی « جاحظ » داناوه ؛ له‌میژو زانیشدا به‌ده‌سه‌لات بووه به‌شیکی

زۆرى كىتپە كى (الاخبار الطوال) ى تەرخان كىردووه بۆياسى
بەسەرھاتى پادشايانى دىرىن و كۆن ۰۰

بەلى ! ابو حنىفە نووسەرىكى مەزىن بووه ، گەلىك كىتپىسى
داناوھ ، مېژوونووسان لەبارەى ناوى ھەندى لەكىتپە كانىسە
نارىكن لەبەرئەوھ ئىمە تەنیا ناوى ئەوكىتپانە تۆمار ئەكەين
كەھەمويان رىكن لەسەر ناويان :

۱ - تفسير القرآن الكريم ۱۳ بەرگ

۲ - الوصايا في احكام الميراث

۳ - الشعر والشعراء

۴ - الاخبار الطوال في التاريخ من بدء الخلق حتى سنة

۲۲۷ھ = ۸۳۳م

۵ - اصلاح المنطق

۶ - حساب الدور والمول

۷ - جواهر العلم

۸ - نوادر الجبر

۹ - الجبر والمقابلة

۱۰ - الجمع والتفريق

۱۱ - البحث في حساب الهند

۱۲ - النبات

۱۳ - كتاب الوصايا

۱۴ - التصاحفة

۱۵ - الانواء

- ۱۶- الرد على رصد الاصفهاني
 ۱۷- كتاب البيان
 ۱۸- رسالة الطب
 ۱۹- القبله والزوال
 ۲۰- كتاب البلدان (الكبير)
 ۲۱- كتاب الزيج
 ۲۲- كتاب ما يلحن فيه العامة
 ۲۳- كتاب في حساب الخطاين
 ۲۴- كتاب الباه
 ۲۵- النباتات التي تؤكل ثمارها

گوما ابو حنيفه له لايه ركن الدوله بويه بويه بانهنگ
 كراوته ته نصحها نو لهوئ رسدخانهى دوروست كردووه و ،
 به ههستيره ناسى بويه خويك بووه وزيكسى حهفتا سالى
 ژياوه ، ميژونوسان كاتى مهرگى نهويان به چاكسى نهزانيوه
 (۲۸۱ - ۲۸۲ - ۲۹۹ ك = ۸۹۴ - ۸۹۵ - ۹۱۱) كه كهى مردووه
 (ضرست ابن نديم ۱۳۳ ، الكامل ۷/ ۴۷۵ ، الاعلام زركلي ۱/
 ۱۱۹ ، ويته كيبى كيبى الاخبار الطوال ته رجمهى فارسى صادق
 نشأت)

۴ - ابو علي دينه مري :

احمد گورى جعفر مهر له دينه مهر له داىك بووه و لهوئ
 فراژى بووه و زاوه ته بهر خوئندن وله قوتابخانه دا سه ره تاى

زانیاری خوتندووو چووو بۆ « بصره » لای زانای گموره
 « مازنی » به شیخ له کتیبه کئی سیوهوهی خوتندووو ، پاشان
 چووو ته به غداو له وی چووو ته حه لقی دهرسی « مبرد » موو ،
 لای ئهو بۆ جاری دوو دم کتیبه کئی « سیوهی » خوتندووو ،
 ئنجا وئی خواستووو : (کچه کئی « ثعلب ») به لام لای
 ئه و نه یخوتندووو ، که لئی پرسراوه بۆچ له لای خه زورت
 ناخۆینی؟! وتویه : « مبرد » لای ئهو ماموستایانه خوتندوووه
 که خۆیان قوتابی سیوهی بوون ، به لام « ثعلب » به مه تالا
 کتیبه کئی خوتندۆته وه . . ئهم احمده پاش ئه وهی ساله ها
 به خۆیندنو ده رس و تنه وه خه ریک بووه ، پوو ی کردۆته میصر
 له وی کتیبی « المهذب » ی داناوه ده رباره ی زانستی نحوی
 عربی ، وله پیشه کئی به که یا دیاردی بۆ نوو به ره کئی بیرو به ره ی
 مه لایانی هه ریمی به صره و مه لایانی کوفه کردووو ،
 هه رباسیکی نووسین دیاردی کردووو که هی کام لایانه ! به لام
 دیاردی بۆ هۆی دوو به ره کئی ئهو مه لایانه له سه ر با سه که نه کردووو ،
 پاش ماوه ی دوو به ره چاوکی گێراوه ته وه به کتیبه کئی خۆیاو
 داو به له ییزنگه و له هه له و نا ریکی خاوتسی کردۆته موو ،
 پیشه کیه کئی لابر دوو و بیرو رای به صره کانی به چا تر داو ته
 قه لم ، و له م کاره یا رای به پرموو به کتیبه کئی « اخش » ی
 ناو نه جی دا که ناوی « سعید کوری مسعد » بووه جگه له وه
 کتیبکی تریشی داناوه ده رباره ی بۆ ناو ه کانی (ضمائر)
 ناو قور ئان ، له مه شا رای به پرموو به کتیبی « معانی » ی فراء دا

هه‌ررا کئییکی نری داناوه به‌ناوی « اصلاح المنطق » ،
 هه‌رکه‌یستویه « اخفش بچووک علی کوری سلیمان »
 پرووی کردۆته مصر ، ئه‌ومئری به‌جێ هه‌یتووه
 که‌پراوته‌وه بۆعراق ، تا « اخفش » له‌مصر گه‌پراوته‌وه ئنجا
 چووته‌وه بۆمصر وله‌وئێ کراوه به‌قاضی، تهمردنی
 سالی ۲۸۱ك = ۱۹۰۲زا هه‌ر قاضی بوو، (معجم الادباء
 ۲/ ۲۳۹ ، الاعلام زرکلی ۱/ ۱۰۲ ، فهره‌نگی دهبخودا ۱۱۴۵
 ییتی (۱)

۵ - شیخ مه‌شادی دینه‌موری :

به‌کیکه‌له‌ صوفیه (ده‌روشه) هه‌ر به‌ناوبانگه‌کانی
 ولات ، وله‌شیخانی گه‌وره ، هاوشانو هاوتای شیخ جونه‌یدی
 به‌غدادی (نه‌هاوه‌ندی) بوو، ده‌رباره‌ی باسی که‌راماتی له‌سه‌ر
 گوزه‌شته‌کانا زور نووسراوه، ئیمه‌ کارمان به‌وه‌وه‌یه ، سالی
 مردنی به‌راستی نه‌زانراوه (۲۹۷، ۲۹۸، ۲۹۹ك = ۹۰۹، ۹۱، ۹۱۱زا)
 (طبقات شمراڤی ۱/ ۱۰۱ ، صفحات الانس جامی ۹۲ ، تاریخ
 گوزیده ۶۴۷)

۶ - علی دینه‌موری

کوری محمد کوری نه‌صر : له‌سالانی ۱۳۱۲دا ناوی هاتووه
 که‌مه‌لای چاڤ بووه و زۆر که‌س لایان خویندوووه (المنتظم ۶/
 ۱۴۰ - ۱۸۷)

۷ - کسائي دینهوری :

ابو بکر ، خەلکی کوهستانی عراقه، پاش هه‌لچوون وبار
بوون و ته‌واوکردنی خوینده‌واری خووی داووته ده‌رویتی
وصوفیتی وری‌وپه‌وشتی خودا ناسین ، ولای زور له‌شیخانی
سه‌ردهم بو فیربوون ماوه‌ته‌وه ، پاشان چووه‌ته‌لای شیخ
جونه‌یدی نه‌هاوه‌ندی (به‌غدادی) که‌به « سید الطاهه »
ناوی رویشتووه ، لای‌ته‌و ماوه‌ته‌وه ، که‌شیخ چووه‌بو حج
(سنجار له‌سه‌ریه‌ک) ته‌م له‌به‌غدا له‌جیتی دانیشتووه تامردوووه ،
شیخ جونه‌ید زۆری خوش‌ویستووه ، ته‌و به‌رله‌ شیخ جونه‌ید
مردوووه به‌لام نه‌نووسراوه ج سالی ۰ (تحات الانس جامی ۱۲۷)

۸ - ابو بکری دینهوری :

کوری احمد کوری مروان کوری مهرانی مالکی ی
دینه‌وری . له‌فه‌رمایشته‌وانه‌کانی به‌ناوبانگه ، به‌زبانی فارسی
کیتیکی له‌میژوووانوو سیوه ، چه‌ند سالی له ولاتی مصر له‌شاری
« قولزوم » ژباوه که‌به‌سه‌ر زریه‌ی سووره‌وه‌یه وله‌وی قازی
بووه ، پاشان بووه به‌قازی شاری « أسوان » ،
زۆر کیتیکی داناووه ، (المجالسه وجواهر الطم
کیتیکی ۳۰ به‌رگی بووه ، به‌رگی ۲۶ له‌کیتیخانه‌ی ظاهره‌دا
ماوه - الرد علی الشافعی ، مناقب مالک ، محاسن النوادر والاثار
۲۵ به‌رگی بووه . . المجالسه روونوسیکی له‌کیتیخانه‌ی
ثاباصوفیاش له‌ئیستانبول هیه ته‌مزانیه سالی ۳۳۳

(وهندئوتوانه ۳۱۰ك) ۹۴۴زا (وهيا ۹۲۲) مردووه .
(اعلام زرکلي ۱/۲۴۱ ، كشف الظنون ۳/۱۵۱ ، اقدم
المخطوطات گورگيس عواد ۱۹۹)

۹ - ابو حطس دینهوهری :

عمر کوری سهل کوری اسماعیل دینهوهری کرماشانی
(قریسینی) یه کئ بووه له زانا ناسراوه کان پاشی ژیايتکی
دوورودریژ له دینهوهر ئنچاچووته کرماشانو ماواين لهوئ
ماودتهوه و خویندهواری بلاو کردوتهوه ، و بهدانانی
کتیب سه رگه رم بووه ، له زانستی فهرمایشا گه لئ کتیبی داناوه
سالی ۳۳۰ك ۹۴۱زا به مرگی خوایی مردووه (هدیة العارفين
۳۸۱/۱)

۱۰ - ابو جطری دینهوهری :

احمد کوری عبدالله کوری مسلم کوری قتیبه ی
دینهوهری ، یه کئ بووه له زانا یانو نه دیان له بهغدا له دایک بووه ،
لای این قتیبه ی باوکی قورئانو نه دمبو میژوی خویندووه ،
« ۲۱ » کتیبی له نووسراوه کانی باوکی له بهر بووه ، وماوه یین
له بهغدا قاضی بووه و کتیبه کانی باوکیشی به ده رس و توتوه ،
پاشان سالی ۳۳۱ك چووته مصر لهوئ زۆرکس سوودمان
له بهری زانستی نهو وه رگرتووه ، قوتابی به کی زۆر نه به لقه ی
دهرسی نهوا کۆبووتهوه سالی ۳۳۲ك = ۹۴۳زا کۆچی دواپی

کردووو هه‌له‌وئێ تێزراوه . (وفیات الاعیان ۲۵۱/۱ الاعلام
زرکلی ۱/۱۹۹ ، فه‌ره‌نگی ده‌خودا پیتی (۱)

۱۱- ابو بکری هه‌رابی دینه‌وهری :

ابو بکر احمد پاش خوتندنی به‌رابی وه‌فیربوونی زانستی
سه‌ره‌تایی شاری دینه‌وهری به‌جێ هه‌شتوووه‌ و چوووه‌ ته‌ به‌غدا له‌وئێ
ده‌ستی کردوووه‌ به‌فیربوونی زانستی فه‌رمایشتووه‌ و میژوووی وه‌پاشان
که‌وه‌توووه‌ ده‌رس و ته‌سه‌وه‌ و سه‌وودوبه‌هه‌ری زانیینی خۆی
به‌سه‌رقوتایی یا نا په‌خشیه‌وه‌ ، تا سالی ۳۸۲هـ = ۹۳۹ز له‌ به‌غدا
مردوووه‌ (تاریخ بغداد ۴۲۷)

۱۲- ابو الحسن دینه‌وهری :

علی کورپی عبدالله سالی ۳۲۸هـ قاضی بووه‌ ، ئیتر ته‌ رجعه‌ی
ژیانی نازانئێ . (المنتظم ۶/۳۱۵)

۱۲- ابو الحسن دینه‌وهری :

علی کورپی محمد کورپی سه‌لی زه‌ر نیگه‌ر (صائغ)
نه‌شاری دینه‌وهر له‌دایک بووه‌وه‌ ، هه‌ر له‌وئێ گه‌وردبووه‌
پاش خوتندنی سه‌ره‌تایی له‌لای شیخ ابو جعفر صیدلانی
بوته‌فه‌قی وه‌پاش خوتندنی ئاماده‌یی سالی ۳۳۱هـ = دینه‌وهری
به‌جێ هه‌شتوووه‌ و چوووه‌ ته‌ مصر ، که‌ده‌ورانی فه‌رمانه‌ره‌ وایسی
« یخشیید » بووه‌ ، له‌وئێ ماوه‌ ته‌وه‌ سالی ۳۳۱ - یا - ۳۳۳هـ =

۹۴۳ یا ۹۴۴زا مردووه ، ابن جوزي له المنتظم دا (۳۲۸/۶)
 ختيكى سيري نووسيوه - كه هرچهند له قهي پياوي
 خوينده واروزانا ناچيتت وتنه نيا له پرويوچي دهرويشي
 كوردستانه وه نزيكه ، به لام ئيمه هر ئه يگيرينه وه : « مه شادي
 دينه ويري صوفي به ناوبانگ وتويه : روژيكيان به يابانا
 ئه گرام سرنجم دا هه لوين باله كاني كردوته وه له تگه ري
 به ستووه ناچولن له ودوخه سرم سوورما چووم به ره ولوي
 سرنجم دا كه سيه ري له (ابو الحسن صائغ) كردووه ،
 كه له وكاته دا ! خه ريكي نوژبوو (تاريخ گوزيده ۶۵۳ ، نامه
 دانشوران ناصري ۱۳۵ حلية الاولياء ۳۵۳/۱۰ ، تفحات الانس
 جامي ۱۶۲ .

۱۴- عباس كوري هه يشمي كوري بزورك ميهر (بزوجهري)
 دينه ويري :

به داخه وه ته رجهي حالي دهس نه گهوت (۵۶۵/۸)
 طه به ري (.

۱۵- ابو العباس دينه ويري :

احمد كوري محمد له پياوماني صه ده ي سيبه مي كوچيدا
 له دينه وهر له دايك بووه وه هه له وئ فريشكي گرتووه ،
 هه له چووه و زاوه ئه به رخويندن وزانسته سه ره تايه كاني
 خوئيندووه ، ئنجا هاوړيتي له گهل مه زانني ومك عبدالله خرازو
 ابو محمد حريري وابن المطار كردووه كه ئه مانه هه مويان

له به ناوبانگانی عرفانی و صوفیتی بوون ، طریقه ته که ی ئمچیه وه .
 سه ر « یوسفی کوری حسین » که له زانایانی پله یه کی رۆژگاری
 خه لافه تی « المستکفی بالله عباسی » بووه ، پاشان چو وه ته
 به غداو ماوه یخ له وئ ماوه ته وه ؟ له سه رده می خه لافه تی
 : « المطیع لله » دا چو وه ته « ترمذ » وله وئ « خواجه محمد کوری
 حامد » به خۆی و فه قی به کانو موریلو صوفی یه کانی یه وه
 هه مو هاتوون به پیری یه وه ، ئه م خواجه محمده خۆی له
 قوتایانی « شیخ ابو بکری وراق » بوو ، جاله تورموز به ره وشتی
 صوفیتی و ده رویشی یه وه خه ریک بووه و خه لکیکی زۆری
 پرنوماپی وریه دتی کردووه . ابو العباس جگه له وه ی که مه لا
 چاک بووه ، له خوا ترسو گوشه گیر بووه ، هه روا شاعریش
 بووه ، ئه م شیره عه ره بی یه هی ئه وه :

« رأيتك يدنيني اليك تباعدي + فباعدت نفسي لابتغاء التقرب »

واتا : (که یینیم چه نده خۆ دوور بگرم له تو نیز گترم خۆم
 به ته ن دوور خسته وه به لکو نزیکتربم له تو) ئه م پیاوه سالی
 ۳۶۰ = ۹۵۱ ز له شاری ترمذ وه چو وه بو سه مه رقه ندو له وئ
 کۆچی دوایی کردووه وله وئ تیزراوه (طبقات کبری ۱ / ۱۲۱ :
 نامه دانشوران ناصری ۳۶ / ۸ ، فرهنگ دهخودا بیته ۱ (۱)
 ۱۳۶۹ و تفحات الانس جامی ۱۴۴)

دووریه که حافظی شیرازی ئیله می له م شیره وه وه ره گرته بی

که ده لێ :

گرچه دوریم از بساط قرب هست دور نیست
بنده شاه شمائیم و تا خوان شما

۱۶- حسین دینوری :

حسین کوری موسا کوری هبة اللاه « ی دینه و هری
که به نازناوی « جلیس » ناسراوه له دینه و مر له دایک بووه
و له وئی هه لچوووه و خویندووویه و ده ورائی سوخته یی و
رسته عدی ، مه لایی و ماموستایی هه رله وئی ته و او کردووه
له زانستی نحودا بووه به پسیرو زانایه کی مه زن ، چهند
کتیبتکی داناوه ، له وانه « ثمار الصناعه و الحروف السبعه » ناو
ته بهین ، سالی ۳۴۰ - یا - ۴۹۰ کچوته به بغداد له وئی کوچی
دوایی کردووه (کشف الظنون ۱/۵۲۳ ، هدیه المارفين ۱/۳۱۱
فه ره تگی دیخودا (ح)

۱۷- ابو بکر بورهانی دینه و هری :

محمد کوری حسین به کئی بووه له زانا گوره کانی زانستی
فه رمایشت ، سالی ۳۴۹ کچووته به بغداد له وئی ماوه ته و تا
کوچی دوایی کردووه (تاریخ بغداد ۳/۸۳)

۱۸- ابو محمدی دینه و هری :

جعفر کوری هارون کوری ابراهیم ، به کئی بووه له زانایان
له زانستی ریزمانا (نحو قواعد) زور شاره و زا بووه ، ابن شاتان
که زانایکی ناسراو بووه له سالانی ۳۴۴= ۹۵۵ زا دا زور شتی

زانا یا نهی له زمانی نه ووه گټراوه ته وه ، سالی مهرگی له نیوهی
صدهی چواره ما بوو (معجم الادباء) ۳۰۵/۷

۱۹- ابو بکر دینه وری :

محمد کوری داوود ، کوايه له بنه رها خه لقی « رقه »
بووه و سالی ۲۰۵ ك = ۸۲۰زا له دینه و مر له دایك بووه
و گه ژره بووه و تراوه ته بهر خویندن ، زانسته کانی عقلی و نهقلی
خویندووه و کارامه بووه و له ناو صوفی په کانا به مخواناسی
لاو بانگی دهر کردووه ، پاشان رووی کردو ته شام و له وئی له پایهی
« علی رودباری دا ، دانراوه له هه لقی دهرسی « ابو عبدالله
جلا » و « ابو بکری رقه یی و ابو بکری مصری دا
دانشتووه ، بهر مه تند بووه ، و هکوتراوه : پتر له صت سال
ژیاوه ، دهر باره ی دهمی مردنی بیرو رای میژو و نووسه کان ناریکه
(۳۵۰ - یا - ۳۶۰ - یا ۳۶۲ ك = ۹۶۱ ، ۹۷۰ ، ۹۷۳زا مردووه .
(الکامل ۸/۶۱۲ ، طبقات الکبری ۱/۱۱۹) هه رچوډبین ،
زانیاریه که توزی ئالتوزه ده بی به لای که موه ۱۴۷ سال ژیا بیت
نهک که متر ، من لام وایه ۳۰۵ ، ۳۰۶ بووه کراون به و هی رابوردو
(المنتظم ۷/۵۶ ، دائره المعارف الاسلامی ۴/۱۱۵ ، دائره معارف
بطرس بستانی ۳۱ ، تفحات الانس جامی ۲۰۰ له فارسی په که دا
ته نیا تفحات نووسرا بوو کاکه حه مه رخنه ی لیگرتبوو مالی
ئاوایت) .

۲۰- ابو بکر دینهویری :

احمد کوری اسحاقی دینهویری ، ئەم زانییە بەنازناوی « ابن سنی » و « الحافظ » ناسراوە کە هۆی یەکەمیان روون نیە . هۆی دووهمیان پەنگەئەووەییت کەدەههزار فەرماستی پێغه‌مبەری لەبەر بوویت چونکە لەفەرماشتا پەسوربوو ، هەر و لەمیزووشا ، خۆی گوتایا : لەقوتایانی « احمد کوری شعیب » بوو ، و چەند کتیبی داناو : « عمل الیوم واللیل » ، « الایجاز فی الحدیث » ، « کتاب القناعه » وە لە سالی ۳۶۴ک = ۹۷۴ز مردوو (فەر هەنگی دیهخودا ۱۲۷۲ هدیە المعارفین ۱/ ۶۶ دایره المعارف بطرس بستانی (۱/ ۵۳۹)

۲۱- ابو محمد عبدالله کوری محمد کوری و هب کوری بشر کوری صالحی دینهویری :

لەدینهوەر لەدایک بوو و لەوێ یار بوو ، خۆیندووێو ، لەزانستی فەرماشتا زۆر شارەزابوو ، دیارە دە ههزار هه‌دی‌یە لەبەر بوو کە نازناوی « الحافظ » ی دراووەتی ، لەسه‌ده‌ی چوارەمی کۆچی دا لەزمانی زۆر لەزانیانەو شتیستو هه‌م‌بە‌ئێ‌وە زۆر هوشیارو شایه‌سته بوو زانی مەزن « ابو زرعه » له‌رت و قۆژو مشت و مەرا بەرامبەر بەئەو بۆری خوار دوو سالی مردنی ئەزانراو (دایره المعارف بطرس بستانی ۸/ ۱۵۴

۲۲- ابو عبدالله دینهویری :

محمد کوری عبدالخالق ، لەدینهوەر لەدایک بوو و لەوێ هه‌ل‌چوو و خۆیندووێو ، پایه‌تییکی مەزنی له‌ صوفیتی دا بوو

وله گوره شیخه کان دراوه تقهلم ، کئیکی به ناوی « عمل
 اليوم واللیل » نوسیوه پیاویکی قسه خوش و زبان پاراو بووه
 ، چووته حج و ماوه بین له کمبدا ماوه تهو ، پاشان گه پراوه تهوه
 دینه وهر ، جگه له وهی مه لاجاڭ و صؤفی بووه ، شاعری چاک بووه
 ئەم بیه ته هی ئەوه :

« اذا الليل البسني ثوبه   تقب فيه فتى موجه »

واتا : [کشه و بهرگی رهشی خۆی به سهرا کیشام ، له ژیریا
 لاویکی دهرده دار هه لئه گهوزی تهوه] ئەم پیاوه سالی ۳۶۴ ک =
 یا ۳۷۰ یا ۳۸۰ ک = مردووه (طبقات شمراي ۱/ ۱۲۵ و نامه
 دانشوران ناصری ۷/ ۸۳)

۲۲- ابن گهچی دینه وهی :

ابو القاسم يوسف كوري احمد كوري يوسف كوري
 گهچ گهچی ، له شاری دینه وهر له دایک بووه ، پاش هه تچوون و
 باربوون فیری خویندن بووه و بۆته مه لایکی هه ره چاک له رچی
 ئایینی شافعی دا ، خۆی دۆستی « ابو الحسن قطان » بووه و
 له هه لقهی دهرسی ابو القاسم عزیزی دارکی « دا دایشتوووه ،
 له وانه بووه که سهرداریتسی له زانستی وجهانی دا
 به دست هیتاوه ، فهقی و شاگرد همیشه بۆ خویندن په تایان بۆ
 بردوووه له باره ی رچی ئایینی شافعی بهوه خاوه ن بیرو را بووه ،
 زۆر کئیی داناوه بۆ خه لک که سوودو به هره ی لێ وری بگرن ،

بەلگە لەسەر ئەوەی کە لە زانینا زۆر پایە بەرزبووه « ابو علي
 كورې شمیی سەنجی » پلش تەواوکردنی خۆتندن لەلای
 « شیخ ابو حامد اسفرائینی » و اجازەیی مەلاییتی وەرگرتن ،
 چوووە تەلای ابن گەج کە سەرنجی زانایی و و پایە بەرزى ئەوی
 داوه پیتی و توووه : بەم هەموزانایی و شارمزییەوه بۆچ ناوت
 لەئاوانیە ، وەك ابو حامد کە ئەم ناو بەرزەى وەر گرتوووه
 و بەقوله پیتی تۆناگات ؟! لەوه راما ئەلئیت : ئەو ، بەغدا بەرزى
 کردۆتەوه ، من ، دینەوهر نزمی کردوو مەوه و ناوی بزر کردووم!
 ئەم ابن گەجە سەلەهای سأل له « وەر و گرد » و دینەوردا قاضی بووه و
 بەکۆن بووه لەبەر تۆزترین کەس لەلای بەدری کوری حەسەنەوهی
 و بەکتیکیش بووه لەهەرە دەولە مەندە خاوەن سامانەکان ،
 (هەر وەك لەباسی بەدرا پاربورد) سەرمك وەزیری مەجدالدەمولەى
 بوەهێ کردوو یە بە هۆ (واسطه) لەلای بەدر کە پەنای بەدات !!
 هەر ئەو سەلە کە بەدر کوژرا لەلایەن جوزقانه کانهوه (گهورگان)،
 ئەمیش لەلایەن عیبارە کانهوه (ابو جاسلر ئەوهك بنەمالەى
 عیاری) کوژرا (الکامل ۲۵۱/۹ دائره المعارف اسلامي ۵/۴)

٢٤- ابو القاسم دینەوهری :

عبد الصمد كورې عمر كورې اسحاق ، مەلای چاك بووه ،
 نایینی بە یەزنی پچی شافعی زۆرباش زانیوه لای اصطخری
 خۆتندویه ، فەرماشتی لەلای « ابو بکری نەجاد » بیستوه ،
 پیاویکی گۆشە گیر بووه ، بەرەنجی شانی خوی و کۆرتی دەستی

ژباوه، پناوینکی راستالو همیشه له گمل ناموژگارمی خهریک بووه
 سالی ۳۹۷ ک ۲۳ مانگی ذی الحجه له به غنادا له گهره کی
 « درب شناس » مردووه وله گورستانی امام احمد بن حنبل
 تیزراوه (الکامل ۶۶/۱۰ هدیة العارفين ۳۸/۱ و المنتظم ۷/
) ۲۳۵

۲۵- ابو سعد دینموری :

نصر کوری ابراهیم : له زافایانی صدهی چوارمی
 کوچی به ، به به غدایی ناوبانگی پوویه ، به کاری صرافیو
 پاره گورینه ووه خهریک بووه ، و به کن بووه له نووسره
 دیاره کانی سردهمی « یمن الدوله سلطان محمودی غزنهوی
 سوبوککینی » (۳۷۷ - ۴۲۱ = ۹۸۷ - ۱۰۳۰ز) سلطان بو
 وهرامی نامه کانی « القادر بالله عباسی » همیشه داوای یارمه تی
 له ئه وکردووه ، ئه م پیاوه کتیبکی زوری داناوه (روائع
 التوجهات في بدائع التشیهات ، ثمار الانس في تشبهات
 الفرس ، التعمیر القادری (الرقی والاحلام) که سالی ۳۱۷
 بو « خلیفه عباسی القادر بالله » دایناوه له گمل « صاحب بن
 عباد » دا همیشه نامه یان له گمل به گورپوتوه ووه صاحب
 به وشهی (یا ولدی نامه ی بوئی نووسیوه سالی ۴۱۰ ک =
 ۱۰۱۹ز) له نیشاپور مردووه . (الاعلام زرکلی ۳۵۲/۸ ، هدیة
 العارفين ۴۹۰/۲ و دائره المعارف غلام حسین به هله نووسیوه
 سالی ۲۹۷ مردووه) .

٢٦- ابو بكرى دینه‌وردی :

محمد كورى عیدالله كابراییكى ده‌ولمه‌ندو ناودار ،
[سلطان « جلال الدوله » هاتوته دیتنى ، له‌گه‌ل ئه‌ومشا
كه‌گۆشه‌گير بووه] سالى ٤٣٠هـ شوى به‌كشمه ٢٣ شعبان
له‌به‌غدا مردو له‌مركه‌وتى ره‌صافه‌و چهند مزگه‌وتى تروش
نوئىزى له‌سركرا : وله‌گۆرستانى « باب حرب » ئىزرا (٨/
٣٠٣ المنتظم) .

٢٧- المقرئ الدينورى :

ابو بكر محمد كورى مظفر كورى علي كورى حرب
ناسراوبه « المقرئ » به‌كئ بووه له‌ماموستايانى زانستى قورئان
وتجويد وتفسير وحديث ، سالى ٤٣٥هـ = ١٠٤٣ز له‌به‌غدا
مردوو (تاريخ بغداد ٣/٢٦٥ ، المنتظم ٨/١٩ به‌لام باسى مردنى
نه‌كردوو) .

٢٨- ابو بكر القارى الدينورى :

محمد كورى علي كورى ابراهيم دینه‌وردى : زاناو
قه‌رمايشته‌وانو خواناس بووه وگۆشه‌گيرو خۆپارىز له‌گوناه
وكارى ناره‌وا ، سالى ٣٧٢هـ - ٩٨٣ز له‌دايك بووه و سالى ٤٩٩هـ
= ١٠٥١ز هه‌رله به‌غدا مردوو (تاريخ بغداد ١٠٦٣)

٢٩- ابو بكر شروطى دینه‌وردى :

محمد كورى احمد كورى عيسا كورى عبادى شروطى ،
خه‌لكى دینه‌وره‌و له‌وتوه چووته هه‌مه‌دان وله‌توه گه‌راوته‌وه

دینهوهر: ئنجا چووه بۆ بهغدا لای « ابو اسحاقی بهرمه کی » گوتی
لهدمرس بووه ، ییاویکی زاناو بههونهرو راستگۆو لهخواترس
بووه ، له نیوهی مانگی صفهری سالی ٤٩٤ك = ١١٠٠زا
مردووه (المنتظم ١٣٧/٩) .

٣١ - ابو بگری دینهوهری :

عبدالغفار کوری عبدالرحمان له شرع و ئایینا زۆر مهلابووه ،
ئاخرین کهسه له بهغدا به پیتی رچی (ثوری) فهتوای ئایینی
داییت ، ئهو له بهغدا له مزگهوتی مهنصور بووه ، خاوهنی پایهو
فهرمانو جیتی ریزی هه مان بووه ، سالی ٤٠٥ك = ١٠١٤زا
له بهغدا مردووه و له پشستی مزگهزته کهوه تیزراوه (المنتظم ٧/
٢٧٤) .

٣١ - ابو نصری دینهوهری :

احمد (لاموايه کوری فه ره جی کوری عومه ری ئیبه ری سی
باوکی شهه دیه) سالی ٥٠٦ك = ١١١٢زا له بهغدا مردووه
(رۆژی به که می جو مادای به که م) وله گورستانی تایه تی خۆزان
له « باب ابرز » تیزراوه . (وفیات الاعیان ١/٢٦٦ ، الکامل
٢٠٨/١٠)

٣٢ - ابو الفضل احمد :

کوری محمد کوری فضل کوری عبدالخالق « ابن الخازن »
ی دینهوهری : له شاری دینهور له دایک بووه ، له خانهواده ییکی
زانیاری و هونهری و خواتاسیدا پین گه یوه ، پاش فراژی بوون

وهه لچوون نراوه ته بهرخویندن ، له فیر بوونی ئه دمه بومیژرو
 وزانستی ترا زۆر به هره مهر بووه ، له خوښ خهطی دا کاره ماو
 له شاعری دا ناوبانگی ده رکردووه ، گه لێ له «مه قاماته کانی حریری»
 به خهطی جوانی ئه وماوه ته وه ، کتییکی به تاوی « قه ناعمت »
 داناوه ، دیوانی شیمره کانی له لایهن « ابو الفتح نصرالله » ی
 کوری یهوه ، پاش مهرگی خۆی ، کۆکراوه ته وه ، ئه مه له بستانه ی
 له هه لنانو په سنی باغیک و گه رماوه ییکی « حکیم ابو القاسم
 اهرازی » داوتووه ، که خولکی کردووه بۆ میوان بوون و چاو
 پین که وتی ئه و جیگه یه :

« وایت منزله فلم ار حاجبا

الا تلقانی بسن ضاحک »

« والبشر فی وجه الغلام امارة

لمقدمات ضیاء وجه المالك »

« فدخلت جنته وزرت جیمه

فشكرت رضوانا ورافة مالك »

واتا : (رووم کرده مالی نه مدی ده ربانی

پیشوازم نه کا ، مهر ، بهرووشادی

رووخویشی تۆکر نوخسه به لگه یه

بۆ گهشی چاره ی ختوی ئابادی »

« دیتم بههشتی و دوزهخی گه رمی

سیاس بوده ربان ، مهیری خاوه ندی »

ههروا ئەم چوارینەشی دەربارەى کسانى و تەووە : کە
 ڕەوشتە جوان و ڕاستال و جوامیرن ، بەلام بێ بەشن لە
 هەمو ئارونیمەتى جیهان ، پێچەوانەى ئەو کسانەى کە
 ساختەجى و بەدخوو ئاشایەستەى ژيانن کە جى خێوى هەمو
 نازو نیمەتیکن :

« من یستقم یحرم مناه ومن یزغ

یختص بالاسعاف والتمکین »

« انظر الى الالف استقام فقاته

عجم وفاز به اعوجاج النون »

واتا : « راستال لەههیاو بێ بەشە و قەلب

ئەگات بە پایە و ئارەزووی خۆی »

« سەرنجی ئەلەى ڕێپوراست بەدە

تیکى ئەدرائى و نون خستە ناوخوی »

ههروا تەماشای ئەم هەلبەستە جوانە بکە کە تۆ و یە بۆ

ئەوێ لەسەر پارچە مافوورێ بنوسریت :

« فرشت خدی المشاق قاطبة

فصحن خدی لهم ارض اذا عشقوا »

« لولا اخضارای من سقیا مدامهم

لکنت من زفرات الوجد احترق »

واتا « ڕوخسارم کردە ڕایەخى دلدار

گەوز دەن لەبانی یارانى نازدار »

« چیمه نی دهر وون به نهشکی شادی

تیره نه کن ، نه مکات سۆزش به دموار »

نهم ابن الخازنه بیست و یه کی مانگی صفه ری سالی ۵۱۲
- یا - ۵۱۸ هـ = ۱۱۱۸ - یا - ۱۱۲۴ از مردووه (وفیات الاعیان
۱/۶ ؛ کشف الظنون ۷۶۵ ، اعلام زرکلی ۱/۲۰۸)

۳۳- ابو حامد دینه وری :

عبدالعزیز کوری عومر ، یه کن بووه لهده وله مه ندان و
خیره و مه ندانی به ناوبانگ وهه ژاردوست ، لای خه لیفه و
خه لک به ریز ۰۰ فه رمایشتی له لای « محمد الجوهری »
خوتندووه سالی ۵۱۴ هـ له شاری هه مه دان مردووه (۲۲۱/۹
المنتظم)

۳۴- ابو عبدالله دینه وری :

حسین کوری ابراهیم : لای « طهراد ، و ته میمی »
و ده لای تری دهرسی فه رمایشتی بیستووه ، رۆژی سالی ۵۲۶ هـ
شوی یه کشمبه له به غدا مردووه وله « باب حرب » تیزراوه
(۲۸/۱۰ المنتظم)

۳۵- مقلاص دینه وری :

ابو الحسن کوری علی کوری مطهر کوری مکی کوری
مقلاصی دینه وری زانایتیکی خواناس و پاریزگارو گوشه گیر
بووه و یه کن بووه له قوتایانی « حجه الاسلام محمدی غزالی »
و فه رمایشتی له « نضری کوری البطر » و هاوده مانی بیستووه »

وله زمانی «ابن عساکر» یشموه زانستی بلاو کردۆتهوه ۷ مانگی
رۆژو سالی ۵۳۲هـ = ۱۱۳۷زای کوچی دوابی کردووه (طبقات
الشافیة ۴/ ۲۸۴)

۲۶- کسار مفری دینهوهری :

شیخ ابو نصر احمد کوری حسین ، یه کج بووه له زانایانی
نجوید و تفسیری قورئان ، له نووسراوه کانی ته نیا کتیبی
« المنیه فی القراءات » ماوه تهوه (کشف الظنون ۲/ ۱۸۸۹ و فیات
الاعیان ۲/ ۱۵۰ - ۴۵۴۸)

۲۷- ابو بکر دینهوهری :

محمد کوری علی کوری محمد ، له شاری دینهوهر
له دایک بووه : ژبانی مندالیتی هه له وئ رابواردووه و خوئندنی
سه ره تایی فیربووه ، ئنجا رووی کردۆته به غدا له وئ
دامه زراوه ، شیعرتکی زۆری هه به له باره ی شادی ، شهیدایی ،
گوشه گیری و شهرا ب تۆشی بهوه ، ئهم هه لبه ته هی ئه وه :

« اصبو الی شرب الخمر وانما

لصبوحکم لا الصلاة :ذانی »

« طلعت شمس الراح من ايدهم

مثل النجوم وغبن في ابدان »

« حهز له تۆشینی شهرا ب بهم به یاته

بۆ « صبوحی » بانگ ئه ده م له ک بۆ نوێژ »

« مهی وه کو خورشید له له یانا ههلات »

وهك ستاره به لهشیانا ئاواو سه ره لیژ »

به داخوه نهالی هاته دنیای و نه له دنیا دمرچونی

به تهوای نهزازه (دائرة المعارف بطرس بستاني) .

۲۸- احمدی دینهووی :

احمد کوری محمد کوری ابو بکر کوری ابو الفتح

یه کن بووه لهزانیانی هه ره به رزی رچی ئایینی سه نهی ، کتییی

زۆری داناوه یه کن لهوانه « التحقيق في مسائل التعلیق » .

وادیاره لهزانا زۆر تووشی ده مه ته قیی له گه له نهزانا بوهو

ههیشه ئه مه هه له به تهی خۆی دوویات کردۆتهوه :

« تنییت ان تسی فقیها مناظرا »

بغیر عناء والجنون فنون »

« ولس اکتساب المال دون مشقة »

تلقیتها ، فالعلم كيف يكون ؟! »

واتا : خۆزکه ئه بووته مه لای ره خه گر

به یه ماندوو بوون ، شتییش زۆر جۆره ! »

« مال به دهس هیتان یه عزیمت نابین »

ئه ی زانین ؟ چلۆن ؟! که مه تا گۆره »

ئه مهزانا یه مانگی جو مادای سالی ۵۳۳هـ = ۱۱۳۷زای مردوو

(الكامل ۶۶/۱۰ ، هدیة العارفین ۳۸/۱ ، المنتظم ۷۳/۱۰)

شهسوي کچی ابو نصر احمد کوری فهرج کوری
 عمر ئیهی دینهویری به (ژماره ۳۰) به راستی تاجی شانازی
 ژنانه ، شائهدیی ئافرمته کورده کانه ، که به زبانی ییکانه
 ههلبهستی و بییت ، سالی ۴۸۲ - یا - ۴۸۵هـ = ۱۰۸۹ - یا -
 ۱۰۹۲زا له بهغدا له دایک بووه ، رۆژگاری جوانی خۆی
 به خویندن و فیزیوون به سه ر بدووه و بووه ته زانایکی تواناو
 نووسه ریکی به ناوبانگ و ، خهط خۆشیککی ئیها تووی کاره ما ،
 زانستی فهرمایشی له لای « ابو الخطاب احمد الشاشی »
 خۆیندووه ، و له م زانسته دا بووه به پسرۆر ، ئنجا شووی
 کردووه به « ابو الحسن علی کوری محمد کوری به حیای
 دوینی » که له سه ره تا دا له مالن « ابو نصر احمد » ی باوکی دا
 نوکه ربووه و خود باوکی له مندالیه وه په رووه ی کردووه و
 و فیزی خۆیندووه ی کردووه و په یوه نندی دۆستاییتی بووی
 پهیدا کردووه له گه ل « خلیفه ی عباسی المقتدی بالله » دا ، له
 ئه نجاما « نلی » بووه به یه کئ له یاو ماقولانی بهغدا ، و نازاوی
 « ثقة الدوله » ی وه رگرتووه و به تاوی خۆیه وه قوتا بخانه یکی
 گرنگی دورست کردووه و به هۆی ناوبانگی شهسوه و باوکی
 شهسوه و باشرنا سراوه ، شهسوه خاتون رۆژی به ک شهسوه ۱۳ محرم
 الحرام سالی ۵۷۴هـ = ۱۱۷۸زا له تهسه یکی ۹۰ سالی دا کۆچی
 دواپی کردووه ، و له « باب ابرز » لای باوکی تیزراوه ، پاشان
 تهرمی میژده کهنی (که له وه بهر سالی ۵۴۱هـ ک مردبوو

هەر له ماله که ی خۆیا تیزرا بوو (له گۆر دهر کراو هیترا له) باب
نازیر (له تنک گۆره که ی « شه هده » دا تیزرا (الکامل ۱۱ /
۲۰۰ - ۴۵۴ ، و فیات الاعیان ۱۳۶ / ۱ والخیرات الحسان ۲ /
۲۵۹ والاعلام زرکلی ۲۵۹ / ۳ و بطرس بستانی ۴۸ / ۹)

۴۰- ابو الفتح دینهووی :

شیخ ابو محمد مبارک کوری ابو الفتح احمد ، خه لکی
دینهووه ، وله به غدا له دایک بووه ، به کئی بووه له
نه رما یشته وانه کان ۱۶ ذی الحجه ۵۸۶هـ = مردووه (خریده
القصر حاشیه لاپه ره ۲۱۳ ج ۳) .

۴۱- شیخ معهودی دینهووی :

سه روکی شیخانی سه رده می خوی بووه ، له سه رده می
« بایلو » خانی مغول وغازان خانی مغول « دا زۆر به پرتوو
خاو نه شکوو بووه ، وله لایه ن خانه کانه وه به دۆست دراوه ته
قه لهم ، ته یا دهر باره ی ژیا نی نه وه نده نه زانی که تا سالی ۶۹۴هـ
له ژیا نا بووه (تاریخ غازان خان تألیف رشیدالدین فضل الله
۸۱) .

۴۲- ابو الحسن دینووی :

علی کوری عبدالواحد کوری احمد کوری عباس ،
له زانا یا ن بووه ، له کبب « رساله کتاب المسائل » دا ناوی
هاتووه ، نه م کببیه ی خو ئندووه به گو ئی لئ بوون ، سالی

۵۹۶ هـ = هیتا زیندو بووه (فهرس مخطوطات المجمع العلمي
العراقي - کوکردنهوهی میخائیل عواد ۳/۳۱۲) .

۴۳- ابراهیم دینهوهی :

ابراهیم کوری محمد کوری ابو نعیم عمر کوری
جمالالدین شاهی خطیب لهوزانایانهیه که « ذهبی » لهکتیبی
« معجم » ه که یا فاوی هیناوه (المعجم الذهبی پیتی (۱)) .

۴۴- احمد اسود دینهوهی :

یهکی بووه لهشیخه هره گوره کانو سهروکی طریقهتسی
« سهوردیه » بووه ، ده باره شیخ ممشادی دینهوهی
که لهپیش ئهوا بهچوار سهتسال مردووه (ژماره ۵۰) اراده
واخلاصی هه بووه ، وه گوشهگیری ژیاوه . (مناقب احمدیه
۲۶۷) .

۴۵- ابو بکری دینهوهی :

ابو بکر منصور کوری سرحانی صالحی ، مانگی پوژوی
سالی ۶۵۷ هـ = ۱۲۵۸ ز له دایک بووه ، پاش خورتندن ویتکهین
بووه بهیهکی له فهرمایشتهوانه کانی فاودار ، مانگی ذی القمه
سالی ۷۴۶ هـ (علماؤنا سهراوهی نادیاره) .

۴۶- محمندی دینهوهی :

محمد کوری ابو بکر کوری عمری دینهوهی ، بهناز فووی
« المعجمی الصالح » فاسراوه ، سالی ۶۴۳ هـ له دایک بووه ، بهرگی
یهکمی « افراد ابن شاهینی » به مدرس وتووتوه به « علی

کورپی محمدی کورپی بعدری کورپی یعیش « سالی ۷۱۷ك
کۆچی دوابی کردووه (علماؤنا سه رچاوهی نادیاره) .

۴۷- غیاث الدین ابو سلیمان داوود کورپی علی کورپی یوسلی
دینهویری :

یه کنی بووه له صۆفییه گۆشه گیره کانو له فرمایشت زانه
به ناوبانگه کان (مجمع الالقب ۴/ ۱۸۸) .

۴۸- ابو عبدالله دموه نی دینهویری :

له گوندی دموه نی سه ربه دینهوهر له دایک بووه ، هه میسه
شیت و شهیداو دلبراو (مجنوب) بووه ، ویه کن بووه
له صوفییه ناسراوه کانو ده رباره ی و تراوه / : « له زیانا مه ستو
له دنا مه - . » (نامه ی دانشوران ناصری ۷/ ۱۸۲) .

۴۹- مه لا به ریشان دینهویری :

ابو القاسم له زانایانی صده ی قۆیه می کۆچی به ، په پره وی
رچی « پیت باوهره » (حروفیه) دیوانیکی بچوکی کوردی
هیه ، له سه رده می « شیخ ره جبه پرسی » نو سه ری کیبسی
« مشارق الانوار » دا ژیاوه (مقدمه ی دیوانه که ی) .

۵۰- مه لا عبدالکریمی دینهویری :

عبدالکریم کورپی سلیمان نه وه ی مصطفای کورپی
حه سه نی قاضی دینهوهر و سنده کورپی عبدالوهابه کوردی
خالدی (که لوری) - له سه ررچی شافعی بووه ، چو وه ته شاری
ده مه شق لای ژماره یین له مه لا گه زه کان خویندوویه ، پاشان

رینگای دهروشی و صوفیتی گرتووه ، ولهوانه به کله صدهی
دوازدهدا ژیاوه (مشاهیر الکرد وکردستان ۳/۳۴) بهداخهوه
سرگوزهشتهکی دورود دریزه و ئالۆزه) .

۵۱- حاج نعمهالله دینهوری :

سانی ۱۲۸۸ك = ۱۸۷۱زا لهگوندی « جیحونئاوا »ی
نریك دینهوهر هاتۆته دنیاوه ، دهورانی مندالی و لاوی
لهکرماشان بهخویندن و فیربوون بهسهر بردووه سالی ۱۳۱۸ك
گهراوهتهوه گوئندهکهی خۆی لهگهڵ دهروشی و خهلوه کیشی و
خواپه رستی خهریك بووه ، وبه دانانی کتیبیشهوه
خۆی سه رگه رم کردووه ، دهربارهی گه وره پیاوانی ئههل حق
(کاکه بی) بهمهلبهست کتیبی « شاهنامهی حقیقت » ی داناوه
که بریتی به له ۱۱۰ ۱۱ بهیت بهفارسای .

سهرنج :

له صدهی ههشتم به دواوه که دینهوهر له لایهن تهیموری
لهنگه وه ویران کراوه ، ئهوزاتا و ناودارو ههستیارو شیخو صوفی
یا نهی که نازئاوی دینهوهریان پتویه به ، ئهوانه یاخه لکی ههرتسی
دینهوهرن یاخه لکی گوندی دینهوهرن که جیبی شاره کونه کهی
گرتۆتهوه .

جگه له م زانا یا نه ناوی صده های تر له میژوووه کانا هاتوووه ،
بهلام چونکه سرگوزهشتیان دیارنه ، باسی ئهوانمان نه کرد ،

بەھیوام ئەم ئاساندنی دینەوەرە سەرمەشتەن یتت بۆ گەنجان
کەمبێزوی گوندو شارەکان لەبیر نەکەن ، نەوێک وەک شارمبزر
ودینەوەرەو حەلەوان وشارانی تری کورد لەلایەن ، دوو منسەو
ژێروژوربکرتین ۰۰۰

بەغدا - ۱۹۹۰/۳/۲۲ ز (۱۴۱۰/۸/۲۵ ک) (۲۶۹۱)
سەرەتای دامەزرانی ماد) •

سپاروی دینه وورو
فہ رمانزووانی عہدہ نوہ یہی

سەرھەتا :

ھەلھوان یدەکیگە لەموشارە ھەرە کۆزانەیی کوردواری کە تا
سەدەیی ھەشتەمی کۆچی (چواردەمی زاینی) بەرانگاری
دوژمی کردوو ، بەریابوو ، پاشان گێژەلۆکەیی پەشەبای
شەلی شەر بنچینەبناغەیی لەریشە و پەگ دەرهیتاوە ، بەلام
ھەم ناوی جاویدان ماوەتەووە ھەم خاڵو مروفی نەبەردی ۰۰

دەربارەیی مێژویی کۆنی ھەلھوان دەستاویزۆ بەلگەو
بەردەنوووسزۆرە ، بەلام ھەندێ لە ھەوالەکان قسەلۆکوتیکەل
بەئەفسانەن و ھەندیکیشی دەنگ و باسی مێژوین کە لەسەر
تاتە بەردنوووسراون و لە کێتیا تۆمار کراون ، و پشتاو پشەت داستان
ئاسا بۆ خەلک گێرراونەووە .

تورته وتہ :

لہسره تادا دیار دیم بو ئه وه کرد بوو که دهر باره می
 « نهرمانزه وایی عیاری » و تارینکم به فارسی نووسیو بو
 کونگره می زانکو . و تاره که له لایهن نووسه می به ریز « کاکه
 همه می مهلاکه ریمی بیاره وه » کرابوو به عه ره بی و له به رگی
 پینجه می گو قاری کوری زانیاری کوردی دا به سه رناوی « اماره
 بنی عیار و حکومتهم ۰۰ » به پهراویز ورده خنه و راستکردنه وه وه
 بلاو کرابوه وه ، پاش ئه وه بو تیره ته سه ل کردنی ئه م باسه
 سیاره ییکی تریم ناماده کرد دهر باره می حه له وان به کوردی
 و له شماره کانی ۲۱ - ۲۲ گو قاری کاروان دا به هه له ییکی
 چاپی زوره وه بلاو کرایه وه ، نووسه می به ریز و زانا « کاکه که مال
 غه مبار » وه ری گتیرا به عه ره بی و هه ر له هه مان گو قارا
 له شماره کانی (۴۶ - ۴۷) دا بلاو کرایه وه ، به داخوه ئه وه نده
 هه له می چاپی و دیز په راندنی به رکه و بوو خوینه ر بیزی این
 ئه هاته وه ، دوکتور حسام الدین نه قشبه ندی مالی ئاوابی لسه
 گو قاری نه وروزا له شماره کانی ۷ - ۸ - ۹ دا و تارینکی
 پر له ره خنه و راستکردنه وه و ری نومایی دهر باه بیان نوی
 جائه وانه ، پالی پیوه نام که جارینکی تری چاو بگتیرم به وتاره کاناو ،
 به پیتی په یوه ندی ، « عیاری و حه له وان » بیکه ل
 بکه م و به چش و خوینه کی تازه و زانیاری سه ر باره وه له قالبی
 سیاره ییکی نوی دا دایر ژمه وه ، چاپاش هه ولینکی زور ئه م
 سیاره یه هاته به ره م که ئه خرته به رچاوی خوینه رانو
 خویند مواران به هیوام بیته هوی ر مزامه ندی و په سنی ئاشنایانی
 میژوو ، ئیر پشت به یه زدان و کار له ئیمه ۰۰

ناوی حلهوان :

لهبارهی ناوی حلهوانهوه که لهجیهوههاتووه ، واتهوات
زۆره - « بهکری » نووسیویه : حلوان ههروهکو جورجانی
وتوویه : ئەم ناوه لهوتیوه هاتوووه که بهواتا « پارێزه‌ری سنوری
بی دهشت » چونکه حلهوان سه‌ره‌تای عراق و پاومانی سنوری
چیا به ، محمدا کوری سه‌ل‌یش وتوویه : به‌ناوی حولوان کوری
عسرا ن کوری الحاف کوری قضاعه‌وه ناو‌ناوه ، به‌لام
یه‌که‌م‌پراسته ۰۰ (معجم ما استعجم ب ۱ / لا / ۴۶۳) ۰ جا
ئهی‌خوینه‌ری به‌ریز بۆ ئه‌وه‌ی بزانی که ئەم جۆره باوه‌پرانه
قه‌سه‌لۆکه‌ی گیرفانی پیره‌ژنانه ئه‌تیم : گورگانی (جورجانی)
هه‌م‌فارس‌ی باش زانیوه هه‌م‌کوردی و تورکی و عری و له‌هیج
شیه‌ی‌کی ئه‌م‌زبانانه‌دا وشه‌ی « حل = حله » به‌واتای
« حد = سنور » نه‌هاتوووه ، که‌وا‌ین پراکه ، جیتی باوم‌پرنه ۰۰
یاقوتی هه‌مه‌وی‌ش هه‌ر ئەم جۆره باوه‌پره‌ی دوویات کردۆته‌وه‌و
نووسیویه : ناوی حلهوان له‌وتیوه هاتوووه که یه‌کیه‌که‌ی له‌پادشایان
ئهم جیگه‌یه‌ی به‌قه‌واله‌ خستۆته‌ ژێر فه‌رمانی حولوان کوری
عسرا ن کوری الحاف کوری قضاعه‌وه (معجم البلدان ۲ / ۲۹۶)
پیتی (ح) به‌لام کام پادشاه ؟ له‌کام رۆژگارا ؟ ئەمانه‌له‌کوئ
ژیاون و خه‌لقی کوئ بوون ؟ ئەم جوهره‌پرا به‌ئه‌فسانه‌ی پیره‌ژنانه‌یه
له‌ ئاوم‌زبکی ربه‌گه‌زبه‌رستانه‌وه هه‌لقولاوه ۱

ابن الاثیریش نووسیویه : « شماره‌کانی ئه‌په‌جانو
حلهوان له‌لایه‌ن قوباد (کاوتز) ی ساسانیه‌وه (۴۸۸ - ۴۹۶ز)

حوروستکراون . (الکامل (۱/۴۱۴) وادياره نو له طه بهری
 وه رگرتووه (تاريخ الامم والملوک ۲/۹۲) ، که نم هه والهش
 ديسانوه پيچه وانهي ميژووه ، چونکه وهك له تاته بهرده
 نووسراوه كان ده رته كه وي شاري حه له وان له سه رده مي «كاسي»
 يه كورده كانا هه بووه و سئ هه زارسال بهر له هاتنه دنياي عيسا
 (ح.خ) ناوي حه له وان له تيگته كانی «عيلامي» دا هاتووه ، نه و تا
 « دياكونوف » نووسيوه : « ئاگومي دووم كه به ناز ناوي
 كالر . به ناوبانگ بووه شازده سه ده بهر له

زاین . له « بابل » دامه زرينه ري زنجيره ي نوبتي بنه ماله ي
 پادشاييتي « كاسي » بووه و خوي به چيگري پرته وداري
 « خوا شوکامونا » و به پادشاي « كاسي » و « نه كه دي » و
 كيشوره ي پان و پوري بابل و پادشاي ئاپادان و ئالسانو گوتيانى
 ده به نك ؟! داوه ته قه لى ، نم و ته يانه ي له و به رده نووسه دا يه
 كه خوي بو يادگار به جتي هيشتووه ، و مه به ستى له « ئالمان »
 حه له وان « ي داوتنى چياي زاگروسه كه نه كه ورتنه لاي سه رووي
 روبراي سيروان (ديالى) وه (ميژوي ماد ، وه رگيرراوي فارسى
 كه ريسى كشاوهرز لاپه ره كانى (۱۰۵ - ۱۰۷) .

به داخه وه له ته رجسه كه ي كالكه مال غه ميارا بو عه ره بي
 نم هه نه يانه رووي داوه : « دياكونوف » بووه به « باكوف »
 « شازده سه ده » كه وتووه ، پرته ودار كراوه به « قه وي »
 كه مه به ست تيشكداره نه وه كه قه وي ئاپادان بوته « پاون »
 نه مه نموته يتكى نه وه له يانه يه باسم كرد . . .

خۆر هه‌لاتناسی مه‌ژن « گه‌ریشه‌ن » یه‌ش نووسیه‌یه :
 کاسی‌یه‌کان له‌سه‌رده‌می « ئامارنا » دا - که‌له‌گه‌ل میصری‌یه‌کان
 په‌یوه‌ندی دوستانه‌تی‌یان هه‌بوو ، هه‌والیان له‌یه‌ک‌ئه‌گه‌ر گه‌ر په‌یوه‌یه -
 هه‌رکه « ئه‌داد نه‌راری » یه‌که‌م له‌قه‌ره‌الانی ئاشوری شالاوتکی
 سه‌ختی کردو ده‌ستی‌دایه‌وه نوێ کردنه‌وه‌ی سپای ئاشوری -
 ئه‌م « ئامارنا » یه‌ به‌هۆی په‌یمایه‌که‌وه به‌سه‌بوه‌ی ، توانی
 له‌ده‌وره‌به‌ری « حه‌له‌وان » پارێزگاری و لاته‌که‌ی خۆی
 دایه‌ن بکات (ایران از اغاز تا اسلام ترجمه‌ی فارسی محمد معین
 لاپه‌ره ٥٦) .

ابو حنیفه‌ی دینه‌مه‌ریش نووسیه‌یه : ئه‌رده‌وان په‌وری
 ئه‌شه‌په‌وری ئه‌شکانی فه‌رمانه‌ره‌وای ماهان (واتا
 دینه‌وره‌نه‌هاوه‌ند) و هه‌مه‌دان و ماسه‌بزان (واتا په‌شتکو)
 و مه‌هر گان کوچک و حه‌له‌وان بووه . . . تاد (الاخبار الطوال ٤٤
 و هه‌ر گه‌ر په‌راوی فارسی صادق نشأت) .

له‌م ده‌ستاوێزانه به‌ژمان په‌رون ئه‌یه‌ته‌وه که حه‌له‌وان زۆر
 له‌وه کۆن‌تره که ئه‌و نووسه‌رانه خه‌یالیان کردووه ، و نه‌هه‌لوانو ،
 نه‌کاوتز هه‌یج کامیان دایان نه‌مه‌زاندووه ، خود گه‌لانی
 چه‌ی زه‌گروس دوروستیان کردووه .

په‌یوه‌ندی ناوی حه‌له‌وان :

هه‌ندێ لایان وایه « خه‌لمان » و گه‌ویا ناوه‌که ئاشوری‌یه ،
 هه‌ندێ لایان وایه حه‌له‌وانی عه‌ره‌به‌یه ، و اتا مه‌زگه‌ینی به‌لام راست

شودید که ناوه که کوردی به کی پسته و له بنه پره تا « هه لمان
« بووه که له گه ل « هه لوان » هه ربه ک

واتایان هه به . وله و بووه په بیدا بووه ، که ئەم شوینه له چاو چپای
سه ربه به فری زاگروس - که ته نیا دوو فرسه نگ لینه وه دووره -
که میانه و کانیاه که پراوه گوگردی به کانی زستانان هه تم و
هه لوان لئ هه لده ستی ...

شوینه واری کونی شاره که نزیک به « سه ریل » (سه رپردی
زه هاوی ئیسته به ، له خوار دهر ته نگه وه ، که ناوه که ی
به لاتینی بووه به « زاگری پولای » و عه ربه
پیتی ئەلین « عقبه حلوان » . جا ابن حوقل و یاقوتی
حه موی ئەم پرايه پشتیوانی ئە که نو نووسیوانه : حه لوان
شاریکه به لایالی چیاوه ، به سه عراق دا ئە پروانئ ، وله هه خسه دا
سه ربه عراقه (واتا پاش داگیر کرانی له لایه ن سپای ئیسلامه وه)
ئهودنده ی نیوه ی - یا دووسن به کی - شاری دینه وه ئە بین ،
شاریکی گه ره سیره دار خورمای زۆره هه فجیری باش و
هه ناری به ناو بانگه ، وله چپای به فراوی به وه دوو فرسه نگ
دووره (صورة الارض ابن حوقل ، ترجمه ی فارسی دوکتور
شعار ۱۱۲ و معجم البلدان ۵/ ۲۹۰) .

بعقوبی ش له م باره وه نووسیوه : « حه لوان شاریکی
زلو به شکوینه خه لقه که ی تیکه ل و پیکه لن - له سه رده می
خه لیندی دووه ما داگیر کر اود ، خه رج و باجی ئەم شارده که خۆی

سەر بە چیا (الجبل) - خراوە تەسەر رەشە خاکسێ (سواد) ی
 (دێستانە کانی) عراق، پێی لەم حەلە وانە وە ئەچێ بۆ مێر گەنژ
 (مرج القلعة) ، پە وە کانی خولەفا لە مەمیر گەدا ئە وە پێن -
 لە مێرک دزە وە پێ ئەچێ بۆ « زبیدە » و لە وێ وە بۆ قەرماسین
 کە شارێکی گەورە و بە شکۆیە و بەشی زۆری دانێشتوانی
 عەجەم - و اتا فارس و کورد - و لە وێ وە پێ ئەچێ بۆ دینە وەر
 کە سێ قۆناخە (البلدان احمد واضح یعقوبی ۳۵) بەلە بیرمان
 نەچیت لە کۆنا کە ئەوترا (الجبل) مە بەست چیا ی زاگروس
 بوو بە مەمۆلێ و پە لە کانی وە هەر لە ئە صفە هانە وە تاحە کاری
 وەر لە دە ما وە ندو هە لە بەرزە وە تا زنجیرە چیا کانی بە مۆسە گرە
 قەرە داغ پیرە مە گرون تاد) ، مە بەست لە قەرماسین کە ماشانە
 لە بەرە تا کەرمازن - کەرمژن بوو ، پاشان بو تە کەرمازان
 کەرماجان کەرماشان و فارسە کان کەردوویانە بە کەرماتشاه و بەرە
 سالی ۵۰۰ (کەرماتشاه) لە الکامل و المنتظم دابە کارنە هاتوو ،
 و لە وە پە پەیدا بوو ، ناوی « زبیدە » ش، کە دراو بە « زویری »
 پەنگە لە وێ وە هاتیت کە هەریسی زویری کرایت بە مانگانە ی
 « زبیدە »

حەلە وان و مێژو :

حەلە وان بەرە ئیسلام ناوەندی ئوستانی شادفە یروز
 هەریسی چیا (الجبل) بوو کە لەم ناوچانە و شارانە پێک هاتوو :
 حەلە وان - فە یروز قوباد - کوهستان - تامەرا - ئاریل -
 خانقین • (التنبیه و الاشراف مسعودی ترجمە ی فارسی ابو

القاسم پایه‌نده ۴۱ و کرمانشاهان باستان ۸۱) • له ده‌ورانی
 حکومتی حسنویه و عیاری دا تهنیا حله‌وان - کوهستان -
 خان‌ه‌قین مابوو تامه‌راو ئاریل نه‌اسرا، سالانی ۱۶ - ۱۹ک =
 ۶۳۷ - ۶۴۰ کوچی پاش‌ئوه‌ی مدائنی پایتختی ساسانی
 که‌وته ژیر ده‌ستی ئیسلام و یزدگردی شاه‌نشای ساسانی
 به‌رام‌به‌ر به‌سپای ئیسلام شکستی‌خوارد و هه‌لات ، حله‌وانی
 کرده‌پایتخت • به‌لاذری نووسیویه : که‌سپای ئیسلام شاری
 « به‌ر سیر = به‌ه‌ئ‌رده‌شیر » و به‌شی خۆرئاوای شاری
 مدائنی داگیرکرد ، له‌مانگی صفه‌ری سالی شازده‌ی کۆچیدا
 بریاریان دا به‌شی لای خۆره‌لاتیشی داگیربکه‌ن که « هه‌یوانی
 که‌سرا » ی تیا‌بوو ، جا له‌شکری سواره‌ی ئیسلام له‌پروباری
 ده‌ج‌له‌په‌رینه‌وه ، سپای ئیزان که‌ئهم شالا‌وه‌یان‌دی وره‌یان
 به‌رداو له‌ترسا له‌رزیمان لی‌هات و به‌ره‌وشاری « حله‌وان » هه‌لاتن،
 یزدگرد پاش‌ئوه‌ی مال‌وختزانی خۆی و هه‌مو‌گه‌نجینه‌ی
 ولاتی و سوکباری به‌ریخت ، سواری تمخه‌ره‌واتیکی زه‌میل
 ئاسا بوو کۆشکی سه‌ی به‌جی‌ه‌شت ، به‌سواره‌و پیاو ما‌قولانه‌وه
 روی‌کرده‌ حله‌وان ، یه‌کێ له‌فه‌رمانده‌کانی که‌ناوی « مه‌ران
 کوری به‌ه‌رام » بوو به‌سپایکی پرچه‌که‌وه‌له (جل‌ولاء) به‌جی
 ه‌یشت و دو‌ستوری‌دا به‌ه‌یژه‌کانی چیاو ئا‌ذه‌ربایجان و شیروان ،
 که‌بچه‌ کۆمه‌ک‌و یاری‌ده‌ی مه‌ران ، جا ده‌س‌کرایه‌ سه‌نگه‌رلیدان
 و خه‌نه‌ک هه‌له‌که‌ندن ، (فتوح البلدان بلاذی ۶۳ - ۶۵ و الکامل

(۵۱۸۰۵۱۳/۲)

وادیاره سپای ئیسلام زووبه ره و نهجره وان جولان
 وله وناوه، سووکه بهرانگاری پیرووی داوه ، بویه پاش داگیر کردنی
 « نهروان » سعد کوری ابو وقاص ولاته که می تالان کردوه ،
 تالانه که می به سه سوارهی سپاکی یا بلاو کردۆته وه هه ره که
 (۱۲۰۰۰ ههزار دیناریان پی پراوه) تاریخ الامم والملوک طبری
 ۴-۱۳-۱۵ ر - ۲۰ ، روضة الصفا (۵۶۸/۳) .

هه رکه هه والی سه نگر ئیدانی سپای ساسانی گه یشته
 « سعد » فرمانی دا به « هاشم کوری عتبه کوری ابو وقاص » که
 برزای بو به دوازده ههزار که سه وه پروات بۆ بهرانگاری یان،
 هاشم که گه یشته نه وناوه سه رنجی دا هه زیتکی
 گه وه کۆ بو وه ته وه وله سه نگره خه نه کان ، مال و مناله کانیشیان
 به ره و خانه قین خستوته ری ۰۰۰ جا به وه هه زه وه هه آلی کوتایه
 سه ریان ، ودپی پی دانو کومه له که یانی په رت بلاو کرده وه، جگه
 له وه هه زه ، له شکرکی تری یش به فرمانده یی « جریر کوری
 عبدالله بجلی » تیرا بۆ یاریده ی ودوستوری دراین که هه زه که می
 له گولاله (جلولا) ساو بدات وله تیوانی سپای ئیسلام و سپای
 دوزمه نا وه که وره ی پۆلا بنج و پر شه دا کوتی ، ۰۰۰۰ سعد
 سن هه زار که می تری شی له هه زه که می خۆی بۆ ناردو فرمانی داین
 که به هه زه که نه وه بجمی به ره و « هه له وان » ، هه رکه جریر
 گه یشته سه رسنوری هه له وان یه زدگورد به ره و هه ری می
 سپاهان (نه صفه هان) هه لات ، جریر پی شه ر هه ره به ناشتی
 هه له وان گرت و دهستی له شه رو گوشتار هه لگرت ،

و به‌خَلَک‌ه‌ک‌ه‌ی پ‌ا‌گ‌ه‌ ی‌ا‌ن‌د : « س‌ه‌ر و م‌ا‌ل‌ت‌ان ن‌ا‌ز‌ا‌د‌ه » ، ن‌ج‌ا س‌م‌د
 ج‌ر‌ی‌ر و ع‌ز‌ر‌ه ک‌ور‌ی ق‌ی‌س‌ی پ‌ی‌ن‌ک‌ه‌و‌ه د‌ا‌ن‌ا ب‌ه ف‌ه‌ر‌م‌ا‌ن‌ر‌ه‌و‌ای ح‌م‌ل‌ه‌و‌ان ،
 ن‌ج‌ا ج‌ر‌ی‌ر ب‌ه‌ر‌ه و د‌ی‌ن‌م‌و‌ه‌ر ک‌ه‌و‌ت‌ه ر‌ئ‌ی ب‌ه‌ل‌ا‌م‌ ب‌ؤ‌ی د‌ا‌گ‌ی‌ر‌ن‌ه‌ک‌ر‌ا ،
 ق‌ر‌ی‌س‌ی‌ن‌ی د‌ا‌گ‌ی‌ر‌ک‌ر‌د ب‌ه‌ن‌ا‌ش‌ت‌ی و گ‌ه‌ر‌ا‌ی‌ه‌و‌ه ب‌ؤ‌ح‌م‌ل‌ه‌و‌ان‌و
 ل‌ه‌و‌ئ‌ی م‌ا‌ی‌ه‌و‌ه (ف‌ت‌و‌ح ا‌ل‌ب‌ل‌د‌ان ب‌لا‌ذ‌ر‌ی ۱۱۱) و ا‌د‌ی‌ا‌ر‌ه ک‌ور‌د‌ه‌ک‌ان
 ک‌ه ل‌ه‌س‌ت‌م‌ی س‌ا‌س‌ا‌ن‌ی ب‌ه‌ت‌ه‌ن‌گ‌ ه‌ا‌ت‌و‌ن‌ن‌ ه‌م‌ان ب‌و‌ون ب‌ه‌ر‌ی‌ن‌و‌م‌ای
 س‌پ‌ای ئ‌ی‌س‌ل‌ا‌م‌، ش‌ه‌ر‌ی‌ا‌ن‌ب‌ؤ‌ ش‌ا‌ه‌ه‌ن‌ش‌ا‌م‌ی ن‌ه‌ک‌ر‌د‌و‌ه و ه‌ه‌م‌و
 ش‌ا‌ر‌ه‌ک‌ا‌ن‌ی‌ا‌ن ه‌ه‌ر‌ب‌ه‌ی‌ن ش‌ه‌ر‌و ب‌ه‌ن‌ا‌ش‌ت‌ی د‌ا‌و‌ه‌ت‌ه‌د‌ه‌س‌ت‌ه‌و‌ه ...

پ‌ا‌ش‌ان ک‌ه « ع‌ا‌ر ک‌ور‌ی ی‌ا‌س‌ر » ب‌و‌ب‌ه‌و‌الی ک‌وف‌ه ب‌ؤ‌ج‌ر‌ی‌ری
 ن‌ور‌س‌ی : خ‌ه‌ل‌ی‌ف‌ه‌ی د‌و‌ه‌م ع‌وم‌ه‌ر ک‌ور‌ی خ‌ط‌اب « ف‌ه‌ر‌م‌ا‌ن‌ی
 د‌ا‌و‌ه‌ک‌ه‌ت‌ؤ‌ ح‌م‌ل‌ه‌و‌ان ب‌ه‌ج‌ی‌ن‌ب‌ی‌ت‌لی و ب‌ج‌ی ب‌ؤ‌ی‌ا‌ر‌ی‌د‌ه‌ی « ا‌ب‌و م‌وس‌ا
 ال‌ا‌ش‌ع‌ری » ، ج‌ر‌ی‌ر س‌ا‌لی ۱۹ = ۶۶۰ز‌ا ب‌ه‌ه‌ز‌ی‌ت‌ک‌ه‌و‌ه
 ج‌م‌ا‌ب‌ؤ‌ی‌ا‌ر‌م‌ت‌ی ه‌و‌و، ر‌و‌ی‌ش‌ت‌ب‌ه‌ر‌ه و ه‌و‌ا‌ز‌و ل‌ه‌و‌ئ‌ی‌ه‌ر‌و‌وی ک‌ر‌د‌ه
 ه‌ص‌ف‌ه‌ه‌ان، « ع‌ز‌ر‌ه ک‌ور‌ی ق‌ی‌س‌ی ل‌ه‌ج‌ی‌ن‌ی خ‌ؤ‌ی د‌ا‌ن‌ا
 ب‌ه‌ف‌ه‌ر‌م‌ا‌ن‌ر‌ه‌و‌ای ح‌م‌ل‌ه‌و‌ان (ف‌ت‌و‌ح ا‌ل‌ب‌ل‌د‌ان ب‌لا‌ذ‌ر‌ی ۱۱۱) ی‌ز‌د‌گ‌ور‌د
 ب‌ه‌ر‌ه‌و‌پ‌ر‌ه‌ی ه‌ه‌ل‌ا‌ت‌و ل‌ه‌و‌ئ‌ی ف‌ه‌ر‌م‌ا‌ن‌د‌ه‌ی‌ت‌ک‌ی ب‌ه‌ج‌ی‌ن‌ه‌ی‌ش‌ت ن‌ا‌وی
 « خ‌وس‌ر‌ه و ش‌ن‌وم » ب‌و‌و ، ب‌ؤ‌ ب‌ه‌ر‌ا‌ن‌گ‌ا‌ر‌ی‌ی س‌پ‌ای د‌و‌ژ‌م‌ن ، ه‌م
 ف‌ه‌ر‌م‌ا‌ن‌د‌ه‌ی‌ه ن‌و‌خ‌ش‌ه‌ج‌ا‌ر « ز‌ه‌ی‌ن‌ه‌ب‌ی‌ی » ک‌و‌ئ‌خ‌ای ح‌م‌ل‌ه‌و‌ان‌ی ب‌ه‌س‌پ‌ا‌و‌ه
 ن‌ا‌ر‌د ب‌ؤ‌ پ‌ی‌ش‌ر‌ی‌ن‌گ‌ر‌ت‌ی ، ز‌ه‌ی‌ن‌ه‌ب‌ی‌ی ل‌ه‌ش‌ه‌ر‌ا ک‌و‌ژ‌را « خ‌وس‌ر‌ه و ش‌ن‌وم »
 و‌ر‌ه‌ی ب‌ه‌ر‌د‌ا ه‌ه‌ل‌ا‌ت‌و س‌پ‌ای ئ‌ی‌س‌ل‌ا‌م‌ ب‌ه‌ر‌ه‌و‌ش‌ا‌ری ح‌م‌ل‌ه‌و‌ان
 پ‌ی‌ش‌ک‌ه‌و‌ت‌و د‌ا‌گ‌ی‌ر‌ی ک‌ر‌د ، « ق‌م‌ق‌ا‌ع » ل‌ه‌و‌ئ‌ی م‌ا‌ی‌ه‌و‌د ت‌ا س‌م‌د
 ک‌ور‌ی ا‌ب‌و و‌ق‌ا‌ص گ‌ه‌ی‌ش‌ت و ک‌ا‌ب‌ر‌ا‌ت‌ی‌ک‌ی « ق‌و‌ب‌اد » ن‌ا‌وی ل‌ه

جی ئه وانا بهسرداری حهلهوان ونامهی موژدهی داگیرکردنی
 حهلهوانی نارد بۆ خهلیفه‌ی دووهم « عمر کور خطاب » (خه‌خ) و
 داوای لیکرد ری‌بدات سپای ئیسلام له‌سه‌ر ولات‌گیری
 بیروان به‌لام « عمر » راضی نه‌بوو له‌وه‌رامی نامه‌که‌دا نووسی: حه‌زم
 نه‌کرد له‌تیوانی ره‌شمخاکی عراق (سواد) و هه‌ریمی چیدا
 (الجبل) شوره‌ییکی نه‌ستور بیوایه (یا شوره‌ییکی ئاگر) ،
 نه‌ئه‌وان رییان بوایه به‌ره‌و لای ئیمه ، نه‌ئیمه‌ری مان‌بوایه
 به‌ره‌ولای ئه‌وان ، ئیمه دتهاته‌کانی ره‌شمخاکی عراق مان به‌سه‌و
 من‌سه‌ر سه‌لامه‌تی سپای موسولمانم پهن باشتره له‌ تالان و
 ده‌سکه‌وت . (تاریخ الامم طه‌به‌ری ۹۴/۴ و الکامل ۵۱۷/۲ -
 ۵۲۱ روضة الصفا ۵۹۱/۲) .

لیزه‌دا ده‌مین دیاردی بۆ ئه‌وه‌بکه‌ین : یه‌که‌م : سپای
 ساسانی به‌بهن یارمه‌ته‌ن هیزی کورد هه‌رگیز توانای شه‌ریان
 نه‌بووه‌و، له‌هه‌رکوه‌ی کورده‌کان به‌ئاشتی له‌گه‌ل
 هیزه‌موسولمانه‌کان رێک که‌وتوون ئه‌وان خۆیان پزگار کردووه
 وه‌کوئه‌یینین که « زه‌ینییی کوژراوه « خوسره‌وشنوم » به
 سپا که‌یه‌وه هه‌لاتووه‌ وادیاره هه‌ندێ له‌کورده‌کان هاوکاریان
 له‌گه‌ل سپای ئیسلام دا‌کردووه ، ئه‌وه‌تا « سعد » کوردێکی
 قوباد ناو دانه‌نخ به‌سرداری حه‌له‌وان له‌باتی قه‌عقاع . هه‌روا
 دلێری کوردی حه‌له‌وانی « زه‌ینه‌بی » که کوژراوه شوینه‌که‌ی
 بووه‌ته زیارته‌ گاه ، وناوه‌که‌ی گۆراوه به « زه‌ینه‌لی کوسه » ،
 له‌ده‌واییه‌دا ناوی ئه‌م دلێره‌کوردیه‌ بووبه « زین القوس » ؟!

دووم : خلیفه عمر کوری خطاب ئەلئیت : حەزەم ئەکرد
 لەتوانی پەشمەخاکی عراق وچادا شۆرەتیککی ئەستور
 بیوایه ۰۰۰ چونکە لەسەرەتادا خەلکی چیانە بەردانە
 بەرانگاری یان کردوو ، نەکشای ساسانی کە هەر هەلا تون ،
 بۆیە فالی لەتوانی ئیسەو فارس دا ۰۰۰ سالی ۲۱ کوچی =
 ۶۴۱زا پاش ئەو هی کە سپای ئیسلام ئەهولزو شارەکانی ئوستانی
 فارسی داگیرکرد ئەو فارسانە هی کە لە گەل « یزدگورد » بوون
 لەشاری مەرۆوه کەوتە نامە نووسین و هەوأل گۆرینەوه
 بۆ بەردەوام بوون لەسەر شەر « یزدگوردیش » لای خۆیەوه
 نامە نووسی بۆ پادشایانی (باب ، سند - خوراسان - حەلموان
 - کە نامادە بن و بچیتن بەرەو نەهاوهندو ، شالوو بیەنە سەردوژمن ۰۰
 جا ئەو شەری کە لە نەهاوهند قوما ئەوه نندە سەخت بوو -
 کە خلیفه لە گەل یارانێ پێغەمبەر کۆرتکی بەستو کەوتە پراویز
 لە گەلیان ، دەر بارە هی چارە نووسی سپای ئیسلام و ئەنجامی شەر ،
 جا هەندیکیان وتیان : دوستور بدرێ بەوهیزانە هی کە لە شامن بە پەلە
 بەرمو ئیران بکەوتە پێ ، هەندی وتیان : خلیفه خۆی پروات
 بەهیزی کوفەوهو شەرە کە بە پێتو بەریت ، علی کوری ابو طالب
 (خ.خ) هەستایە سەرین وتی : ئەگەر هیزەکانی شام بەرمو ئیران
 بترین دوورنیه رۆمەکان شام داگیرکەتەوه ، ئەگەر خلیفهش
 مەدینە بەجین یێلێ و بچیت بۆ کوفە پەنگە لە مەدینە ئاژاوه پێ بەرپا پێ
 جا باشتەرین را ئەو یە سوود لەوهیزە ئیسلامانە وه بگیرێ کە لە
 « بەصرە » ن ، پاش ئەو پراویزی به خلیفه : « عمر کوری مقرن »

ی دانا بهغرماندهو سپایکی بۆی پیکهتینا له هیزه کانی مهینه -
 شام - بهصره ، بهره و نههاوهند بهریتی خست ، پاشان
 که موسولمانان نههاوهندیان داگیرکرد خلیفه‌ی دووم
 فرمانی دا بهعتبه کوری فرهد (وادیاره فرهد ههله‌یج وراسته که
 فرقد بیت) و بکیر کوری عبدالله که پروو بکه نه تازر باجان
 هه‌ریه که له قوڵی خۆیهوه ، جا « عتبه » له هه‌له‌وانه‌وه و « بکیر »
 له موصله‌وه که وتنه‌پێ ۰۰ (طه‌بری ۱۳۸/۴ ، الکامل ۵۳/۲
 واز عرب تادایله ۲۷۰ - ۲۷۹) .

سالی ۳۴۴ هـ = ۹۶۵ ز « عتبه کوری فاس » ناوی کرابوو
 به - سهرداری هه‌له‌وان ، سهرانی ولات هه‌موو که وتبوونه
 راویژوو ته‌گییر بۆرۆخاندنی خلیفه‌ی سێهه « عثمان کوری
 عفان (خ‌خ) ئه‌وه‌بو هه‌ر ئه‌و ساله کوژرا (طه‌بری ۳۳۰/۴ -
 ۳۳۱) .

سالی ۳۳۸ هـ = ۹۵۸ ز که یاخی‌یه‌کان (خوارج) به‌رامبه‌ر
 به « خلیفه‌ی چواره‌م علی کوری ابو طالب » (خ‌خ) که وتبوونه
 شه‌په‌وه‌و شکستیان خواردبوو یه‌کێ له‌سهرداران که ناوی
 « فروه‌کوری نوف اشجمی » بوو ، به‌پیتنج صه‌ت گه‌مه‌وه
 « نه‌ره‌وانی » به‌جێ هه‌شت و به‌ره‌وه ده‌سکه‌ره « ده‌ستگرد »
 که وتنه‌پێ و له‌وتیه‌وه رووی کرده « هه‌له‌وان » و داگیری کرد
 (الاخبار الطوال لاپه‌رمه‌و ۲۲۴ ته‌رجه‌هی فارسی صادق نشات)
 ئه‌م ده‌سه‌که‌ره‌یه‌ی ناوی هات (واتا دستگرد) به‌ئاسکی بغداد

به نایانگو و به کیکه لهوشاره کۆنانه‌ی کورد که له سه‌رده‌می که‌سرای ساسانی دا ویرانه‌بوو ، به‌لام شه‌ناردی له‌ئورفو ته‌سکه‌نده‌ریه‌وه شه‌ندازیار و پیشه‌سازی هیتا بۆچاک کردنه‌وه‌ی فه‌لاو کۆنگه‌ره‌و شووره‌پۆخواه‌کان . شه‌م « ده‌ستکرده » یه سه‌رده‌می زندان‌بووه ، له سه‌رده‌می عه‌باسیدا له‌واناوه‌دا زۆر کۆشک‌وته‌لار دوروست‌کرا ، به‌لام له‌ویر فه‌رمانی بنه‌ماله‌ی حه‌سه‌نوه‌می - عه‌یاری - جاقان دابوو ، دێرینه‌و که‌لاوه‌کانی شه‌م شاره تا ئیستا له‌ تێوانی شاره‌بان (مقدا دیه) - به‌رازه‌روود (بلدروز) دا هه‌ماوه . .

سالانی ٤١ - ٤٢ک = ٦٦١ - ٦٦٢زا معاویه کوری ابو سفیان ویستی « زیاد کوری ابوه » بخاته به‌راورد (محاسبه) که گویا هه‌موباج و پیتاکی ولاتی فارسی بۆخۆی لادابوو ، جا ناردی به‌شوینیا ، زیاد هاتو گه‌یشته‌شام و چوو به‌باره‌گای معاویه له‌به‌رده‌سی دا وه‌ستا ، جالیتی پرسی : کو اباج و پیتاکی ولاتی فارس !! زیاد وتی : هه‌ندیکه‌ی تیرا بۆ « علی کوری ابو طالب » وه‌ندیکه‌ی سه‌رف‌کرا بۆ کاروباری ولات که‌زۆر پیته‌ویست بوو ، معاویه ده‌رباره‌ی شه‌وه‌ی سه‌رف‌کرا بوو باوه‌ری پێ کردو شه‌وه‌ش که‌ ما بوه لیتی وه‌رگرت و پێوت : تو باوه‌رتی کراوی راستالی خه‌لافه‌تی ! . دیاره شه‌می به‌گالته‌بوو چونکه‌ علی کوری ابو طالب سالی ٤٠ک کوژرا بو . . . (.مه‌به‌ری ١٧٨/٥) .

سالنی ۸۴۸ك = ۱۶۶۸زا ئهوانه‌ی له معاویه یاخی بووبووون
 پرپاریان دابوو دهس به کارین ، جاکارایی ، که ناوی « معاذ »
 بوو ، به « حیان کوری ظلیان » یوت : باشتین جیگه‌یی
 که ئیته شالاوی بکهینه سه‌ر شاری « حه‌له‌وانه » که ولایتکه
 ئه‌که‌ویته تیوان پین ده‌شت و چیاوه و له ناوه‌ندی ولایتو
 سنووردایه ۰۰۰ تاد ۰۰ (طه‌به‌ری ۳۱۰/۵)

له‌سه‌رده‌می ده‌سه‌لانی « یزید کوری معاویه » دا‌سالنی
 ۰۵۰ك = ۱۶۷۰زا « کثیر کوری شهاب کوری حصین کوری
 ذو‌الفصه‌ی حارثی » دانرا به‌سه‌رداری هه‌ر ته‌کانی (ما‌ه
 سه‌بزان (پشتکو) و مه‌رگان گوچک (مه‌رجان قزق) و حه‌له‌وان
 و دینه‌وه‌رو نه‌هاوه‌ند ۰۰ تاد ۰۰۰ (فتوح‌البلدانی بلاذری ۱۶۵
 و‌البلدان یه‌عقوبی ۳۴) جائه‌وه‌ی باشه‌که (بلدان)
 ناسیاری به‌کی ته‌واوی بو‌ئهم جیئانه تو‌مار کردوه : شاری ما‌ه
 سه‌بزان که پیتی ئه‌وتری سیروان شاری ته‌که‌زل و به‌شکو و فراوان
 ئه‌که‌ویته تیوانی چیاو هه‌له‌ته‌که‌ناهوه زۆر له شاری « مه‌که »
 ته‌جیته به‌لام ئهم ، ئاوو کانیای زۆره ، که هه‌ر له‌خۆیا
 هه‌له‌قه‌ولنی و به‌ناو شارچه‌ندین جو‌گه‌ئاوی رهمانه ،
 که تا سنی قوناغه‌ری پاشاوی ئه‌روات ، کانیاه‌کان له‌زستانا
 گه‌رماون و له‌هاوینا سه‌رداون خه‌لکی ئهم شاره هه‌رهمه‌ن ..
 لیره‌وه ری ئه‌روات به‌ره‌و « سه‌یمه‌ره » که ناوه‌ندی هه‌ریسی
 مه‌رگان کوچکه . به‌م ناساندنه‌ی « یعقوبی » بسومان
 بوون ئه‌پیته‌وه که پشتکو دووه‌ریم بووه : ما‌ه سه‌بزانو

مهرگان کوچک به داخوه نم سەر چاوهیهو زۆرسەر چاوهی
 نری لهوکاتهدا کهمن شهرفنامهم تهرجمه کرد له بهرهسانه
 بوونو ههندیکیان ههراچاب نهبووبوون ، ئیته به ههلهداچوین
 وامان زانی « سیروان » ههرا « شیروانه » یه که به سەر ئاوی
 سیروانهویه ، که ههلهکهی من هه رپه پرهوی ههلهی خهلك
 بووه .

سالی ٦٦٦ك = ٦٨٥زا « مختار کوری ابو عیبدهی ثقیی »
 شاری کوفهی داگیرکرد و سه رزهوی عراق و شاره کانی ترشی
 جگه له جهزیره وشام و قاهره - هه موی خسته ژیر پکیی
 خۆیه و دو کارگێرو و کاربه دهست و به رپه بهری بو دانان ، جا
 کاراییکی « بکراوی » ناوی کرده فرمانرماوی « ماه سه بزانی
 ههله وانو دوستوری دایی که له گه ل کورده کان بجهنگی و پرتکا
 بو هاتن و چوون خوش بکات ، هه روا « سعد » کوری حذیفه
 کوری یمان « یسی به دووه هزار سواره وه تاردو
 ومانگانه هه زار دره می بو پریه وه و دوستوری دایی
 که کورده کان قریکا ؟! (طه بهری ٦ / ٣٤) به لام وادیاره
 که کورده کان سه ریان بو ئهوانه دانه هیتاوه ، بلاذری نووسیویه :
 هانیی ، کوری ابو حیهی علقمی تیررا بو ههله وان به هه زار
 سواره وه بو پاراستی پرتکاگان به لام تووشی کورده کانی
 دینه وه بو ، شهرو کوشتاریکی زور له ههردوولا کرا . (انساب
 الاشراف بلاذری) ٥ / ٤٥ .

سالی ۷۶ ك = ۶۹۵ز « شیبی خارجی » که له دهوله‌سی
 « ئەمەوی » یاخی بو بو ، سەری بۆ « حەججی والیی
 عراق شور نە ئە کرد ، هیزه کانی خۆیی بر پرەوه کردبوو : جا
 « مصاد » ی برای به هیزتیکه وه نارد بۆ حەله وان ۰۰۰ تاد
 (طه بهری ۳۴ / ۶ / ۲۳۱)

سالی ۷۷ ك = ۶۹۶ز « مطرف کوری شعبه » -
 که به نەرمانی عبدالملک کوری مروان دانرابوو به فەرمانڕه‌وای
 مه‌دائن شۆرشیککی به‌ریا کردو که وه چاوه‌پراوو ئازاوه‌فانه‌وه
 دژی « عبدالملک ودژی حجاج که والیی بوو ، رووی کرده
 حەله‌وان که له وکاته‌دا « سوید کوری عبدالرحمن سعدی »
 سەرداری ئەو ئی بوو ، جا ویستی به‌پشتیوانی کورده‌کان پێی لێ
 بگری و مه‌یدانی نەدا خۆی بکات به‌ خاکی حەله‌وانا به‌لام
 « مطرف » له‌خشته‌ی بردن و فێلی لێکردن وه‌ دەر فەتیکه‌ خۆی
 کوتایه‌ ناو حەله‌وان و خەلکێکی زۆری له‌ کورده‌کان کوشتو
 له‌ویوه به‌ره‌و هه‌مه‌دان هه‌لات ۰۰ (طه بهری ۳۹۰ / ۶ / الکامل
 ۲۳۵ / ۴)

سالی ۹۶ ك = ۷۱۴ز « سلیمان کوری عبدالملک اموی »
 له‌سەر کورسی خه‌لافه‌ت دانیشته‌و (قتیبه کوری مسلم باهلی)
 که‌والیی خوراسان بۆ ، نامه‌تیککی بۆی نارد له‌ گه‌ل ئە سپرده‌ی
 تایبه‌تی خۆیا وه‌ نامه‌که‌دا داوا ی لێ کرد : که‌ له‌سەر پایه‌که‌ی
 خۆی بیه‌تێته‌وه ، ئە‌گەر نیازی ئە‌وه‌ی هه‌بێ له‌سەر پایه‌که‌ی
 لای‌بدا ئە‌واتی ده‌که‌وتیه‌ چاوه‌پراو بوو و خاندنی هه‌ول ئە‌دات ،

سليمان دوستوری دا كەشەو ئەسپەردە كەي قتيبەو نامە كەي بۆ
 بەر نەبارە گا ، جا لەو ئى بەخششيكى دابە ئەسپەردەو پەيمان
 نامەى واليتىى بەسەر خوراسانا بۆ قتيبە مۆركرد و بە كەي
 لەپاوانى تايبە تى خۆيشى لە گەل ئەسپەردە كە نارد ۰۰ ھەركە
 ئەوان بەرەو خوراسان كە وتەرى ئى و گەيشنە حەلەوان ھەواليان
 زانى كە سليمان قتيبەى لە واليتىى ختووە ئەسپەردە كەي سليمان
 ھەر لەو ئىو بەرموشام گەرايەووە ۰ (الكامل ۱۱۳/۵ - ۱۲۵) ۰

سالى ۱۰۲ك = ۷۲۰زا دارو دەستەى مسلمە كورپى عبدالملك
 لە ھەلەمە تىكدا « عثمان كورپى محمد كورپى اشعث » يان
 برىندار كورد ولە ترسان ھەلەلەن بەرەو حەلەوان ، نۆكە رانى
 عوشمان لە دوويان نەبوونەووە تاگرتيانن و سەريان برين و
 كەلەسەرە كانيان نارد بۆ مسلمە بۆشارى حيرە ولەم ھەرايەدا
 « ابن سول = كورپى چول » پادشای كوهستان (قهستان)
 بەدیل گيررا (طەبەرى ۱۰۱/۶ والکامل ۴۸۶/۵) ئەم كوهستانە
 دەبن ھەرىمى ھورامان يىت كەمەيشە بەسەردارە كانى خۆيان
 وتووە سان (سلطان) ئەو بو لەمەو بەریش وتمان يە كيك بوو
 لە ھەرىمە كانى ئوستانى شاذقوباد ۰۰

سالانى ۱۲۷ - ۱۲۹ك = ۷۴۴ - ۷۴۶زا « عبدالله كورپى
 معاويه كورپى جعفرى طيار كە لە سەردەمى مروان كورپى محمد
 كورپى مروان » دا ھاتبوووە كوفەو لە گەل ھەندى لە شىمەى زەيدى دا
 رىك كەوتوو بە ھاودەسى ئەوان شۆرشيكى بەرپا كردو خۆى

به امام دایه قنلم وداوای لمخلك كرد بين به پیرهوی ، هندی
 که سیتی خه له تان وکراسی سپیان له بهر کرد به لام « عبدالله کوری
 عسر کوری عبدالعزیز اموی » بوی چوو مهیدانو له گهلی
 کهوته شه پروه و هیزه کهی ته رته ورته کرد ، عبدالله ناچار
 کوفهی به جی هیشته روی کرده « مدائن »
 و برتی خه لکی کوفش دواي کهوتن ، لهوی
 دیسانه وه شورشی هه لگیرساند وتوانی حه له وان - کوهستان
 همهدان شه صفهان - رهی - قومس داگیربکات هه روا پاشان
 توانی فارس (هه ریمی شیراز) یش داگیربکات ، به لام زوری
 بن نه چو که « عبدالله » نوشوستی وین بهختی گرتی به فرمانی
 ابو مسلمی خوراسانی له هرات کوژرا (طه بیری ۷/۳۰۳ -
 ۳۷۱ ، الکامل ۴/۴۵۸)

ابو مسلم له بنه پره تا له کورده کانی نه هاوهند بوو ، به مندالی
 له ،الی « عقیل و عیسا » گه وره بوو بوو ، که مالیان له نه هاوهند
 بوو ، هه ره له مالدها ساوه له وان - شوانی - گاوانی - توکوری
 کرد بوو ، که هه لچو لاوتکی زیت و زرنگی لښ پهیدا بوو خوی
 خسته ناو کومه له نه تینی به کانی دوی شه موی ، له و ئه رکانه دا
 که ئه خرایه سه رشانی زور نه بهردانه له ئاودمرته هات ، که کومه له
 دروشمی گازایی و وه ژشیریان تیا به دی کرد بوچاوه و پاو
 ناردیان بوخوراسان ، ساله های سال لهوی مایه وه ، شه
 جولانه وه به ، پیوانی گه وره ی وه کو امامی مالک ، ابو حنیفه ،
 ابراهیمی طباطبایو ، زور له مه زانی مه دینه و کوفه و به صره ی

تیاوو ، که پوژنار کۆک و ته با هاته به رههم « ابو مسلم » له خورسان شۆرشى ههلهکیرسانو سپای به پى خستو « نهموى » پوخواند و « عباسى » هاته ناو پو به دهه تگرتنى خه لافنت ، بهم جۆره نازناوى خورسانى پتوه نووسا ، به لام ههروهك و نرا جگه لهوى كه خۆى ههه خهلكى نههاوهند بو ئه بودولامهيش جهخت له سهه كورد بوونى دهكا كه جنىوى دهه داتى لهم هه له به تانهدا .

ابا مجرم ما غير الله نعمه

على عبده حتى يغيرها العبد

« افى دولة المنصور حاولت غدرة

الا ان اهل الغدر آباؤك الكرد »

(حياة الحيوان للدميرى (٣٠/١) باسى (اسد) ، لهوى شتى زۆر سه يرده ربارهى « ابو مسلم » نووسراوه ، به لام ئهم تكيه يهى كه له عه ره بهى وهه رگرتوهه (ابو مسلم) ي والى كردوو ، كه ناوى نازانى باسى چۆن په يدا بوونى ئهم ته كيه به له باسى « عه يارى به كا تا روون ئه كه سه وه كه زۆريان (ابو) يان پتوه به ٠٠ سالى ١٢٩ك = ٧٤٦زا مروان كابر ايتكى « ابن ضباره » ناوى نارد پۆشه له گه ل « شيبان » كه له شارى (سن) ي باشورى موصل لاي به كاو (مخطط) مه له بندى كردبوو ، « ابن ضباره » هه لى كوتايه سه رى . وشيبان له شهه راشكا ، ابن ضباره راوى نا تا ئه هوازو هه له وان ؟!! (طه به رى ٣٥٠/٧)

سالی ۱۳۲ ک = ۷۴۹ز « قحطبه کوری شیبب » که سر
 به « عباسی » بوو ، یه کن بووله فرمانده کانی ژیر دهستی
 « ابو مسلم خوراسانی » شالای کرد بوسه وولاتانی ژیر دهستی
 مروانی نه موی ، له سه رتادا نه هاو ونندی داگیر کردو .
 « حسن » ی کوریشی نارد بو داگیر کردنی دوی میترگ
 (مرج القلمة) - که ئیسته پیی نه وترئ : « سورخه دزه » و
 داگیری کرد ئنجا به ره به ره قرمین - حله وان -
 خانه قینیشی داگیر کرد ، لهو سه رده مه دا فرمانزه وای حله وان
 : عبدالله کوری علاه کوری کنندی « بوو هه لات ، یوسف
 کوری عر کوری هییره ، که له عراق دا نوینه ری مروان بوو
 بیستی که « قحطبه » نه یه وئ به ره و عراق شالای بکات پاپه ری
 بقره ارا نکاری و ، رووی کرده گولاله (جلواء) وله وئ
 له شکر به زی کردو سه تگه رو خه نه کی ئیدا ... لهم کاتاندا ابو
 مسلم فرمانی دا به قحطبه که سی هه زار سوار هه لبرئری و بیخاته
 ژیر فرمانی « ابو عون کوری علی » و له حله وان هه به ریسی
 بخت به ره و هه ردوزئ * (وادیاره مه بهستی له هه ردوزی
 به کاوین (مخط) که دووزئی گه ور مو بچوک له وئ تیکه له
 به یه که نه بن) جاسپا که ی « ابو عون » و سپایتکی « مروان »
 له شارمزور لووتیان تهقی به یه کاو که وتنه شه ره مه ، قحطبه
 خویشی له حله وان هه به ره و عراق شالای هینا و له « دما » ی
 تیوان « مدائن - انبار » - و اتا نریکی فه لوجه ی ئیستا له شکر
 به زی کرد (الاخبار الطوال ترجمه ی فارسی صادق نشات ۳۲۲ =

۲۳۸ ، طه‌بهری ۷/۴۰۷ - ۴۱۰ ، تافهریش ۵/۶۷ ، ازعرب
تادیانسه ۴۸۶)

سالی ۱۳۷ك = ۷۵۴ز پاشی نه‌وهی سپای « ابو مسلمی
خوراسانی » دموئته‌تی مه‌روانی نه‌مه‌ویی روخواندو شامو
جزیره‌ی داگیر کرد ، داوای ماوای له « ابو العباس السفاح » ی
خه‌لیفه‌ی عباسی کرد که‌رئی بدات بچیت بوحج ، ابو العباس
السفاح له‌بهر نه‌وهی له‌مه‌رامه‌که‌ی که‌وتبووه گومانه‌وه ،
به‌هیتسی نامه‌یتکی بو ابو جعفر منصور
ی برای نووسی : « ابو مسلم نه‌یه‌وئی بو حج بچن ، مه‌به‌ستی
نه‌ودیه که‌ بیکم به‌امیرحج جازووزو وخت ناماده‌بکه بوچوونه
حج و به‌نامه داوای ماوای چون بو (مه‌که) بکه ، نه‌گرتو
له‌وئی‌یی ناتوانی لیت پیش بکه‌وئی : نامه‌م جوره له‌یه‌که‌م قوناغا
پاداشی نه‌بو مسلمی نه‌دایه‌وه که‌مدوئتی نه‌وی هیتابووه
سه‌رکوری ، به‌لی به‌م‌جوره ابو مسلم و ابو جعفر چوونه حج ا
کاتی له‌وسه‌رموه گه‌رانه‌وه له‌رئی هه‌وآئی مردنی « ابو العباس
السفاح » گه‌یشت ، ابو مسلم نامه‌یتکی سه‌ره‌خوشی وپرسه‌ی
بو ابو جعفر نووسی به‌لام پیرۆزبایی جیتکری و خه‌لیفه‌یتسی
لن‌نه‌کرد ، ابو جعفر له‌م کاره زور دلگیربوو ، لای کس
نه‌یله‌ر کاند و نامه‌یتکی پرله‌گله‌یی وگازه‌نده‌ی بو
ابو مسلم نووسی .. پاشان که‌ ابو جعفر
له‌سه‌ر کوری خه‌لافه‌ت جیتگیربو فه‌رمانی دا به‌ ابو مسلم

بچیت بۆ سەركوت كردنى « عبدالله كورپى علي » گوما مېنى
 ياخيتى و سەرچلى چووبووه لووتيهوهو سەرى بۆ خەلافەتو
 دەسلەتتى « ابو جعفر منصور » شۆر نەدە كرد و دەستى ملكهچى
 و خۆفروشى (بەيمەت) بۆدریز نەدە كرد ، ابو مسلم بە سپايتكهوه
 كهوتەرى و چووه سەر عبدالله و سەركوتى كردو تالانىكى زۆرى
 هیتا ، بەلام هیتتا ابو مسلم لەجزیره بوو كه ابو جعفر
 بەكىكى نارد بۆ دەفتهرگرتنى دەسكهوتو تالانەكه (اقال) ،
 « ابو مسلم » لەم كارە زۆر توورەبوو رقى هەستا و پرىارى دا
 لەوتۆه بچیت بەرهو خوراسان ، هەر كه ابو جعفر دۆنگەى
 كردو تەواو بە باسە كهى زانى سلەميهوهو ، زانى ئەگەر ابو مسلم
 بگاتە خوراسان شۆرش بەر پائەكات ، لەبەرئەوه پرىارى دا
 بەربرى لەپسانى زنجيره كه بكات ، زۆر بەپەله نامەيتكى بۆنوسى:
 نۆمان داناوه بەوالى « شام و مصر » كه هەميشە لەخۆمانهوه
 نزيك بيت . بەلام ابو مسلم وەرامى نەدايهوهو جزيرهى بەجى
 هیتت بەرهو خوراسان كهوتە رى ، پاش چەند رۆژى گەيشتە
 خەلەوان، ابو جعفر منصور ئاگر كهوتە كهولى ، كه سايتكى نارد
 بەدوايا كه بيگيرنەوه بۆ « مەدائىن » ، يارانى ابو مسلم
 قايل نەبون بەگەرانەوهى بۆ « مەدائىن » و تكانيان لىكرد خواستى
 خەليفە رەت بگاتەوهو، بەرهو خوراسان بگوتى و نەوهستى ،
 بەلام خەليفە كه هەستى بەزەنگى خەطر كردبوو دەرەفتى نەدا ،
 لەسەر يەك دەستە دەستەى خەلكى بۆ خەلەتاندنى و دنيا كردنى
 دەناردە خەلەوان ، ئەوه بو توائىمان رازى بگەنو بيگيرنەوه بۆ

مدائن - هرگه گهرايهوه ، يلكسر چووه ديتنى ابو جعفر ،
 ولهوى كهوتنه رازوگلهيى و لهزيرهوه ابو جعفر زهلامى لهپشتى
 پهردهوه بۆكوشتنى ئامادهكردبوو ، نهوهبوو پۆزى ۲۵ شعبان
 سالى ۱۳۷ك = ۷۵۴زا كوژرا (طهبرى ۷/۸۳ - ۸زا ، الكامل
 ۵/۶۸ - ۷۵ ، روضة الصفا ۳/۳۹۰) (وبق درزيرهى باسهكه
 سهرنجى الاخبار الطوال بدهن) ..

ئيمه گهرچى لهم سيارهيهدا تهنيا باسى ميژويين
 تومار نهكهين كه تهنيا يتوهندى بههلهوانه
 بيت بهلام جارجاره خود ناوى هلهوان له باستكى دريژا ديت
 ناچاردهين هه مووى بنووسين بن نهوهى لامان گرنگ يت ..
 بهلام ئهم باسه كه ناوى هلهوانى تيايه تهها بۆ زاخاوى دماخ
 ئهينووسين (وه گوما مؤستا سهجادى خوائيخوشو
 فهرموؤبووى) :-

« له تهنگهى هلهوان دوودارخورما نزيك بهيهك چووبوون
 بهعاسمانا وهه وهك دويار كه دهميان كرديته مل بهك تيكه
 بهيهك بووبوونو، رتگه كه يان بهتهنك هيتابوو ، بهلام خهلك
 له بهرجوانى وپيرۆزى نهياته پرى بهوه ، له سهردهمى ابو جعفر
 منصورا ههستيارتيكى عه ره ب كه ناوى « ابو مسلم كورپى مطيع
 كورپى اياس كورپى ليشى كنانى » بوو ، ههم دهورانى ئه سهوى
 ديتبوو ههم دهورانى عه باسى ولهشارى « رهى » ياريددهرى
 « مسلم كورپى قتيبهى باهلى » سهروكى شارى « رهى » بوو ،

واریکهوت ابو جعفر منصور ناردبوی به شوین « مسلم » دا بۆ
 هندی کاروبار بگاته بهغدا ، ئهویش « مطیع » ی له گهن خۆی
 هیتابوو بهرهو بهغدا، « مطیع » نابه دل هاتبوو یاره جوانه که ی له
 « دهی » بهجی مابوو که گه یشتبووه حهلهوان و ئهوه
 دوودارخورمایه ی سه ره رتی دیبو که وه کو دوو دلدار
 چوو بونه یه کا، خۆی و دوسته جوانه که ی هاتبوووه بیراو کهوتبووه
 گریان و فرمیتک رۆژنو هۆینه وه ی پارچه ههلبهستی پرلمسۆز
 که ئیمه ئه م چه ند به ته ی لئ وهر ئه گرین :

« اسعدانی ! یا فختی حلوان ! وابکیانی من رب هذا
 الزمان »

« واعلم ان ربه لم یزل یفرق بین الالف والجیران »

« ولعمري لوذقتا الم الفرقة أبکا کا الذی ابکائی »

« اسعدانی وایقنا ان فحسا سوف یلقاکما ففتقرقان »

واتا : خۆشبه ختم بکه ن ! ئه ی دوودارخورما که ی .
 حهلهوان ! بۆم بگرین ده رباره ی کاری ناره وای رۆژگار .
 باش بزانی که به دکاریی رۆژگار هه میسه بهر ده وامه بۆجیایی
 خسته تیوانی هۆگرانو هاوستیان .. بهزیانم سوین بئ !
 ئه گه ر میوهش وه کومن ئازاری جیا بوونه وه بچیزن ئه تانگرتنی
 ئه وه ی که منی هیتاوه ته گریان ...

خۆش به ختم بکه ن ! دلنیاش بن که شومیتک رۆژی له رۆژان
 رتی ئه که ۆته میره وه له یه ک جیا ئه بنه وه ...

جا جارتیکیان خلیفه‌ی عباسی المهدی بالله کورپی منصور
 بن‌حله‌وان دارا‌نبوری وٴم دووداره خورمایه‌ئه‌یننی
 که‌رتکه‌کیان هیتاوه‌ته تنگ دستور ئهدات به‌پرنه‌موه‌یان ،
 به‌لام ابو جعفر نه‌یی لئ‌ئه‌کات و پنی ئه‌ئیت : مه‌به به‌وشوومه‌ی
 که‌ه‌پارچه هه‌لبسته‌که‌ی « مطیع » دا و تراود ، پاش‌ئه‌وه
 جارتیکیان « هارون الرشید » ئه‌چته « ره‌ی » و له‌وی دوچاری
 تموژی و شاری خوین ئه‌ئیت ، هه‌کیه ناوه‌ژزه‌کان ئاموژگاری
 ئه‌که‌ن تیرکه‌ی وچه‌خورما (جمار) بخوات، ئه‌ویش فرمان ئهدات
 به‌والی ره‌ی تیرکی بۆ‌په‌یدا‌بکات والی ئه‌ئیت: له‌ولاتی ئیمه
 دارخورما نه‌ که‌سوود له‌تیرکه‌که‌ی وه‌ریگرین، وه‌که ئه‌یزانم ته‌نیا
 له‌ته‌نگه‌ی حه‌له‌وان دوودارخورما هه‌یه ئه‌گه‌ر دستور ئه‌فه‌رموی
 بنترین بیان‌پرن، هارون فرمان ئهدات، په‌یک ئه‌پروات ئه‌بیرته‌وه‌و
 تیرکه‌که‌ی بۆ‌دینی ، هارون الرشید تیرکه‌که‌ ئه‌خوات و
 چاک‌ئه‌ئیتته‌وه . پاشان ئه‌که‌وتته‌وه بیری که‌ئهم دارخورمایه
 ئه‌وه‌بوو که «مطیع» و تبوی : (باوه‌ربکه‌ن پۆ‌وی دیت شومس
 له‌یه‌که‌ داتان ئه‌پری) ئه‌وه‌بوو له‌وه‌به‌ر مهدی له‌به‌ر به‌دناوی شومیتی
 وازی له‌پرنی هیتابوو (معجم البلدان ۲/ ۲۹۰ - ۲۹۳ و اغانی
 ۰۰ (۷۹/۱۲

سالی ۱۷۹ = ۷۹۵زا هه‌ر له‌سه‌رده‌می خلیفه‌ئیتی هارونا
 «ولید کورپی طریف ته‌غله‌بی» له‌جزیره‌ی ابن عمر دژی خه‌لافه‌تی
 عباسی راپه‌ری و جاری شۆرشێ دا و به‌ هیتزکی زۆره‌وه‌ پری
 کرده « ئادرباجان » و داگییری کرد و قه‌له‌مه‌روه‌ی سنووری

خۆی تا حەلەوان و سەرزەوی رەشەخاکی عێراق (سواد)
 پەرەتیدا : هارون الرشید دوستوری دا بە « زائەد شیبی » کە
 بەسپای تەیارەوه بچیت بۆ سەركوت کردنی، پاش چەند شەپکی
 سەخت « ولید » شکستی هیتا و شوژشەکی دامرکایەوه
 (الکامل ۱۴۱/۶ والتنییه والاشراف ترجمەى فارسى ۳۳۰)

سالی ۱۹۵ ک = ۸۱۰زا لەسەركورسی خەلافەت ناکوکی
 و ناخۆشی کەوتبوو تێوانی « امین » و « مأمون » کورانی
 هارون الرشید ، امین سپایکی پەنجایەزار کەسی تەیار
 بەفەرماندەیی « علی کوری عیسا کوری ماھان » خستەری بۆ
 دەسگیرکردنی مأمون کە ئه‌ویش لەلای خۆیەوه سپایکی باشی
 بەفەرماندەیی ذو الیمینین ظاهر کوری حسین کوری مصعب
 « بۆ بەرھم هیتانی ئامانجی خۆی تەیار کردبوو ، و گەییو
 ئاوابی (شلاشان) نزیک بە حەلەوان لەوێ خەنەکی لێدابوو
 سەنگەری بەستبوو ، و تێادامەزرابوون و تاسالی ۱۹۶ هەرلە
 حەلەوان ماھو ، ئنجا لەسەرفەرمانی « مأمون » هەرئە داگیر
 کراوەکانی سپارد بە « ھرئە کوری اعین » و خۆی بەرھو
 « اھواز » بەسپاوہ جماو چوو ئه‌ویشی داگیرکرد « مەبەری
 ۴۱۲/۸ - ۴۲۸ ، و الکامل ۲۴۸/۶ - ۲۵۸)

سالی ۲۱۵ ک = ۸۳۰زا مأمون کە بوو بەخەلیفە ئه‌ویست
 بەرھو و روم پروات « ابراھیم کوری مصعب » ئاوتکی ، لەبەغدا
 لەجیی خۆی داناو فەرمانێرەوایی حەلەوان و دەوروپشتی داین

سەرەپرای دەورو بەری دجلە (مەبەری ۸/۶۲۳ - ۶۲۴ ، الکامل
(۴۱۷/۶)

سالی ۲۲۲ك = ۸۳زا « بابك خرمدين » كوتەداوی ديلیتی
پۆۆی ۱۰ مانگی شوال بردیانه « بەرزەند » بۆلای ئەفشین
كە سالار سپای معتم عباسی بوو ۰۰ جا لە پۆۆژەووە كە ئەفشین
لە « بەرزەند » وە كوتەپری بەرەو سامەرا تەگەشت
هەمو پۆۆژی معتم ئەسپنکی رازاوەی بەخەڵاتەووە بۆی دەنارد
و هەر لە بەر ئەووی رینگای تیان حەلەوان - سامەرا زۆر
ناهەموار بوو ، بەفریش گەردەنەیی حەلەوانی بەستبوو ، معتم
كە وتبوو دڵەكوتن ، وە قرەیی بەخۆی نەدەگرت تووشی و پراو
كردن هاتبوو ، لەسەر هەر فەرەسەنگە ریتی تەتەریکی دانابوو
كە زوزو هەوالی « بابك » بگەیننو ، هەر لە ئازار بایجانەووە تا
حەلەوان هەم ئەسپی یەدەك بوگەیانندی تەتەرەكان ئامادەبوو ،
هەم كۆتەر بۆهەڵدانو گەیاتدنسی نامەكان ئامادە كرابوو ،
كە هەمو پۆۆژ ئەسب ئەرە تینرا و كۆتەر هەلنەفرینرا (مەبەری
۵۲/۹) ترجمەیی فارسی ابو القاسم پایەندە ۱۳/۵۸۴) بەلام
ئەم ئەفشینە خزمەكارە دلسوزە ، یاش ماوەی بەرپقی معتم
كەوت هەمو ئەو دیاری و خەڵاتانەیی لێ سەزایەووە و بەویەری
ئازاردان و سزادان لە بەندیخانەدا گەر و گول بوو بە و جۆرە كوژرا
راستە كە وتراوە « من اعان ظالما سلطه الله عليه »

سالی ۲۴۱ك = ۸۵۵زا جۆرە درمیکی كۆكەرەشەو ،
هەلامەتی سەخت لە توركستان و سەرخەس و نیشابور و پەیی

وهممدان و حله و اندا دا كهوت خه لكيكي زوري كوشت ۰۰۰
(الكامل ۶/۳۷۲)

سالی ۲۴۸ك = ۱۸۶۲زا « المستمين بالله خليفه‌ی عباسی
« بوغا شهابی » ناویکی کرده فرمانزده‌ی ماهسه بهزان -
میرگان بچوك - حله وان ۰۰ (طه بهری ۹/۲۹۴ الكامل ۷/
۱۳۰) !

سالی ۲۵۱ك = ۱۸۶۵زا ۱۳ مانگی صفر ده‌ستین سربازی
تورکمانی سر به سپای عباسی که له گه‌ل سپای تیکه‌لی عراق دا
تیتوانیان تیکچوو بوو ئه یانه ویست کاروبار و هر بگرنده‌ست
خویان ، به‌رو به‌غدا کهوتنه‌ری و خویان گه یانده « نهمروان »
هتیزئی له و سربازانه‌ی له‌زیر فرمانی « عبدالله کوری محمودی
سه‌رخمی دابوون له به‌غداوه بۆ بهرانگاریان کهوتنه‌ری ، به‌لام
ترسانو به‌رو دووا هه‌لاتن و چاره‌واو و لاغه‌کانیان به‌تالان چوو،
هه‌ندیکیان به‌په‌ریوتی و شری رزگار بوون و خویان که یانده
به‌غدا، پاش ئه‌ومی په‌نجا کهستکیان لی کوژرا، هه‌روا ۶۰ که‌رو
چهند هیسترکی ئه‌و کاروانچی یانه‌ی که له « حله و انسه‌وه »
به‌فریان بۆ به‌غدا رانه‌کیشا به‌رتالان کهوتو، بران بۆ سامه‌راه
له‌گه‌ل که‌لله‌ری ئه‌وسه‌ربازانه‌ی کوژرابوون . به‌مجۆره‌ رتی
به‌غدا - خوراسان کهوته و ژنده‌ستی سربازه‌ تورکه‌ کان
(طه بهری ۹/۲۹۴)

سالی ۲۵۳ك = ۱۸۶۷زا خه‌لیفه‌ی عباسی المعتز بالله
پاریزگاری و پاسه‌وانی رتی به‌غدا - خوراسان - حله‌وانسی

سپارد به « بنداری طه‌بهری » - که باره‌گای فرمانبهری به‌کمی شاری « ده‌سکهره (دسکرد) بوو - هه‌والیشی پین گه‌بی که « مساور کورپی عید الحمید » ی موصلی یاخی هه‌ریمی که‌رخ‌جدانی (قهره‌خان) ی داگیر کردوو « مساور » له‌به‌وازیچه‌وه سه‌ری‌هه‌لدابوو که‌ده‌که‌وته خۆر هه‌لاتی تگریته‌وه که‌ده‌پین له‌جیی ئیسته‌ی « زغه‌یتوون » بوویت (که‌لای خواروی حویچه‌ ئاووه‌کانی خاصه - رۆخانه تیکهل به‌یه‌کئه‌بن) جا « بندار » بۆ سه‌ر کوت‌کردنی به‌سین صه‌ت‌سوارموه‌ه رووی‌کرده « که‌رخ‌جدان » : هه‌یزه‌که‌ی مساور ۷۰۰ کس‌بوون پاش شه‌رتکی سه‌خت بندار شکستی خواردو هه‌لاتو سوارانی مساور دووی که‌وتنو به‌دیل گرتیان وکوشتیان ، ئنجا « مساور » شالاولی‌کرده « حه‌له‌وان » به‌لام خه‌لکی حه‌له‌وان زۆریاوانه به‌ر هه‌لستی بوون وچوار صه‌ت که‌سیتیکیان دابه‌کوشت بۆ به‌رگری ، له‌هه‌یزه‌که‌ی مساوریش چه‌ند ده‌سته‌پین کوژرا ، له‌م‌کاته‌دا هه‌ندی له‌رییوارانی خوراسان که‌به‌ره‌وشاری « مه‌که » هه‌چوون بۆ حه‌ج له‌م شه‌رده‌دا سه‌ریان تیاچوو ، « مساور » ده‌باره‌ی هه‌م شالاوله‌ه پرکاره‌ساته هه‌م هه‌لبه‌سته شانازی یانه‌ی وتوووه :

« فجمت العراق ببندارها

وحزت البلاد باقطارها »

« وحلوان صبحتها غارة

فقتلت اغرار غرارها »

« طه‌بهری ۳۷۴/۹ ۳۷۶ والکامل ۱۸۰/۷)

وادیبیاره کهرخ‌جدان دووچیگه‌یه : یه‌که‌م ناوه‌که‌گۆپراوه‌به
« قه‌رحسن » دووم گۆپراوه‌به (قه‌رمخان) ئه‌موشه‌ی
« کرخ » ه‌کوردیه‌کی‌کۆنه ، واتا کناری‌پوبار ، هه‌رله‌وتیوه
هاتوو « که‌رخینی = که‌رکوک ، که‌رخ‌جدان = قه‌رحسن .
که‌رخ‌جدان = قه‌رغان ، که‌رخ = به‌ری‌خورئاوای به‌غدا
که‌رخه = پوباری که‌رخه‌ی لورستان - خوزستان .

به‌آین ! وادیبیاره « مساور » له‌شه‌ری یه‌که‌م‌دا نه‌یتوانیوه
حه‌له‌وان بخاته ژیر پ‌کینی خۆیه‌وه : به‌لام له‌شه‌ری دووم‌دا
داگیری کردوو وکوشتاریکی خرابی له‌وناوه‌دا کردوو ، این
الائیر نووسیویه :

سالی ۲۵۵ ك = ۸۶۸زا « مساور کوری عبدالحمید » ی
موصلی یاخی کابرایتیکی « موسا » ناوی داناوو به‌فرمانبه‌ر
له « دمسکه‌ره » وشاره‌کانی سه‌ربه‌وئی و سیصه‌ت که‌سیشی
خستبووه ژیر فرمانی وکردبووی به‌فرمانپه‌وای هه‌رینه‌کانی
« حه‌له‌وان - تا - سوس » و « بطن جوخی » « واتا به‌رازه‌روز
.. مبه‌روز » (طه‌بهری ۴۰۵/۹ والکامل ۲۰۳/۷)

سالی ۲۶۴ ك = ۸۷۷زا کابرایتیکی « ابن‌الدیرانی » ناوخۆی
کرد به‌هه‌ریسی « دینه‌وه‌ردا به‌لام » « ابن‌عیاض و دلف کوری
عبدالعزیز » ماویان نه‌داولتی راپه‌رین ومال‌وسامانیان داگیرکردو
پراویان ئاتاگیرایانه‌وه ناوچه‌له‌وان (طه‌بهری ۵۳۳/۹)

سالی ۲۶۸ك = ۸۸۱ز کابرایتکی « عرسیما » ناو کرابو
 بهسروکی حلهوان ، بهلام « ابن شبت کوری حسین » ناوی
 لئی باخی بوو حلهوانی لئی داگیر کرد ، ئنجا حلهوان سپیرابه
 « کیخلخ خلیل کوری رمال » لهه رتسه کهدا زه برو زه نگیکی
 سهختی خسته کار ده باره ی خه لکی نهو: ناوه ، ومروقی نهو
 ناوه ی به تاوانی یاخی بوونی « ابن شبت » سزاداو تاسالی
 ۲۵۸ك = ۸۷۱ز به سرداری حلهوان مایهوه (طه بیری ۶۰۶۹ -
 ۶۰۷ واکمال ۳۷۱/۷ - ۳۹۱)

سالی ۲۶۹ك = ۸۸۲ز ۱۹ مانگی شوال « جعفر کوری
 معتمد » ی عباسی « که مافه ی سیرراو (مفوض) بوو ،
 بوسه رکاری کاروباری ولایت ، نه م هه رتمانه ی خسته ژیرده سی
 « صاعد کوری مخلص » ناوی : (شاره زور - دراباد - صامغان
 - حلهوان - ماه سه بهزان - مهرگان کوچک وزور جیتی تری
 (طه بیری ۸۲۸/۹)

ماوه ی تکی دور ودریژه که دارابادو صامغان
 ناویان له نارانا نه ماوه له گهل نهو شدا که « مسعودی » له کتیبی
 « التنبیه والاشراف » دا لاپه ره ۵۲ - ۸۴ ترجمه ی فارسی ابو
 القاسم پاینده) به « ولایت » ناوی بردووه وگوئا که وتوتسه
 تیوان (شارزور ئاذربایجان - ارمنیه) وه که ده یی به پیتی نه م
 ناساندنه شارژی بووبی له شاره کانی کوردستانی نه رده لانی کون
 له دورو بهری سه ی نه مرو ، بلاذری ش له فتح البلدان لاپه ره
 ۳۲۵ دا نووسیویه (شاره زور - صامغان - دراباد) له لایه ن

عقبه وه داگیرکراون . زۆرسهیره « دوکتور ئاذهرفووشی
 ئاذهرفاتش » له ترجمه‌ی فتوح البلدان دا بۆ فارسی ئاوه‌که‌ی
 گۆپرتوه به (دامغان) ویری لهوه نه‌کردۆتموه که (دامغان) له
 هه‌رێمی طه‌به‌رستان = مازه‌نده‌ران دایه ، نه‌که کوردستانا ،
 دوکتور حسام‌الدینی نه‌قشه‌ندی‌ش له‌په‌خته‌یا نووسیویه :
 صامغان ده‌بن تریکی چه‌می‌زماکان بوویت ، به‌لام من ئه‌وه‌به‌دوور
 ئه‌زانم چونکه‌نووسه‌رانی ایرانی ئیسته‌ش ئاوی « زماکان »
 ئه‌که‌ن به « ضه‌یه‌کان » و به‌چه‌ماژینکی دانه‌ن که له‌کرنده‌وه
 سه‌ره‌وخواز ئه‌یته‌وه (فه‌ره‌ه‌نگی جوغرافیا‌یی په‌زم‌نارا -
 تحقیقات سرحدیه ۱۰۸ و ترجمه‌ی سناحت تامه‌ی مسیوچرکوف)
 سالی ۲۸۰ = ۱۸۹۳زا خه‌لیفه‌ی عباسی « المعتضد بالله »
 فه‌رمانی دا : گیروگرقتی ڕیتی ئاوه‌نگه‌ی سه‌له‌وان (عقبه
 حلوان) لایسری ، جابۆخۆش کردنی ڕیگه ۲۰ هه‌زار دینار
 سه‌رف کرا (المنتظم ۱۴۳/۵)

سالی ۳۱۵هـ = ۹۲۷زا هه‌وال گه‌تینرا که (ئه‌بو طاهری
 قزملی) له « هجر » موه به‌ره‌وه کوفه شالاوی هیتاوه ، « المقنبر
 بالله عباسی فه‌رمانی دا به یوسف کوری ابو ساجی سه‌ردار سپای
 خۆی که‌زۆر به‌په‌له به‌ره‌وه کوفه بجمن و سپا به‌ری بۆسه‌رکوت
 کردنی : ئه‌وه‌بوو له‌پاومانی مانگی ڕۆژووی ئه‌وه‌ساله‌دا له
 « واسط » موه به‌ره‌وه کوفه که‌وته ڕی و شه‌ریکی زۆرقورس
 له‌تیوانا قه‌وما ، سپا که‌ی یوسف شکستی خوارد و هه‌یزه‌کانی
 هه‌لانه‌ن و خود یوسف به‌دیل گیررا ، به‌لام چونکه بریندار

بووخرایه ژزدهستی بژشك ، هر كه ئهم ههوانه گهیشته
بهغدا خه لگی پایتهخت له ترسانا ههلاتن و په نایان برده هه رته کانی
حه له وان و هه مه دان و واسط . (الکامل ۸/ ۲۶۱)

سانی ۳۱۷ك = ۹۲۹زا خه لیفه ی عباسی « القاهر بالله »
پاس و پاراستی شارپی خوراسان - بهغدا - حه له وان سپارد
به کابرایکی « ابن حمدان » ناو و کردیشی به هه زمانه وای
حه له وان و هه ندی هه ریمی تری (الکامل ۸/ ۲۶۱)

سانی ۳۱۹ك = ۹۳۱زا « مهرداویژ (مرداویج) هه ریمی
چیاو ره بی داگیر کردو کهوته په ره پیدانی ده سه لات و ته ننه وهی
قه له مه روی ده سه لاتی خوی جا « المقدر بالله عباسی » به کنی
له هه زمانه کانی سپا که ی خوی - که ناوی هارون کوری غرب
الخال « بوو - وادیاره کورمه خالی خه لیفه بووه - به سپاوه نارد
یۆ به رانگاری مهرداویژ ، جا هه ردووله شکر له ده ره بهری
هه مه دان ته قین به به کا وله پاش کوشتاریکی سهخت له هه ردوولا
هارون شکستی خوارد و سپای خه لیفه هه لات ، مهرداویژ هه مو
هه ریه کانی چیاوده و ره بهری هه مه دانی داگیر کردو به کیک
له هه زمانه کانی خوی که ناوی « ابن علان » قه زونی بوو
خسته پی به ره و دینه وهر ، ئهم « ابن علان » به زوری شیر و تیر
شاری دینه وهی داگیر کردو خه لقیکی زوری له مرؤفی
ئه و ناوه کوشت ، و سپا که ی مهرداویژ تا حه له وان پیتشکه وت و
کهوته تالان و برۆی ئه و ناوه و گه لیتک منال و ئافره تیشی به دیل
گرت (الکامل ۸/ ۲۲۷)

سالی ۳۲۷ ك = ۹۳۸ هـ. د. « رائقی سپاسالاری عباسی »
 داوای یارمندی له نه‌میری به‌کانی حله‌وان کرد (مه‌بستی
 گورانه‌کاکه‌یه‌کانه) دژی ترجومانی هه‌والی بوجگوم (العیون
 والحقائق ۲۷۲) به‌لام دوورینه که به هه‌له‌داچووین چونکه
 « الکامل » دلتی : له‌گه‌ل قه‌رامطه‌کان دژی خلیفه نامی
 نه‌گۆری به‌وه که قرمه‌طی به‌کان هاتنه ناوبه‌غداوه رائق به‌غداوی
 داگیر کرد لمخلیفه (۸/۳۵۳)

هه‌روا که بوجگوم و به‌ریندی خه‌زوری بریاربان‌دا دژی
 بوه‌یه‌یه‌کان شۆرش‌بکن ، به‌ریندی بوجگومی نارد بۆ
 سه‌رکوت کردنی کورده‌کان بو‌حه‌له‌وان ، به‌لام که‌یستی به‌ریندی
 خه‌ریکه ملی به‌شکاندن‌بدات گه‌پرایه‌وه (ابن مسکویه ۱/۴۱۱ -
 ۴۱۴)

سالی ۳۳۸ ك - ۹۳۹ راضی خلیفه‌ی عباسی بوجگومی
 ناردوه بو‌حه‌له‌وان بۆ سه‌رکوت کردنی شۆرش‌گیره‌کان (الکامل
 ۸/۳۶۱)

سالی ۳۲۹ - ۳۳۰ ك = ۹۴۰ - ۹۴۱ هـ. د. (ابو علی کوری
 محمد کوری مظفر کوری محتاج) که سه‌ردار سپای ده‌ولتی
 سامانی و فه‌رمانه‌وه‌ای خوراسان بوو له‌گه‌ل ده‌ولتی بوه‌یه‌ی
 ئیوانیان یتیکچو به‌سیاتیککی گه‌وره‌وه به‌ره‌وه‌خۆراواوی ولایتو
 هه‌ریمه‌چیاکان شالاوی هیناو شاره‌کانی (زه‌نگان - نه‌به‌ر -
 قه‌زوین - قوم - که‌ره‌ج - هه‌مه‌دان - نه‌هاوهند - دینه‌وه‌ر -

تاسنوری حلهوانی داگیرکرد ولههر شاری و لهههره ریمی
 سهدارینی دانار کهوته باج و بیتاک کوکرده وه (الکامل ۳۳۸/۸)
 (۳۸۹ -)

به نام سالی ۳۳۳ هـ = ۹۴۴ز « رکن الدوله ی بوعلی »
 هلی کویا به سرشاری « ره ی » کورده کانی ئه وه ناوه پشتی
 « ابو علی حاجیان » بهردا و خویان داپه پان « رکن الدوله »
 جا « ئه بوعلی » شکستی خواردو ههلات (الکامل ۴۴۳/۸)
 وه لچ هه ره له مانگی جمادی الثانیه دا هلی کوتایه وه سه ره ی
 « رکن الدوله ی » را رفاندو خزی له « ره ی » سپا بهزی کرد
 و ابو العباس فضل کوری محمد « ی برای خویی نارد بۆ ولاته
 چیاکان و داینا به سهداری هه مه دان و سپاسالاری شی یه سپارد
 فضل چوو نه هاوه نندو دینه وه رو شارانی تری ئه وه ناوه ی
 داگیرکردو دهستی دۆستاییتی بۆ سهداره کورده کان درێژ کرد؛
 ئه وانیش بارتنه کانیان بۆ نارد وه وه (الکامل ۴۴۴/۸) ئه م
 سهداره کوردانه ناویان نه له م سه رچاوانه دا (تاریخ الامم
 و الملوك طه بهری ، تجارب الامم ابن سکویه ، الکامل ابن الاثیر)
 ییگومان سهداره کانی ایوانی - عیشانی - بهرزینی شازه نگانی
 بوون وه کو حسین بهرزیکانی و « ابن ابو الشموک » ،
 که له مهودوا باسیان دیت و سه رده میگیش پشتیوانی « رکن
 الدوله » بوون

سالی ۳۳۵ هـ = ۹۴۶ز دیسانه وه ابو علی محتاج بهرام بهر
 به سپای بو به یی کهوته شه ره وه وشکستی خوارد رکن الدوله

ټولو لاتانهی داگیرکرد (رهی - چیا - فارس - ټهواز و عراق ٠٠
ناد (الکامل ٤٦٧/٨)

سالی ٣٣٩ ک = ٩٥٥ز ديسانهوه دهولنهی سامانی
بهفرماندهی « منصو قراتکین » توانی رهی - همهدان - چیا
قرمیسین « داگیربکاتموه ، رکن الدوله لهم کاتهدا لهفارس بوو ،
هاواری نارد بو « معز الدوله » ی برای که بگاته ټهوی ٠٠ معز
الدوله ، نامهی نووسی بو « ابن ابو الشوکى
کوردد و سردارانی تری ټهوناوه که بهرانگاری سپای
سامانی بوستن (الکامل ٤٨٦/٨ - ٤٨٨) .

بویه که مچار له میژوی سالی ٣٣٩ ک = ٩٥٧ز ناوی
« ابن ابو الشوک » دى ، بهلام ناوی راستی ټهوج بوو ؟ خه لکی
کوئی بووه ؟ بوزانیاری ټهواو چاو ټهگیرین به « تجارب الامم » دا
که سرچاوهی الکامله بزاین جی نووسیوه ؟ : « که باسی
تور که کانی سهر به « توزون » گه یشته « معز الدوله » نامهی
نووسی بو « ابن ابو الشوکى کوردد و پساوما قولانی تری
سهر به محله وان داوای لیکردن که به هتیزه وه بگه نو به ره لستی
توزونیه کان بکن ، جاهاتن و توزونیه کانیان پار فاندو
کهوتنه دوویان ، هم لیان به دیسل گرتن و
هم لیان کوشتن ٠٠٠ پاشان دیله کانیان نارد بو
بهغدا (تجارب الامم ١٣٩/٢) بهلام خود توزون هروه ک له
الکامل دا نووسراوه سالی ٣٣٤ ک له بهغدا مردبو .

سالی ۳۴۲=۹۵۳ز جارتیکی تری ناوی «ابن ابو الشوك»
 بهرچا و نه که وی ، خلیفه‌ی عباسی الطیع لله و یستبوی ناشتی
 بخانه‌توان دوودموله‌ته‌ی « سامانی » و « بودیمی » و نه سپرده‌ی
 ناردبوو بؤخوراسان که نه سپرده که نه راوه و گه‌یشته حله‌وان
 « ابن ابو الشوك » به‌هیزه کورده که یه‌وه رتی لیگرتن و تالانی
 کردن و نه و کاروانه‌شی هر تالان کرد که له‌گه‌لیان هاتبوون
 و تیرراوه کانیسیان به‌دیل‌گرتو پاشان به‌ره‌لای کردن له‌سر
 نه‌م‌کاره معز الدوله سپایتیکی به‌ری خست بؤ حله‌وان بؤ‌شهر
 له‌گه‌ل کورده‌کان (الکامل ۸/ ۵۰۵) ابن الاثیر نه‌م‌باسه‌ی
 به‌گه‌لاله‌یی له «تجارب الامم» و هر گرتووه ، به‌لام نیمه نه‌چینه‌وه
 سر « تجارب » که نویسیویه : « ... که ابو مخلد له‌خوراسان
 گه‌رایه‌وه و ابو بکر عبدالواحد کوری عرووی شهرایشی
 له‌گه‌ل بوو ، ابن ابو الشوكی کورد - که له‌عیلی شازه‌نگانی بوو
 - وله حله‌وان‌دا کاروباری یاریده‌ده‌ری (معاونه)
 خرابووه نه‌ستو سه‌ره‌رای پاراستی هیمنی و ناسایشی
 و پارتزگاری ریگاکه ، نه و له‌سه‌ره‌تادا پیشوازی لیگرتن
 و خولکی کردن و پاسه‌وانی له‌گه‌ل ناردن ، به‌لام پاشان خوی
 سته‌ی لیگرتن و تالانی کردن ، هر و نه و کاروانه‌شی تالان کرد
 که له‌گه‌لیان هاتبوون ، و خود مخلدیشی به‌دیل‌گرت به‌لام ابو
 بکر عبدالواحد کوری ابو عمرو شهرابی خوی دهر باز کردو
 رز گاربوو ، پاشان « ابن ابو الشوك » هه‌والی بؤ معز الدوله
 نارد که به‌ومه‌رجه زه‌لامه‌کان و ابو مخلد به‌رئهدات که نه‌وشی

پارمه کانی لای بهریدات ، مز الدوله بعلین و متانهای داخ ،
 تنجا ابو الشوك ابو مغلدی بهردا ، پاش ئەم گروفره
 سو بوکوکین حاجب له بهغداوه کهوتهری بهرمو حلهوان
 بو سهرکوت کردنی هه ریمه که ، جا توانی هه م حلهوان
 داگیربکات و هه م چاره سهری کورده کانو هی ابو الشوك
 بکات و بگه ریتیهو ۰۰ (تجارب الامم ۱۵۵/۲) جا بهم هه والهدا
 بزمان دمرئه کهوتی که « ابن ابو الشوك » ئەوه نده
 بهده سه لات بووه و خاوه ن هیز ، که « سلطان مز الدوله ی بوهی »
 دهستی به سه ریانه روتیهو ۰۰ پاش ئەم هه رایه ئیتیر تا پهیدا بوونی
 « عیار » له سالی ۳۸۰ ک = ۱۹۹۰ ز چۆیتی ئەمیرانی حلهوان
 نازانی ۰۰ بایینه سه رئاوه که ی من لاموا به ئەه بو شوک و اما
 ئەه بوه نگوین یا نه بو شوق بووه ، هه چ کوردی ناوی خۆی نانێ
 ئەه بو درک ۰۰۰

سالی ۳۴۷ ک = ۱۹۵۸ ز بووه له رزه یکی سخت ولاتی
 چای هه زاند ته فانهت حلهوان (المنتظم ۳۸۷/۵)

په پتی و ته ی ابن الاثیر له سالی ۳۰۰ ک = ۱۹۱۲ ز بهدواوه
 گه وره ترین ده سه لات له هه ریمی چیدا هی بنه مانهی « عیشانی »
 بووه که حسینێ به رزینی بووه به زاوای احمد عیشانی «
 که دوو کوری هه بوو به ناوانی « و نداد و غانم » و هه ریه که یان
 سه ردارێ چه ند هه زاکه سی بوون ، و نداد سالی ۳۴۹ ک = ۱۹۶۰ ز
 مردوو و ، غانم سالی ۳۵۰ ک = ۱۹۶۱ ز مه رگ یه خه گیری بووم ،
 پاش مردنی ئەم کوراته حه سه نوهی کوری حسین ی به رز یکانی

خوارزبان ولاته کانی ژر دهستانی داگیر کردوه ، شهوش
 ناشکرایه که خود تیره‌ی عیشانی لقن بووه له‌عیلی « به‌رزنی
 = به‌رزه کانی » (الکامل ۸/ ۷۰۵ - ۷۰۶) ئیمه لیره‌دا باسی
 فه‌رمان‌روایی « عیشانی » و « حه‌نه‌وه‌یی » و میژوی
 هه‌رتیمی دینه‌وه‌ر دووباره‌ناکه‌ینه‌وه ، شه‌وه‌مان تیروته‌سه‌ل
 له‌سیاره‌ی دینه‌وه‌ردا پروون کردۆته‌وه : ته‌نیا له‌به‌ر شه‌وه‌ی
 جار‌جاره‌ ناوی شه‌میر و فه‌رمان‌روا کانیان دیته‌وه‌کو به‌رکولیتک
 ناومان هیتان ...

فه‌رمان‌روایی عه‌یاری (عنازی) :

له‌به‌را باسی « ابن ابو الشوك » ناوی را‌بو‌رد که له‌هه‌رتیمی
 حه‌له‌وان‌دا پیاویکی به‌ده‌سه‌لات بووه . به‌دووری نا‌زانم
 شه‌مه‌نه‌مانه‌یه پتیه‌ندی‌یان له‌گه‌ل شه‌وه‌یه‌یت، به‌لکو هه‌ر به‌دووری
 نا‌زانم که‌ئهم « عیار »‌ه‌ی ناوی دیت هه‌رکۆری شه‌وییت
 یا‌کۆره‌زای‌یه‌یت گه‌رچی له‌مه‌باره‌وه هه‌یج که‌سی رای ده‌رنه‌بریه ،
 ته‌نیا دوکتور حه‌مام‌الدین ته‌قه‌شه‌ندی نه‌یه‌یت که‌شه‌وش
 هه‌رقه‌ه‌ کانی منی دووباره کردۆته‌وه :

له‌مه‌وه‌به‌ر دیار‌دیم بۆ شه‌وه‌کردبوو که‌من سالانه بسۆ
 کۆنگه‌ره‌ی زانکۆیی تاران به‌فارس‌ی باسی کورتو که‌لاله‌م
 شه‌نووسی : به‌لام باسه‌کانم تاییه‌تی کوردبوو ، شه‌و باسه‌کۆرتی
 در‌باره‌ی فه‌رمان‌روایی عه‌یاری (عنازی) نووسیوم له‌لایه‌ن
 نووسه‌زی خامه‌زێڕین کاکه‌ حه‌می مه‌لاکه‌ریسه‌وه ترجمه‌ کرابووه

عمره بی ونه ثوقاری کوری زانیاری ژماره (۵) دابلو کرابووه. بهه نندی پراویزو رهنهوه ، دوکتور حسام‌الدین نقشبندی مالی ئاواچ دهرباره ی ناتهوای وهله ی ناوی رهنه ی گرتبوو، نهوه بوو له م سالانه ی دوا ییدا رهنه کان له گو قاری «نه روز» دا له ژماره کانی (۷ - ۸ - ۹) بلاو کرابووه (که له کاتی خۆیا به ک بیک دیاردی بوئه که م)

ناوه که عیاره - یا عنازه ؟

ئیمه به په پیره ی « مستوفی قهزونی » و « قاضی غفاری » و « تعمیر شهرفخانی بتلیسی » و باوی ناو کوردواری « عیاری » مان به باشتر و راست تر زانی له « عنازی » که له « الکامل » دا هاتوو وه « عنان » یش که له زۆر سهراچاوه ی ترا هاتوو چون له ناو کوردواری دا باسی « عمره ی عیار » زۆر به ناو بانگه که پیاویکی بلیعت و زرنک و هوشیار بووه ، هه رگیز باوه زمان به مه نه هاتوو کابرایتیکی کورد ناوی کوره که ی بنی « عناز » به عمره بی و ناوی نه نی « بز نه وان ، شوان » کاک حسام‌الدین مالی ئاواچ ناوی هه نندی سهراچاوه ی نیشان دا بوو که له واتدا « عناز » هه نک « عیار » ته نانت هه لبستی کابرایتیکی عمره بی کردوئه به لگه که بو داشۆرین و سووک کردن به کاری هیتاوه :

« ومشتق عناز من المنز في الوغی

وجندك ما اشتق الحراب من الحرب »

به لام من لاهوایه له ههلبهستی کابرای عهدیش داهه
 « عیار » بووه نهک « عغاز » چونکه بزن بهشاخ له گهل گورگیش
 شهزانهکات ناگورگت بهسریازان نهیتت ، وله گهل بهردیشا
 شهزده قوج نهکات : « ..... کناطح صخره اعمی قرنه الوعل »
 بهلام عیر (کهره کیوی) که له وشهی عیاره وه نزیکتره بئ
 دمه لاتهو شهزانی نهره جگه لهوش من لام وایه هه ندئی له
 میژو نووسان له بهر نهوه له ناوی عییار دوور کهوتونه وه
 چونکه له وه لانهدا وشهی عییار ناو بووه بۆ چهقو کیشهکانی
 ناو شارهکان ههروا نهوانه که قاضی ابن گچی دینهوه ریسان
 گوشت دهستهین عییار بوون (تاریخ گوزیده لاپهه ۵۵۱ باسی
 لورستان ، جهان آرای قاضی غفاری لاپهه ۱۶۸ شهرفنامهی
 فارسی لاپهه ۴۱ عههه بی به کهی ته رجومهی من لاپهه ۲۹)

با نهوش بلیتم کاک حسام الدین له ناو نهوسه رچاوانه دا
 که ریزی کردبوون نه ناوانه ی تیاوو : «مجله التواریخ و تجارب
 الامم و معجم الالقاب و المنتظم) من کاک حسام الدین دلنیا ده کهم
 که باسی بنه ماله ی عیاری (عغازی) نه له مجله التواریخ و نه له
 تجارب الامم و نه له معجم الالقاب دا نه هاتوو ، له « المنتظم »
 یشدا به کجار ناوی « عیار » هاتوو بههوی سهه رگوزمشتی
 « ابو العباس واصل » وه وه له « الکامل » یشدا - که له باسی
 شالووی بهدر بۆ سهه رهلالی کوری دا ، ناوی ابو بکر رافع ، ابو عیسا
 شادی ، ابو الفتح عیار ، هاتوو له مجله التواریخ دا دیسانه وه

ناوی « ابو الفتح عیار » یان له گه ژ نه هاتوو ه . سهرنجی مجمل
التواریخ لاپهړه ۳۹۲ - ۳۹۳ واکامل ۲۱۴/۹) بدهنوه

۱ - ابو الفتح محمد کوری عیاری شازه نگانی (شاذنجانی) :

به پتی هوانی که ابن الاثیر نووسیویه (الکامل ۲۲۵/۹)
- که ئیبه له کاتی خویا دهغه که ی ئه نووسین - سالی ۳۸۱ ک =
۹۹۱ز « ابو الفتح » له شاری حلهوان بناغی فرمانر موایی
دامه زاندهوه ، ئه گهر ئیبه بزمان روون بیتهوه که « عیار »
کوری یان هوی « ابن ابو الشوك » ی به که مه ئه توانین بلین
فرمانر هویا که بهر له م سرده مانه هه بووه و بو ابو الفتح به میرات
ماوه تهوه ، به لام دیسانهوه روون نه ئایا له پال عیشانی و
« حسه نوه یی » دابوون یان سر به خوربوون ؟ که له پاش
دمورانی بنه مالهی حسه نوه یی پتر به هیزبوون وله « نه هاوه نده » هوه
تا « دهسکوره » و له « نه هواز » هوه تا « داقوق » دهسه لاتیان
تهیوه تهوه . . (و اتا ئوستانه کانی کرماشان - سلیمانیه - دیالی
که رکوک (التامیم ی ئیسته) یان ، له ژیر فرمانا بووه ئه م رازه مان
ره نگه به پتی هواله کان تا ئه ندهزه یج بو
روشن بیتهوه ، ته نانت دهن له بیرمان نه چن که
شازه نگانی به کان خه زوری به درو خالوانی هلال بوون ، که ئه ویش
دیسان نادیاره ئایا دایکی هلال له بنه مالهی « عیار » ه یاله
بنه مالهی سر خیلکی تره ؟؟

تیره دا به پیوستی نه زانم سه رنجی خوینهران دهر یاره ی
 هم « تکنیه » به راکیشم ، مه به ست له تکنیه نه وه به که به پیاوئ
 یا ئافره تن بوتری : « باوکی فلان ! دایکی فیسار ! » بن گومان
 نه مه له هاوسیتی عه ره به وه داکه وتووه ، هه رگیز کورد -
 جگه له ون که به میرده که ی خوی و تووه : باوکی فلان - به ده میا
 نه هاتووه به یه کیك یلن باوکی فیسار ! هوی نه وه ی که ون
 وتوویه : نه وه بووه : دنیابه که نه و زاووه توخمی تویه ، نه وه ک
 توخمی خیانه تی ونو میدی ! جا نه م په پیره وی به وای کردوه
 زور جار نه وه ک هه ره هه مه ی خه لک به لکو زور به ی
 روشنیبیرایش نه زانن که « ابو بکر ، ابو حنیفه ، ابو مسلم »
 ناوی خویان چ بووه ؟ نه م نه خۆشی به لاسایره له سه رده می
 نه مه وی به دو اووه که وتوته ناو میرو مه لاه به گله رانی کورده وه .
 به لام سه ی نه وه به که شیخانی « العبد » ی عه رب چونکه زور تر
 هاوستی کورد بوون له م تکنیه به تووره نه بوون ، جار تیکان
 یه کیك به « حسین العلی » نه لیت « ابو فلان ! له وه راما نه لیت
 به رمو « یا ابن العلی » نه مه به باو که وه نه نازین و کور انان
 به نه مه وه ، هیشتا و امان لئ نه هاتووه به کور انان مه شانازی
 بکه بن ، زور کهس به منالی قنک گواوی خوی به وه ناو نه بریت !!
 به لی ! نه مه یه کیکه له وشته قوراه ی کورد په پیره وی لیکر دووه
 هی نه وه به نه مه هم ناوی « ابو شهوک » مان نه زانیوه هم هی
 « ابن ابو شهوک » .. به لام به مه له ی به رزیکانی نه « حوسین ،
 نه حسنویه ، نه بدر هیچ کامیان به « تکنیه » خویان نه ناساندووه

خود ، میزو فاسان بۆ بلر « ابو النجم » یان به کارهیتاوه ،
ره نکه خۆی ئاگای لڤ نه بوو ویت بهلام برا کانی هه مو (ابو) یان
پیوه بو وه کو : ابو علاء - ابو عدنان تاد)

ئهمهوه ها به ههشتی « حسین حوزنی » عیاری کردووه
به کوری « حسین » ئه مهی له کوئی هیتاوه ؟ کام حسین ؟
باوه پناکه م به بهستی حسینی بهرزیکانی یی و عیاری کردین به برای
حه سه نوه یی ! ۰۰۰

سالی ۳۸۷ك = ۱۹۹۷زا « مقلد عقيلي » شالای کرده داقوق
بۆ داگیر کردنی بهلام جبرائیل رین نه دا (بۆ تیرو ته سه تی ئه م باسه
سه رنجی لاپه ره ۳۸۵ - ۳۸۷ گو قاری کوری زانیاری ب ۱۰ بده
که سیاره ی داقوقی تیدا یه) ۰

سالی ۳۸۹ك = ۱۹۹۸زا دمو پتوه ندانی « ابو الفتح محمد
کوری عیار (عناز) » زهان کوری هندی و کوره کانیان کوشت
که ناویان : دوله ف ، مقداد ، هندی بوو (تحفه الوزراء صابني
۳/۳۳۸ ذیل الذی طه بهری)

سالی ۳۹۰ك = ۱۹۹۹زا جاریکی تری « مقلد عقيلي »
شالای کرده وه داقوق و داگیری کردو خود « جبرائیل » ی
کرد به سه رکاری وله جیی خۆی دایناوه ۰۰ پاش ئه وه ابو الفتح
محمد کوری عیار (عناز) داگیری کرد (داقوق ۳۵/۳۸/
۳۸۷ الکامل ۳۰۳/۹) بهلام ئاشکرانیه که ئه وه له ابو
الفتح سه ره بخۆ ئه وه ی کردووه یا به فرمانی به در ؟ یا به دوستوری
ده وله تی بوه یی ؟؟

سالی ۳۹۲ك (۱۰۰۱زاسهردار سپای دهولتهتی بوهیپی
 « ابو جعفر کوری استاذ هرمز » کهوته هتیزکو کردنهوه بۆئهموی
 شالاو بکاته سر « ابو الحسن علی کوری مزید اسدی » جا
 نامه نووسی بۆ خاندان زاده « ابو الفتح محمد کوری عیار »
 وداوای لیکرد بکه ویتته کی بۆ شهر : شه و حله « ابو الفتح »
 دوو صت سواری شازه ننگانی و دوو صت سواری جاقانی
 (جاوان) لگهل خۆی بردو له گهل « ابو الحسن علی کوری
 مزید » کهوته شهر موه « ابو الحسن » شکاو هممو مال و سامانی
 به تالان چوو ، شاذه ننگانی و جاقانه کان شه و نده یان تالان
 برد به دهسکه وتی تالان دهوله مه ندیوون ۰۰ (تحفه الوزرای
 صابئی - ذیل الذیل طه بهری ۳/۴۲۴)

ئهم کارمه ساتهی به سر « ابو الحسن » یان هینا هه ره بهر
 ئهمه بوو که دۆستی به دربوو و ابو الفتحیش له لایهن به دره وه
 له مهلوهان ده رکرا بوو خۆی دابوو پال دهولتهتی بوهیپی ۰۰

سالی ۳۹۷ك = ۱۰۰۶ز « ابو الفتح محمد کوری عیار
 (عاز) په نای برده لای « رافع کوری محمد کوری مقن » :
 ولهوی مه له بندی کرد : (بن گومان ئهمه کاتی بووه که به در
 چه لهوانی له دهس وهر گرتوو) جا به در هه والی بۆ « رافع »
 نارد و بایی دۆستاییتی و خوشهویستی باوکی و مافی تیتوانی ئهو
 خۆی بۆ کرد ، ئنجا گله یی لیکرد که د دوومی ئهوی په ناداووه
 چه واندوو ته وه ، داوای لیکرد که له خۆی دووری بخاته وه

یوټهوهی دوستایتیی کونیاں بهرده واپین وپهیمانی بهینیاں
 نهشکین ، بهلام رافع گوین نهاد ، جا بهدر هیزنکی نارد بق
 هه ریمه کانی ژیزدهستی که لای خۆر هه لاتی دمجهوه بوو تالانیاں
 کرد و پرویان کرده ماله که ی که له « مطیره » بو ئهوشیان
 تالان کرد و ناگریان تیهردا وچوون بهره و « بردان » که ئه میش
 ههرهی رافع بوو ئهوشیان بهزۆر داگیرکرد و خهلهو خهرمانو
 دهغل و دانیاں هه مو سووتاند و چالاهه کانیان هه مو وپر کردهوه ،
 ئنجا ابو القتح چوهه لای سهردار سپا (عمید الجیوش) بق
 بهغدا ، ئهوه خه لاتی کردو و پیزی لیتاو به لیتی کومه کو یارمه تی
 دا بئ (الکامل ۹ / ۱۹۴) .

دوکتور حسام الدین نهقشبهندی لهو پیزه و تاره دا
 که له ژماره کانی ۷ - ۸ - ۹ - نهو روزا بلاوی کردهوه ، ههولتی
 دابوو زۆرشت روون بکاتهوه بهلام بهداخهوه و تاره کانی له گهل
 ئه و پهراوێزانه ی من نووسیووم بیکه له و بیکه له بووبوون
 به جووێ که نه من له گوواره که مه منون بووم و نه خۆی
 و نه خوێنه ران سوودیا ن لئی وه مرگرت ، جا له بامی « مطیره » دا
 نووسیوی : گوندی بووه سه ر به سامه راه . . تاد ، دهرباره ی
 « بردان » یش نووسیوی : گوندی بووه لای باشووری
 راشدیوه . . تاد ، ههروانوو سیوی : وادیاره ناوی « بردان »
 له « برده » ی فارسی بهوه هاتووه که دهکات بهنده و کویله ،
 و جمعه که ی « بردان » . . راستی به که ی « بردان » فارسی نه ؛
 ئه گه ر جمعی « برده » بوایه وه کو دوکتور حسام و توویه به فارسی

ده‌بوو به « برده‌ها ، برده‌یان » ، به‌عده‌بیش ده‌بووه « بردات ۰۰ .
 سه‌یرم له‌وهدیت که دوکتور زانیویه ناوه‌که کوردی‌یه « بردان .
 = الحصوة = الحزن به‌لام خۆی لێ‌لاداوه خۆزۆر ئاشکرایه
 گه‌لێ له‌ناوی گووندو شارۆلکه‌کانی ئوستانی دیالی وده‌ورپشتی .
 به‌غدا و سامه‌راء کوردی‌بوون وه‌کوو : ده‌ولعت‌ئاوا = دلتاوا =
 خالص ، خرنابات = خرم‌ئاباد ، شاربان ، به‌رازه‌رو ، مه‌رود
 دستکرد ، نارمه‌ون = نه‌روان تاد ۰۰

مه‌رله‌م سالی ۳۹۷ك = ۱۰۰۶ز سهردار سپاه (عیید .
 الجیوش) ابو الفتح محمد کوری عیاری دانا به‌پارتزمری
 یرنگای خوراسان : به‌در له‌م‌کاره تووره‌بوو ناردی به‌شوین
 « ابو جعفر حجاج » دا که‌له‌وه‌به‌ر سهردار سپاه‌بوو ، هیتزکی
 زۆرگه‌وره‌ی بۆی پیکه‌یتنا به‌سهرداریی ئه‌م ئه‌میرانه : هندی
 کوری سعد ، ابو عیسا شادی کوری محمد (زاوای) و
 ومیرام کوری محمد جاقانی (جاوانی) وه‌ی تری و به‌رپیی خستن
 به‌روه‌به‌غدا ، له‌م‌هه‌له‌دا « ابو الحسن علی مزید اسدی » ش
 که‌به‌تووره‌یی له‌لای به‌اء‌الدوله‌ی بوه‌یی له‌خوزستان گه‌را‌بووه‌وه .
 ئه‌ویش که‌وته‌ته‌کیان به‌هتیزی خۆیه‌وه ، ئه‌مانه پترله‌ده
 هه‌زارسواریان پێ‌بوو ، روویان‌کرده به‌غدا ویه‌ک فه‌رسه‌نگ
 دووری به‌غدا له‌شکر به‌زیان کرد و به‌غدایان یه‌ک مانگی په‌به‌ق
 گه‌مارۆدا ، به‌لام هتیزی تورکی ده‌ولته‌تی بوه‌یی و ابو الفتح
 عیار (عناز) به‌غدایان له‌شالوو پاراست الکامل (۱۹۳/۹ -
 ۱۹۴) له‌م هه‌واله‌ی ابن الاثیر بۆمان دهرمه‌که‌وی که‌جاقانه‌کان

بهشتیکان سهر به بدر بوون ، ودۆستانی ابو الفتح بوون به
لاگری میری ۰۰

هه‌له‌م ساله‌دا (۳۹۷ك) كه ابو الفتح هه‌شتا سهر به
ده‌وله‌تی بوه‌هی بوو له‌ترسی به‌در نه‌یه‌توانی بگه‌رته‌وه
حه‌له‌وانو پاسه‌وانی ریگای خوراسان خانه‌قینی به‌ده‌س بوو ،
ابو العباس کوری واصل خوی به‌صره که‌شالاری کردبوه
بطیحه (اهور - ناصیه - عماره - کوت) و به‌رام به‌سپای
بوه‌هی شکستی خواردبوو ، هه‌لاتبو وروی کردبوو کوردستان
بۆپه‌نای به‌درو گه‌یبووه خانه‌قین ، که‌له‌و حه‌له‌دا له‌ ژێر ده‌ستی
« جعفر کوری عوام » ی فه‌رمانبه‌ری به‌در دابوو، و یستبوی چه‌ند
پۆژی له‌خانقین به‌سه‌تته‌وه ، جعفر داوای لی‌کردبو ، به‌په‌له‌پروات
خۆی بگه‌ییته‌ لای به‌در ، ئه‌وه‌له‌ی نه‌کردبوو ، سیخوړه‌کانی
بوه‌هی خه‌به‌ریان دابوو « ابو الفتح » که‌له‌و حه‌له‌دا له‌وناوه‌بوو،
له‌پرخۆی کردبوو به‌ خانقین‌دا و گه‌مارۆی ماله‌که‌ی دابوو ابو
العباسی گرتبوو بردبووی به‌ره‌و غدا بۆ سه‌ردار سپاه ، ئه‌ویش
ناردبووی بۆ جه‌اء الدوله له‌ خوزستان ، به‌لام پۆژی ۱۰ مانگی
سه‌فه‌ر له‌رێی په‌یکی پیاگه‌یبو هه‌رله‌وێی سه‌ری پری بوو، که‌له‌
سه‌ره‌که‌ی به‌دیاری بردبو بۆ جه‌اء الدوله ، جا دوستوری دابوو
به‌شارانی خۆزستان و فارسا که‌له‌که‌یان گه‌یژابوو . (الکامل
۱۹۵/۹ - ۱۹۶) ، له‌وه‌ی که‌ جعفری سه‌رداری خانقین هه‌ج
جۆره به‌ره‌هلستکی نشان نه‌داوه ئاشکرا به‌ که‌ ئه‌و هه‌رخۆی
هه‌والی گه‌یانده‌وته ابو الفتح ۰۰

سانی ۳۹۹ك = ۱۰۰۸ از خلیفه‌ی فاطمی « الحاکم یامر
 اللد کوری نزار کوری معز » له مصره وه نامه‌ی نووسی بق ابن
 ابو الشهوك « و بهاء الدوله‌ی دیلمی وقرواش کوری مقلد
 عقلی ختیوی موصل وهی تری داوای لیکردن که بین به پیره‌وی
 بانگه‌وازی باطنی (تاریخ گوزیده ۳۰۵) وانا بین به پیره‌وی
 خوله‌نای اسماعیلیه‌ی مصر که نه‌وان له‌وحه‌له‌دا له‌خوله‌فای
 عباسی بدمه‌سلاّت تربوون و حکومتی بوه‌یی به‌غدش شیعه‌بوو
 وخه‌لافه‌ت هرناوبوو وسوتنی‌به‌کان بین دمه‌سلاّت بوون ۰۰۰
 نه‌وش ناشکرایه که مه‌بستی خلیفه‌ی فاطمی له « ابن ابو
 الشهوك هر « ابو الفتح » ه چونکه پیشوکه مردبو ابو
 الشوکی کوری نه‌میش بین نه‌گه‌یبو .

وادیساره له‌ده‌وروبه‌ری ۴۰۰ك از ابو الفتح
 کوری عیار خوی له‌گه‌ل به‌در ناشت کردۆتسه‌وه ،
 ابن الاثیر نووسیویه : هلال کوری به‌در کوری
 حنوبی (مجل التواریح ناوی ناوه هلیل) له‌باوکی یاخی‌بوو
 وله‌گه‌لی که‌وته شه‌روه وبهدیل‌گرتی ، به‌لام له‌به‌ر خاتری
 باوکیتی نه‌یکوشت و قه‌لائیکی بسۆ ته‌رخان کسرد که‌تیا
 گۆشه‌گیرییت به‌لام به‌در هرکه گه‌یشته قه‌لاکه‌دستی
 کرد به‌قایم کردنی و نامه‌ی نووسی بق « ابو الفتح محمد کوری
 عیارو ابو عیسا شادی کوری محمد که بگه‌نه فریای ۰۰۰۰ تاد
 جا نه‌مانه هه‌لیان کوتایه سر هلال و ابو الفتح شاری قرمیسینی
 (کرمانشانی) داگیرکرد و ابو عیسا شادی‌ش چوو سابور

خرواستی (فلك الافلاك) ی داگیرکرد (الکامل ۹/۳۱۴ -
 ۲۱۵) بؤدریزه‌ی نهم‌باسه سهرنجی سیاره‌ی دینه‌ور بدنه‌ی که
 تیزوتسه‌ل باس‌گراوه) ۰۰ جا بهم هه‌واله‌دا بۆمان دهرئه‌که‌هوی
 که ابو الفتح پاش‌نوه‌ی له‌گه‌ل بدر ناست بۆتوه له‌مه‌شه‌رده‌دا
 قریسین (کرماشان) ی له‌چنگ هلال دهره‌یناوه ، به‌در
 سهرداریتی قریسین و حه‌له‌وانی داوتن وله‌وه‌به‌ر نهم ههرتبه‌ی
 له‌زیر دستانه‌بوو که‌سه‌ربه « حسنویه » بووه ، نهم‌ش پروونه
 که « بنه‌ماله‌ی عیار » سه‌ربه حسنویه‌بوون ، وه‌سه‌ره‌تا ته‌نیا
 دمه‌لانیان تا قه‌سه‌شی مایه‌شت بووه ، وه‌ک له‌شه‌ره‌فنامه‌دا
 باس‌گراوه ۰۰

سالی ۴۰۱هـ = ۱۰۱۰ز ابو الفتح محمد کوری عیار
 (عناز) مرد بهم‌هۆیه‌وه ابن الاثیر نووسیویه : « ابو الفتح محمد
 کوری عناز له‌مه‌له‌وان مرد پاش‌نوه‌ی که ۳۰ سالی ره‌به‌تی
 فرمانیه‌وایی کرد وپاش‌خۆی ابو الشوکی کوری
 جیی‌گرته‌وه ۰۰۰ تاد (الکامل ۹/۲۲۵)

دوکتور حسام الدین نووسیویه : رۆژیانی به‌هه‌له‌سالی
 دامه‌زاندنی فرمانیه‌وایی عیاری به ۳۸۰ و مردنی ابو الفتحی
 به ۴۰۰هـ داناهه ، که سهرنجی گو‌قاری کوری زانیاری ژماره
 (ه) لایه‌ره‌کانی ۴۸۴ - ۴۸۶ دا له‌باسی « اماره‌تی عیار » دا
 که‌کاکه‌حه‌می به‌ریز وه‌ری گپراوه به‌عه‌ره‌بی هه‌له‌ی وه‌هام نه‌دی
 نهمیر شه‌ره‌ف‌خانی بتلیسی نووسیویه : « ابو الفتح محمد کوری
 عیار » ماوه‌ی بیست سال له‌مه‌له‌وانا فرمانیه‌وایی کرد وله

مانگه‌تانی سالی ۴۲۱ کۆچی = ۱۰۳۰ز ا له‌جیهانی نابووددهوه
 کۆچی کرد بق جهانی جاویدان ، نهوله بهره کورده‌کانی ترهوه له
 نهوهو رچی « حه‌سه‌ویه » نه به‌لام میژوونوسان دیسانه‌ره
 ئه‌ویان له کۆمه‌له‌ی فه‌رمانه‌موایانی دینه‌ومرو شه‌هرمزول داوته
 قه‌له‌م . پایته‌ختی ئه‌و قومش (قوماش) وشه‌هرمزول بووه .
 (شه‌ردفنامه‌ی فارسی ۴۲ چاپی مصر ، ده‌سنوسی خود ئه‌میر
 شه‌ردف) که مه‌بستی له « شه‌رزول » شاره‌زوره ، به‌لام « قومش »
 یه‌کیکه له شارۆلکه‌کانی هه‌ریسی مایده‌شت . کاک حاسام‌الدین
 نقشبندی نووسیویه: قومش هه‌له‌یهو راستی یه‌که‌ی « قرمسین-
 قرماسین » (واتا کرماشان) به‌لام من ئه‌وه‌م پهن‌راست نیه
 چونکه ئه‌وه‌له « به‌در » هه‌بوو ، هه‌رله هه‌مه‌دانه‌وه
 تا خوزستانو هه‌ر له‌شاره‌زوره‌وه تا ده‌وروبه‌ری
 به‌غدا قه‌له‌مه‌روی ده‌سه‌لاتی ئه‌رویشته ، جا تاگونجین
 پایته‌ختی « ابو الفتح » « قرمسین » بوویته به‌لکو
 ئه‌و له‌سه‌ره‌تادا له‌سای به‌درا له‌ناو تیره‌ی « شازه‌نجان » دا
 (که‌هه‌ر زنگه‌نه‌کانی سنجاوی ئیسته‌ن) هه‌له‌چووه . وپاشان
 ده‌سه‌لاتی له‌حه‌له‌وانا گه‌رتۆته ده‌ست ، که خۆی و جاغانه‌کان
 تۆزۆی سه‌ریته‌چی فه‌رمانی ئه‌ویان کسردووه و لایه‌نگری
 فه‌رمانبه‌رانی ئال‌بو‌یه‌بیان کسردووه « به‌در » دووری خستونه‌وه ،
 پاشان که « ابو الفتح » گه‌راوه‌ته‌وه لای به‌در له‌حه‌له‌وان
 دانراوه به‌فه‌رمانی به‌در شه‌ری له‌گه‌ل هلال کسردووه و کرماشانی

كهچنك هلال دمهتاوه تهوه ، نهو حله بوو ته فرما نزه وای
قرميسين = کرماشان - حله وان ..

۲ - ابو الشوك حسام الدوله فارس كورى ابو الفتح :

سالى ۴۰۱ك = ۱۰۱۰۱زا ابو الشوك جتي باوكى گرتوه
دياره بوونى به فرما نزه واه دوستورى بهدر وخواستى كوردى
ولاته كهى بووه ، هه رله بهر نهوه دموله تى بوه يهى بهغدا لهشكرى
ناردوته سهرى بو نهوهى سهرى بن شؤربكات ، بهلام ابو
الشوك له گهل سپا كه كهوتوته شهروه ، وهى شكستى
خواردوو وهه لاهاتوو وهه چوه له حله وان خۆى قايم كردوته وهه ،
تا « ابو غالب خلف وهزيرى بوه يهى هاتوته بهغدا نهو حله
خۆى له گهل سازداهه وريتك كهوتوون (الكامل ۲۲۵/۹)

سالى ۴۰۴ك = ۱۰۱۳زا « ابو الحسن علي كورى مزيدى
اسدى » شالاوى كردوته سهر « ابو الشوك » بهلام مهيدان
نه داروه كه بيته شهر له تيوانيا تا وهه را كه به ناستى ريتك خراوه ،
ئيجا ابو الشوك خوشكى خۆى داوه به « ديس كورى ابو
الحسن » (الكامل ۲۴۶/۹)

سالى ۴۰۵ك = ۱۰۱۴زا كاره ساتى دلته زينى كوژرانى
بهدر كورى حه سه نوه يهى رووى دا ، كه تيروته سلهى باسه كه
له سپارهى « دينه وهه » دا نووسراوه . هه روا له مه سله دا قاضى
ابن گه چى دينه وهه رى له لايه ن عه ياره كه نه وه كوژرا ..

سالی ۴۰۶ک = ۱۰۱۵ «شمس الدوله کوری فخر الدوله» ی
 بوهی «ظاهر کوری هلال کوری بهدر» ی له زندان دهرهتیاو
 سوینی دا - که سرکیشی نه کاو مل کچ ونه مانبه ربی ، جا
 هندی کورانی تییره و هۆزه کان لیبی کو بوونه و هیتیکی
 یکه وه نا وکوته شهروه له گهل «ابو الشوك» و پراپرانده
 «سهندی» برایشی کوشت ، جاریکی تری شهریان
 هه لگیرسانه وه «ابو الشوك» شکاو بهره و حهلموان ههلات ،
 «ابو الحسن مزید» هیتی بویاریده و کۆمه کی نارد ، بهلام
 ئهوتوانای شهری نه ما بوو . پاشان به جۆرتیکی ئهین پراپرانده
 ئاشتی طاهری له خوینی «سهندی» برابا کوشت (الکامل
 ۲۶۱)

سالی ۴۱۰ک = ۱۰۲۳زا «علاء الدوله ابو جعفر کوری
 کاکوبه» شاری هه ممدانی داگیرکرد ، ئنجا ههلی کوتایه شاری
 دینه وهر و ساپورخواست ئهوانیشی داگیرکرد و شالاوی کرده
 سر «حسام الدوله ابو الشوك» خۆی ، بهلام ئه م له لای
 خۆیه وه مشرف الدوله ی بوهی نارد بۆتکای رێک که وتن . . .
 جا علاء الدوله گه رایه وه (الکامل ۱۳۳/۹)

سالی ۴۲۰ک = ۱۰۲۸زا ملک ابو کالیجاری بوهی داوای
 له «قرواش» ی ختوی موصل کرد بهره و خواره و بهن بۆعراق
 (وانا بهندا) بۆ گه مارۆودانی «جلال الدوله بوهی» . . .
 قهروه اش له و حهله دا «ائیر عنبر» ی له لامیوان بوو ، جاپیکه وه

کوتنبری تاگه‌یشته « کحیل » لهوئی اثیر غیر مرد ئیتر قرواش
 نهات ، جلال الدوله بنه‌وبارگهی پیچایه‌وه و په‌نای برده‌ به‌ر
 « ابو الشوك » سه‌ره‌نجام شه‌ر له‌ تیوانی ابو کالیجار و جلال
 الدوله‌دا ریوی نه‌دا ، به‌لام باراییکی توف هه‌لی کرد زۆریانی
 له‌تاو برد (الکامل) ۳۷۷/۹

هه‌ر له‌م سآله‌دا « مقلد کوری ابو الاغر کوری مزید
 اسدی » که له‌گه‌ل دیس کوری مزیدی اسدی دا که‌وتبووه
 شه‌ره‌وه شکستی خوارد وله‌داخا « مطیر ئاباد - نیل - سوری
 تالان کردو له‌ده‌جله‌ پیری به‌وه‌و په‌نای برده‌ لای « ابو الشوك »
 (الکامل) ۳۷۹/۹

سالی ۴۲۱هـ = ۱۰۳۰ز « ابو الشوك » شاری ده‌ی كوك
 (دقوقا - دقوق) ی گه‌مارۆدا که له‌وجه‌له‌دا له‌زیر فه‌رمانی « مالك
 کوری بدران کوری مقلدی عقیلی » دا بوو ماوه‌ی گه‌مارۆکه
 درێزه‌ی کیشا جا « ابو الشوك » په‌یامی بو‌نارد که ئه‌م شاره‌ ه‌ی
 باو کم بووه ، پیتیسته و مری بگرمه‌وه ، چاك وایه به‌ خو‌شی
 به‌جیتی به‌یخی ، مالك گوین نه‌داو ده‌ستی له‌شاره‌که هه‌له‌ن گرت ،
 « ابو الشوك » گه‌مارۆکه‌ی سه‌خت کردو به‌زۆر شاره‌که‌ی
 داگیر کرد ، مالك داوای ئه‌مانی کرد بو‌خوی و کس و کاری
 و پیاوانی ، « ابو الشوك » ته‌نیا ئه‌مانی به‌مخۆی دا ئنجا که
 « مالك » شاره‌که‌ی دایه ده‌سته‌وه « ابو الشوك » پیتی وت :
 تکام لی کردی بن شه‌ر شاره‌که چو‌ل بکه‌ی که‌خوئینی موسولمانان
 به‌خپێۆ نه‌پێژرێ گوت نه‌دا ، مالك له‌ وهراما وتی : ئه‌گه‌ر

نمودارم بگردایه عرب هتا هتا به سركوتنه یان نه كردم
 بهلام ئیسته كهس ناتوانی توانجم تیگری و سه رزه نشم بكات
 چونكه هیچ نهنگ و ناگزووری به كم ری نه داوه . ابو الشوك
 وتی : كهواین چاكهی تمواو نهو به كه سامانو بنه باری خوت
 و كه سانو پیاوانو دس و پیوه نسات همو بدریته وه . (الكامل
 ۳۹۷/۹) نه م باسه به دریزه له سیاره ی داقوق دا باس گراوه ،
 نهوه ی راستی بیت نه م قسانه ی ابو الشوك نهو به ری جوامیری
 و پیاوه تی به .

سالی ۴۲۶ك = ۱۰۳۴زا « ابو سعد كوری عبدالرحیم » ی
 وه زیری « جلال الدوله ی بو بهی » وازی له وزارت هتا و خوی
 دایه پال ابو الشوك وله جیتی نهو « ابو القاسم » بو به وه زیر ،
 بهلام به رام به ره وستی سیا نهیتوانی خوی را بگریته هلات
 نهجا ابو سعد پاش دوومانگ گه رایه وه وزارت (الكامل /
 ۴۴۳)

سالی ۴۲۸ك = ۱۰۳۶زا جلال الدوله ی بو بهی و سلطان
 الدوله ی كوری ابو كالیجار برای نیوانیان تیكچو ،
 « باراسطوغان » ی سردار سپای كالیجار داوای له خلیفه ی
 عباسی « القائم بأمر الله » كرد كه ناوی « ابو كالیجار » بخریته
 خوبه ی نهینی به وه و خلیفه به لیتی نه دا وتی ئیمه : له گم
 « جلال الدوله » ی مامی دا په یمان و پیوه ندی مان هیه و نهومان
 به سلطان ناسیوه ، « باراسطوغان » قسه كانی خلیفه ی گرنك
 نه گرت خوی زوری له مه لاكان كرد كه ناوی « ابو كالیجار »

بخنه خوږه وه ، له بهرته وه بووبه شهر له ټیوانی سپای جلال الدوله سپای کالیجاردا ، جا « حسام الدوله ابو الشوك » و « ابو الفوارس منصور » چوونه یاریده دان وکومه کسی « باراسطوغان » بۆ سرخستی فرمانزه وایی کالیجار (الکامل ۴۵۳/۹ - ۴۵۴)

سالی ۴۳۰ هـ وادیاره که قمریین (کرماشان) ماوه ټی لهدس حسام الدین ابو الشوك دمهینزاوهو سپیتر اووه به یه کن له سرداران قوهستان (کوهستان) (که له سهره تادا وتمان بهر له وهی سپای موسولمان ولاتی کوردستان داگیربکات ناوچه یی بووه سهر به حله وان ده بچ مبهست هورامان بچ) به لام ابو الشوك له مشکری کرده سهری ولئی وه رگرتوه و خژی شی به دیل گرت ، به لام براکی هه لاتو خوی گه یانده دژی « ئه رنه به » و له وی خوی قایم کردو ده سو پیوه ندانی نارد شاری « خولجان » پیار ټزن ، « ابو الشوك » له مشکری نارد سرخولجان و گه ماروی دا له مشکری که ی سهر نه کهوت ، جاریکی تری به نزه ری دا له مشکریکی تری نارد که یی ده شته که و قه لاکه ی « ئه رنه به » تالان بکنو و هه رکه سیک به ره هلستی و به رانگاری نیشان دا بیکوژن و له وی بچ بچ بۆ داگیر کردنی « خولجان » ، جاسپا که ی « ابو الشوك » ئه م کاره ی به جوری به نزی و له نا کاوا ئه نجام دا خه لکی شاره که حه په سان ، گه رچی سووکه شه ر ټکیان کرد به لام نه یاتوانی بهر گری بکن ، خویانو شاره که یان دایه ده سته وه . .

بهلام هیزی ناوشار خویان له قهلاکهدا قایم کردو ، هیزه کانی
 « ابو الشوك » له قهلاکهدا دهوریان دان وازیان لیسانه هیتا
 تا خویان دایه ده سهوه ، له مانگی ذی القعدة دا به تهواوی داگیران
 کرد (الکامل ۹/ ۶۴ - ۶۵) • بن گومان وشه « خولجان »
 هه « خوی لین » ه کوردی کیه ، ئیمه دوو جی گومان
 ئه به بن بهم ناوه : یه کهم « طوز خورماتو » دووهم « ملحه »
 ئه گه خولنه که مه بهست طوز خورماتو بیت ئهوا قه لای
 « ئه رنه به » ده ور بهری کمری بووه ، ئه گه « خولتینه که »
 ملحه که ی قه یتول بویت ئهوا « ئه رنه به » ش « گوگه په »
 یا چینگه ییکی یاخی بووه له و ناوه دا • ناشکوری نه بیت
 سه رچاوه له م باره وه زۆر که مه و ئهم کوردستانه ش ئه وه نده چاره
 وێران کراوه ، به گومانیش پیاو ناتوانی هه ج جیتی بناسیه وه
 نه که هه ر به دلنیا یی •• دوکتور حسام الدین جارئی خولجانی به
 « طوز خورماتوو » داناوو و جارئی « خانجبار » : له راستیدا
 خانجبار « هه زار کانی » یه که ی لای قه ره هه نجیره : بۆیه
 گۆراوه به م ناوو ههروه که له سپاره ی داقوق دا دیار دیم بۆ کرد
 بوو « ئه دی شیر » له کتیبی « کلدو - ئاتور » به رلامج دایتی
 ده لین : « کانگار - یا خانجبار » ••

۳ - ابو ماجد مهلهل کوپی ابو الفتح محمد کوپی عیار :

وادیاره له سه رده می « بدر » دا ئه م کوپانه ی « ابو الفتح
 محمد » هه ر به که یان کراون به سه ردار ی هه ر تین ، پاشان که
 کوپانی « بدر » و نه وه کانی به رامبه ر به ده سه لاتی بوه یی به کان

تۆزی کەم هیز بوون ، بئەمالە یاری دەسەلاتیان پەرە پەرداوه
 وەهەرمەکانی ژێردەسیان فرەوان کردوو ، گەرچی هەتا
 قەومانى شەر لەتێوانى « ابو الفتح كورى ابو الشوك » و ابو
 ماجد مهلهل « دا ابن الاثير باسى سەر گوزەشتى مهلهلى نه کردوو ،
 بەلام « حسين حوزنى » - خوالى خوشبو - هەروا « محمد
 امين زهكى بەگى نەمرش ، بە پەپەرەوى لە ئەو ، نووسىوانە :
 « مهلهل » لەسەر تاووه لە قەلاى « بکورا » دابوو ، (ئاورىكى
 پاشموه ۲۰ و تارىخ الدول والامارات الكردیه ۱۲۷) ئيمه
 نه له (الكامل) و نه له کتیبەکانى ترا ئهمهه والمان بۆ نەچەسپا ،
 بروام وايه : « حوسين حوزنى » مێژوى فارسى دەس نووسى
 کۆنى زۆر لا بووه کە ئهم هەوالانەى تۆمار کردوو ، جا ئهم
 « بکورا يه » دوور نە هەر ئهوجيگه يه بووييت کە ئهمرۆ پتێ
 ئەوترى « بکراوا » ، لە گەل ئەو شا کە ئەو دەسەلاتى بەسەر
 « سنده و سامغان » دابوو ، جا هەر چۆن بێت چونکە لە
 « الكامل » دا ناوى « مهلهل » لەسالى ۳۰ك = ۱۰۲۸زا دا
 بەهۆى پەوشتى جواميرانە يەموه دەس پەن ئەکات کە ئەو پش
 بەرەلستى و بەرانگارى « ابو الفتح » ی برا زائىتى کە دە يەوى
 شالا و بکات بۆ داگير کردنى قەلاى « خانم » سەردارىكى کوردى
 مێرد مردوو کە فریادى بۆ بردوو ، ئيمه باسى سەر گوزەشتى
 ئەو لەوتووه دەس پەن ئەکەين و ناچارين لە گەل سەر گوزەشتى « ابو
 الفتح » دا تيبه لکيشى بکەين ...

٤ - ابو الفتح کوری ابو الشوك کوری ابو الفتح محمدی
عیاری :

وادیاره «ابو الشوك» کوره کهی خوی به ناوی باوکی بهمه
ناوناوه ، به لام له بهر شکوو ریژی باوکیسی ئه می هه به «کنیه»
که یهوه ناساندووه ، بویه ناوه بهر ته سی به کهی نه زانراوه
تاسالی، ٤٣٠ باسی نه هاتووه، جا ئه م باسه « ابن الاثیر »
له ده ننگ و باسی سالی ٤٢٠ دا نووسیویه به لام خوی دیاردی
بوئه وه کردووه که قهوماوه کان سالی ٤٣٠ رووی داوه ، «زه کی
و حوزنی » هه ردویان لایان له وه نه کردوئه وه، که نووسیویه :
سالی ٤٣٠ك غوزه تورکمانه کان هه لیان کوتایه سه رشاری
« هه مدان » به پیشداری و سه رکایی « گوگتاش - بوقا -
قزل و - فه تا خوسره و کوری مجد الدوله ی بوه می » ،
که ئه م هیزیکی زوری ده یله می له گه ل بوو شاره که یان داگیر کردو
ئهمه ی ستم و خراپه و ناشایه سته بوو له تالان و ناموس بردن
هه میان کرد ، ئنجا روویان کرده « اسد ئاباد » و دیهاته کانی
ده و رو بهری « دینه وه » ئه و ناوه شیان هه مورامالی، «ابو الفتح»
کهختوی دینه وه بوو لیان راپه ری و که و ته کوشتاریانو
به سه ریا نازال بوو ، کومه لیککی زوری لی به دیل گرتن ، فه رمانده
وسه ره کانی غوز که و ته نامه نووسین بو « ابو الفتح » و داری
به ردانی دیله کانیان کرد ، « ابو الفتح » بهری نه دان و قایل نه بو
که بی به بیان و مه رج بهریان بدات ، ئه وان فلچار بوون په میانیان
مؤر کرد ، ئنجا به ناوی ریتک که و ته مه دیله کانی به ره لا کرد . پاش

نهم هه رایه غوزه کان نامه یان نووسی بۆ « ابو کالیجاری کوری
 علاء الدوله کاکویه » که ناشت بنه و مو داوایان لیکرد بینه ناویانو
 سه رکاری و فرمانیره وایان بگرته دهست ، نهو به راستی زانی
 چوو و ناویان ، و نهوانیش هه لیان کوتایه سه ری ، به لام باش بوو
 توانی هه لهن بوو خۆی رزگابکات به لام هه مومال و سامانی به جهن ما
 و بهرتالان کهوت . (الکامل ۳۷۴/۹)

سالی ۳۱ هـ سپای سلطان جلال الدوله له سه ر مووجهو
 بهرات کردیانه نازاوه ، سولطان بۆراویژو چاره فاردی به شوتن
 نهم نه میرانه دا : دیس کوری علی کوری مزیدی اسدی ، ابو
 الفتح کوری و هرامی جاقانی ، و ابو الفوارس کوری سعدی
 عیاری (المنتظم ۱۰۴/۷) .

هه ره له ساله دا له تیوان « ابو الفتح کوری ابو الشوک » و
 « ابو ماجد مهلهل » ی مامی دا شه رتکی سهخت قهوما ، هۆی
 نهم شه ره نهوه بوو که « ابو الفتح » بوو بوو به جهن نشینی باوکی
 و له دینه وهر دانیشبوو ، شکوئ پییدا کردبوو ، کهوتبووه
 په ره پیدانی قهله مپه روی ده سه لاتی و، زۆر قهلاو دزی
 داگیر کردبوو هه رتیه کانی ژیردمستی خویشی له شالاوی غوز
 پاراستبوو ، کوشتاریکی زۆریشی لیکردبوون و، ناچاری
 ناشت بوو نهوه یانی کردبو ، جا توژی له خۆی بایی بوو بوو گوتی
 به فرمانی باوکی شه نه نه دا ، جا له مانگی شهعبانی نهم ساله دا
 (۳۱ هـ) هه لی کوتایه سه ر قهلاوی بلوار (بیلواری مایدهشت)

که می‌خانم سردار تکی میرد مردو بوو، خانم سردار کمدونگی
 شالووه‌کی کرد و توانای به‌رگری له‌خویا گومان نه‌نه‌برد
 زوهاواری برده‌به‌ر « مه‌لهل کوری محمد کوری عیار » (عناز)
 که‌مانه‌کی له‌ده‌ورو به‌ری « صامغان » بوو ، به‌نامه‌داوای
 لیکرد بیت قه‌لاکه بخاته ژیررکیفی خویه‌وه بوئه‌وه‌ی له‌شهری
 « ابو الفتح » رزگاری بیت ، مه‌لهل له‌کابرای نامه‌ه‌لگری
 پرسى : « ابو الفتح » خوی هاتووه بوگه‌مارو‌دانى قه‌لاکه
 یا‌هیزی ناردووه ؟ نه‌سپرده‌که وتی : ابو الفتح خوی
 گه‌مارووی‌دا‌بوو ، به‌لام ئیسته‌خوی چووه‌ته‌وه وه‌تیره‌کی
 ماوه‌ته‌وه ، مه‌لهل رووی کرده قه‌لاکه، که‌گه‌یسته ئه‌وی ته‌ماشای
 کرد « ابو الفتح » خوی هاتووه بوگه‌مارووی ، جا له‌ورئی‌یه‌وه
 لایدا بو‌جیگه‌یئکی تری بو‌ری گومکی ، به‌لام ابو الفتح دواى
 کهوت و به‌جورئی له‌یه‌ک نزیك بوونه‌وه به‌کتران ئه‌دی « مه‌لهل »
 که‌ئمه‌ی بینى باى‌دا‌یه‌وه بو‌سه‌ری و کهوتنه‌شهره‌وه ، « ابو
 الفتح » سه‌رفجی دا‌هتیره‌کی لئی هه‌لنه‌گه‌رئتمه‌وه له‌ترسا هه‌لات و
 هتیره‌که‌شى به‌دوا‌یا هه‌لات، له‌شکره‌کی مه‌لهل کهوتنه‌کوشتاری
 هتیری پیادمو‌راوانی هه‌لاتووه‌کان و به‌دیل گرتسان ، خود « ابو
 الفتح » که‌ئسه‌کی زۆر شه‌که‌ت‌بوو له‌غارا‌که‌وت ، وه‌تیره
 که‌ی مه‌لهل گرتیان و هتیا‌یا‌ه به‌رده‌ست مه‌لهل جا‌مامی به‌رقه‌وه
 چه‌ند کوته‌کینکی لئی‌داو زنجیری کردو ناردی خستیا‌نه‌ زندان ،
 و‌گه‌رایه‌وه ، که‌ئم هه‌واله‌گه‌یسته « ابو الشوك » خوی سپای
 کوکرده‌وه ، و شالازی کرده شاره‌زورو گه‌مارووی‌دا‌وله‌ویوه

چو و سه رولانه که ی ژیردهستی مهلهل ، به هیوای نموی بتوانی
 « ابو الفتح » یزگار بکات ، گه مارۆ که در زه ی کیشاو کوره که ی
 بقر یزگار نه کرا ، سه ربه قی مهلهل واپالی پتوه تا که داوای کرد
 له « علاه الدوله کوری کاکوبه » بیت شاره کانی ژیردهستی
 « ابو الفتح » داگیب بکات « علاه الدوله » له خوای نمویست
 هاتو دینه مورو قریسینی (کرماشان) ی داگیب کرد ،
 و نموی خرابه و ستم بو دهر باره ی خه لکه که رهوای دی ، جائه م
 هه راوشه پرانه سالانی ۳۱ - ۳۲ هـ ک بسوو (الکامل ۷۰/۹ -
 ۷۱) به م جۆره نمیرانی کورد ولانه که یان ویزان نه کرد ،
 براله کۆل برانه نه سازا ، ویتگانه ی یخ چاتر بووله برا ... هه رله م
 ساله دا ابو الشوک « سعدی » ی کوری به سپاوه نارد بو داگیب
 کرد نموی دئی کۆک (داقوق) که له ده سی دهر کرابوو ، سعدی
 چو و گه مارۆ ی دا وشه پرتکی قورسی کرد ، به لام خه لکی شاره که
 به رانگار یان کرد ، ئنجا خود « ابو الشوک » چو شاره که ی
 گه مارۆ داو شوره که ی کونکون کرد و به هیزموه به زۆر خۆی
 بیا کرد ، ده سو پیوه نندی که وته تالان و پروت کرد نه و می هه ندی
 به شی شاره که وچه ک و تفاق و شتومه کی کورده کانیان هه مو
 تالان کرد ، خۆی ته نها یه ک شهوی تیا مایه وه ، له ترسی نموی
 نه موک به نده نیجین (مه ندمی) و حله وان داگیب بکه ن
 زۆ و گه رایه وه ، له م و مخته دا « سورخاب (زوراب) ی برای
 هه لی کوتابووه سه ر هه ندی هه ریمی ژیردی ، نموش به هاو کاری
 وهاوسۆینی « ابو الفتح کوری ورامی جافانی » و هۆزه

جاغانه كان بو ، جا «ابو الشوك» نامى نووسى بۆ جلال الدوله
بوهمى وداواى هتيزى ليكرد بۆكۆمك (الكامل ۹/۴۹۱)

هر لهم سالهدا «ابو ماجد مهلهل» چووه لاي «علاء الدوله»
كاكويه « وكهوته گلمو گازه نده لهدمى ابو الشوك وداواى
كۆمهكى ليكرد علاء الدوله كهلهوه بهر ، دهمى شيرين بووبو
بهسپاوه كهوته تهكى، كه گه يشته قرمىسين (كرماشان) ابو
الشوك گه رايهوه بهرمو حهلهوان كه علاء الدوله بهموى زانى
بهداواى رۆيى تا «ميرگه دز = مرج القلمه » (سورخه دزى ئه مرق)
لتى نزيك بووه وه لهم كاتهدا « ابو الشوك » رتي خۆي گۆري
بهونيازدي بچيت بهردو « سيروان » وهوي لهقه لاکه يا خۆي
قايم بکات ، بهلام هرچون بوو زاتي نايه بهرخۆي و دداني
گرت بهخۆيا و نامه يتيكى بهم رسته به بۆ علاء الدوله نووسى :
« ... باش بزانه من له ترسا ههله نه ها تووم ورايى نه بووم ، من
نهمويست ريزوشكۆت بشكيتم ئه گهر ناچارم بكهى بۆ شهر
ئهو يا من بهسر تازال ده بمو بهوه يهوه دوژمنات هه مو سهرت
تي ئه كهن ! ياتو بهسر منازال ئه ييت ئه و حهله ناچار ئه بم خۆم
بدممه پال « جلال الدوله » و هه مو قه لاو نزه كانم وههر تيم
وشاره كانم بخه مۆر ده ستى !! » • بهم جۆره علاء الدوله له گه لي
رنيك كهوت و پيكيهات كه دينه وه ره له زير ده ستى دابيه يتيموه جا
علاء الدوله گه رايه وه ، وه ره ل رتي نهخۆش كهوت و مرد (الكامل
۹/۳۹۹) • ئهم هه ره شه به ي « ابو الشوك » هه ره له هه ره شه كه ي
« بدر » ئه چيت ، بهلام ئهو ، نهوازي له هه ر تيمكي ولا ته كه ي

هیتا نه وتی ولاته کهم نه خمه ژیر دهستی لایتنکی تره وه ، نه میژور
 پیوانه تروتی : نه گرتو بسمه مازال بووی نهوا نه کشینه وه
 بۆچیاکانو دهشت و ده رت لی نه که مه ناگر ...

سالی ۱۰۴۳هـ = ۱۰۴۳ز « ابو الشوك » پرووی کرده
 شارمزورو گه مارۆی دا وتالانی کردو سوتاندى !! گوندو
 تاواییه کانی هه مو ویران کردو دژی (تیرانشا) ی گه مارۆدا ،
 بهلام « ابو القاسم کورپی عیاضی کورد » لهوی دووری خسته وه
 به لینی دایح که « ابو الفتح » ی کورپی بۆ به بربدات و له زندانی
 مهلهل پزگاری بکاتو ئاشتیان بکاته وه (الکامل ۹/ ۵۱۳ •
 حوسین حوزنی « بههشتی ناوی قه لاکه ی ناوه « بیزار شاه »
 من لاموایه ناوه که « میرانشاه » بووه ، بهلام ئاشکرانیه له چیاکانی
 هۆرامان دابووه یاله چیاکانی قه ره داغ دا ، دوکتور حسام الدین
 کردوویه به « تیران شاه » = « ملك النبال » !! که « مهلهل »
 بیستی ابو الشوكی برای شالوو نه کاتمه سری شارمزوری
 به چی هیتت و پرووی کرده دهورو - بهری « سنده » و هه ریمه کانی
 تری ژیردهستی « ابو الشوك » ، هه موی تالان کردو ناگری
 تی به ردا ئابه مه جۆره گه لی کورد له هه ردوولاره تووشی به دبختی و
 نابودی نه کرا ، ئنجا ابو الشوك نامه ی نووسی بۆ « ابو القاسم
 کورپی عیاضی کورد » داوای نه نجامی به لینه که ی کرد : که وتبوی
 « من ابو الفتحی کورپ بۆ پزگار نه کهم » ابو القاسم له وراما
 نووسی « مهلهل » به قسمی نه کردو تنکا که می پهت کرده وه •
 ئنجا « ابو الشوك » له حه له وان هه رووی کرده « صامغان » و

تالانی کرد و هم‌مونه و ناو‌ه‌شی تالان کرد که سر به مه‌ل بو به لام
 مه‌ل خوی رز کار کردو نه سپرده ی نارد بو ناو‌بژی و
 په‌یاتیکی ناشتی درۆکانه‌یان به‌ستو ابو الشوك گم‌رایه‌وه
 (الکامل ۹/۵۱۲)

ایزه‌دا با نه‌وم‌پرون بکه‌ینه‌وه : (سنده) که‌ناوی هات
 له‌مچیاکانی نیوان دینه‌وه‌ر - همه‌دان - شارمزورابووه
 له‌س‌رده‌میکا له‌گه‌ل دینه‌وم‌را هه‌ره‌ک قاضی یان‌ه‌ه‌بووه ، جامن
 به‌دووری نازانم هه‌ر له‌ده‌و‌روبه‌ری سه‌ی ئیسته‌دا بوویت .
 یاخود « سه » ناوی نه‌وی و مرگ‌ریتت . بایته‌ه‌ر صامغان
 له‌سه‌ره‌تای ئیسلام‌ه‌وه تاصه‌ده‌ی چواره‌م هه‌ر تیه‌کی گه‌وره‌وه
 ناسراوبوو ، مسعودی له (التیبه والاشراف) دا - لاپه‌ره‌کانی
 ۵۲ - ۸۴ (ته‌رجه‌می فارسی) به‌ناوی ولایه‌ت ناوی برده‌وه ،
 وادیاره له‌تیوانی شارمزور و ئاذه‌ربایجانا بووه ، به‌م‌په‌یسه
 په‌کیک‌بووه له‌شاره‌کانی نه‌رده‌لانی کۆن ، « دوکتور حسام
 الدین » گومانی وایه‌ ناوی « زمکان » یادگاری نه‌ویتت ؛
 به‌لام « زمکان » له‌کتابه‌ جغرافیایی و سنوری په‌کافا تائیه‌ت به
 « ضکان » و « ضیمکان » ناو‌نه‌برتت که شیونکه سه‌رچاوه‌که‌ی
 له « گه‌واره‌وه » دیت که‌سه‌ره‌کرنده و‌رو نه‌کاته که‌رخه
 (تحقیقات سه‌رح‌دیبه ۱۰۸ سیاحتنامه‌ی مسیوچریکوف ۱۵۵
 و فه‌ره‌نگی جوغرافیای رزم‌نارا)

سالی ۴۳۵ = ۱۰۴۳زا جلال الدوله‌ی بوه‌هی مردو ابو
 کالیجاری کوری سلطان الدوله‌ که‌وته داگیر کردنی ولاتی

عراق ، لهم چهلهدا «ملک عزیز ابو منصور کوری جلال الدوله» ،
 لهواسط بوو بهتەمای شوین گرتنهوهی باوکی هاتمه بۆبەغدا ،
 بهلام سیاو فرمانده کانی باوکی پارێمەیان ئەدا کەخەلیفه ناوی
 سلطانی پیتوه بنی : لهبەر ئەوه چووه لای « نور الدوله دبیس
 کوری مزید اسدی » ولهوتوه چوبولای قروانی
 کوری مقلد عیلبی بهلام کەسیان روویان ئەدایس ، ئنجا
 روی کرده لای ابو الشوک : کەخەزوری بوو ، ئەم ئەوهک
 هەر پارێمە ئەدا بەلکوزۆر نایاوانه پای نایه ریبی ملی و کچه کەهی
 خۆی پتی طهلاق دا (الکامل ۹/ ۵۱۷)

سالی ۳۶هـ = ۱۰۴۴زا « ابو کاليجار » رووی کرده
 بەغدا خەلیفه ناز ناوی « محیی الدین » ی پتوه ناو و دوستوری شی دا
 ناوی له وتاری ئابینی هەینی (خطبە ی جمعه) دا له گەل ناوی
 خەلیفه بخوێرتتتوه ، ابو الشوک یش له ولاته کانی ژێردهستی
 خۆیا خوێبە ی به ناوی بهوه خوێندمهوه . . (الکامل ۹/ ۵۲۵)

تەبیینی : لهم رۆژگار به دواوه ئیتر ناوی « بوهیمی » ناییت
 مه گه ربه ده گهن ، باس ئەیتته باسی ولات داگیرکارانی تازه
 « - غوز سه لجوتی » . .

سالی ۳۷هـ = ۱۰۴۵زا طغرل به گی سه لجوتی فه رمانی
 دا به « ابراهیم اینال » ی برای کەشالاو بکاتنه هه ریبی چیار
 داگیری بکات جا « اینال » شالاوی کرده « ههمدان » کسه
 « کرشاسف کوری علاه الدوله کاکویهی تیدابوو ، وله ترسی

اینال هه‌لانیبوو خۆی دابوووه پال کورده جو‌زقانه‌کان ، له‌وه‌له‌دا ابو الشوك له دینه‌وه‌ربوو له‌ترسی ینال چوووه قورمیین (کرما شان) . اینال ددانی له‌ولانه‌کان تیزکرد ، سه‌ره‌تا دینه‌وه‌ری داگیرکرد . ئنجا رووی کرد کرماشان : ابو الشوك ئه‌وێش به‌جێ هێشت و چوووه هه‌له‌وان ، هه‌یزه‌ده‌یه‌م و‌کورد هه‌یزه‌نگانی‌یه‌کانی هه‌رله کرماشان به‌جێ هێشت بۆ‌به‌رگری . اینال نه‌ئا‌کار دای به‌سه‌ریاناو که‌وتنه شه‌ره‌وه ، هه‌یزی کورد ریتان به‌غوزو سه‌له‌جوقیه‌کان نه‌دا که‌پێش‌بکه‌م ، ناچار اینال به‌سه‌ر خه‌رگاوه کشایه‌وه هه‌یزه‌کان درێژه‌یان به‌شه‌ردا تاماندوو‌بوون ، سه‌رئه‌نجام اینال مانگی ره‌جبه‌ شاره‌که‌ی داگیرکرد و‌کوشتاریکی سه‌ختی له‌هه‌یزه‌کان کرد و‌مال و‌چه‌ك و‌تفاقی ئه‌ودوایانی تالان‌کرد، هه‌یزه‌کان به‌شیری و‌شکسته‌یی گه‌رانه‌وه‌ بولای ، ابو الشوك ، که‌ به‌ته‌واوی هه‌والی شکاوی ئه‌مانی بیست مال و‌مندال و‌سامان و‌چه‌ك و‌تفاقی له‌هه‌له‌وانه‌وه گوتزایه‌وه بۆ « سیروان » و‌خۆی له‌بنکه‌ی هه‌له‌وان دا سپابه‌زی کرد . . ینال مانگی کوله‌مانگ (شعبان) رووی کرده « سه‌یه‌ره » و‌داگیری کرد و‌کوشتاریکی زۆری تیا‌کردو تالانی‌کردو، قویشی خسته کورده جو‌زقانه‌کانی ده‌ور و‌به‌ری « سه‌یه‌ره » - که « گرشانی کوری علاه الدوله » به‌فای‌برد بوه لایان ، گرشانف و‌جو‌زقانه‌کان چووونه ئه‌وشاره‌ی که‌ « شهاب الدوله‌ی ابو الفوارس منصور کوری حسین » ی تیدا‌بوو ئنجا ینال رووی کرده هه‌له‌وان که ابو الشوك به‌جیتی

حیثیبوو ، و خهلقه کھی له ترسی غوزو سه لجوقی به ولاته کانی
کور دستانا بلاو بوو بونه وه ، جا اینال تالانی کرد و ناگری
تیهردا و کوشکه کمی « ابو الشوکی » سووتاند ، پاشی ته و او
ویران کردن ئنجا به جیتی هیشت (الکامل ۵۲۹/۹)

(کاکه همه ی مه لاکه ریم هر و مک یاسای همیشه یی ،
له سر ناوی « اینال » به راویزکی نووسیو که ناوه که
اینال-ایناله « دوکتور نه قشبه بندی وهرامی دابوو له گو فاری
نه روزژماره (۹) دا که راسته کمی «ینال» نه ک « اینال »
خوارزمی وتویه : هموسه ردارتکی تورکو همو پاشاییک
جی گره وه ی هیه و پیتی ئهوتری « ینال »

باشه مالی ئاواپیت ، ئیمه راپه ر مو بوین به م سرچاوانه دا :
« قاموس الاعلامی شمس الدین سامی » نووسیویه « اینال
« ودائرہ المعارفی فارسی نووسیویه : اینال :

واتا سرداری عییل ۰۰)

ئمه وه ها ، و په نگه « شهاب الدوله »
« ابو الفوارس منصور » کوری « حسین مسعود » بن که
ته ره کمی « بدری حه سه نوه یی » دوزمنی خوبی نارد بو
مشهدی نجف بو شارده وه له گورا ۰۰

هر له م ساله دا (۱۳۷ هـ ک) ابو الشوک و ابو ماجدی برای
ناشت بوونه وه ، مهلهل سوین - نامه ی دنیایی بو نارد که « ابو
الفتحی کوری له زندانا به مهرگی خوامردوه ، نه وه ک به کوشتن

ابو الفنائمی کوریشی له گهڵ نامه که نارد بۆ « ابو الشوك »
کله باتی « ابو الفتحی کورپی » بیکوژنی ، « ابو الشوك »
باوه پری به سوتین نامه که ی کردو « ابو الفنائمی » خهلات کردو
ناردی بهوه بۆ باوکی (الکامل ۹/ ۵۳۰)

هه رله م ساله دا « ابو الشوك » له « سیروان »
نه خووش کهوتو بهونه خووشی به مردوه هه لهوی نیترا (الکامل ۹/
۵۳۱)

۵ - سرخاب (زوراب) کورپی ابو الفتح محمد کورپی عیار :

نهمیش هه رووه کوربیرا کانی تاسالانی ۳۰هـ ک به دو اووه
سه رگوزه شستی نازانری له مانگی شهعبانی سالی ۳۷هـ ک =
۱۰۴۵هـ ازا دا ئهم « سورخابه » هه لی کوتایه سه ر به نده نیجین
(مه نصل) که سه عدی کورپی « ابو الشوك » سه ردار ی بوو ،
به ناری باوکی بهوه . « سه عدی » هه ریمه که ی به جین هیشتو
چوووه « سیروان » که باوکی تیا بوو ، سورخاب هه ندی هه رتی
ولاته که ی تالان کرد ، ئهم کاره ی به رامه ر کاری ابو الشوكی
برای بوو که هه لی کوتا بووه سه ر ولاته کانی ژیر دهستی ، جگه له
« مزدیلویه » هموی داگیر کرد بووو له سه ر ئه موه تیاوانیان
تیکچوو بووه . . که « ابو الشوك » مانگی پۆزوی ئه م
ساله مرد کورده کان لده و رو به ری سه عدی کورپی ته کینه وه
هه موخویان دایه پال « ابو ماجد مه لهل » جا « سه عدی »
ناچار بو په نای برده بهر « ابراهیم اینال » و سپای غوزی هتیا به

سرولات (وهك له و دوا درتزه ی بین نه دین) ۰۰ (الکامل
۵۳۱/۹ - ۵۳۳)

سالئ ۳۸ :ك = ۱۰۴۶ از « مهلهل » شاره كانی « قریسین
ودینه و دیری » داگیر کرد ، هوی ئه م شالاوه ئه و به بوو كه
« ابراهیم ینال » « بدر کوری ظاهر کوری بدری کوری
حه نه و بهی » کرد بوو به میری « کرماشان » ، هر که ابو
الشوك « بوو به سه روکی ولات : به کم جار رووی کرده »
ماید هشت و لموی له شکر به زی کرد ، ئنجا رووی کرده قریسین
(کرمانشاه) به در ئه و ئی چۆل کرد مهلهل « قریسینی » « گرت »
و « محمد » ن کوری نارد بوو داگیر کردنی « دینومر » كه
سپا كهی « ینال » ی تیا بوو ، جاتیان بوو به شهرو خه لكیكي زور
له هر دوو لاكوژرا ، سر نه نظام هتزه كانی « ینال » هه لائو
« محمد » شاره كهی داگیر کرد (الکامل / ۴۳۵)

۶ - سعدي كورئ ابو الشوك حسام الدين فارس :

هر له م سالئ ۳۸ :ك دا وه كو له پیتشا دیار دیمان بو کرد ،
« سعیدی » له رقی « مهلهل » ی مامی ولاته كهی خۆی به جی
هتشت و خۆی دایه پال « ابراهیم ینال » ، هوی تۆرانی ئه و به بوو
كه به لیل پاش سه رگی باوکی ، دایکی خواستبو بین نه وهی
پرتزو سعدی و عیلى شازم نگانئ دابنئ ، له بهر ئه وه سعدی
به كومه لن شازم نگانئ به وه خۆی دایه پال « ابراهیم ینال » -
كه به لیتسی دابوو بین هه مو ولاته كهی ژرده سستی باوکی ،

که داگیرکن ابو ، بزى و مریگرتتوه ، جا که چووه لای هم
 ریزی لیتاو هم هیزتکی « غوز » ی خسته کی و ناردی بـ
 و مریگرتتوه ی « حله وان » ، له مانگی ربیع الاول دا حله وان ی
 و مریگرتتوه و ، خوبه ی هینی به ناوی « ابراهیم ینال » ووه
 خوتنده ووه ، چند رۆژی تیامابه ووه ، ئنجا خۆی گه رایه ووه
 بۆ مایندشت ، که مهلهل ئهم هه والهی بیست ، شالای کرده ووه
 حله وان و داگیری کرده ووه و ناوی « اینال » ی له خوبه دا
 سړی به ووه ، دیسانه ووه « سعدی » هه لی کوتایه ووه سر
 « حله وان » ، « مهلهل » له ترسا به جیتی هیشت و چووه ناوچه ی
 « بلوطه » و ، « سعدی » هاته ووه ناو « حله وان » و له و پوه هه لی
 کوتایه سر « سورخابی » مامی و له پر هه لی فراندو هه مومال
 و سامانی تالان کرد و کومه لیک سه ربازی نارد بۆ به نده نیجین
 (مه نهل) و نه ویشی گرت و جیگره کانی (فواب) سورخابی
 هه موه ده سگیر کرد و هه ندی له شاره که شیان تالان کرد ، سورخاب
 هه لات و سه رکه و ته سه رۆژی « نزی دیلویه » و سعدی گه رایه ووه
 بۆ کرماشان له مهلهل « مهلهل » ی مامی ، « بهدر » ی کورپی
 نارد بۆ داگیر کرده ووه ی حله وان ، دیسانه ووه سعدی هیزتکی
 زۆری کۆ کرده ووه گه رایه ووه بۆ حله وان ، دیسان هیزه کانی مامی
 شاره که یان به جی هیشت ، ته نها قه لا وانه کان له ووه که دا مانه ووه ،
 سعدی داگیری کرده ووه ، روی کرده مهلهل ، که مامی به شالای
 هیزه که ی زانی خۆی رزگار کرد و په نای برده قه لای « تیران شاه
 = بیزار شاه = میران شاه » ی نزیك شاره زور و خۆی تیاقایم کرد .

غوزدکانی له گهڼ سعدی دا هاتبوون زورناوچه یان تالان کرد. هیتگهڼ وسامان وچوارپاو ولاغیان نه هیشت همویان پتچایه وه، سعدی - که مامی - له سنگه ری سهختا دی کهوته ترسه وه که له دژی حله وان دا بویاراستنی مانه وه ، جا گه رایه وه سه ریان و دژه که ی گه ماروډا ونه وان هی تیا بوون ده سیان کرد به شهر له گهڼ هیزه غوزه که ی ، به لام نه مان سه رکه وتنو و قه لاکه ی حله وان یان دا گبیر کرده وه و کهوته کوشتارومان سو و تاندنو تالان کاری و، چه په ئی پین نامووسانه ، که هم هه والانه گه یشته « ماک ابو کالیجار » به په له داوای کرد له سپا بچن بویاریدی « مهبل » و سه رکو ت کردنی « سعدی » به لام له شکره کانی ابو کالیجار زاتیان نه کرد ونه چوون ، پاشان « سعدی » هه رتی به نده نیجینی خسته ژیرر کینی « ابو القتح کوری ورامی جافانی » (جاوانی) وړتک کهوتن که هاو کارانه شالاولک بکه نو دژی « دزدیلویه » گه ماروډ بدن ، که سورخابی تیا بو ، جا هه ردوکیان به له شکره وه هه لیان کوتایه سه ری ، که تریکی دزه که بو ونه وه کهوته دهر به ندیکه وه پین نه وه ی هیزکی پتسه نگیان نار دبی بۆتاقی کرد نه وه ی ریگه که ، سورخاب له سه ر که ئی هم دهر به نده هیزکی کوردی دا تا بو ، هه رکه نه وان گه یشته ناو دهر به نده که « سورخاب » به رانگاریان بو ، کهوته شه رمه وه ، که سعدی و ابو القتح هه ستیان به هه له ی خۆیان کرد و یستیان پش تا و پش ت بگه رینه وه سوودی نه بوو ، نه سپه کانیان شاخی کردو هیزه کانیان ره وی به وه و، هیزی کوردی سورخاب له سه رکه له که وه دایاته

به تیر و برد ، بهم جوره له جووله یان خستن ، سمدی و ابو
 الفتح و سهرداره کانی تری همبو به دیل گیرران (الکامل ۹/
 ۵۲۰ - ۵۳۴)

سورخاب که « ابو الفتح ورام » و هردوو کوره که ی
 و برا که ی و خالد کوری عومر و سمدی به دیل گمرت
 هردوو کوره که ی ابو الفتح و خود ابو الفتحی هلواسی (المنتظم
 ۱۳۰/۸) (لاموایه نووسری المنتظم هله ی فرمووه « ابو
 الفتح ورام » به پیتی الکامل ۱۰/۲۲۷ تا سالی ۴۵۵ك و باوه
 پاشان له بغداد مردووه و تهرمه که یان بردۆتهوه بۆ گه رگه رایا (
 کوت) ۰۰ جا ئوغوزه کان و ئه و کوردانه ی که له ناوچه که دا بوون و
 سه ر به « سمدی » و « ابو الفتح » بوون بلاوه یان لیتکرد
 (المنتظم ۱۳۰/۸)

سالی ۴۳۹ك = ۱۰۴۷زا کورده لورده کان و کۆمه له کانی
 سه ر به سورخاب له تاو ناله باری و به دیره و شتی و ، زۆرو زهیری
 « سورخاب » به تنگ هاتبوون ، ده سگیریان کردو و بردیان بۆ
 « ابراهیم ینال ئه و چا و یکی هه لکولی و ، داوا ی لیتکرد که « سمدی
 کوری ابو الشوک » له به ندیخانه دمر کاو بهری دات « سورخاب »
 گوتی نه داو به قسه ی نه کرد به لام « ابو العسکر » ی کوری -
 که هه ر له به رای یه وه رازی به وه نه بوو که باوکی « سمدی »
 زندان کردبووو ، له سه ره وه له باوکی تۆر ابوو دوور
 که و تبووه وه - له هه له سودی و هر گرت و چوو به ره و قه لاکه ی

باوکی ودهرگای زندانی شکاندو « سعدی » ناموزایی له بهند
 رزگار کردو زنجیر و پاله ههنگه که ی شکاند ، و به چاکه میا و متی
 مل که چی کردو داوای لیکرد باسی رابوردو له بیر بیاتمه مو
 لاپه ریکی دوستاییتی تازه بده نه لاول ، نهودهس پیشکهری بکات
 بۆتکای بهردانی مامی و اتا سورخاب - گهرچی نهوه هه موجوره
 خراپه ییکی ده باره ی « سعدی » ره وادیوو ، سعدی بهقه ی
 « ابو العسکر » ههستا چوو به ره ولای « ابراهیم ینال » و
 کوردیکی زۆریشی له گه ل خۆی برد به لام ابراهیم ینال هیواکانی
 به چی نه هیتا و تکاکانی په سه ند نه کرد ، به دل شکاوی به چیسی
 هیتت و چوو بۆ « ده سکه ره = ده سکرده » و له ویۆه نامه ی
 بۆ خه لیفه و جیگرانی « ملک ابو کالیجار » نووسی و مل که چی
 و فرمان به ریی خۆی نیشان دا (الکامل ۹ / ۵۳۹ - ۵۴۷)

هه ره له ۴۳۹ ک) ابراهیم ینال شالاولی کرده
 « کهنگه وه ره » ی سه ره به « اسد اباد » و داگیری کرد ، سهرداری
 نهوئێ که ناوی « عکبر کوری فارس » بوو و به کی بوو له سهرداری
 سه ره به « گرشاسف کوری علاه الدوله کاکوته » خۆی و ده سو
 پیوه ندی کسانه وه بۆ « قه لای سه رماز » و سه رکه وته سه رقه لاکه ،
 به لام « ابراهیم ینال » به مووازی نه هیتا له شکری به ری خست
 بۆ داگیری کردنی قه لاکانی سورخاب به فرمانده ی « احمد کوری »
 طاهر « ی زاوای و وه زیری ، سورخایشی له گه لی نارد که
 مۆره که ی بنتری بۆ باوه ر ، که قه لاولانه کان ، دزه که بده ن
 بده سته وه ، احمد طاهر « له سه ره تادا پرووی کرده » نزی

« که له کان » نهم نزمخوی به دست و نهادا نجا احمد پرووی کرده
 قه لای « دزدیلویه » و گماروی دا ، پری له هیزمغوزه کایش
 پروویان کرده به نده نیجین (مهندهلی) وله ماتگی جمادی الاخری دا
 کهوتنه تالان و کاری خراب تارادهیی بۆ ده رختی مالی شاراوه
 زۆر کهسیان له ژیر دارا کوشت ۰۰ (الکامل ۵۳۶/۹ دواوه)

(دوکتور حسام الدین نغشبهندی گویا له سهرداواوی کاکه
 حه می مه لاکه ریم جن و پتی هه ندی له شاروقه لای ناوه اتوووه کانی
 پروون کردوتوه ، جاله گو قاری نه و روزی ژمار (۹) دا نووسیویه :
 « مسر کوری مه لهل » وتویه : ناوی اسد اباد « له و توه هاتوووه »
 که اسد کوری ذی سرو حمیری له گه ل تبع دا به ویدا رابوردوو
 نهم شارهی دوروست کردوو ، و اتا شاره که عرب تیا دانیشتوون
 بهر له اسلام ۰۰ زۆر به داخه وه که « حسام الدین »
 هه روا به ساده یی قسه کانی شاعرکی درقزنی ریاکاری لایق
 ده قی میژیوی بی نه وه ی لئی بکولیته وه ، ئایا راسته « تبع »
 به کوردستانا تیهه ریوه ؟ چون ته نها به رابوردنی « اسد »
 به و تا وه دا نهم شاره دوروست بوو ؟ نه گه رعب دوروستی کرد
 بۆج ناوی نه فا « اسدی » ؟ خوش به ختانه کییی « حدود العالم
 من المشرق الی المغرب » که سالی ۳۷۲ هـ = ۹۸۳ز نووسراوه
 (و اتا بهرله « ابو دلف » به (۳۰ سال) وتویه : « ۰۰ اسباب -
 کرمانشاهان - میرگ سن شاری ئاوه دانن له پتی حاجی پاتا ۰۰ »
 لهم ده قه وادیاره که ئاوه که « اسد » نه بووه ، (ئاساباد) بووه ،
 که دهم له بهرزوری « ئاشی ئاوی » بهم ئاوه ناسرایت ، ههم

كاك حسام الدين نووسیوی رهنگه زدیلوویه «دزی دهلو» یتت ،
 ئەمدوووره چونکه ناوی دهلو له میژووی کۆتا نهیستراوه تهها
 بهۆی ناوی دووزانای «دلوی» یه وه نه بئ (المنتظم ۵/ ۱۶۳۷/)
 ۷۰) بهلام له ناوی « که له کان » که ده کهوتیه یتوانی چیاکانی
 ئاتهشکه ده - ماکوان - کناری روبراری « دودان » که جیته بیکی
 ئەوه نده سهخت بوو « احمد طاهر » نه یتوانی داگیری بکات بۆمان
 ده رته کهوتی « زدیلوویه » هر « بزلی » یه ، وه که بۆی چووین (

ههروا هه ندی له غوزه کانیس چوونه سه « ابو الفتح ورام»
 ئەو خۆی لیان لادا ، مأل و سامانه که ی به جئ هتشت که
 به تالانی به وه خه ریک بن ، به لام غوزه کان ولزیان له خۆی نه مینا
 دوا ی کهوتن . « ابو الفتح » له ترسی ئەوه ی نه وه که به سه ریا زال
 بین لیان هه لکه رایه وه کهوته کوشتاریان و به دیل گر تیان ،
 به م جۆره به ته ناوی به سه ریا زال بوو وه مو ئەو سامانه ی
 داگیر کرد که به تالان هینا بوویان وهاواریشی نارد بۆ به غدا
 بگه نه فرمای ، به لام ده ولته ی خه لیفه ی به غدا که مده سو
 که م هیز بوو ، له به رته وه بنه ماله ی « ورام » په رینه وه بۆ سه ری
 خۆرئاوای دجله . ئنجا « غوزه کان » له مانگی په جه به دا
 شه به یخو نیان کرده سه ر « ابو الشوک » - که له وه حه له دا تهها دو
 فه سه نک له « باجسری » وه دوور بوو ، جا له ترسی په لاماری
 « غوز » خۆی و کس و کاری به جۆری هه لانتن برائا گای
 له براته مابو و کور له باوک، و خه لکیکی زۆریان له کور را، غوزه کان
 دارایی و سامانی هه مو یا نیان رووتانده وه و تالان کرد ، خود

سمدی ش که دارایی و سامانی خۆیی له قه‌لای سیروانه وه
 گواستبووه وه ئه‌ویش هه‌موی به‌رتالان کهوت ، خۆی ته‌نیا
 به‌موی ڕیشی به‌وه ڕزگار بوو ، ئابهم جۆره غوزی سه‌لجوقی
 نورکمان دمسکه‌ره - باجری - قصر ساپورو هه‌مو ناوچه که‌یان
 تالان کردو هه‌وایش گه‌یشه به‌غدا که « ابراهیم ینال »
 ڤووته کاته به‌غدا ، له‌تاوان خه‌لق که‌وته له‌رزو سه‌ردارانو
 فه‌رمانده‌یان له‌ده‌وری « ابو منصور کورپی ابو کالیجار » ی
 سلطانی به‌غدا کۆبوونه‌وه بۆ ته‌گیسر و ڤاویژو و باسی : چۆن
 به‌رانگاری کردن .. به‌لام سه‌رته‌نجام هه‌تیان پهنه‌که‌را
 کاره‌ساته‌که سه‌خت تریبوه ... سمدی خۆی گه‌یانده دیالی
 وله‌وتیوه ڤوی کرده لای « ابو الاغر دیس کورپی مزید » وله‌پال
 ئه‌وا جیتی خۆی خۆش کرد . « ابراهیم ینال » چوه سیروان
 و قه‌لاکه‌ی گه‌مارددا و خه‌لکه‌که‌ی به‌ته‌نگ هه‌تاو هه‌تیکی نارد
 بۆ تالان کردنی ئه‌ودوای کوردستان تاده فه‌رسه‌نگ ماوه‌ی ما‌بوو
 که‌بگاته « تکریت » جا پارێزه‌ری ولاتهات کلیلی هه‌رته‌که‌ی
 ته‌سلیم به‌ « اینال » کرد ، ئنجا اینال فه‌رمانی دا به‌ تالانی پاشماوه‌ی
 سامانی سمدی و ، خۆی هه‌رته‌که‌ی به‌جین هه‌شته‌و به‌کتی له
 هه‌فسه‌ره‌کانی خۆیی - که‌ناوی « سه‌خت که‌مان » بوو - له‌وتی
 هه‌شته و گه‌راییه‌وه به‌روحه‌له‌وان وله‌وتیوه بۆ هه‌م‌دانو
 دوو کۆڤه‌که‌ی « ابو ماجد مه‌له‌لی » له‌گه‌ل خۆی برد ، که‌تاویان
 « بدر و مالک » بو ، ڤێژ و شکوئی لیتان .. له‌م سه‌رده‌مه‌دا
 خاوه‌نی « قه‌لای سه‌رماژ » که‌یه‌کی بوو له‌کۆڤانی به‌دری کورپی

همه نومی - مرد ، پاش نامه قهلاکه تسلیم بووبه « ابراهیم
 اینال » ، پاشان ابراهیم اینال و وزیره کئی خربی نارد بو
 داگیرکردنی شاره زور ، « ابو ماجد مهلهل » له ترسا ولاته کئی
 به چیه هیتتو دوور که و تهوه ، احمد کوری طاهر که هم
 وزیر و هم زاوای اینال بوو له قه لای « تیرانشاه = بیزارشاه -
 یا - میران شاه سپاهزی کرد و گه ماروی داو شوره کانی کونگون
 کرد . مهلهل نامه نووسی بو خه لکی شاره زور که بهر انگاری
 بکن . تا به هیزیکی گوره وه نه گه فریاتان ، خه لکی شاره زور
 کوشتاریکی سهختیان له غوز کرد . احمد کوری طاهر
 دووباره گه رایوه سه شاره زور و داگیری کرده وه و کوشتاریکی
 زوری له خه لقه که کرد ، غوزه کانی لای مهنده لیش له گمل هیزی ترا
 پرویان کرده به رازه رود (بلدروز) و تاجزگی سه لیل یتشکه وتنو ،
 له گمل « ابو دلف قاسم کوری محمدی جاقانی (جاوانی) که وتنه
 شاره وه ، پاش شریکی زور سخت « ابو دلف » به سهریانا زال
 بوو بنهو بار کهو کرانباریانی همهو لی گل دانمونه ...

هر له مانگی ذی الحجیه ۴۳۹ ک =
 ۱۰۴۷ از غوزه کان هلیان کوتایه سه شاره کئی
 « علی کوری قاسمی کورد » و که وتنه تالان و خراپه کاری
 ناپیاوانه و بین ناموسانه به لام « ابو دلف » ری ده ربه نده که ی
 ییگرتنو و کوشتاریکی زوری لیکردن و همهو تالان و گرانباره کانی
 خه لکی لیمان گل دایه وه (الکامل ۵۳۶/۹ - ۵۴۰) وادیاره
 مه بهست له شاری علی کوری قاسم « سوماری » ئیتته بیت .

نم جینگه به له پستی دهر بنده که ی گه لائی حرا نه وه به ، بق
تیرو ته سل زانی نی نم پاره سرنجی سپاره ی بنده نیجین
(مه نملی) بدن له نو و سراوه کانی من .

سالی ۴۴۰ ک = ۱۰۴۸ ازا گه مار و دانی قه لای تیرانشاه
(بیزار شاه - میران شاه) له لایه ن احمد کوری طاهره وه هر
دریزه ی کیشابوو به لام سپا که ی دوو چاری درم و په تابوونو
زوریان مرد ، احمد په یامی بق اینالی خمزوری نارد و باسی
کوشه نده یی درمه که ی کرد و دباوای کومه کو یارمه تی کرد ،
ابراهیم فرمانی دا که شاره که به جی بیتلو و بکشیتوه ، احمد
به سپاوه کشایه وه بق « مایده شت » هر که مه لهل نم همواله ی
بیست به په له یه کنی له کوره کانی نارد بق داگیر کردنه وه ی
شاره زور ، جا غوزه کانی بنکسه ی سیروان که وهرز بویسون
کهوتنه ترسه وه ، نجا هیزکی غوز روی کرده حله مان
ودزه که ی گه مار و دا به لام نه یوانی حله مان داگیر بگات
کهوته تالانی هریمه که و نموه ی له وه بهر لیان مابووه جی نموه شیان
همو برد ، نجا مه لهل به مال و مندالسه وه روی کرده به غداو
له گه ره کی « باب المراتب » نیشته جی بوو ، که مال و مندالی
دامزرا ند خوی گه رایه وه بق بنکه که ی که شهش فدرسه نک
له به غداوه دوو ربو (الکامل ۵۴۵/۹)

هر له مسالی ۴۴۰ ه دا سعدی کوری ابو الشوک له گه ل
ابراهیم ینال دا کهوته نامه گوړینه وه ، که له مه ترسی دنیا بوو

شاری حله‌ی به‌جی هیشت - که له‌وجه‌دا دیس کوری مزیدی
 اسدی « سرداری بوو - چوو بۆلای ابراهیم اینال و پریاریان
 دا : که سعدی هر ولایتکی بدهس هیتایه‌وه - جگه له‌وانه‌ی
 راسته و خۆله ژێرده‌ستی ابراهیم اینال خورتداهن - هه‌موی
 له‌ژێر ڕکینی خۆیا بینیتهره : جا « سعدی » به‌ره‌وه ده‌سکهره
 که‌وتنه‌ی و له‌وی له‌گه‌ل سپای سه‌ربه‌به‌غدادا که‌وته‌شه‌په‌وه
 راوی نان و شاری ده‌سکهره‌ی داگیرکرد، زۆری نه‌برد سپایتکی
 زۆر تیرا بوو سه‌رکوت کردنی به‌لام سعدی شه‌وسپایه‌شی
 شکسته‌ی دا و سه‌رداره‌کانی گوشت و که‌وته‌په‌ره‌ی دانی
 ولاته‌که‌ی (الکامل ۹/ ۵۵۱) .

سالی ۴۴۲هـ = ۱۰۵۰ز « ابو ماجد مهلهل کوری عیار »
 چوو له‌ای سلطان طنزل بگ ، سلطان ڕیزی لینا و میرتی
 که‌ی به‌ره‌می ناسی و له‌سه‌ر کورستیکه‌ی خۆی هیتشتی به‌وه ،
 که‌نه‌م جینانه‌ی له‌ژێر ڕکینا بوو : سیروان - دقواق - شارمزور -
 صامغان . . و تکاکه‌یشی (بۆ به‌ردانی « سورخاب » ی برای
 که‌نه‌وه‌حله له‌زندانه‌کانی « سلطان طنزل » دا بوو) قه‌بول کرد .
 سورخاب که‌له‌زندانی ڕزگار بوو چوو قه‌لای « ماهکین » ،
 « سعدی » ش تیرایه قه‌لای « ڕاده‌نده‌یین » (الکامل ۵۷۰) (وادیاره
 نه‌م قه‌لای ماهکینه که‌سه‌رده‌سێ ناوچه‌ی فه‌رمانی هوابی
 نیا‌ه‌کانی « ماهکین » بووه ، هه‌روا قه‌لای « ڕاده‌نده‌یین » ،
 که‌که‌وته‌ نێوان (مه‌ندلی - پشتکۆ - کرماشانه‌وه) . .

سالی ۴۴۴هـ = ۱۰۵۳ز ماڻگی ذی القعدة «سعدی» کوری
 « ابو الشوك » بهسپايتيکي طوغرول بهگهوه پرووی کرده عراق:
 لهسره تادا له « مايدهشت » لهشکر بهزی کردو لهوتوه
 بهغوزه گانهوه هه‌ئێ کوتایه سه‌ر ابو دلف جاقانی (جاوانی)
 که توانی خۆی له دهستی رزگار بکات ، بهلام « سعدی » تالانی
 کردو ئهو ناوهشی - تانسانیه - هه‌مو تالان کرد و کهوتنه
 کوشتارو کاری خراب ، ئنجا چوو به‌رهو « به‌نده‌نجین »
 (مه‌ندمل) ، « خالد کوری عومری خالۆی » که له « زریر »
 بوو ، کوره‌کانی نارده‌لای بۆ چه‌له‌وانو سکالای له‌سته‌می
 مه‌هل کرد ، سعدی به‌ئیتنی دایه‌ی که توله‌ی له‌بکاته‌وه ، جا بوئه‌وه
 به‌هیزتکی زوره‌وه شالۆی کرده‌سه‌ر « مه‌هل » و به‌سه‌ری‌ازال
 بوو به‌دیل گرتی « و مالکی » کوریشی هه‌ر گرتو هه‌ر تالان
 ورا ورووتیکی خه‌لکی کرد بوو و هه‌مو سامتیکي هه‌بوو داگیر
 کردو وهی تالان کراوه‌کانی دایه‌وه ده‌ستیان ، و خۆی گه‌رایه‌وه
 بۆ چه‌له‌وان ... که ئه‌م هه‌واله‌ گه‌یشته به‌غدا خه‌لکی له‌ترسا
 هاته‌له‌رزین ، سپای « ملک رحیمی کوری ابو کاليجار » ئاماده
 بوو که روو بکاته‌ چه‌له‌وان بۆ شه‌ر له‌گه‌ئ سعدی ، « ابو الاغر
 دیس کوری مزیدی اسدی » ش له‌گه‌لی ئاماده بوو به‌لام
 هه‌چیان یه‌نه‌کرا (الکامل ۹/ ۵۹۸۹ - ۵۹۰) ئیبه‌ ئه‌م باسه‌مان
 دوور دێژ له‌ سیاره‌ی مه‌ندمل دا بلاو کردۆته‌وه . .

هه‌ر له‌مه‌سالی ۴۴۴هـ که « سعدی » مه‌هلێ مانی
 به‌دیل گرت ، بدری کوری ابو ماجد مه‌هل هه‌واری برد بۆ سلطان

مغرل بهك « و، داواي لىكرده كه دوستور به « سعدى » بدات
 كه مهلهلى باوكى له زندان بهره لابتكات ، طوغرول بهك كورتكى
 « سعدى » كه لاي ديل بوو خسته نه كى و نه سپرده كى له گه
 نارد كه به سعدى پابگه يئنى : نه واكوپه كه ت نيرايه موه
 له توهاي نهوا زوو « مهلهل » بهرده ، نه گه ر سه رپييجى بكه له
 بهردانى دا نهوا بهر په رچى كرده كهى خوت نه يئنى ، كه به درو
 نه سپرده ي سلطان گه ييشته هه مه دان به در دو واكه وتو
 نه سپرده كه نامه كهى بو برد ، سعدى كه نامه كهى و ده رگرت
 چاره ي تورش كرد وتو وپه بوو ، و سه رپييجى له به گوتى كردنى
 فرمانه كهى طوغرول بهك كردو، رووى كرده حه له وان ، به لام
 نه يتوانى دا گيبرى بكت ، كه وته هات وچوون له يتوانى « روشن
 فبادو و بردان » دا و نامه يتكى « بؤملك رحيم » نووسى تيا
 مل كه چى و فرمان بهرى خوي نيشاندا ، له سه رنه مه « ابراهيم
 اسحاق و سخت كه مان » كه له پياو ماقولان و فرمانده يانى سپاي
 طوغرول بهك بوون به له شكر دوه هه ليا ن كو تايه سه « سعدى »
 بهر تيره ي « بدر كو پى مهلهل » ، جا « سعدى » هه لات و
 غوزه كان گه رانه بود بهردو حه له وان و بدر يش به هيزنى غوزه وه
 شالوى برد سه « شاره وزور » ، ئنجا سعدى بوى ده رچوو
 بهره وه قه لاي « روشن قوباد » (الكامل ۹ / ۵۹۴ - ۵۹۵)
 وادياره نه (روشن قباد و بردان) له ناو چيا كانى حيرين دا
 بوون وه كو منصوريه الجبل و نه وناوه ، و باوه مرنا كه م نه م بردانه
 و بهردانه كهى باكوپى به غدا - كه به شه رابى چاك به ناو بانك بووم

وشاعرانی عرهب پیا ههلیانداوه وکاک حسامالدین له گو قاری
نوروزدا کردبوویه « فارسی » - یه کین

سالی ٤٤٦هـ = ١٠٥٤زما مانگی شوال « ابراهیم کوری
اسحاق » که له ههلهوان بوو گه بیشته « دهسکهره = دستگرد »
خه لکی شاره که لئی پاپهرین و بهرانگاریان کرد ، بهلام عزیزان
که مبرو تووانی بهرگری و درزده دان به شهریان نه بوو ، ناچار
بلاوه میان لیکرد وههلاتن وغوزه کان خزیان کرد به شاره که داو
که وته تالان وراوروت و دارکاری کردنی ژن و مندا ل بقو پی
درکاندنی سامانی شاره ، پاشان روویان کرده روشن قوباد
که له ژیر دهستی « سعدی » دابوو مال و سامانه کی هم له وی و
هم له بردان دابوو ، نهو خوی له دوستایستی طوغرول به گ دوور
خستبووه وه ، خوی بوشه ژاماده کرد بوو قهلابه نندی کردبوو ،
سپای طوغرول خه لقی نه م شمارانه ی به کسه تالان کردو
گونده کانی ویزان کرد و مال و سامانی خه لکی ولاته که همسو
به تالان چوو (الکامل ٩/٦٠٣ - ٦٠٣)

سالی ٤٤٧هـ = ١٠٥٥زما سلطان طغرل به گ که وته بیر
چوونه حج و نامه ی نووسی بقو فرمانده کانی له دینه وهرو
کرماشان و حه له وانو شارانی ترا که نازوقه موئالف بقو سپاو
چاره واکانیان ژاماده بکری که گه بیشته ههلهوان دمس و پیوه ندانی
به یرتی خوراسان دا بلا بوو نهو ، خه لکی ولات که وته ترسه وه . . .
بهلام طوغرول به ک نه سپرده ی نارد بۆلای خه لیفه ، دلنیا یی و
بچووکی خوی و به نده یی و فرمانبه ری را گه یانده . . . خه لیفه

فرمانی داد که ناوی سلطان مغزل بخزینتہ خوبهوه ورنی بؤچول
 کرا که بیتہ فاوبهغداوه .. پاش گهیشتی بهچه ند پڑوی
 سپاهغوزه کان - که له پکیفی دا هاتبون - له بازاری بهغدادا
 ئاواوه یتکیان خستهوه و کوشتار دستسی پهن کردو، غوزه کان
 که وتنه تالان وراوورووت و ملک رحیمی ئاخیرین « سلطانی
 بین دهسه لاتی بوه بی « دسگیر کراو تیرا بوته لای « سیروان» و
 « قریش کوری بدران عقلی « فرمانزده وای موصلیش بهخوی و
 عه ربی نه وناوموه له ترسان به پرووتی و قووتی هه لانتز و خویان
 کوتایه په نای « بلر کوری مهلهلی عیاری « و له ترسی غوزه کان
 له خیتوه ته کا نا به مجام و لیتمشاردرانه وه (الکامل ۹/۶۰۹ -
 ۶۱۳)

وادیاره قریش له م سه رده مه دا له بهغدا بویتت وه گه رنه
 هیشتا غوز موصلیان داگیر نه کردبوو ..

سانی ۴۸: ۱ = ۱۰۵۶ از خنیفه ی عباسی « القائم بالله »
 خه دیجه خاتوونی کچی داوودی برای سولطان طوغروانی
 خواست و له کاتی ماره پیندا نه م فرمانده و پیاوه گه و رانه
 بانگ کرابوون : « عمید الملك کندی و هزیری طوغرول به گ :
 ابو علی کوری ملک کالیجار ، ههزار اسپ کوری بنگیر کوری
 عیاضی کورد و کوری ابو الشوک و هندی فرمانده یانی تری ..
 (الکامل ۹/۶۱۷) ده بی مه بهست له کوری ابو الشوک « سعدی
 کوری ابو القتح فارس « بیت ..

سالی ٤٥٠هـ = ١٠٥٨زایا خلیفه‌ی عباسی القائم بالله -
 به‌غدادی به‌جن هیشت نه‌تاو زان بوونی « به‌ساسیری » و
 ئاژاوه‌ی شیعی و سونیتی « سولطان طوغرولیش دوچارلی
 یاخی بوونی « ابراهیم ینال » ی برای دایکی بوو ، که طوغرول
 توانی « ابراهیم » رازی بکاو له‌شورشی ئه‌و دلتیایت ، ئنجا
 که‌وته کوشش وه‌هول بۆگپرانه‌وه‌ی خلیفه بۆ به‌غدا ئالم
 بگره‌وه‌برده‌ی‌دا خلیفه ١١ مانگی ذی القعدة سالی ٤٥١هـ له‌گه‌ل
 مهارش‌دا گه‌رایه‌وه‌ برده‌و عراق به‌رتی شاره‌که‌ی بدر کوری
 ابو ماجد مه‌له‌ل تیاری‌دا بۆ ئه‌وه‌ی به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌ دلتیابن له‌و
 که‌سانه‌ی رووی تی ئه‌کن ، له‌مه‌له‌دا « ابن فورک » گه‌یشه
 کوشکه‌که‌ی بدر وداوای لیکرد که‌ی‌بیتیری بۆلای مهارش ..
 هه‌روا کابراتیکی ده‌شته‌کیش هه‌والی هینا که « مهارش » و
 « خلیفه » ی له « تل عکبرا » دیوه ، بدر به‌م هه‌واله زۆر دلشادبوو ،
 خۆی و ابن فورک و دوو توکهری که‌وته ری و دیاریسه‌کی
 باشیشی بۆرد ، « ابن فورک » نامه‌که‌ی طوغرول به‌گی دایه
 « خلیفه » له‌گه‌ل دیاری و ده‌هه‌نه‌و خه‌لاتیکی زۆرا که
 هینابووی . هه‌رکه‌به‌یام گه‌یشت به‌ طوغرول به‌گ که خلیفه
 له‌شاره‌که‌ی بدره ، کونده‌ری وه‌زیری و فه‌رمانده‌کان و په‌رده‌دارانی
 نارد بۆیشولزی خلیفه و خه‌یبه‌وخه‌رگا و دیاری زۆریشی بۆ
 نارد ... تاد ٥٠٠ (الکامل ٩ / ٦٤٦ - ٦٤٧)

سالی ٤٥٥هـ = ١٠٦٣زایا « سولطان طوغرول به‌گ
 له‌ئهرمه‌نستانه‌وه گه‌رایه‌وه به‌غدا خلیفه ویستی پیتشوازی

بکات : بهلام طوغرول مهیدانی نعداو خۆی لهوه بچوکت دانا
 کهرای بکهوئی خهلیفه بچن به پیرهوه ، ئنجا خلیفه « ابن
 جیری » وهزیری نارد بۆیتشوازی ، لهم سانه دا ئه مه سردارانه
 له گهله سولطانابون : « ابو علی کوری ملک کالیجار ، سورخاب
 کوری بدر ، هزاراسب و هی تری ۰۰۰ (الکامل ۲۵/۱۰) جا
 ههراهم سه فهردهدا کچی خهلیفه گوئزرایهوه بۆسلطان
 طوغرول بهگ ، جا ئه و مانگی ربیع الاول له بهغداوه گه رایهوه
 بهره و چیاو که گه یشته ره ی لهوئی نهخۆش کهوت و ههرا لهوئی مرد
 پاش مهرگی طوغرول له دیوانی خهلافه تهوه نامه نووسرا بۆ ئه م
 سهردارانه : « شرف الدوله مسلم کوری قرشی ختوی موصل ،
 نور الدوله دیس کوری مزیدی اسدی ، هزاراسب بنس ورام ،
 و بدری کوری مهلهل ، که بگهته بهغدا ۰۰ (الکامل ۲۷/۱۰)

سالی ۸۷۴هـ = ۱۰۹۴زا مانگی شوال « بهرکیارق کوری
 مهله کشاه ی سه لجوقی » له نصیبین بوو ، که یستی « توتوشی
 » مامی روو ئه کاته ئاذهربایجان ، گورج نصیبینی به چن هیشت و
 له موصله وه له روبراری دجله پهری یه وه بهره و ههولیر (اربل)
 و له ویتودرووی کرده شارد که ی « سورخاب » کوری بدر ۰۰۰
 (الکامل ۲۳۴/۹۱۰)

سالی ۹۲هـ = ۱۰۹۸زا که بههتیزی وزالتی سلطان محمد
 کوری ملکشاه سه لجوقی بۆ خهلهک ده رکهوت « سعد الله
 گوهر ئابین » - که له « سلطان برکیارق » زۆر ده ترسا
 کۆبوو نه وه ییکی سازدا له گهله ئه مه سردارو فه رمانده یانه دا .

« کربوقا ختیوی موصل ، جگه ره ژ ختیوی جهزیره ، سورخاب کوری بهدر ختیوی که نگه وهر وه نندی سرداری تری وله پاشا به گهژ دهستی چوون بو دیده نی سلطان محمد له قوم و گه یشته لای ، پاش گه رانه وهی ئەم سرداران به پرتیبری گوهه رتاین ، خه لئه دوستووری دا ناوی سلطان محمد بخرتیه خوبه ی هه نی به وه ۰۰ (الکامل ۱۰/۲۸۹)

سالی ۴۹۳هـ تیرانی سلطان محمد و سلطان برکیارقی برای تیکچو ۰۰ بهرکیارق له به غداوه روی کرده شارمזור وه تیزکی له تورکمانه غوزه کان پیکه تیاو که وتهری بوشه له گهژ سلطان محمدی برای ، سپا کانیان له « سپیدرودی » هه رتیمی هه مه دان تعین به به کاو بهرکیارق شکستی خوارد که ئەم ئەمیرانه ی له گهژ بوو : ابو المحاسنی و مزیر ، گوهه رتاین ، عز الدوله صلحه کوری مزید ، سورخاب کوری بدر ۰۰ وهی تری ۰۰ له وئی بیستی که ههردو برا که ی (محمدا سه نجر) نیازی گه له کومه یان هه به ، له ترسا گه پرایه وه به ره و عراق ، وله هه له وان دا سیا بهزی کردو خه ریکی هیزکو کرده بوو (الکامل ۱۰/۲۹۴ - ۳۰۶) مهله کتاش کوری تری زۆربوو به ناویانک تریان سلطان محمود بو که دایکی تهرکان خاتونی « شازنه جوان » ی « ملکه الجمال » ی جان بو

سالی ۴۹۵هـ (۱۱۰۱زا) قه لای « خفتیذگان » که له دهست سورخاب دهر کرابوو ، دیسانه وه که وته وه ژیر رکیفی : هژی له دهست چوونی به مجۆره بوو بوو : « قه رابولی که به کن

بوولنه نیردی سه لغوری تورکمان هاتبووه ناو ولاته کسهی
 سورخاب « دوه ، بۆمینگل ورموه له وه پاندن ، له لایهن هیزی
 سورخابه وه به ره هستی کرابوون ، وه میدان نهدرابوون که بیته
 ولاته که وه وکه وتبوونه شه ره وه وه هندی له دارو دهستی
 قهرا بولسی کوژرابوو ، له سه ره وه هاواری بردبووه بهر
 تورکمانه کان وهیژنکی زوری سپایی هتیا به سه سورخاب
 وکه وتبوونه شه ره وه ، تاخی قهرا بولی نزیکه ی دووه هزار
 که سیکیان له کورده کانی سه به سه سورخاب کوشتبوو و خود
 سورخاب به بیستکه سیکه وه هه لاتبوو بۆچیا کانی ژیردهستی ۰۰
 هر که دوو پارزهره که ی قه لای « خشتینکان » هم هه واله یان
 بیست خوته سه ره قه لاکدا وه هرچی تیا هه بوو له نازوقه و سامان
 گه نجینه هه میوان داگیرکرد که بایی دووه هزاره هزار
 (واته دو ملیون) ی تیا بوو ، له وحه له دا سولطان به رکیارق به
 هر تیه که دا تینه په ری دووصهت هزار دیناریکی بۆ نه تیرن
 که ده خلیان نه کات - جاسپای تورکمان جگه له دی کوک (دقوواء)
 « وشارمزور » هه میوان داگیرکردبو ، له محله دا دوپارزهره که
 له سه سامان و مال لیان بوو بوو به شه پ ، به کیکیان هوی تری
 کوشتبوو ، جاداوای نه مانی له سورخاب کردبوو که بیته قه لاکه ی
 بخاته و مژیر دهستی ، ئا به مجوره « سورخاب » نه مانی بۆ ی نارد
 بوو قه لاکه ی دا بوو دهسته وه (الکامل ۱۰/۳۴۶ - ۳۴۷)

سالی ۴۹۸هـ = ۱۱۰۴زای تورکمانه کان ریگه ی خوراسان
 (بهندا - به عتوبه - خانقین) یان پر کردبوو له نازاوه و خراپه و

دزی و دروژنی لهم کاتهدا « ایلغازی کوری نورتوق » والیی
 عراق بوو « بلهك کوری بههرام کوری نورتوقی برازیسی »
 کرد به پاریزه‌ری هه‌رتمه‌که بۆنه‌هیشتی خراپه‌و‌عازاوه ، بلهك
 زور جوامیرانه ئه‌رکی سه‌رشانی خۆی ئه‌نجام‌دا ، پاشان
 پوی‌کرده قه‌لای « خانینجار » که‌له‌ولاته‌کانی ژیرده‌سی
 « سورخاب کوری بدر » بوو ، گه‌مارۆی‌دا و‌داگیری کرد
 (الکامل ۱۰/۳۵۹)

سالی ۵۰۰هـ = ۱۱۰۶ز ماڠگی شوال « سه‌ردار ابو فوارس
 سورخاب بدر » که‌به‌نازناوی « ابن ابو الشوك » (دوهم)
 به‌ناوبانگ‌بوو کوچی دوابی‌کرد ساماتیکی زۆرو‌گنجینه و‌په‌وه
 چاره‌رای بی‌شماری لیج به‌جین‌ما ، پاش‌مه‌رگی‌ئهو « ابو منصور
 کوری بدری برای » جیتی گرت‌هوه و‌بوو‌به‌سه‌رداری ولات
 وه‌ك‌بانی دتی (الکامل ۱۰/۴۳۸) میزوو‌نووسان باوه‌ریان و‌ایه
 که‌ئهم به‌ماله‌به (بنی عیار = عاز) صه‌ت و‌سی سال (۱۳۰)ی
 په‌به‌ق به‌ناوی فه‌رمانه‌وایی « عیاری » ختوی ده‌سه‌لات بوون
 له به‌شیک‌ی کوردستانا که‌هه‌ر له‌که‌نگه‌وه‌ره تاده‌سکه‌ره و‌له‌دزی
 ، اه‌گینی لای خۆره‌هلانی باکوورپی مه‌نده‌لیه‌وه تا داقوق
 و‌خانینجار یان له‌زیر ده‌ستا‌بووه پارچه پارچه ، به‌لام له‌به‌ر
 به‌دبه‌ختی و‌کلولی نه‌ته‌وه‌ی‌کورد ، ئهم ئه‌میرانه له‌تیوانی
 خۆیانا ، وه‌گه‌ل به‌ماله‌ی حه‌سه‌نوه‌هیشا ، که‌ئه‌مانیان هیتا‌بووه
 پیشه‌وه هه‌میشه له‌شه‌روشه‌ورا بوون ، و‌تیوانیان ناخۆش‌و
 نا‌کۆک‌بووه ، ئه‌مانه ئه‌گه‌ر پشتیان بدایه په‌که‌وه و‌خۆیان نه‌بوایه‌ن

به دهسکه لای دهستی بیگانه‌هی داگیرکار هرگیزاو هرگیز
 نه‌بوه‌ی - نه‌غوزو سه‌لجوقی - نه‌تاتار - نه‌خوارزمی - نه
 منول نه‌ایطخانی - نه‌یا نه‌توانی به‌م ناوانه‌دا پاپۆریکن ،
 هرختویان خیتی ده‌سه‌لات و فرمان نه‌بوون ۰۰ به‌لام ناخ !!

له‌باسی فرمانه‌وایانی لوری بچو کدا ناوی « سورخاب
 کورپی عیار » هاتوو ، بچ گومان هم سورخابه کورپی مه‌هل
 نه‌که‌له ۵۰۰ ک دامردوو ، هم له ۵۰۰ ک به‌دواوه ناوانگی
 به‌رزده‌وه نه‌ییت ، نه‌ش له نه‌وه‌کانی نه‌وان ییت و له‌سه‌رده‌می
 « حسام‌الدین شوهلی » دا خۆی دایته پال نه‌وه له‌گه‌ل « شجاع
 الدین خورشید » دا هه‌رای بوو ییت (تاریخی گوزیده لایه‌ره
 ۵۵۱ شه‌رفنامه ته‌رجمه‌ی عه‌ره‌بی من ۵۷ جوغرافیای تاریخی
 لورستان ۲۴۳ - ۲۴۶)

سالی ۵۱۲ ک = ۱۱۱۸زا « مجاهد‌الدین به‌روز » -
 که له‌وه‌به‌ر له شارولکه‌ی دوین له‌له‌ی کورپه‌کانی شادی
 (نجم‌الدین ایوب و شیرکو) بو ، پاشان خۆی دایه‌پال
 سه‌لجوقی به‌کان سه‌ره‌نه‌نجام « سلطان محمد کورپی ملکشاهی
 سه‌لجوقی » کردی به‌والی به‌غدا ، و نه‌وه‌بوو سه‌لجوقی به‌کانی
 نادرایجان ولاته‌که‌بی « شادی » یان داگیرکرد ، « شادی »
 هاته‌به‌غدا « و مجاهد‌الدین » ناردی به‌نگریت پاشی مردنی نه‌وه ،
 « نجم‌الدین و شیرکوی کورپی له‌نگریت ، به‌که‌م بو به‌سه‌ردار
 و دووه‌م به‌نه‌فسه‌ری دزه‌وان (قه‌لاوان) ، و پاشان چهند سالی

كه له وئى بوون ، سه روکى پاسه واناڼى شار کابراڼىکى « گاور »
 بوو ، روژنيک خاننيک سکالا دينيته لای شيرکو له دمس کابراي
 گاور که په لامارى داوه ، شيرکو ئه مرسوايهى پى قوت نادري،
 ئه چى سه رزه نشى کابراده کا ده پى به هه رايان ، شيرکو به شير
 له ملى ئه دا ، که س وکاري سه ردارى پاسه واناڼ که خوى هر
 خه لکى تگريت ئه پى ئه چى بولای « مجاهد الدين بهروز »
 بوسکالا له دمس شيرکو ، ئه وان خوشيان هه ردوستى « بهروز »
 ئه پى ، له سه ئه وکاره بهروز ئه لیت « تگريت » به چى پيلن ،
 ئه وشه وهى که به به بارگه ئه پيچنه وه « يوسف کورى نجم الدين
 ايوب » له دايک ئه پيت « نجم الدين » که موژدهى بوونى منالى
 ئه دهنى زور به ساردى هه واله که وه ئه گريت ، پازنووسيتى
 مه سىحى له لای ئه پيت پي ئه لیت : راسته که تو ئه مرو له حالىکى
 شه پزه دای ، به لام ئه منداله گوناھى چيه ؟ که ئه مرو
 له دايک بووه ! که ده لیت تا پى به پياويک که تو شانازى پتوه بکھى !!
 « نجم الدين » ئه گه شتته وه وه هر ئه وه شه وه له زى ئه چنه
 ئه بهر به ره و موصل له وئى « سلطان عماد الدين زنگى » ريزمان
 لى ئه پى وکاروباريان پى ئه سيړى ... تاد .

ئه م « بهروزه » زور به ده سه لات بوو ،
 که « سلطان محمد مرد » « ئاق سنقر برسقى »
 له لايه نى سلطان محمود وه - ئه چيت برباره گاي « سلطان » ،
 به لام محاهد الدين ربي تادا ، « ئاق سنقر » ئه گه رتته وه
 بزه مه ددان برباره گاي « سولطان محمود » ، که گه يشته

« حلهوان » فهرمانی « سلطان محمود » ی بۆهات کسه
 « مجاهد الدین » لهوالتی بغدادا دهرکراو نهو بووبهچن گری
 (القديم والحديث للمرحوم محمد کرد علي ، شرفنامه ترجمه‌ی
 عربي ۵۷)

سالی ۵۲۹هـ = ۱۱۳۴زا که سلطان طوغرول به‌گی
 سه‌نجوقی (دوهم) مرد ، مسترشد بالله خه‌لیفه‌ی عباسی ،
 که له‌وبه‌ر یاریده‌ی « مسعود » ی نه‌دا دژی « طوغرول » کاتن
 ته‌ماشای کرد هه‌تدی له‌سهرداران و فه‌رمانده‌یان له‌مسعود
 نه‌ته‌کینه‌وه بریاری دا نه‌هیلن ناوی له‌خطبه‌دا بخوتنرتته‌وه ، هه‌روا
 که زانی « مسعود » ده‌ستی گرتووه به‌سهرچیدا بریاری دا
 هه‌لکووته سه‌ری .

پاش ده‌ورانی معتصم نه‌مه‌یه‌که‌م خه‌لیفه‌بو
 نه‌یه‌ویست خۆی زیت بکاته‌وه و بلن من خاوه‌ن ده‌سه‌لاتم ، جا
 دورو پشتی هانیان دا وله به‌غداوه کهوته‌ری ویشه‌نگی سپای‌نارد
 که نه‌وناوه‌یان تا حلهوان تالان کردو کهوته خراپه‌کردن و درنده‌یی
 و زۆرو زه‌نگ ، خۆشی مانگی شه‌عبانی هه‌مان سال گه‌یشته
 « حلهوان » و ناحه‌زانی « سلطان مسعود » له‌م لاوله‌ولواوه ئیی
 کۆبوونه‌وه ، که‌ه‌والی نه‌م له‌شکرکه‌شی به‌گه‌یشته « مسعود »
 پۆۆی ۱۰ مانگی پۆۆو له « دایرج = دی‌میرگ » شالآوی
 کرده سه‌ره‌یزه‌که‌ی و په‌رت و بلاوی کرده‌وه‌و ، خه‌لیفه خۆشی
 به‌دیل گیرا ، « سولطان مسعود » پرتزی لئ‌تاو خه‌یه‌و خه‌رگای
 بۆ دامه‌زرا‌لد و بریاری دا تاو به‌ئاگره‌گه‌دا بکاو له‌گه‌ل خه‌لیفه

به‌ناشتی ریخت بکهوی : به‌ومه‌رجهی خلیفه جارتکی تری بیرله
 کۆکردنه‌وه‌ی سپاوه‌یز نه‌کاتمه‌وه ، وله سه‌رکوری خه‌لافه‌تی
 خۆی دانیشی و باج و پیتاکی سالانه‌ش بدات ، له‌م‌ده‌رفه‌ته‌دا
 خۆبه‌ختکارانی ده‌روونی (باطنی) سه‌ربه «حه‌سه‌ن صباح» خۆیان
 کرد به‌ خیتوه‌ته‌که‌ی خلیفه‌دا خۆی وچه‌ند که‌سیکیان له‌تریکانی
 به‌سیاسه‌ت کوشت (الکامل ۱۱/۲۴ - ۵۲۷ گوزیده ۶۰)

سالی ۵۴۳هـ = ۱۱۴۸ز « سلطان مسعود » له‌گه‌ل هه‌ندی
 له‌نه‌رمانده‌کان - که‌خیتی سه‌ربه‌خۆی بوون - یتکچو .
 فه‌رمانده‌کان لیبی ته‌کینه‌وه‌و تووره‌بوون وروویان کرده به‌غدا .
 که‌گه‌یشته‌ سه‌له‌وان خه‌لکی شاری به‌غداو ده‌ورو به‌ری له‌ترسا
 که‌وته له‌رز ، گرانی ده‌ستی پین کرد ، نرخی هه‌موشت بووبه‌ده
 ئه‌وه‌نده ، خلیفه‌ی عباسی « المقتدی بالله » له‌ترسا که‌وته بیر
 دووباره‌کردنه‌وه‌ی شوره‌ی به‌غداو قایم کردنی (الکامل ۱۱/
 ۱۳۲)

سالی ۵۴۴هـ = ۱۱۴۹ز بوومه له‌رزهیکی سه‌خت له
 هه‌رنی سه‌له‌وان رووی دا به‌راده‌پن سه‌خت بووه گویا چیاپن
 خزاوه له‌گه‌ل زه‌وی به‌که‌دا به‌کسان بووه (الکامل ۱۱/۱۴۶ .
 المنتظم ۱۰/۱۳۸)

سالی ۵۵۱هـ = ۱۱۵۶ز « سلیمان شای کوری سلطان
 محمد » ئه‌سپرده‌ی نارد بۆ لای خلیفه‌ی عباسی «المقتدی بالله»
 که‌ئه‌به‌وی به‌رمه‌به‌غدا بیتو له‌سه‌ره‌تادا مال و مندالی نارد که

دروشمی ناشتی و دوستی و دلپاکی بن، خلیفه پرتی دا هاتوسوتینی
 دلپاکی ومل کمچی خوارد، خلیفه نازناوی « الملك المستجير » ی
 پین به خشی و دوستوری دا ناوی لمخوطبه دا بخویند ریته وه ، به لام
 نهوله خوئا شایه ستمی نه دی په نای برده لای ایلدکز وسپایان
 کۆکرده و بۆسر « سلطان محمد » ی برازای که « هممندان » ی
 داگیر کردبوو خۆی ناوانبو سلطان ، وداوای له خلیفه کردبوو
 ناوی بخاته خوطبه وه ته بکردبوو ، جا سلیمان له شهرا شکستی
 خواردو هه لات بهره و موصل و لهوی مایه وه تاسالی هه هه پاش
 مردنی سلطان محمود هینرایه وه کرابه سلطان ، به لام ته نیا
 ههشت مانگ به سلطانی مایه وه له پادشاهی دهرکراو خرایه زندان
 (تاریخی گوزیده ۴۶۱ والکامل ۲۰۶/۱۱) . لیره دا ئه بن
 نه وه پروون بکه مه وه ، نه وانهی که میژو بۆ کورد نه نووسن
 همویان - هه تا « منذر موصلی » ش که له م دوایه دا دوو کیتی
 دهرباره ی کورد بلاو کراوه ته - زۆر ساده یانه و ناشارمزایانه .
 وایان داوه ته بهر داس گویا نه م « سه نجه ری » مامی ولاتی
 کوردستان و ئیرانیان بهش کردوه به چه ندین ئوستان (پارتیزگا)
 که نه مه نه به چه بناغهی هیه ، نه راسته ، ئنجا ناوی
 نه م سلیمانان ، « و سلیمان پاشای کوری په رچه م » فرمانده ی
 « خلیفه المتصم » که تورکمان بووله لایه ن هولاکووه کوزراو
 « سلیمان پاشای کوردی » هه یوانی یان تیکهل کردوه به یه کا ،
 هژی هه له ککش وه کوبۆم دهر نه کهوئ ته ها خراب ته رجه کرانی
 سه کانی « نزهه القلوبی مستوفی قهزوینی » به که نه مه

دهقه که یتیمی : (باب دهم درذ کربقاع کردستان و آن شسازده ولایتست و هوائش معتدل و حملودش بولایات عراق عرب و خوزستان و عراق عجم و آذربایجان و دیار بکر پیوسته است ، حقوق دیوانیش در زمان سلیمان شاه ابوه ؟ (ایاه - الوه نسخ) قرب دویت تومان این زمان بوده است و اکنون بیست تومان و یک هزار و پانصد دینار برووی دفتر است لاپره ۱۲۷)

جاری با بزانژی که هم سلیمان شایه کورده که پایتخته کوی « و هار » ی لای هم مدان بووه و تائیسنا شار و لکھی (چار) هر ماوه ، له تیلی هه یوانی = ایوانی یه که به شین بوون له کلوپه کان و چونکه سه رده می « سلیمان په رجه می تور کمانی ایوانی » و باوکی ، له و ناوانه دا بوون له یوه ناوه کھی له لایه ن میتر نووسه کانه وه به هه له به سه ریا نا رده بووه ، مالی تاوایی « معین الدینی نه طه نزی » نووسری منتخب التواریخ شوانکاره هم هه له یانه می روون کردۆته وه ، ئنجا بائینه سه ر تهرجه می قسه کانی مستوفی : « بابی دهیم باسی چیگه کانی کوردستانه که برتیی به له شائزه ولایهت : هه واخوش ، سنوره کانی نه گانه ولایه ته کانی عراق عه رب - خوزستان - عراق عجم - نازربایجان - و دیار به کسر ، مزی دیوانی (و اتا دهسکه وتی سالانه می باج و بیتاکی دهو لهت) له سه رده می سلیمان شاه ابوه (له هه ندی نوسخه دا ایا ، الوه ؟) نزیکه می دووصهت تومانی هم سه رده مانه بووه ، تائیسنا بیست تومان و یه که هزار و پینتصهت دیناره که دیتنه دهفته رموه ۰۰ لاپره ۱۲۷)

جا ناشاره زایی هه ندى زمان وه ندى زاراوهى ميژويين :
 نه پسته هوى نيكدانى ميژوى ولايتك ، تكايه لهوانه
 كه له سهراوه ميژويه كوردى به كان شت ومړنه گرن بچنومه سر
 سهراوه كانيان ۰۰۰

هه ر له م سانه دا (۱۱۵۶زا) مانگى
 دى الحجه « سلطان محمد » له مه مه دانه وه كه وته پرى به رموبه غدا
 له سه رنه وهى كه مخه ليه « المقتضى بالله » پرى نه دابو ناوى
 بخريته خوطبه وه له به غدا دا وله هه مو ولاتى عراق دا ۰۰۰
 به لام له مولاوه « مه له كشاي پراى وه ندى له نه ميران هه ليان
 كوتايه هه مه دانه ، كه گه يشته هه له موان په يك هات وه هوالى
 بو هيتا كه « ايناخى » چيگرى توانى هه مه دانه وه به رگرته هه مو
 له وى ناوى له خوطبه دا بخو پرتنه وه ، به م جوړه ورهى قايم بوو
 (الكامل ۱۱/ ۲۱۳)

سالى ۱۱۵۵هـ = ۱۱۶۰زا « عبدالملك كورى محمد عطاء »
 ئازاوه يتيكى خسته وه كه وته ئازاردان وتالان وخراب كارى و ،
 پرتگرى ، پرى هه له موانى به ست ورتى حاجيانى (مه به ست پرتى
 خوراسانه) به ته نگ هيتا جاله به غدا وه له شكرتك تيرايه سر
 دزوقه لاكانى نهو ، هه مويان گه مار دوا ومال سامانى خه لكى
 هه رتبه كه يان پامالى ، به م جوړه ناچار يان كرد سهردانه ورتى
 ومه لكه ج بكات وبه ليين بدات كه جارتيكى ترى پرتى حاجيان
 نه به ستى (الكامل ۱۱/ ۳۲۹)

سالی ۶۱۴ ک = ۱۲۱۷ از « خوارزم شاه علاءالدین محمد
 کوری تکش » لمخوراسانوه روی کرده هریمی چیا ونم
 شانمی همو داگیرکرد (نهصفهان - قوم - کاشان - روی -
 ساوه - قزوین - زه نجان (زهنگان) - نهچهر - همسدان) و
 لهگه سردارانی « نوزبهگ - نهران - نازره بایجان » نامو
 نوسپردی گوری یوه ، نجا بریاری دا شالو بکاته بهغدا .
 لهسره تادا بهکیتک لهفرمانده کانی وه گویتشه نگ نارد
 بهره و خوار ، هریمی « حلهوانی » بهقباله داین ، که نم
 فرماندهیه گیشته حلهوان فرمانده ییکی تری بهدوایانارد .
 بز پشستوانی ، نجا خوی کهوتی : کهله همسدان بهردو خوار
 دوسن قوناغ پتی پری ، بهفرتیکی سخت دایکرد ، بووه هوی
 تیاچوونی خه لکیکی زور لهسپاکه و طویتنی ولاغ و چاره واکانی
 سیا ، لهولاشوه عیل وختلی تورکمانی « بنی بهرجم »
 که لهوناوه دابون ، هروا عیلاتی « هکاری » ، همو دایان
 بهسریانا و ، لهمرگ رزگار بووی سپاکه یان بهدیل گرت و بنو
 بارگو گرانباریان همو بهتالان برد ، بهجوری که بهشیکی زور کهم
 لهسپاکه ی گه رایهوه بهره و خوارزم ، پادشای خوارزم نم
 شالوهی شووم هاته بهرچاو بریاری دابگه پتیهوه
 بهره و خوراسان : نموهک سپای تاتار لهولاه و لاتکه کی
 داگیربکن (الکامل ۱۱ / ۳۱۶ - ۳۱۷) ، میرخواند نووسیویه :
 که سلطان خوارزم شاه گیشته تنگه ی « حلهوان » (عقبه
 حلوان) کات پامانی پایزهوه ، بهفرتیکی سخت دایکرد

نمودند به فرباری خیتومتو خەرگای سپای خواریزم له‌زیر
بغرا نوقوم‌بوون هه‌روهك بلیی هه‌ستیاری مه‌زن « که‌مال
اسماعیل » ئەم‌دیه‌نه‌ی دیوه که‌وتووێه :

« مانند پنبه دانه که در پنبه تمییه‌است احرام کوه‌ها است
نهان در میان برف »

(واتا : هه‌ر به‌و‌جۆره که لۆکه له‌قۆزاغه‌دا ده‌ور و به‌ری
په‌مودانه‌که ئە‌پۆشێ هه‌ر به‌و‌جۆره به‌ریزه‌هاری (احرام)
کیوه‌کان - یا‌قه‌باره و بارستی کیوه‌کان (اجرام) له‌تیو
به‌فراشاردرا بوونه‌وه) •

جا خواریزم‌شاه که‌به‌شکستی گه‌رایه‌وه ، قاو به‌ولانه
موسولمانه‌کانا بلآو بووه‌وه که‌هیمه‌تو که‌رامه‌تی خه‌لیفه‌ سپای
خواریزم‌شای به‌وه‌رده‌برد ، له‌ولاشه‌وه بلآو کرایه‌وه که
« خه‌لیفه‌ الناصر لدین الله » مرد ، ئیتر که‌س له‌خو‌طبه‌دا
ناوی نه‌باتو له‌باتی ئە‌وناوی « سید علاه‌ الدینی تورموزی »
بخوێندرتیه‌وه « روضة‌ الصفاء / ٤ / ٤٠٠ » به‌راستی سه‌یره‌ که‌س
به‌خیالی دا نه‌هاتوو به‌لی : خوا توله‌ی ئە‌وشارو گو‌ندانه‌ی له
خواریزم و سپاکه‌می کردۆته‌وه که‌به‌هه‌زاران که‌سیان تیا‌کوژرلو
تالان‌کرا به‌لام گه‌مزه‌و کاسه‌ئیس و شاعره‌ دو‌پرووه ساختمه‌چی به
کان ، هه‌روه‌ك دمرویشو صوفیه‌ درۆزنه‌کانی کوردستان ، ئە‌م
به‌غبارینه‌یان کرده‌ که‌رامه‌تی خه‌لیفه ، هه‌روه‌ك خوای مه‌زن
و به‌شکوو (په‌نا به‌خۆی = نموذ بالله) گه‌ردشی چه‌رخ و
عاسمانه‌کان و خۆر و مانگ و ئە‌ستیره‌و هه‌ورو به‌غزو باران

وههوره تریشقهی هه مو خستیتته ژیر رکیفی گیل و گه مزه ی
درۆژنی ساخته چی خوانه ناسوه ..

بایرمدا ئهوشمان لهیر نهچن گهچی شاره کانی سه ره ری
ودهاته کانی نزیك شهقامه کان له ژیریای دوژنا پامال ئه بوون .
بهلام چیا نشینه کانی کورد سه ره بهست و سه رفراز ئه ژیان نه بایان
ئهدی ئه باران ؟!!!

- ای ٦٥٥ك = ١٣٥٧زا مانگی شوال هولاکو کهولان
ایرانو پامانی بوو له ده ور و بهری هه مه دانمود که و ته پتی به ره و
بهغدا ، سپاکه ی ته یار کرد وه نه دیکه ی به فه رمانده وه به لای راستا
به ره و هه ولیر به ڕینگه چیا به کانی شاره زور - داقوق دا خسته پتی و،
هه ندی تری به فه رمانده وه به لای جه پا به رتی «گرت - به یات» دا
خسته پتی و خوشی له ناوجه رگه ی له شگره که دا به رتی « کرماشان
- هه له وان» دا به ره و بهغدا جما ، خه لیفه ی عباسی « المستعصم
بالله» دو انداری بچوکی به سپا وه نارد بۆ به رانگاری ، له نیوان
« بهقوبه - باجری» دا سپا به زی کرد ، هولاکو دوستوری دایه
« بایجو » پروات له دجله به ڕیتته وه لای خۆرئاوا وه شالابکاته
ناوبهغدا ، خۆریشی گه یشته هه له وان له وتی بنه و بارگه ی به جی
هیشته و به سواره ی تایه تی خۆیه وه سه لته که و ته پتی ، هیزی
پشه نگ که له به راجو بوو « ئای به گ هه له بی » ده سگیر کردو
هیتایانه به رده م «هولاکو» ، «ئایه ک» داوای ئه مانی سه رومالی
کرد ، هولاکو وتی : به وه ره جه که درۆنه کات وه هه مو پراژتی
به رکیفی ... گه لاله ی قسه هولاکو چوو ه ناو بهغدا وه ،

سین کوچکھی دموله ته کهی خلیفه - وانا دواتدار ، سلیمان شای
 ئیوائی تورکمان ، ابن الملقمی - له گهل خلیفه هم موکوژران ،
 سهری پراوی دواتدارو سلیمان شاه تیررا بق موصل بق -
 « لوء لوء » فرمانزموای موصل که لهوئ هلیان واسن ،
 « لوء لوء » که خه زوری هردوکیان بوو ، ناچار سهره کانی
 ههلواسی (ذیل نصیرالدین طوسی جهانگوشای جوینی ۳/۳۸۰ -
 ۳۹۲)

ئیمه ئهم باسه دوورو درتزه مان له چهند دتپتکا
 گه لاله گرد : چونکه ئیمه ئیشمان پیتی نه ، ته نیا کارمان به وه
 هه بوکه « هولاکو » به « هلموان » دا رمت بووه و لهوئ
 گرانباری بهیچ هیشتووه ، هه روا ئیشمان به ناوی « سلیمان »
 هه به که له پیشا تیچه تیکمان ده باره ی روون کرده وه ، جا « سلیمان »
 کوپی په رچهم ئیوائی که له پاشا بووه « سلیمان شاه » ئهم
 سهرداره تورکمانه له سهردهمی سملجوقیدا به خیل وعیله تورکمانه
 غوزه کاتوه ، که ابراهیم اینال له ناناوانه جیگیری کرد بوون له
 (همه دان - نه هاوه مند - لورستان) بوون ، پاشان له سهره رده بی
 وراو رووت زوژ جار تووشی په تپه تی هاتوون بوئموه :

۱ - له سهردهمی خلیفه ی عباسی المستجد بالله سالی
 ۵۵۳هـ = ۱۱۵۸ز تورکمانه کانی په رچهمی ئیوائی له سهرتیمی
 « چیا » دا دمستیان دایه خرابکاری و جه رده بی ، له به غداوه
 به فه رمانده بی « منکبرس » سپایتک تیرا به سهریان له سهره نجامی

هه‌لکوتانه سەریان زۆریان لێ کوژراو بەدیل گیراو هەلاتن،
کەلە سەری کوژراوان لەکەن دیلەکانا رەوانەیی بەغدا کرا
(الکامل ۱۱/۲۳۹) .

۳ - سالی ۵۶۴ هـ = ۱۱۶۸ز هەر لەسەردەمی خەلافەتی
« المستجد بالله » دا دووبارە « پەرچەم » بەکۆمەڵێن تورکمانی
ئیوانی یەوە یاخی بوو ، ناوچەکانی (هەمەدان و دینەموریان)
هەموتالان کرد و کۆتە خراب کاری و کاری بێ ناموسانە ...
« اتابک ایلدکز » لەم سەردەمەدا لە « نەخچەوان » بو ، کە هەوایی
درای زۆر بەپەله گەرایەموو شالای کردە سەریان پەرچەم
هەلاتو .

« ایلدکز » تا خانەقین راوی نان ئەوان گەییشتە نزیک بەغدا .
(الکامل ۱۱/۱۷۱)

۳ - سالانی ۶۰۸ - ۶۱۰ خەلیفەیی عباسی « الناصر
ندین‌الله » کابرایتکی دانا بەفەرماندەیی « چیا » ناوی « آی
دوغمش » بوو لە هەمەدان دا ئەتشت کە ناوچەیی فەرمانی بوو ،
سالی ۶۱۰ هـ = ۱۲۱۳ز کە خەلیفە فەرمانی دا بە لادانی « سلیمان
کوری تەرجم » (پەرچەم) لەسەرداری عیلی ئیوانی تورکمان ،
ودانانی برا بچو کە کەمی بەسەرداری عییل لە جیتی ئەو ، ئەم
سلیمانە هەوایی نارد بۆ « منگلی » وزانیاری دەربارەیی
« آی دوغمش » بۆ نارد و زۆری نەبرد « آی دوغمش » کوژراو
کەلەسەرە کەمی تیرابۆ « منگلی » کوژرانی « آی دوغش »

کارینکی سختی کرده دلی « خلیفه » و زور دلگران بوو بقی
جا هره شهی نارد بو « منگلی » ، بهلام شو به هتیزوو باکی
له هره شهو گوره شهی خلیفه نه بوو .۰۰ (الکامل ۱۲/۳۱۷)

۴ - سالی ۶۱۰ك = ۱۲۱۳زا به دواوه تا په نجا شم
سلیمان په چمه بزره ، له میژوودا ناوی نیو نازانی چون
گه یوه ته بغدا ؟ و چون چوه ته ریزی فرمانده یانی سپای
به غداوه ؟ و له خلیفه ی عباسی فزیک بوتوه !!! بویه که م جار
« محمد عبدالوهاب قزوینی » له پوره ایزاندا که له سر کتیسی
جهان گوشای جوینی (۴۵۰-۴۳۶۲) نوویویه له م باسه
که تو ته گومانوه به لام « معینی نطه نزی » نووسری کتیسی
« منتخب التواریخ » شوانکاره له م گرو گرفته رزگارمان نه کات
وه کو له دوایدا باسی نه که یین .

۵ - که خواره زم شاه سالی ۶۱۴ك = ۱۲۱۷زا شالاری
کرد به ره به بغدا و له ری سپای (خرابی) توفانی به فرو باران
سپاکه ی توشی فه تارمت هینا و قوی تی خست و به پشه یانی
گه رایوه له م کاتدا دیسانوه ناوی « تورکمانی په رچمی
نیوانی = نیواقی » دیتمه دیدان ، نموتاه م عیله و عیلاتی هه کاری
نده نه سر پاکورهی رزگار بووی سپای خواره زما ،
به کوشتن و تالان و دیل کردن ، دوا یان یین دیتن .۰۰

۶ - له سالانی ۶۴۰ك = ۱۲۴۲ به دواوه تا ۶۵۶ك ناوی
سردارینکی کورد ، دیتمه دیدان که « شهاب الدین سلیمان شای

هه یوانی = ئه یوانی « ملکی کوردستانه ، که پایتهختی ولاته که ی
 شارۆلکه ی وهار (بهار) ی لای هه مه دانه ئهم پیاوه له گه
 سهردارانی لورستانی بچوکه دا هاوسنورو دۆسته ، ملکه خاتونی
 خوشکی خۆی ئهدات به « شرف الدین ابو بکری کوری
 غورالدین محمد » ی سهداری لورستان، که ئهم پیاوه ئه چیتسه
 سالهوه « حسام الدین خلیلی » خزمی که خۆی به خواهن
 سهداریتی لورستان ئه زانی له بهغداوه دیتهوه لورستان ، و پاش
 مردنی « شرف الدین » سهداریتی ولاته که ئه گرتته وێردهست،
 عزالدین گرشاسنی برای « شرف الدین » ئه کا به چینگهروه ی
 (ولی عهد) خۆی ، پاش ماوا بێ لێ ئه کهوتته گومانو بسه
 دزی به وه ئه بکوژی ، ملکه خاتونی خوشکی « سلیمان شاه »
 دوا ی مردنی براهی ، به مندالهوه هاوار ئه بات بۆ سلیمان
 شای برای ، سلیمان شاه چه ند جار ئه گه ل حسام الدین
 ئه کهوتته شهروه سه ر ئه نجام ئه بکوژی (باسی کوژرانی
 دووردریژ له تاریخی گوزیده و شه ره فنا مه و جهان آرای غفاری و
 زۆرکیبێ ترانووسراوه) « بدر الدین مسعودی برای حسام
 الدین خلیل » هه ره ئه و ساله هاوار ئه با بۆ باره گای « منکوقا ئان » له
 شاری « خه تا بو ، هه ره له و ئی ئه مپیتسه وه تا هولاکوخان ئه کهوتته
 شالارو ئیران داگیر ئه کا وه له ئه کهوتته سه ر بهغدا و سالی ٦٥٦
 هه م خه لیفه وه هه م سه ک کوچکه ی ده ولت ئه کوژی که به کیکیان
 « سلیمان پاشای په رچه می ئیوانی تورکمان » ئه بیته ، ئه نجا
 « بدر الدین مسعود » له شکری مغول ئه هیتنی و ئهدات به سه ر

« سلیمان پاشای ملکی وه هار » داو ئه یکوژی و مال و سامانی
 نالان ئەکاو خوشک و کچه کانی بمر تو کهران و دمس و پیوهندی
 خۆیادا بهش ئەکاو لیان ماره ئه پری ۰۰ (تارخی گوزینه ۵۵۵
 شرفنامه ۶۰ - ۶۲ ترجمه عه ره بیه که ی خۆم ، منتخب التواریخ
 معینی ۵۶ - ۶۰) به لام ئه وهی که سلیمان شاه بدهستی « بدر
 الدین مسعود » کوژراوه تهها له « منتخب التواریخ » داهه به ،
 ئه وه کان به داخه وه « سلیمان شای کوردیان ، لی بو وه ته « سلیمان
 په رچهم » ۰۰ ئهم با سه م بۆیه لی ره دا روون کرده وه که بزانی
 « شهاب الدین سلیمان شای کورد » که پای ته ختی به هار بو وه له گه
 « شهاب الدین سلیمان په رچهمی فرماندهی مستعصم » که له به غدا
 بو وه ، له لایه ن هولا کتۆه گوژرا به ک نین ، به داخه وه زۆر
 له میژو نووسان ئهم هه له به یان وه ک خۆی نووسیوه ، منیش
 له ته رجومه ی شرفنامه دا هه ر پر تم به راستی نه بردبو ، ئه وا لی ره دا
 ددانی بیانه تیم ۰۰

سانی ۷۰۳ = ۱۳۰۳زا که « سلطان محمد خدابنده »
 له سه ره ته ختی پادشایی دانیشته ، نیازی ئه وه بو وه که شالاوبکاته
 شام و مصر ، به لام که پراویژی له گه ل فرمانده یان کرد
 خستیا نه بیری که هیشتا هه رسی گه یلان - مازه ندران به ته واوی
 سه ره شوێنه کراوه ، ده بن ئه وێ به ته واوی داگیر بکری و به باج
 و پیتاکی ئه وێ گه نجینه ی ولات پر بکری ئنجا بیر له سه
 شتی تری پکرتسه وه جادوستوری دا که ئه میر چوپان له پری
 « ئه رده بیل » وه رو بکاته گه یلان و داگیری بکات ، « ئه میر

قتلقت شاً «یش له رین « حله وان هوه « پروو بکاته « فومن «
 « ورهشت « « وتهولم « ... (روضة الصفا ۵ / ۴۴۰) ، مسن
 لاموايه ثم ناوی « حله وان » ههله ی چاپی به ومه بهست
 « خلخال » هه نهوهك حله وان ۱۱۱

سالی ۷۸۹ك = ۱۳۸۷زا له سه رده می پادشایی « سلطان
 اویس جلائی » دا به کین لغه مانده کانی که ناوی « عبدالملک
 تمناجی » بوو بهغدای داگییر کرد ، فه مانده یئکی تریش که ناوی
 « عادل » بوو مرخی له بهغداو هه موولاتی عراقی عه رب
 خوش کرد ، بۆ، گه یشته نامانج ، « تورسن » ی کوری خالقی
 به سپاوه نارد بۆ سه ر بهغدا ، « عبدالملک » ویستی به به رتیل
 « سلطان اویس » پازی بکات به وهی وازله بهغدا به یئین وبه
 له شکره وه به رگری نه کات ، بۆ ئه م کاره براری دا « خواجه
 حمید » بئیری بۆلای « سلطان اویس » به دیاری و خه لاتو
 چند تومان زیری سووروزیوی سین وچه ک و کالاهه ، به لام هر
 نهوشه وهی که بریار بوو خواجه حمید له « حله وان » هوه
 بئیری بۆ بهغدا هه والی بۆهات که « تورسن » به سپاوه جماوه
 به ره و بهغدا له ترسا شله و او ، ناردنی گه نه یئنه و خه لاتی دواخست
 (حافظار بو ذیل جامع التواریخ رشیدی ۷۰) بائه وهش پروون
 بکه یئنه وه که ئه و حله «تومان» زار او هه ی بوو ئه بکرد « له کسین =
 صت هزار » (جا هرچی بیوايه :) سه ری تا کانی سه رباز ،
 ههنگاوی زهوی ، پارچه ی زیروزوی سکه له دراو .. تاد ..

سالی ۷۹۵ك = ۱۳۹۳ز پاش ئه‌وهی « ئه‌میر تیموری
 صاحبقران » (ئه‌میر تیمور له‌نگ) ده‌ستی به‌سه‌ر ئیراناگرت
 و سلطانه‌ی کۆنه پاته‌ختی « غازان » ی داگیرکردو پریاری دا
 شالاوبکات به‌ره‌و به‌غدا و گه‌یشه هه‌رتمی کوردستان
 (ئه‌رده‌لان)، ئه‌سپرده‌ی نارد بۆ لای ئه‌میرزاده‌گان و فه‌رمانده‌گان
 که : هه‌مویان بگه‌نه « چه‌مه‌مال » ئه‌وان له‌سه‌ره‌فرموده‌ی
 صاحبقران هاتن و گه‌یشه‌ده‌و رو به‌ری « سونفور = سنقر »
 و ئه‌وانه‌یان هه‌مو پامالی ، هه‌م تالانیان کرد ، هه‌م خه‌له‌و ده‌غله‌و
 دانیان دایه‌ده‌م چاره‌واو ئه‌سپ و ئیستری سپاوه ، سه‌ره‌له‌به‌یانی
 که ئه‌یانه‌وبست بچیتن به‌ره‌و به‌غدا په‌یکی صاحبقران گه‌یی
 و هه‌والی گه‌یانده‌ : که یئوسته له‌پیشاکورده‌گانی ئه‌وانه‌وه
 مل که ج‌بکه‌ن و سه‌رشوری فه‌رمانه‌ریان بکه‌ن و هه‌ر که
 سه‌رکیشی کردو بیسری له‌یاختی کرده‌وه و لاته‌که‌ی
 ویران و تالان‌بکه‌ن ، و سه‌رزه‌ویی کوردستان
 به‌دته‌اتو شاره‌وه له‌یاخی و سه‌رگیش پاک‌بکه‌نه‌وه . . جا
 میرزاده‌و فه‌رمانده‌گان گه‌یشه‌ چه‌مه‌مال و چای بوغتان
 (یستون) ، له‌لایه‌کی تره‌وه « سونجک جادر ، تیمور خواجه ،
 آق بوغا ، نوبه‌شیر جادر . . . » به‌سیاوه به‌ریگه‌هه‌م، ترا
 به‌ره‌و کوردستان ره‌وانه‌کرا بوون ، میرزاده‌گان روویان کرده
 ده‌ره‌بندی تاشی خاتوون (تاج خاتوون) (مه‌به‌ست ده‌ره‌بندی
 ده‌ره‌نگه) (عقبه‌ حلوان) که مفره‌له‌کان ناویان نابوو (تاشی
 خاتوون) که گه‌یشه‌ ئه‌وه‌هه‌ریمه به‌کی له‌سه‌ردارانی ئه‌وانه‌وه

به تمام پایه میرتقی همری که هات پیرافهوه و پتیوتن :
 من له هموکس شارمزتری ثم دمور و بهرم که گره دوستورتان
 همین نه به ری نوتان ۰۰ ثمیرزاده محمد سلطان کابرای
 لاواندهوه و خه لاتی کرد و که مر به ندی زتپو شمشیری
 کیلان نه لای داین و فرمانی دا به « شیخ علی جادر » که به
 هیزکی پیشه نگهوه له گه لی پروات ۰۰ اللهم کاتمدا « ابراهیم
 پاشا » که به کنی بووله له میره مه زنه کانی نه وهر ته می کوردستان
 رووی فرمانبری و مل که چی نشان داو خوی به په پیره وی
 صاحبقرانی دایقه له م و له به را « سلطان شا » ی کوری به پره و پتی
 نه سپ و میسترو دیاری و ده هه نه ی شایه ستهوه نارد، پاشان خۆشی
 هاتو گه یشته باره گای نه میر ، جا نه میرزاده محمد سلطان په یکی
 نارد به شوتن « شیخ علی جادر » دا که بگه رته وه ، ثم پاله واته
 جهانی په گه رایه وه ، له ری له جیگه یین لانه دن بۆحه سانه وه و
 نیومر ژوه کردن ، کابرای ری نوما که هیوا پر نه بیت له روی بگا
 به و پایه یی که به ته می بوو ، له نا کاو هه لی کوتایه سه « شیخ
 علی جادر » و دایه به رخه نجر و له گیانی کرد ، یار و یاره رانی
 « شیخ علی جادر » که نه مه یان دی راپه رین و کابرایان گرتو
 کوشتیان و لاشه که یان سوواتاندا (ظمفر نامه ۲۳۰ - ۲۳۱)

هه ر سالی ۱۷۹۵ك = ۱۳۹۳زما مانگی ربیع الاول که نه میر
 تهیمور له تک شوشتری داگیر کرد دیسانه وه « امیرزاده محمد
 سلطان » و « امیرزاده محمدی » به رین ثم ده ر به ندی
 حه له واته دا چون بۆخرمعت صاحبقران نه وه بوو شارو دهشتو

دیهات و دۆل و چای کوردستان و لورستانیان سرشور کردبوو
 یاخی و سر کیشه کانیان هموقه لاجو کردبوو (ظهفرنامه ۳۳۳)
 له ۱۳ شوالی همان سال ۷۹۵ دیسانه و، امیرزاده محمد
 سلطان « بهر لهوهی رووبکاته بهغدا چاریکی تری کهوتهوه
 نه ندیشهی سرکوت کردنی کورده ریگرو جهرده کان (ظهفرنامه
 ۲۴۵) نائمهیه که ده لاین : بهخوا سیره له کویه جهردمو درندهی
 مغولو تاتار کهجهانیان تالانو ویران کرد هوان به کوردی
 قوربه سری ولات داگیرکراوی له زیدو مهلبندی خوی
 بهرگریکه ره لاین = یاخی وریگرو جهرده ؟!!

جا محمد سولطان هلی کوتایه سر هه ریه چاییه کان
 خه لکینکی زوری لئ مل کهچی فرمانره وایی کردو گه لیکیشی
 نابوت کردن بۆ نمونه ۷۰۰ کسی لهو کورده یاخی یانه له چیا کانا
 دهسگیر کردو هه مویانی له لوتنکهی شاخو چیا کانه وه غل کرده
 خواره وه بهم جۆره هه موی کوشتن ئنجا بهرتی ده بهندی تاشی
 خاتونا (حه لهوان) روی کرده بهغدا بۆ خاک پاماج کردن هه میر
 تهیموری ساحیقرا (ظهفرنامه ۲۴۵ - ۲۴۶)

سالی ۸۳۶هـ = ۱۴۳۳هـ « اسپان (اصفهان) کورپی
 قهرا یوسف هلی کوتایه سر شاه محمدی برای له بهغدا ، شاه
 محمد له ترسا هه لات وروی کرده حدیسه . حاکمی حدیسه
 پیشوازی کرد و به هیزنکی گه وره وه که وته ته کی (موصل - ههولیر -
 کرکوک - داقوق) یه کله دوا یه ک داگیر کرد ، ئنجا

روی کرده به‌غدا له‌ب‌را له‌بعقوبه سیا به‌زی کرد و فهرمانی‌دا
 به‌تالان کردنی هم‌مولات‌ته‌که ، به‌م جوړه گرانی خسته‌وه ، نجا
 روی کرده هم‌ریمی دهر‌ته‌نگ (حه‌له‌وان) و گه‌ماروی‌دا ،
 به‌لام‌بوی نه‌گیرا ، له‌م کاته‌دا هه‌والی یت‌گه‌یشت که نِسپانی برای
 له‌نه‌خوشی هه‌ستاوه‌ته‌وه و چاک‌بووه و خه‌ریکه شال‌لوی بکاته‌سه‌ر ،
 جاله‌ترسا دهر‌ته‌نگی به‌جی‌هیشت‌وه ، روی کرده جنای و کاوان
 (ناوه‌کان هه‌لن مه‌به‌ست گه‌رده‌نه‌ی « چغان » که سنوری
 یتوان ایران و عراق بووه و ماکوانی جیای نزیکی ئاته‌شکه‌ده‌یه)
 به‌ته‌مای نه‌وه‌ی روو‌بکاته شیکان (شیخان) شه‌وی هه‌ینی
 گه‌یشت شه‌وی و به‌ده‌وری قه‌لاکه‌دا سوړا که دا‌گیری بکات
 خه‌لکی هم‌ریمه‌که هه‌راو وه‌وچا یان لیکرد : و جنیتویان داین .
 و به‌دزی شه‌وه چل‌سواری پرچه‌کیان نارد بو‌به‌رانگاری ، له‌ناکاو
 سواره‌کان دایان به‌سه‌ریا هیزه‌که‌یان قه‌لاچو‌کرد . نه‌گه‌ر نه‌م نه‌میره
 تو‌زی می‌شکی له‌جیتی خوی‌بوایه ولاته‌که‌ی تالان نه‌ده‌کرد ، و خه‌له‌و
 خه‌رمانی نه‌ئ‌دایه ژیرسی چاره‌واو وه‌موی پرا‌نه‌مالی ، پاسی
 ده‌کرد بو‌ژیانی خوی‌وسیاو گه‌له‌که به‌لام شه‌محق‌بوو (تاریخ
 غیائی ۲۵۶)

تس‌پینی :

سلطانیه : شاری‌بو ، غازان خانی مغول دوروستی‌کرد‌بوو
 له‌ناوچه‌مه‌نی (نه‌به‌ر - زه‌نگان) دا که پاشان بو‌بو‌وبه‌خاکی
 فه‌رمان‌زه‌وایی سیاه‌منصور ، چه‌مچه‌مالیش شارۆ‌لکه و ناوچه‌یت‌گه

سەر بەغغزای « صحنه » که نه که ویتە سەرە پێنی کرماشان -
 هه‌مه‌دان ، ئەم صحنه‌یه « سنه » نیه وهك لیسترنك به‌هه‌له‌چووه ،
 سوئقوری کولیائی ش سەر به کرماشانه ئەکه ویتە تیوان صحنه و
 اسد ئاباد - قوروه‌ی کوردستان ۹۵ کیلومه‌تره له کرماشانه وه .
 بیستون (بستان) ناوی به‌کچ له‌نجیره‌چیاکه‌ی سەر شه‌قامی
 پێنی کرماشان هه‌مه‌دانه به‌ناوی تاته‌به‌رده نو‌سراوه‌کانی
 « داریوشه‌وه به‌ناوبانگه له‌سهرده‌می زال بوونی « ئاشور » ی
 به‌سەر مرو‌قی هه‌ریمی زاگرو‌سا ، سەر لۆتکه‌ی ئەم‌چیا‌ی
 بیستونه جیتی ئابوده‌ی خوا‌یانی ولاته‌که‌بووه ، ئاشوری به‌کان
 به‌سهر‌ی‌زآل بوون ، ئابوده‌ی خوا‌کانیان تالان‌کردووه و‌چوار لهم
 خوا‌یانه‌مان بردۆته هه‌ولیر و به‌ناوی ئەم‌چوار خوا‌یه‌وه ناوی به
 « ئاربا‌ئیل = چوارخوا » پۆش‌توه پاشان سووک‌بووه و بۆ‌ته
 (اربیل) . . .

« حه‌له‌وان وێران‌بوو به‌لام ناوی و‌خه‌لکه‌که‌ی زنده‌مانه‌وه »

شاری حه‌له‌وان گزیا : له‌سه‌ده‌ی حه‌وته‌ما وێران‌بووه 11
 (دائرة المعارف اسلامي ۵۵/۸) دەمین و تاره‌که‌ی دائره‌ المعارف
 تووشی هه‌له‌بووی و هه‌گه‌ر نه حه‌له‌وان تا پاو‌مانی سه‌ده‌ی هه‌شتم
 وەك ياسمان‌کرد هه‌رما‌بوو ، دوا‌ی « ۷۹۵ك » له‌ شالاره‌کانی
 بنه‌ماله‌ی ته‌یموری له‌نگدا به‌ته‌واوی وێران‌کرا مستوفی
 نووسیه‌یه : « حه‌له‌وان مێسته - وانا سالی ۸۴۰ك - وێرا‌ه‌یه
 ته‌نیا هه‌مه‌ده‌ی کینگه‌ییکی ماوه (ترحه‌ القلوب ۲) پاشان

به ناوی دهرته نگ مایهوه ، نهو دهرته نگه ی که صمدان لهشکری داگیرکاری کوردستانی قووت دا ، (شرفنامه ی فارسی ۴۱۱ و تهرجه ی عه ریه که ی من ۳۴۰) ئیسته شارۆلکه ی زه هاوی سه پرده که (سه ریل) جیی نهوی گرتوته وه «ژاک دومورگان» نووسیوه : سه رپولی (پردی) زه هاو که وتوته جیی دیرنه ی شاری « خه لمان » ، که له زۆر کۆنه وه هه بووه و تا ئیستا به کناری رووباره که وه هه ندی ته پولکه دیاره که له کونا کۆشک و سه رابوون ، ناوی رووباری نه لوه ند که به ئیره دا به ره موخوار نه یته وه ، به هۆی نه وه وه پتی نه وترئ رووباری حه له وان .. (جوغرافیای غرب ایران ۱۷۱/۲)

له سه ته کانی قویه م وده یه می کۆچیدا (۱۵ - ۱۶زا) هه ریمی دهرته نگ (حه له وان) له ژیر فه رمانی نه میرانی که لورا ، و جار جاره نه میرانی نه رده لانا ، بووه ، خۆی سه سردار تیی بووه :

۱ - سه رداریی پلنگان

۲ - سه رداریی دهرته نگ

۳ - سه رداریی مایدشت ، ئاخیرین سه ردلای به هیتی زی فه رمانزه وایانی که له ور « ذو الفقار خانی کورپی نخوت خان » بوو که به بغدادی له سه فه وی داگیرکرد و چه ند سال فه رمانزه وایی تیاگرد و خۆی دایه پال ده وله تی عه عثمانی ، به لام برازا کانی خۆی به خیا نه ت کوشتیان ، و لاته که یان خسته وه ژیرده سی « سه فه وی » ، سه ره خۆیی و فه رمانزه وایانی که لوریش بوون به وێرده سه ی ایرانو

عوثمانی ، سالی ۹۶۰ك = ۱۰۵۲زا « ابو بكر به گمی پروزیانی »
 که ماو این فرمانی موای دمرتنگ بوو همولی زوری دا که نیتوانی
 « سورخاب به گمی ئه رده لان » و « محمد پاشای بالطیچی » والیی
 بغداد یتک بخت که نه هیاتی ولاته که تووشی ویرانی بیت (مذکرات
 مامون بک ۷۸) له وسه رده مه دا که شاه اسماعیلی صفه وی (دووم)
 کوری شاه طه هاسپ له زندانی قه لای (الموت) رزگار بوو
 له سرتختی شاهی دانشت (۹۸۴ك = ۱۰۷۶زا) « ئه میر شرف خانی
 بتلیسی » ی له هه مه دان داناو کردی به فرمانی موای هه موکورد ،
 ئه وجه له سرداری که لهور - هه ریمی دهرتنگ چه له وان هسی
 « قوباد به گمی کوری عومر به گمی کوری زوراب (سهراب)
 به گمی که لوربوو ، ئه مه سرداره سهر به « سولطان سوله یمانی
 قانونی عوثمانی » بوو ، له هه رتیمی دینه وه ره وه
 تازیکی به غدادی له ژیرده سابوو ، ئه مه قه لا و دوانهی ولاته که ی
 له بهر سمختی زور به ناو بانگ بوون : (پاوه - پاسکه - ئالانی -
 قه لا زنجیر - ره وانسر - دودان - زرمائیکی) که ئه مانه تا
 ئیستش جگه له « زرمائیکی » جینگه یان سمخت و ناسراوو
 ئاوه دانن (شرفنامه فارسی ۴۱۱ ته رجومه ی عه ره بی من ۳۴۰)
 ئه مه هه رتمانه ، ته تانته « زه هاو » چونکه سهره رتیی کاروانی
 سیایی بوون ، جارئی عوثمانی داگیری ئه کرد و جارئی صفه وی
 له بهر ئه وه به شی ته نیا ویرانی بوو ، شهری تیوان دوو دمولت
 بو هندی چه پهل و دزو جه رده بوو بوو به هوی ژیان ، هه ردوو
 دولته که ده بوو به شهر له نیوانیا نا له که لله سهری به غمدر

کوژراوان « منارمیان » دوروست نه کرد و خوتیری و پیاوخراب نه چوون فه قیرو ههژاری فه للاح و شوانیان سه رنه پری سه ره کانیان نه هیتا بده و له تیان نه فرۆشت ، نه ویش سه ری کی ؟ سه ری کوردی بده بخت ، تا نه م سالانه ی دوایه که پیاوه پیره کان مابوون ، هه رکس له بازار ی به غدادا زۆرتوند ریسی بکر دایه و پالی به خه لکه وه بنایه پیریان نهوت : « شه کو عندک جاب راس ؟! » = واته چ په له ته ؟ مه گه سه رت هیناوه !! قوربانی نهولا خه لکی کورد بوون له سنوره وه تاهه مه دان ، قوربانی نه م لاش کورد بوون له شه ره زوره وه تاشاره بان ، نه وچه له پرویاغه نه ده ی شیعیتی و سونیتی هه بو له مهیدانا ، هیشتا باوی پرویاغه نه ده ی نوکه رتی ئیسیر یالیزم و بیگانه دانه هاتبو ..

« دیرنه ی کۆن له ههریمی حه له وان دا : »

له ههریمی حه له وان دا دیرنه ی کۆن زۆره ، با گوئی بدهینه پسوری مه زۆن « ژا کدومورگان » که له م باره وه نووسیویه : « له ههریمی حه له وان دا بهره نوو سراوێکم به دی کرد زۆر به رزبو پریارمدا به هه ر فرخێ بووه بیگه من ، که له بانه به رزه که وه پتر له سی مه تر به رزبوو ، په یژه ییکی به گجار درێزم دوروست کردو پیاسه ر که وتم و به موی زه ره بینیکه وه که پتیم بوو توانیم وشه وردیله کان بخوینسه وه : ئنجا که وتمه قالب گرتسی بهره هه لکۆلراوه که ، بو خزمه تی میژوو ، نه م تاته بهره مه پیره یادگاری شاه ئانو بانی به

بهرده نووسه‌کمی ئانویانی نی له
سهریتکی زه‌هاو لایهره (٢٦٢)

نووسراوه هره گرنگ و در ترنه کان که من له ئاسیادا چاوم پیسی
 کهوتیج ، تاته بهرده که به سئ هیللی ئاسۆی (افقی) ویستودوو
 هیللی سئ ستوونی (عمودی) بهشکرابوو ، یۆییهختی میژوو
 ههتج له نووسینی مه پمه پره که به ته وای لووس بووبوو
 نهدم خوینم رایه وه ، له تاته بهرده هه لکه نزاهه دا په یکه رمی
 « شاه ئانوبانی » وه ها نشان دراوه که پای چه پی خۆی ناوه ته
 سه رهشی دبلیکی راکشاوا ، وه دهستی خواژن نینی

دوو دیلی تری ومرده گری که به که میان زنجیر خراوه ته لووتسی ،
 لای خواریشه وه شمش که سی تری دیل و زندانی دیاره که به کیکیان
 پادشایه : ئه ممش دهقی نووسراوی سه بهرده که به : « ئانوبانی
 شای بده مه لات لولوبی ک - ئیم
 نیگاری ئه وو

خواچه نی نی له گیتی پاتیر (پدیر)

دایه ، ئه وکه سهی ئه م نیگارانه و ئه م تاته بهرده له جیتی خۆی
 هه لکه نی ، که ئانوم و ئانات و ئه نکیت

و ئاداد

و بکت

و ماماس

وسین

و نی نی

و . که نین . . و که له و مه و . . مه رگی . . و که . . نه فرین . .
 و ئافه روزی ئه وان رانه گه یینن که کورانی ئه و نه فرین و ئافه روز
 نه که ی که . . »

بائەومى بلىم كەلەدە وروبەرى سەرىول (سەرىد)
وئرانەو وكەلاوى دىرنەمو تاتە بەردى نووسراو يەگجار زۆرە
من لەكتىبى دىرنەناسىدا بەتيروتەسەلى لىي ئەدوئىم» (جوغرافىيى
غرب ايران (۱۰۹/۲ - ۱۱۱)

وەكو ئەينىن بەشىن لەوشەكان بەخال ۰۰۰ پىكراوتەو
ونەمخوتندراوئەو ، گەلالەي مەبەتەكە بەم جورەيە :
« ئەوكەسەي ئەم نىگارانەو ئەم تاتە بەردە نووسراو لەئاوياتو
لەجىي خۆي هەلى بىكەن بەرنەفرىن و ئافەرۆزى ئەم خوايانە
بەسوئى ۰۰۰

«دياکونوف» پتر پوناكى خستوتە سەرباسەكە ونووسيوه:
لەتاتە بەردە هەلەكۆلراوئەكەي « ئانوبانى » دا پادشاه بەجلى
ئەكەدى يەو نیشان دراو ، كۆلۆيكي لبادىنى بەموقى لەسەرەو ،
داوئىتىكى پىشە دارى هەيە كەمەربەندىكى وردە كارانەو كەوشىتىكى
سەندەل ، دىلەكان تەنيا كۆلۆيان لەسەر ، لەق پەيكەرى
مىرەزندانى بەكان ، هەشتيان كۆلۆي سومەرى و ئەكەدىيان
لەسەر نوئىم كەلەپرىزى هەرە داويدا لای پىشەو يە كۆلۆيك -
ياتاجيك - ي لەسەردايە كەلە هەزارەي بەرلە هاتە دىيائى مەسح
(ميلاد) دا (واتا سەن هەزارسال لەسو بەر) تايەتى مادەكانى
بەشى خۆرەلانىي بوو ، پاشان فارسەكان لەوايان كۆلۆتەو
هەرچۆن بىت لە هەرئىمى حەلەواندا شوئەوارو دىرنەي كۆلى
سەردەمى لولوى - گوئى - كائى - ماد - هەمخامەئى - پەرتى
ئەشكانى - وساسانى زورە ۰۰ (تاريخ ماد ۱۳۸)

ئېمە كەباسى دېرىنەي دەورو بەرى حەلەوان و جىيانى تىرى
 كوردستان ئەكەين، ھونەرى ئۆزىنە ۋە، و خۆندىنە ۋە، ھەمويان
 ئەگەر تەۋە بۇ دېرىنە ناسانى ئەوروپايى كە ولاتە كەيان پشكىنە ۋە،
 لەكە لاۋە كائىن كۆلىۋە تەۋە ۰۰ بەلام مېژونوۋىتىكى كوردى
 ئەمەد ئابادىش سالى ۵۲۰ك = ۱۱۲۶ ھا . د . لەم
 بەردە نووسراۋانە داۋە بىن ئەۋەي بزانى چىە . ئەمەدە قى
 قىنە كەيتى : « بەلاش كورى فەروزي ساسانى كە (۸۴ -
 ۸۸) ھا . د . پادشاھ بوۋە دووشارى دوروست كوردوۋە :
 يەكەم « بەلاش ئاباد » تىكى مەيدانى « مەدائىن » ، دووم
 « بەلاش فەروز » تىكى حەلەوان كە ئىستە و تىرانە يە ، لەسەر
 سنوورە كە پەيكەرە بىن بەسەرتانە بەردىكى مەرمەرە ۋە
 نەخش كراۋە بەدەموریا « پىت » ھەيە كە نەزائراۋە بخۆندىرتە ۋە،
 تاتە بەردە كە بەسەر گردۆلكە يىكە ۋە بە لەۋ مەرمەرە شىنە ئە
 ھەرتىنە كەدا نىرە ، ئىستە لە دەرو بەرى پەيكەرە كە گوندى ھەيە
 بەناۋى پەيكەرە كە ۋە ناۋ زراۋە « دوونۋولاش » لە دەروەي ئەم
 سنورەدا « ولاش گورد » جىي پراۋ بوۋە ، شوئىنەۋارى دىۋارى
 جىي پراۋە كە لە بەردە ۋە داۋىتى كىۋىتىكى بەرزەۋە يە پىسى
 ئوتىرى « خۆر ھند » ، ھىشتا ھەر ماۋە ۰۰) (مجمل التوارىخ
 ۷۸) . دەقە كەي ئوسەر ھەندى ھەلەي تىچ كەوتوۋە ،
 : بەلاش « كورپى فەروز نىرە ، ھەلە يە « بەلاش كورى يەزە
 لورە ھەربىي ھەروزە ، باش كوررە جىي ئەۋ ، سالى ۸۴ ھا . مەدە
 روۋە بە پادشا . ھەروا « بەلاش گورد » ئەكەۋىتە تىۋالى
 مەمدان - كراماشانۋ تىكى بە كەنگەرە .

« زاناو ئه‌ديباني حمله‌وانو ده‌روبه‌ري :

۱ - ابو بگري حمله‌واني :

محمد كورپى ابراهيم كورپى عبدالحميدى قاضى به‌لخ ،
له‌به‌غدا جين نئين بووه وده‌رسى فه‌رمايشتى پيغه‌مبه‌رى (ده‌خ)
وتوته‌وه ، پياويكى راستال بووه سالى ۳۳۸ك مردووه . (المنتظم
۱۰۳/۵

۲ - ابو القاسم كورپى تلاجى حمله‌واني :

عبدالله كورپى محمد كورپى عبدالله كورپى ابراهيم . يه‌كئ
بووه له‌زاناواني فه‌رمايشت سالى ۳۸۷ك مردوه (المنتظم /۶
(۲۳۰

۳ - ابو عبدالله حلواني :

سلمان كورپى ابو طالب عبدالله كورپى محمد الفتى - بابى
حسن - زاناى ئاينى (فقيه) بووه له‌قوتابخانه‌ي نظاميه‌ي به‌غدا
ده‌رسى ته‌وته‌وه ، پياويكى شاره‌زاي فه‌رحه‌نگك و ته‌ده‌ب ، بوو
هه‌ستيارو شاعريش بوو سالى ۴۹۴ك له‌ئه‌صفهان مردووه .
(المنتظم / ۱۱۵) .

٤ - ابو الفتح حلواني :

محمد كورپی علي - كورپی محمد ، دهرسی فرمایشتی له
« ابو الحسن المتمدی » بیستووه ، شرعیشتی لای شریف ابو
حنیفه خویندهووه ، سالی ٥٠٥ هـ قوژی جهژنی قوربان مردووه و
نه « باب الحرب » ی بهغدا بیژراوه . (المنتظم ٣٠٦/٨)

٥ - ابو محمد الحلواني :

محمد كورپی عبدالرحمان كورپی محمد ، کتیبه نائینی بهکانی
هموخویندو ، بوو بهمه لاجاک ، به کاروکاسبی ژیا ، دوکانی
سرکه فرۆشی هه بوو ، دهمتی بو داوای یارمهتی بوکس
دریژ فده کرد ، قوژی دووشه نیه مانگی ریع الاولی سالی
٤٦٠ هـ کوچی دواپی کرد ، شیخ عبدالقادی گهیلانی نوژی
له سر کرد و هه ره له ساله که ی خو یا بیژرا (المنتظم ١٠/١٤٦)

٦ - ابو عبدالله حلواني :

حسن كورپی محمد كورپی حسن (سرگوزهشتی نهزائرا)
(المنتظم ٧/١١١)

٧ - ابو سهل احمد كورپی محمد كورپی عاصم حلهواني :

سرگوزهشتی تهواوی نهزائراوه ، به کتی بووه له نزیکانی
« حسین كورپی عبدالله كورپی عبدالرحمان كورپی علاء السکری ،
نوو سراوه کانی هوی بو خه لک ئه خویندهووه و به دهرس ههوتهوه

چونکه لای خوی خویندبووی گهرچی له ریزی زانایان دائه نرا ،
بهلام چیرتکی (خط) زورنا خۆشی هه بوو ، کتییکی نووسیو
هناوی «المجانین الادباء» (نهرس ابن ندیم ۱۳۵ ترجمه فارسی) .

۸ - شیخ ابو سعد کوری یحیی کوری علی کوری حسن
حلوانی :

سالی ۴۵۰هـ كه له دایك بووه لای شیخ ابو اسحاق شیرازی
خویندبوویه ، کتیه کانی ئایینی ته نانهت « اصول و خلاف » ،
ههروالای ابو جعفر کوری مسلم « فرمایشی پینه مبهری
خویندوو ، و له شاری بهغدا ماوه یین سه ربه رشت کاری کاروباری
ئایینی شاره وانی بووه که پیتی نهوترا « محاسب » سالی ۴۹۵هـ
خهلیفه ی عباسی نهوو سعاده کوری عبدالله رومی و چه تده کسی
تری به ناوی نه سپرده (وفد) نارد بۆلای سلطان محمد مهله کشای
سه لبعوقی و سالی ۵۲۰هـ خهلیفه ی عباسی المسترشد بالله ناردی
بۆما وراه النهر که خهلاتی خهلیفه بدات به خاقان « محمد کوری
سلیان » فمانزه وای نه وناوه ، هه رله م ساله دا کوچی دوابی
کرد . نه م پارچه هه له بته هی نهوه :

« مرت بخباز احوال حاجیة

مدلا علیه ، ای بانی عالم »

« فلما رأني قال : اهلا ومرحبا

ظفرت بما تهوى ، فأين الدراهم ؟ »

« فقلت : معي كسر و نقص و خاطري
 يعيش فصولا كلهن لوازم »
 « فقال : ومن هذي الذخائر عنده
 يحاول عندي حاجة و بساوم ؟؟ »
 « لعمرى لو بعت الجميع بلقمة
 لما كنت ممن في الشراء يخاصم »

و اتا : رابوردم به لای فانه و ایتکا به هه و لیتکی پین داویستو
 تازیشم نه کرد به سه ریا که من زاناو دانشمه ندم . . که دیمی وتی
 نهی به خیر هاتی نه و اگه یشتی به و مرازمی شهیدای هه ی !
 به لام کوپاره ؟ وتم هاورینه کمی و کاستی و دلشیم له وهرزی
 هزار لوغانه دا نه زی، که هه موی هه پین داویسته !! وتی : که سن
 نه مه نده کالاو کوتالی پاشه که وتی هه پین ئایا لای من ته قه لای
 ده سکه وتی پیداویست ده کات ؟ و ماملهش نه کات ، به گیانی خۆم
 گه ره ممو نه م سه رمایه یهت بفرۆشی به تیکه تی نان من له واته نیم
 له سه رکرنی کیشه بکه م . . (خریده القصر ۵۶۳) .

۹ - ابو بکر احمد گسوی علی گسوی بدران گسوی
 حلهوانی :

نه مپیاوه به ناو باتگی « خالوزاهدی به غدایی » نه ناسرا .
 فه رمایشتی له « ابو حبیبی طبری » یه وه نه گیرایه وه ، کتیبی
 « لطائف المعارف » له نو و سراوه کانی نه وه نیوه ی جمادی الاولی
 سالی ۵۱۷ هک عمری خوی به جن هیتاوه .

۱۰- ابوالمعالی عبدالرحمان کوی محمدی حلهوانی :

یه کنی بووه لهزانیانی ئایینی سه‌ربه‌رچی شافی ، ولسه
فرمایشته‌وانی‌یا‌پله‌ی «حافظ» بوومواتا صه‌ته‌زار فرمایشتی
له‌به‌ربووه - وکنیه‌ی شه‌رعی‌به‌کانیشی (فقه اسلامی) له‌شاری
نیشاپور خویندوووه فرمایشتی‌شی‌له‌شاری «مه‌رو»
وه‌رگرتوووه گوئی له‌بووه‌هه‌ر له‌به‌ر شه‌وه‌به‌مه‌رومزی ناسراوه
که‌سانی وه‌کو « ابو سعد سمعانی » وژۆری‌تری له‌لای فه‌قن
بوون : سانی ۵۳۹ه‌ک به‌مه‌رگی‌خواپی‌مردوووه . .

۱۱- ابو‌رجاء حلهوانی :

باوکی له‌لای مه‌لاکانی‌شاره‌زور خویندبووی‌خۆیشی
له‌لای باوکی فرمایشتی پیغه‌به‌ری به‌یستن له‌به‌رکه‌ردبوو
و‌بو‌بوو به‌یه‌کن له‌فرمایشته‌وانه‌کان . .

سه‌رنج :

لات سه‌رنه‌ه‌ین که‌شاری حلهوان زاناو خوینده‌واری
له‌شارولکه‌ی دینه‌ومر که‌متره‌ین گه‌یان‌دیتت هۆی شه‌وه‌وه‌کو
بۆم ده‌رئه‌که‌وئی دووشته‌بووه : یه‌که‌م : نزیک‌ی حلهوان بۆ
به‌غدا وشارم‌زور ، که‌خوینده‌وارو شه‌دیه‌کان هه‌میشه له‌به‌ر تاوی
شالاری دوژمن له‌خواروژوره‌وه ، هه‌میشه مزگه‌وتو
قوتابخانه‌کان دووچاری پۆخان و ویرانی بوونیان ، قه‌ل‌فریان
که‌ردوو، به‌ملاو شه‌ولادا ، بیری شه‌ه‌شیان نه‌بووه نازناوی
حلهوانی به‌خۆخانه‌هه‌ بیستن . . دووه‌م: کاکه‌یه‌کان به‌هۆی

چه لرانی بدخترانه وه بیستن .. دووم : کاکه یه کان به هژی
 ئه وه وه که ئه م ناوه یان هه می شه به بنکه و ناوچه ی خۆیان داناو مو
 ئه ده یاتی خۆیان له خه لکی تری شار دۆتوه که م تر شو ئه نواری
 زانیاری و ئه ده بی ئه وان به رچاو که وتوو ه ، .. به لام که ناوی
 چه له وان وه رگه راوه به « زه هاو » ئه یین زانی وه کو مفتی
 زه هاوی له وتوه سهری هه لداوه که شیخ محم دی خا ل کئیکی
 تایه تی ده رباره ی دانا وه ..

من لیره دا با سی « بنه ماله ی زه هاوی » نا که م چونکه که وتونه
 به غدا و خوالی خوشبو و « ئه مین زه کی به گ » له « تاریخ
 السلیمانیه و انحا ئها ، وه مشاهیر کورد و کردستانا » هه روا
 « ماموستا مه لاکه ریمی مدرس » له « بنه ماله ی زانیاری » و علما و ئانا دا
 « و ماستا بابا مه ردوخی روحانی » له « مشاهیر کورد » ناویان
 بردوو نو ، جگه له « مفتی زه هاوی » نه مر ، که میان شو ئه نواری
 کوردیی به جن نه هیشتوو ه ، ته نیا بزای سی زانی و بلیسه تی
 « مفتی » تاقه شیعه که ی شیخ ره ضای طاله بان ی به سه که وتویه :

« ئه ی ماده ری گیه تی هه تا ئیسته نه زاوی

تو ذاتیککی وه کو فه یضی ئه فه ندی زه هاوی »

« مکن نه ادراکی حه قایق به ته واوی

مکن نه ادراکی نه کا ذهنی زه هاوی »

ههروه کو خوالی خوشبو و « ئه مین زه کی به گ » له

پیشه کی ته ئریخی سلیمان و ولاتی دا نووسیوی : « نه مو یست

یاسی میژوی دمورانی ئەخیری سلیمانی بنووسم چونکە
 زۆرکەس هەن ناتوانن تحملی حقایقی تاریخی بکەن ۰۰ « منیش
 ئەلێم لە شەری گەورە یەکەمی جیهانی بەدواوە ، نەك هەر
 هەریمی « حەلەوان » پاشیلی سەمی سپای روس و ئینگلیزو
 ئێران و تۆکەران بوو ، بەلکو هەموو کوردستانیش کە هەرگیزاو
 هەرگیز دەسەلاتانی ولاتانی سەرکوردستان ڕێ نادەن
 بە نووسرانی راستی ۰۰ لە بەرئەوه لێرەدا بە خواتان ئەبێتیم ۰۰
 تا هەلێکی تر ۰۰۰۰

سەرچاوه لی وەرگیراوه گان :

- ۱ - ئافەرنیش (بدء الخلقه) مظهر مقدسی تەرجەمەى محمد رضا بە فارسی .
- ۲ - ئاوپتیکی پاشەووە حسین حوزنی مگریانی کوردی .
- ۳ - احسن التواوینخ روملو فارسی .
- ۴ - الاخبار الطوال ، دینهوهری تەرجەمەى صادق نشات بە فارسی .
- ۵ - الاغانی ابو الفرج اصفهانی عربی .
- ۶ - اقدم المخطوطات گورگیسی عواد عربی .
- ۷ - انساب الاشراف بلاذری تەرجەمەى ابو القاسم پایەنە بە فارسی .
- ۸ - ایران از اغاتا اسلام ر . گیرشمن تەرجەمەى دوکتور معین بە فارسی .
- ۹ - ایران باستان ، مشیر القوله بیرنیا فارسی .
- ۱۰ - ایران باستان دیاکونوف تەرجەمەى روحی ارباب بە فارسی .
- ۱۱ - البلدان یعقوبی عربی .
- ۱۲ - بلدان الخلفه لسترنک تەرجەمەى عربی گورگیسی عواد ، و تەرجەمەى فارسی محمود عرفان .
- ۱۳ - بندنیجین (مندل) روژیانی عربی .
- ۱۴ - تاریخ ادبی ایران ادوارد براون ، تەرجەمەى حکمت بە فارسی .
- ۱۵ - تاریخ الامم والملوک طبری عربی و تەرجەمەى پایەنە بە فارسی .
- ۱۶ - تاریخ بغداد خطیب عربی .
- ۱۷ - تاریخ الدول والامارات الكردیه امین زکی کوردی ، تەرجەمەى عونی بە عەرەبی .
- ۱۸ - تاریخ غازانی فضل الله فارسی .

- ۱۹- تاریخ گوزیده قه زوینی فارسی *
- ۲۰- تاریخ ماد دیاکونوف ترجمه‌ی کشاوه‌رز به فارسی *
- ۲۱- تاریخ یمینی (عتبی) ترجمه‌ی عبدالجبار به فارسی *
- ۲۲- تجارب الامم ، ابن مسکویه - عربی *
- ۲۳- تجارب السلف هندوشاه فارسی *
- ۲۴- تحفه الامراء فی تاریخ الوزراء عربی *
- ۲۵- التنبيه والاشراف مسعودی ترجمه‌ی پاینده به فارسی *
- ۲۶- جامع التواریخ فضل الله فارسی *
- ۲۷- جغرافیای غرب ایران دومورگان ترجمه‌ی ودیمی به فارسی *
- ۲۸- جهان ناری غفاری فارسی *
- ۲۹- جهان گوشای جوینی فارسی *
- ۳۰- حلیه الاولیاء ابو نعیم عربی *
- ۳۱- الحوادث الجاسمه ابن الفوطی عربی *
- ۳۲- خریدہ القصر اصفهانی عربی *
- ۳۲- خلاصه تاریخ الکرد وکردستان امین زکی کوردی ترجمه‌ی
عونی به عره‌بی *
- ۳۴- دائره المعارف الاسلامیه کتاب عالمیون - عربی *
- ۳۵- دائره المعارف - بستانی عربی *
- ۳۶- دائره المعارف فارسی فلام حسین وعلما *
- ۳۷- دستور الوزراء خوانسمیر فارسی *
- ۳۸- دقوقاه (داقوق) روزبیانی عربی *
- ۳۹- دیاربکریه ابو بکر طهرانی فارسی *
- ۴۰- دینی کۆنی کورد وهبی ترجمه‌ی روزبیانی بنفارسی -
عه‌ره‌بی *
- ۴۱- ذیل التجارب رودراوری عربی *
- ۴۲- ذیل جامع التواریخ حافظ ابرو فارسی *
- ۴۳- ذیل جهان گوشای جوینی نصیرالدین طوسی فارسی *
- ۴۴- ذیل الذیل عبدالملک همدانی *

- ۴۵- روضة الصفاء ميرخواند فارسی .
- ۴۶- سرزمینهای خلافت لیسترنک محمود عرفان ترجمه به فارسی .
- ۴۷- شرفنامه بتلیسی ترجمه‌ی عمره‌بی پژوهش‌یانی .
- ۴۸- صوره الارض ابن حوقل ، ترجمه‌ی جعفر شمار به فارسی .
- ۴۹- طبقات کبری شیخ شعرانی عربی .
- ۵۰- ظفرنامه علی یزدی فارسی .
- ۵۱- العقد الفرید ابن عبد ربه عربی .
- ۵۲- فتوح البلدان بلاذری ترجمه‌ی نازهرقاش به فارسی و بنه‌رته عمره‌بی‌به‌که‌ی
- ۵۳- فتوح الشام واقدی - عربی .
- ۵۴- فرهنک دیهخودا فارسی .
- ۵۵- فرهنک عمید فارسی .
- ۵۶- فرهنک معین فارسی .
- ۵۷- فهرست ابن التمدید ، ترجمه‌ی رضا تجدد به فارسی .
- ۵۸- القاموس فیروزآبادی عربی .
- ۵۹- قاموس الاعلام سامی تورکی .
- ۶۰- الکامل فی التاریخ ابن الاثیر عربی .
- ۶۱- کرمانشاهان باستان لیژنه فارسی .
- ۶۲- کورد و پیوستگی رشید یاسمی فارسی .
- ۶۳- گوران مینورسکی ترجمه‌ی ناجی عباس به کوردی .
- ۶۴- مجمع الاقباہ ابن الفوطی عربی .
- ۶۵- سجل التواریخ مجهول المؤلف فارسی .
- ۶۶- مختصر بلدان ابن فقیه ترجمه‌ی ح . مسعود به فارسی .
- ۶۷- مذکرات مأمون بك . ترکی ترجمه‌ی پژوهش‌یانی و شکور مصطفی به عمره‌بی .
- ۶۸- مرآت العبر دیار بکری عربی .
- ۶۹- مروج الذهب مسعودی ، عربی .
- ۷۰- مشاهیر الكرد و کردستان امین زکی بك کوردی ترجمه‌ی سانحه‌به عمره‌بی .

- ۷۱- مشاهیر کورد بابا مردوخ روحانی ، فارسی .
- ۷۲- مطلع السعدین سمرقندی فارسی .
- ۷۳- معجم البلدان یاقوت حموی - عربی .
- ۷۴- معجم ما استعجم ، بگری ، عربی .
- ۷۵- منتخب التواریخ ، معینی نطنزی ، فارسی
- ۷۶- منتظم ابن جوزی عربی .
- ۷۷- نامه‌ی دانشوران ناصری فارسی .
- ۷۸- نزهة القلوب مستوفی فارسی .
- ۷۹- وفيات الاعیان ابن خلکان ، عربی .
- ۸۰- هیرودوت ، ترجمه‌ی دوکتور هدایه‌تی به فارسی .
- چکه‌لمانه ، سوود وهرگیراوه له‌زور گو‌قارو فهارس وکتیبی نری که زۆرگه‌م سه‌رچاوه‌کانیان تیا باس‌کرا‌بئ ، یازور کورت‌و‌گه‌لاه له‌سه‌رگوزشتی زبانی زانای مه‌به‌ست دوابن یا له‌لیست دا‌ناویانم له‌بیر‌چو‌بیر وه‌کو : کشف الظنونى حاج خه‌لیفه ، اعلامی خیرالدین زرکلی علماؤناو بنه‌ماله‌ی‌زانیاری ماموستا به‌لاکه‌رمی بیاره .. تاد ..
- سهرنج : ساله‌کانی کوچی و هائنه دنیای مه‌سیح به‌ پیتی التقویمان الهجری والمیلادی « فریمان کورنفیل ، - که له‌ لابه‌ن « حسام ئالوسی » به‌وه کراوه به‌ عه‌ره‌بی ، ریک‌نخراوه ، سپاس بۆ « سه‌میره خانم » ی خه‌بیره که لیتستیکی بۆ هه‌له‌ نایی‌به‌کان کردبو که به‌رامبه‌ر به‌ ساله‌ عه‌ره‌یی و فخره‌نگی به‌کلان یوی دابو .

مدینتان مدمرتان : دینور و حلوان

دولتان منہارتان : الحسنویہ و العیارہ

یتحدث هذا الكتاب عن تاریخ مدينتین غارقتین فی القدم
کاتنا موجودتین قبل الوف السنین شاهدتا حضارات شعوب
زاکروس والحکومات التي قام فیها من گوتو - لولو - میدیا
الهخامنشیة - البرتیة الاشکانیة - الساسانیة - اليهود الاسلامیة ،
وذاق اهلها تمامة الحیاة من ویلات الحروب بین دولها مع
السومریین والاکدیین والکلدانیین والاشوریین وغيرها وقدلبتتا
حاضرثی الحکومات والامارات الكردیة ومحط رحال العلماء
والادباء والصوفیة حتی دمرها تیمور گورگان الاعرج فی اواخر
القرن الثامن الهجری .

اما الدولتان المنہارتان فهما^(١) الحسنویة التي تشكلت
عام ٣٦٩ هـ بانتقال السلطة إليها من الامارة المیشانیة وقد حکمت
محافظات کرمنشاه لرستان - الاهواز - دیالی - السلیمانیة
کرکوک (شهرزور) فی ظلل الخلافة العباسیة حکما ذاتیا شبه
مستقل تتعارف مع الخلافة اذا استدعت الخلافة منها المساعدة
والمعونة^(٢) الدولة العیاریة التي کانت جزءا من الدولة الحسنویة
ثم انقلبت علیها بعد وفاة الامیر بدر عام ٤٠٥ هـ فی اوائل القرن
الخامس الهجری فاستطاعت الاصل واستقلت بنطاق : من
کرمنشاه - دیالی - کرکوک فحکمتها حکما ذاتیا شبه مستقل حتی
قضى علیها هولاکو التتری الذي اباد الخلافة العباسیة .